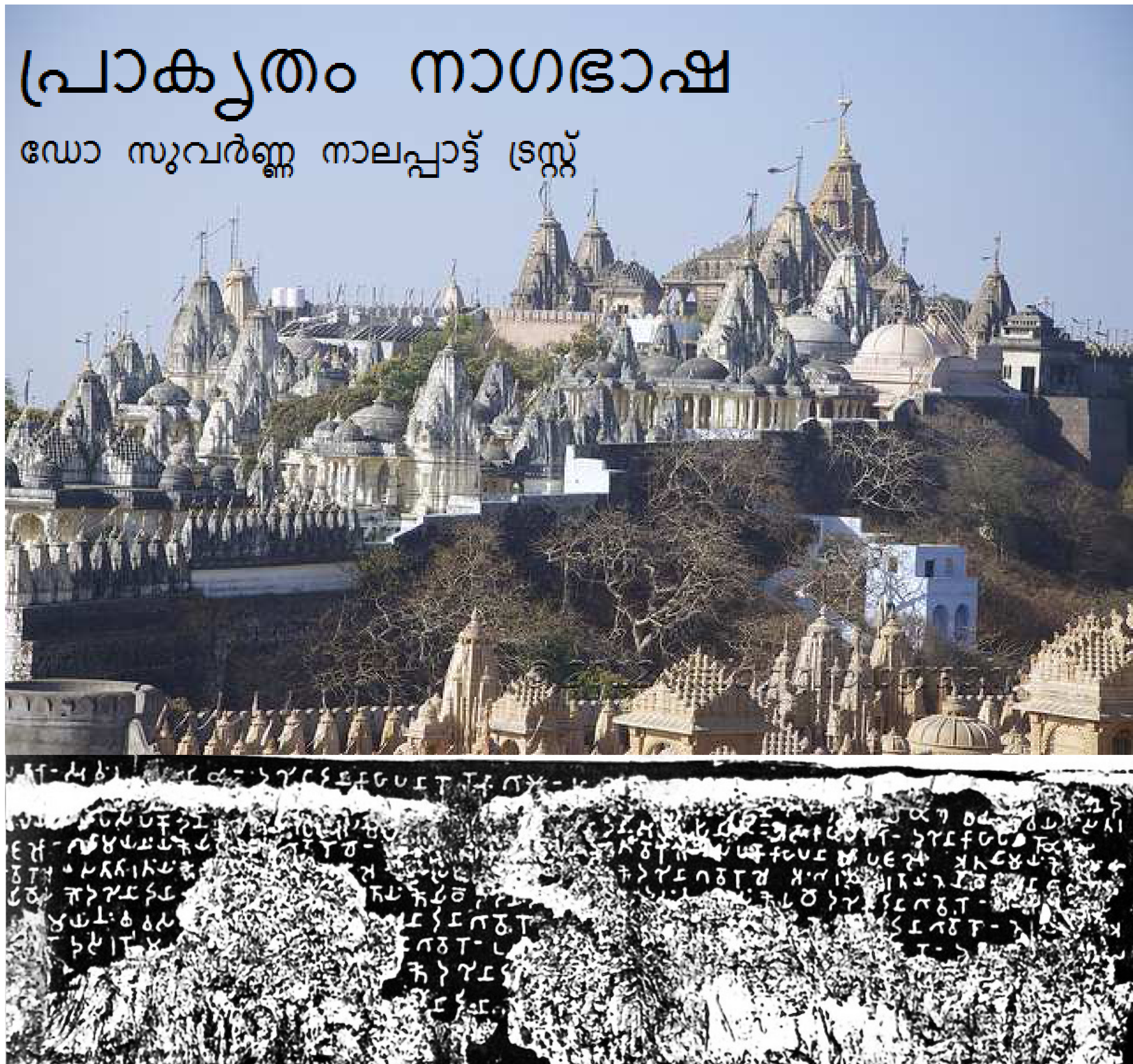
പ്രാകൃതം -നാഗഭാഷ

കവർചിത്രം പാലിത്താനം(സരസ്വതിക്കും ശത്രുഞ്ജയമലക്കും അടുത്ത്), നാനേഘട്ട് ലിഖിതം.

ആദിഭാഷ പ്രാകൃതം

പൌരാണികഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനവും ഏറ്റവും അവഗണിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഭാഷയാണ് പ്രാകൃതം.ആദ്യകാലത്ത് രാജാക്കന്മാരുടെ രാജകീയഭാഷയായി ഇതും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ജ്ഞാനികളെല്ലാം ഇത് പഠിച്ചിരുന്നു. രാജസഭകളിലെ സാഹിത്യകാവ്യഭാഷയായും രാജകീയലിഖിതങ്ങളിലെ ഭാഷയായും ഇത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. 1674ലെ മിർസഖാന്റെ ഗ്രന്ഥം 2013ൽ കേശവമൂർത്തി ഗിഫ്റ്റ് ഫ്രം ഇന്ത്യ എന്ന പേരില് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഇന്ത്യയില് അനേകം ഭാഷകളുണ്ടെന്നും എങ്കിലും കാവ്യമായും സാഹിത്യമായും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഭാഷകളിൽ ഒരു ത്രിഭാഷാപദ്ധതിയാണുണ്ടായിരുന്നതെന്നും പറയുന്നു. ഭാഷാത്രയം സംസ്കൃതം, പ്രാകൃതം, പ്രാദേശികഭാഷ ഇവയായിരുന്നു. പ്രാകൃതത്തെ പാതാളബാണി, നാഗബാണി എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. പ്രശസ്തികളും കാവ്യങ്ങളും ഈ നാഗഭാഷയിലാണ് രചിച്ചിരുന്നത്. നാഗരിയെ സംസ്കരിച്ചാണ് ദേവനാഗരി ഉണ്ടായത്. സംസ്കൃതവും ഭാഷയും കലർന്ന മണിപ്രവാളരീതി സാധാരണമായിരുന്നു. 10ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ കാനൂജിലെ രാജശേഖരന്റെ പ്രാകൃതം, 18ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളത്തിലെ രാമപാണിവാദന്റെ പ്രാകൃതം , ബിസി ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഹലന്റെ (മഹാരാഷ്ട്ര)പ്രാകൃതം ഇവ തമ്മിൽ ഭേദമില്ല എന്നത് ഏതാണ്ട് 2000 വർഷത്തോളം ഈ ഭാഷ ഇവിടത്തെ പണ്ഡിതകവികൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു എന്നതാണ്. ഇന്ത്യയിലെല്ലായിടത്തും അത് പഠിച്ചിരുന്നു എന്നുമാണ്. കാശ്മീരം മുതൽ തമിഴകം വരേയും സിന്ധ് മുതല് ബംഗാള് വരേയും കാംബോഡിയ മുതൽ ജാവ വരേയും ഈ ഭാഷ പ്രചരിച്ചിരുന്നു.

യശോവർമ്മന്റെ അംഗോര് പ്രശസ്തിയില് (900 എഡി) പ്രവരസേനന്റെ കാവ്യത്തെ പറയുന്നുഃ-യേന പ്രവരസേന ധർമ്മസേതും വിവൃണാവത. പര പ്രവരസേനോ പി ജിത പ്രാകൃതസേതുവത്. (ഒരു പ്രവരസേനൻ ധർമ്മസേതുവും മറ്റേ പ്രവരസേനൻ പ്രാകൃതസേതുകൃത്തും)രണ്ടുപേരും വിജയികളാണ്. സംസ്കൃതത്തിനും പ്രാകൃതത്തിനുമാണ് ക്ലാസിക്കൽ പദവി ഉണ്ടായിരുന്നത്, പ്രാദേശികഭാഷകൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കാരണം വ്യക്തമാണ്. അത് ചെറിയ ഒരു ദേശത്തെ ആളുകൾക്കേ മനസ്സിലാവുകയുള്ളു. മുക്തകം, മഹാകാവ്യം,നാടകം,നാട്യം,കഥ,പുരാണം, ചരിത്രം ഇവയെല്ലാം ഈ രണ്ട് ഭാഷകളിലാണ് രചിച്ചിരുന്നത്. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പ്രാകൃതഉദാഹരണമാണ് ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ആനന്ദവർദ്ധനന് അലങ്കാരത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ഭമ ധക്കിയ വീസത്തോ സോ സുണാവോ അജ്ജ

മാരിയോ തേന ഗോലാദവ്യാധ കുടുങ്ക വാസിനാ ധര്യസിഹേന

(സന്യാസീ, ധർമ്മങ്ങള് സ്വതന്ത്രമായി ചെയ്യുക. ഗോദാവരിയിലെ വ്യാധ സിംഹം ചെറിയ നായ്ക്കളെ കൊല്ലും.) ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ കാമുകനെ സന്ധിക്കാനിരിക്കുന്ന ഉദ്യാനത്തിലിരുന്ന് പൂപറിക്കുന്ന സന്യാസിയോട് പറയുന്നതാണ് ഇത്. ഗോളാദ (കോലാദ)യിലെ സിംഹം മൃത്യുവാണ്, തന്റെ കാമുകനുമാണ്.ആനന്ദവർദ്ധനന് എഴുതിയ പ്രാകൃതകാവ്യം (പഞ്ചസായകനായ ദേവൻ) ലഭ്യമല്ല. പ്രവരസേന 2 വാകാടകത്തിലെ രാജാവ് (5ആം നൂറ്റാണ്ട്) പ്രാകൃതത്തിലെഴുതിയ നാടകമാണ് രാവണവധം. സമരാദിത്യകഥ, ലീലാവതി (8ആം നൂറ്റാണ്ട്)നാടകമാണ്. 11ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഭോജന്റെ സരസ്വതീകണ്ഠാഭരണം ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു:

തുജ്ജനജാനേ മഹാഉണമാനോ ദിവാ വീരത്തിം വാ

നിഗ്ഗിനതവൈ ബലീനം തുയി ജുത്തമനോരഹൈ അംഗൈം

(എനിക്ക് നിന്റെ മനസ്സറിയില്ല. എന്നാല് നിർദ്ദയാ, പ്രേമം എന്റെ ശരീരത്തെ കൊല്ലുന്നു. നിന്നിലുള്ള മോഹം രാവും പകലും എന്നെ വലക്കുന്നു) ഗീതിയിലുള്ള രചന ശകുന്തള ദുഷന്തന് എഴുതുന്നതാണ്. ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം, വൈദ്യം,രസതന്ത്രം,രത്നപരീക്ഷ ഇവയിലും ധാരാളം പ്രാകൃതരചനകളുണ്ട്. മധുകന്റെ ഹരമേഖല, (10ആം നൂറ്റാണ്ട്)യോഗമാലയുടെ വലിയ ഒരു ശേഖരമാണ്. ശൈവ,വൈഷ്ണവഭക്തരും ജൈനന്മാരും അവരുടെ സാഹിത്യവും മതവും പ്രാകൃതത്തിലെഴുതിയിരുന്നു.ബ്രാഹ്മണരുടെ സപ്തശതകവും, ബുദ്ധമതക്കാരുടെ രസികപ്രകാശനവും ജൈനരുടെ വജ്ജാലകവും പ്രാകൃതമാണ്. 13ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ സന്ദേശരാസകകർത്താവ് താന് പ്രാകൃതഭാഷാകാവ്യകുടുംബത്തിലെ താമരയാണെന്ന് പറയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് അദ്ദമാനഹ എന്നാണ്. താൻ മുസ്ലീം രാജ്യത്തുനിന്ന് വന്നവനാണെന്നും പറയുന്നുണ്ട്. അദ്ദമാനഹ അബ്ദുറഹിമാനാവാം എന്ന് പണ്ഡിതർ .(കേരളത്തിൽ അദ്ദമാൻകുട്ടി എന്ന് പേരുകേൾക്കാറുണ്ട്).ജിനേശ്വരന്റെ ഗാഥാരത്നവതി (1194) ശിവവിഷ്ണുപ്രശസ്തി കാണാം.പാദലിപ്തന്റെ തരംഗവതി (1-2 നൂറ്റാണ്ട്)നഷ്ടമായി. വിരോചനന്റെ ഗ്രന്ഥവും കിട്ടാനില്ല. പ്രവരസേനന്റെ രാവണവധത്തിന് വായനക്കാരെ കിട്ടാനില്ല. അക്ബർ തന്റെ സഭയില് വ്യാഖ്യാനം ചെയ്യിച്ച ഗ്രന്ഥമാണിത്. 2003 മുതല് ഇന്ത്യയില് ക്ലാസിക്കല് ഭാഷകളുടെ ലിസ്റ്റിൽ പ്രാകൃതം ഇല്ല. കാരണം ഇത് ഒരു പ്രാദേശികസമൂഹത്തിന്റേയും മാതൃഭാഷ അല്ല. ആരും അതിന് ക്ലാസിക്കൽ പദവി ചോദിക്കയുമില്ല.

കുവലയമാല(779 എഡി) ഉദ്യോതനന്റെ പ്രാകൃതഗ്രന്ഥം. ഒരു ചന്തരംഗത്തിൽ 18 ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ പല പ്രാദേശികഭാഷാവായ്മൊഴികളോടും സാമ്യമുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഉദ്യോതനന് മറ്റു രംഗങ്ങളിലുപയോഗിച്ച പ്രാകൃതത്തോട് സാമ്യമില്ല.സംസ്കൃതവും പ്രാകൃതവും ഒരേ സമയത്ത് ഇന്ത്യയിലെ ക്ലാസിക്കൽ ഭാഷകളായിരുന്നു. ഇവിടത്തെ സാംസ്കാരികരംഗത്ത് പ്രയോഗിച്ചിരുന്നവയും ആയിരുന്നു.50 ബിസിക്കും 250 എഡിക്കുമിടയി

ലാണ് ഇന്ത്യയിലെ പല പ്രാദേശികഭാഷകളും വികസിച്ച് ഭാഷാപദ്ധതി തന്നെ മാറാനാരംഭിച്ചത്. പുതിയ ഒരു ശക്തികേന്ദ്രവും സംസ്കാരവും വളരുകയായിരുന്നു. സംസ്കൃതം വളരെ പുരാതനമായ ഭാഷയായി എല്ലാവരും നേരത്തേ അംഗീകരിച്ചതായിരുന്നു. പ്രാകൃതപാലിയുടെ സാംസ്കാരികമായ ഉപയോഗത്തോടെ പഴയ പ്രാകൃതഭാഷക്ക് പുതിയ ഒരുപയോഗശൈലി കിട്ടി. ഭാഷയുടെ ശക്തി കൂടുന്നത് ഒരു രാഷ്ട്രീയശക്തി അതിനെ ഉപയോഗിക്കുമ്പോളാണ്.ഭാഷ അറിയാവുന്നവർക്ക് അത് രാഷ്ട്രീയശക്തി തരികയും ചെയ്യും.ദാന്തേ ILLUSTRIOUS എന്ന വാക്കിന് It illuminates and is illuminated എന്ന് പറയുന്നതുപോലെ. രാജകീയലിഖിതങ്ങളിൽ നേരിട്ടു രാജശക്തി തെളിയിക്കാനും സാഹിത്യകൃതികളിൽ ഭാഷാശക്തി തെളിയിക്കാനും പ്രാകൃതത്തിന് കഴിഞ്ഞത് ശതവാഹനകാലത്താണ്. ഭരണം,ധനശാസ്ത്രം,പദവി ഇവ hard history സാഹിത്യം മുതലായ സാംസ്കാരികക്രിയകള് soft history സൃഷ്ടിക്കുന്നു..ഇത് പ്രാകൃതത്തിനു സാധിച്ചു. ഇതിനു സാധിച്ചത് ശതവാഹനസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സഹായം കൊണ്ടാണ്.

ശതവാഹനസാമ്രാജ്യം- ഭാഷയെ ശക്തിയായി കണ്ടു. ഭാഷകളുടെ മത്സരം രാജപദവിക്ക് ആരോഗ്യകരമായി വിനിയോഗിച്ചു. ഭാഷാപരമായി സാമ്രാജ്യത്തെ ഒന്നിപ്പിക്കാനുള്ള തന്ത്രം പ്രായോഗികമാക്കി. ഇതിൽ ഓരോ ഭാഷക്കും അതിന്റേതായ സ്ഥാനം കൊടുത്തു. സംസ്കൃതത്തെ അവഗണിക്കാതെ സംസ്കൃതത്തിനും പ്രാകൃതത്തിനും തുല്യസ്ഥാനം കൊടുത്ത് , പ്രാദേശികഭാഷകളുടെ വളർച്ചയേയും പോഷിപ്പിച്ചു.അങ്ങനെ ഇന്ത്യയുടെ തനതായ ഭാഷകളെ വളർത്തി. നാട്ടിനെ ഒരുമിപ്പിച്ചു. രുദ്രദാമന്റെ ജുനഗാർഹ് ലിഖിതത്തിനു മുമ്പ് (150 എഡി) സംസ്കൃതം മാത്രമായിരുന്നു രാജാക്കന്മാരുടെ ശക്തമായ ഭാഷ. (Pagiter's dynasties of Kali age. 1913)

നാണേഘട്ട്:- സഹ്യനിലൂടെയുള്ള കുടുസ്സായ ഒരു ചുരമാണ് നാണേഘട്ട്. പൂനക്ക് വടക്കാണ് ഇത്. കടലോരപ്രദേശത്തെ ഡെക്കാൻസമതലത്തോട് ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഗതാഗതമാർഗ്ഗമാണിത്. കൊടുമുടികളുടെ മുഖത്തെല്ലാം ഗുഹകളുണ്ട്. മഹാരാഷ്ട്ര, പടിഞ്ഞാറൻ ആന്ധ്രപ്രദേശം,കർണ്ണാടക,കേരളം ഇവയെല്ലാം ശതവാഹനസാമ്രാജ്യത്തിനു കീഴിലായിരുന്നു (ശതകർണ്ണി, ശതക്രതു).നാണേഘട്ട് പേരു സൂചിപ്പിക്കുന്ന പോലെ ഗതാഗതത്തിന് ചുങ്കം (നാണ്യം) പിരിക്കുന്ന സ്ഥലമായിരുന്നു. നാണേഘട്ടിനടുത്ത് ജുന്നാറിലാണ് ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ പാറഗുഹകളുള്ളത്. നാണേഘട്ടിലെ ലിഖിതങ്ങൾ പ്രാകൃതത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയഉപയോഗം കാണിക്കുന്നവയാണ്. രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ കവിത എന്ന് വിളിക്കാവുന്ന ശില്പങ്ങളും ലിഖിതകവിതകളും ചരിത്രവും ഇവിടെ സമ്മേളിക്കുന്നു.

ഗൌതമിപുത്രശതകർണ്ണിയുടെ സാമ്രാജ്യം(ആന്ധ്ര,മാളവ, സിന്ധ്)

നാഗനിക എന്ന നായനികഃ-രാജ്ഞി നാഗനികയുടെ ലിഖിതത്തിലെ ആദ്യപദം നമോധമ്മസ എന്നാണ്. (ധർമ്മത്തിന് നമസ്കാരം).ഇടത്തെ ചുമരിലെ ആദ്യ ത്തെ രണ്ടുവരി ഇന്ദ്രന്,സങ്കർഷണൻ, വാസുദേവനെന്നിവരെ സ്തുതിക്കുന്നു. പിന്നെ പ്രശസ്തിയാണ്. വേദയജ്ഞങ്ങൾ,ദാനങ്ങൾ,ദക്ഷിണ, പ്രാസർപ്പകര് (പ്രേക്ഷകർ)ഇവയുടെ പ്രശസ്തി. ധർമ്മരാജാവായ വരുണനെ പ്രകീർത്തിക്കു ന്നു. ദാനധർമ്മാദികള് ചെയ്യുന്നത് ധർമ്മാരാജാവായ വരുണനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. (പടിഞ്ഞാറെ കടലിന്റെ രാജാവാണ് വരുണൻ. (ഇന്ത്യയുടെ പടിഞ്ഞാറൻതീ രം) ദക്ഷിണ യമൻ(തെക്കിന്റെ ദേവത)മുതലായ ലോകപാലർക്കുള്ളതാണ്. ഇന്ത്യയുടെ തെക്കൻഭാഗമായ ദക്ഷിണേന്ത്യക്കും,ബ്രാഹ്മണർക്കും ദക്ഷിണ. ധർമ്മ.ദക്ഷിണകൾ വരുണനും യമനുമുള്ളതാണ്. ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ പണ്ഡി തരായ ബ്രാഹ്മണർക്കും. രാജസൂയവും അശ്വമേധവും ധനമെല്ലാം എല്ലാവർക്കു മായി തുല്യമായി വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനാണ്. അശ്വമേധസമയത്താണ് നാഗ നികശതകർണ്ണിദമ്പതിമാര് കാർഷാപണം(കാഹാപണം) എന്ന നാണയമിറക്കു ന്നത്. അശോകന്റെ ലിഖിതഭാഷയും ശതകർണ്ണിമാരുടെ സാഹിത്യശൈലിയും താരതമ്യപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ശതകർണ്ണിമാരുടെ സാഹിത്യമേന്മ അശോകശാ സനങ്ങളിൽ കാണുകയില്ല.

സാഗരഗിരിവരവലായപഥവിയപഥമവീരസ. (സാഗരവും ഗിരിയും വലയം ചെയ്യുന്ന പൃഥ്വിയുടെ പ്രഥമവീരൻ) ഇതിലെ ഛേകാനുപ്രാസം ശ്രദ്ധിക്കണം.മാസോപവാസിതിയ ഗഹതാപസായ ചരിതബ്രഹ്മചരിയായ ദിക്കവ്രതയമഹാസുന്ദായ യാനാഭൂതിഭൂപനസുഗന്ധായ. (മാസങ്ങളോളം ഉപവാസം, ഗൃഹതപസ്സ്, ബ്രഹ്മചര്യചരിത, ദീർഘവ്രതയമാദികളില് വിദുഷി, യജ്ഞധൂപസുഗന്ധ ഇവയാണ് നാഗനികയെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന പദങ്ങൾ)

യാമ്ന എന്ന വാക്ക് വ്യത്യസ്തഅർത്ഥങ്ങളില് അടുത്തടുത്ത് പ്രയോഗിക്കുന്ന ലാടാനുപ്രാസം കാണുന്നുണ്ട്. ഗദ്യം കവിതയുടെ മാധുര്യവും ഓജസ്സും ഉള്ള ശൈലിയിലാണ്. ഗദ്യസ്യ ജീവനം ഓജഃ (ദണ്ഡിയുടെ കാവ്യദർപ്പണം). സമാസവദ്ഭിർ ബഹുഭിർ വിചിത്രൈശ്, പദം യുതം

സാനുരാഗൈരുദാരൈശ്ച തദ് ഓജ പ്രകീർത്ത്യതേ.

അമരസിംഹനും ഓജോ ദീപ്തൌ, ബലേ എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ചക്ര വർത്തി ധർമ്മചക്രം തിരിക്കുന്നവനാണെന്ന് സങ്കൽപം കാണാം. ശതവാഹന നെ അപ്രതിഹതചക്രനെന്ന് വിളിക്കുന്നത് അതിനാലാണ്. വേദയജ്ഞങ്ങളെ ചെയ്യുന്നവരാണ് പ്രാകൃതലിപിയിൽ ലിഖിതം എഴുതിയ ഈ ചക്രവർത്തി മാരെല്ലാം. അതായത് സംസ്കൃതത്തിലുള്ള വേദസംഹിതകളെ അറിയുന്നവരും ആദരിക്കുന്നവരുമാണ്. ശതവാഹനരുടെ ഗദ്യകാവ്യവിപ്ലവശൈലി സംസ്കൃത ത്തെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞിട്ടല്ല, നശിപ്പിച്ചിട്ടുമല്ല. ചേദികലിംഗത്തിലെ മഹാമേഘ വാഹനവംശത്തിലെ ഖരവേലൻ ഈ ശൈലി കടമെടുത്ത് അപ്രതിഹതചക്രസ എന്ന് തന്റെ ലിഖിതത്തിലെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പടിഞ്ഞാറൻ ശതകർണ്ണിമാരെ പരാജയപ്പെടുത്തിയെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ശതകർണ്ണിയെ അംഗീയകുല വർദ്ധനസ എന്നും ഖരവേലനെ ചേതരാജവംശവർദ്ധനേന (ചേദി) എന്നും പറയുന്നു.സകലർക്കും ഭക്ഷണവും വിദ്യാഭ്യാസവും സൌജന്യമായി കൊടു ക്കുന്ന ക്ഷേത്രങ്ങളും അവയോടനുബന്ധിച്ച അഗ്രഹാരങ്ങളും മഠങ്ങളും നിർമ്മിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് ദാനധർമ്മമായി കരുതിയിരുന്നവരാണ് ഇന്ത്യയിലെ പഴയ ചക്രവർത്തിമാരെല്ലാം. ഈ പരമ്പരയിലാണ് ശതകർണ്ണിമാരും വരുന്നത്.

ഗൌതമിപുത്രശ്രീശതകർണ്ണിയും ഗൌതമി ബാലശ്രീയും

രാജമാതാവ് ഗൌതമിബാലശ്രീ(103 എഡി)യുടെ മകനാണ് ഗൌതമിപുത്രശ്രീശത കർണ്ണി. നാസിക്കിനു പുറത്തെ ഗുഹാഗൃഹത്തിൽ രാജ്ഞി തന്റെ ഗുഹ നിർമ്മിച്ചു. 20 വർഷം മുമ്പു മരിച്ച തന്റെ പുത്രന് പ്രശസ്തി എഴുതിച്ചു. കർണ്ണാടകത്തിലെ സന്നദിയിലെ ഒരു ശിൽപ്പത്തിനു താഴെ കണ്ട മറ്റൊരു ലിഖിതം, നാസിക് ലിഖിതം മാത്രമല്ല ഇപ്രകാരമുള്ളതെന്ന് തെളിയിച്ചു. ശതവാഹനസാമ്രാജ്യം മുഴുവനും ഗൌതമിപുത്രശതകർണ്ണിയുടെ കഥ വാഴ്ത്തി പ്പാടപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതിനെ രാഷ്ട്രീയകവിത (POETRY OF POLITICS)എന്ന് വേണമെങ്കിൽ വിളിക്കാം.

ക്ഷത്രിയദർപ്പമാനമദനാശ, ശാകയവനപല്ലവനിഷൂദനസ

ധർമ്മപാലിത കരവിനിയോഗകരസ

കിതാപതധേപി സതുജനേഅപനബിസരുചിസ(അഹിംസ)

ദ്വിജവരകുഡുബവിവധനസ

കക്കരനവസനിരവശേഷകരസ

ശതവാഹനകുലയശപരിത്ഥാപനകരസ

സർവ്വമണ്ഡലാഭിവാദിതചരണസ

വിനിവത്തിതചാതുവണസകരസ

അനേകസമരാവജിതശതുസഹസഅപരാജിതവിജയ

പതാകശശതുജനധൂപധസനിയപുരവരസ

കുലപുരിഷപരപരഗതവിപുലരാജസദസ

രാജപുരുഷന്മാരുടെ പരമ്പരാഗതമായ രാജശബ്ദം കുലപുരുഷന്മാരിൽനിന്ന് ലഭിച്ച പഞ്ചമഹാശബ്ദമാണെന്ന് ഈ ലിഖിതത്തിൽ പറയുന്നു. ഇതി വളരെ പ്രധാനമാണ്. തമിഴുലിഖിതങ്ങളിലെ ഉവച്ചശബ്ദം ഈ പഞ്ചമഹാശബ്ദസൂചകമാണ്. ഉവച്ചന്മാരുടെ നാമങ്ങളെല്ലാം മലബാറിലെ മൂഷകവംശരാജാക്കന്മാരുടെ നാമങ്ങളുമായിട്ടാണ് തമിഴകത്ത് കാണുന്നത്. ശതകർണ്ണിയുടെ മുഖം സൂര്യരശ്മിയേറ്റ് വിടർന്ന വിമലകമലസദൃശമെന്ന് കവിതാരൂപമാണ് പ്രശസ്തി. (ദിവസകര കരവിബോധിതകമലവിമലസദിശ)

സന്നതിലിഖിതത്തിൽ:-സമുദിതബലവാഹനസ അഭഗവാഹനസ ശാതവാഹനസ

നാസിക് ലിഖിതത്തിൽ:-തിസമുദിതോയപീഠവാഹനൻ.(ത്രിസമുദ്രത്തിലേയും ജലം കുടിച്ച വാഹനങ്ങളുള്ളവൻ)ജൈനസമ്പ്രദായത്തിലെ (ആവശ്യകന്റെയും പാദലിപ്തന്റെയും) കഥകളിൽ ഭൃഗുകഛത്തിലെ നഹാപനന്റെ സകല സ്വത്തും ദാനധർമ്മങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ദാനം ചെയ്യാൻ ശതകർണ്ണി സന്ദേശമയച്ചു. ചെയ്യാതിരുന്നപ്പോൾ ഭൃഗുകഛം കീഴടക്കി നഹാപനനെ വധിച്ചു. നഹാപനനെന്ന ശാകരാജാവിനെ നാഗഫണനെന്നാണ് വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. ജൈനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നഭോവാഹനനെന്നും പേരുണ്ട്. അദ്ദേഹം 40 വർഷം ഭരിച്ചു. ഉശഭദത്തൻ നഹാപനന്റെ പുത്രീഭർത്താവും കക്കരനവംശ (ക്ഷഹരത)ക്കാരനുമാണ്. നാസിക്കിലെ പാറഗുഹയിലെ ലിഖിതം പ്രശസ്തി സംസ്കൃതത്തിലും ദാനം പ്രാകൃതത്തിലുമാണ് കാർലേ(വവൂരക)ലിഖിതം പ്രശസ്തി മദ്ധ്യേന്ത്യൻഭാഷയും ദാമം പ്രാകൃതവും.കാർലേ ലിഖിതം ഇങ്ങനെ:-

രാണോ ഖഹരാതസ ഖടപസ നഹാപനസ ജാമാതാര

ദീനികാപുത്തേന ഉശഭദത്തേന തിഗോസതസഭാസദേവസ

നദിയാബണാശയാ സുവണതത്ഥകരേണ

ബ്രഹ്മണാനച ശോല(സ)ഗാമദേന പ്രബാസേ പൂതതിത്ഥേ ബ്രഹ്മണാന

അത്ഥബ്ബായ പ്രദേന അനുവാശം പി തു ശതസഹസം ഭോജപായീത(ഖഹരാതവംശത്തിലെ രാജാവും നഹാപനന്റെ ജാമാതാവുമായ ദീനികാപുത്രൻ ഉശഭദത്തൻ(ഋഷഭദത്തൻ) 3 ലക്ഷം പശുക്കളേയും ബണാശയനദീതീരത്തുവെച്ച്

തീരാത്ത സ്വർണ്ണവും 16 ഗ്രാമവും ബ്രാഹ്മണർക്ക് ദാനം ചെയ്തു. പ്രഭാസ തീരത്തെ ബ്രാഹ്മണർക്ക് 8 ഭാര്യമാരെ കൊടുത്തു. ശതസഹസ്രം ബ്രാഹ്മണർക്ക് വർഷം തോറും ഭോജനനപാനീയം കൊടുക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടും ചെയ്തു.)

നാസിക് ലിഖിതം ഇങ്ങനെഃ-

രാജ്നാ ക്ഷഭരാതസ്യ ക്ഷത്രപസ്യ നബാപനസ്യ ജാമാത്രീ ദീനികാപുത്രേണ

ഉശവദാത്തേന ത്രിഘോഷതസഹസ്രദാന നദ്യാ ബാര്ണ്ണആശായാം
സുവർണ്ണദാനതീർത്ഥകരേണ ദേവതാഭ്യാ ബ്രാഹ്മണേഭ്യാശ്ച ഷോഡശഗ്രാമദേന
പ്രഭാസേ പുണ്യതീർത്ഥേ ബ്രാഹ്മണ്യേഭാം അഷ്ടഭാര്യാപ്രദേന
അനുവർഷം ബ്രഹ്മണശതസഹസ്രിഭോജപായിത്രാ
ഭാരുകഛേ ദാസപുരേ ഗോവർദ്ധനേ ശോർപാരഗേ ച.

ചതുശ്ശാലാവസാനപ്രതിശ്രായാപ്രദേന ആരാമതഡാകഗൌഡപാനകരേണ
ഇഭാപാരാദാദമണത്തൈപീകരഭേന ദാഹനുകാനാവാപുണ്യാതരകരേണ
ഏതാശാം ച നദീനോ ഉദ്ഭടോതീരം സഭാപ്രകരണേന
പിണ്ഡീതകവടേ ഗോവർദ്ധനേ സുവർണ്ണമുഖിസോർപാരഗേ ച
രാമതീർത്ഥേ ചരകപർശഭ്യാഗ്രാമേ നാനാംഗോലേ
ദ്വാത്രിംശദ്നാലിഗേരമൂലസഹസ്രപ്രദേന ഗോവർദ്ധനേ
ത്രൈരാശ്മിഷുപൂർവ്വതേഷു ധർമ്മാത്മനാ

(ഭൃഗുകഛത്തിലും ദാസപുരത്തും ഗോവർദ്ധനത്തിലും ശൂർപ്പാരകത്തിലും 4 മുറികളുള്ള സത്രങ്ങളും ദാനം ചെയ്തു. ഉദ്യാനം,ചിറ,കിണറ്,കൊടുത്തു. ഇഭപാരദ,ദമന,താപി ,കരഭേണ,ദാഹനുക, നാവാനദികളിൽ പുണ്യമായി കരമൊഴിവായി ഗതാഗതത്തിനുള്ള വഴിയും. ഇവയുടെ ഇതുകരയിലും സഭാപ്രാപയും ജലലഭ്യതയ്ക്കായി കെട്ടി. 32000 തെങ്ങിൻതയ്യും നാനാംഗോലഗ്രാമത്തിലെ പിണ്ഡീതകവാടത്തിലെ ചരകസംഘത്തിനുവേണ്ടി കൊടുത്തു. ഈ ദാനം ഗോവർദ്ധന,സുവർണ്ണമുഖി, ശൂർപ്പാരകത്തിലെയും ത്രിരശ്മിപർവ്വതത്തിലേയും (ഗോവർദ്ധനത്തിലെ) ധർമ്മാത്മാക്കൾക്ക് കൊടുത്തു.

ഹാലശതവാഹനന്റെ സപ്തശതിയിലെ പ്രാകൃതത്തിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ് ഗൌതമിബാലശ്രീയുടെ ലിഖിതം. കുറച്ചുകൂടി സംസ്കൃതത്തോട് അടുപ്പമുള്ള താണ്. ബാലശ്രീയുടേത് രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ കവിതയാണ്. ബാണന്റെ ഹർഷചരി തത്തിൽ(7ആം നൂറ്റാണ്ട്) ത്രിസമുദ്രാധിപതേ എന്ന് ശാതവാഹനരാജാവിനെ വിളിക്കുന്നു.ശതവാഹനർ സംസ്കൃതവും സംസ്കൃതശൈലി പ്രാകൃതവും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതിന് നാസിക്, കാർലേ ലിഖിതങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ മഥുരയിലെ ഷോഡശന്റെ ലിഖിതം ഭുജം ഗവിജൃംഭിതമെന്ന വൃത്തത്തിലാണ് രചിച്ചിരിക്കുന്നത് ഭാഷ മദ്ധ്യേന്ത്യയിലേതാ ണ്. സന്നതിലിഖിതം പകുതി വസന്തതിലകത്തിലും പകുതി ആര്യാവൃത്തത്തി ലുമാണ്. രുദ്രദാമന്റെ മകൾ വാസിഷ്ഠിപുത്രശ്രീശതകർണ്ണിയുടെ പത്നിയാണ്. രുദ്രദാമൻ രണ്ചുപ്രാവശ്യം ശതകർണ്ണിയെ തോൽപ്പിച്ചു,മകളെ വിവാഹം

ചെയ്തു. കാൻഹേരിഗുഹയിലെ സംസ്കൃതലിഖിതം ഇത് പറയുന്നു.മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ശതവാഹനസാമ്രാജ്യം അവസാനിച്ചു. എന്നാലും പ്രാകൃതം പൂർണ്ണമായി അവസാനിച്ചില്ല. ശാതവാഹനസാമ്രാജ്യം അവസാനിച്ചത് ഉജ്ജയിനിയിലെ ശാകരും ആഭീരരും തങ്ങളുടെ വിജയമായി ആഘോഷിച്ചു. നായനികയുടെ ഗുഹാലിഖിതത്തിനടുത്ത് വിഷ്ണുദത്ത എന്ന സാകവനിതയുടെ സംസ്കൃതലിഖിതം കാണാം.മാതരീപുത്രഈശ്വരസേനനെന്ന ആഭീരരാജാ വിന്റെ കാലത്ത് . അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടോടെ വാകാടക,കദംബ, പല്ലവ, സാല ങ്കായനർ പഴയപോലെ സംസ്കൃതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി.ശതവാഹനരുടെ പിൻമുറക്കാരായ വിജയപുരി(നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ട) ഇക്ഷ്വാകുവംശം ശ്രീചന്ദ മുലയുടെ പ്രാകൃതലിഖിതങ്ങളെക്കൊണ്ട് അപ്പോഴും ഭാഷയെ സമൃദ്ധമാക്കി. ഇവരും ഉജ്ജയിനിവംശവുമായി വിവാഹബന്ധം പുലർത്തി.

സിദ്ധം നമോ ഭഗവതോ ദേവരാജശകതസ സുപബുദ്ധഭോധിനോ സവംണുനോ
സവശതാനുകമ്പകാശ ജിതരാഗമദാഷമോഹരിപമുതസ
മഹാഗണിവസഭഗന്ധാഹതസ സമ്മസംബുദ്ധസ ധാതുവരപരിഗാഹിതസ
മഹാരാജസ ശ്രീശാന്തമുലസ വിരൂപകപതി മഹാസേനപരിഗഹിതസ
ബിരണകോട ഗോശതസഹസ ബലശതസഹസ ദായീശ സവതേസു
അപതിഹതസങ്കപസ വാസിത്തിപുത്തസ ഇഖാകുസ ശിരിചാതമൂലസ

ഇവരിലെ ശിവശെംബൻ വിഷ്ണുഅഷ്ടഭുജസ്വാമിയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. സംസ്കൃ തത്തിലാണ് ആ ലിഖിതം. ഇതിനെ മൂലസ്ഥാനമായ സഞ്ജയപുരിയിൽനിന്ന് നീക്കാൻ അവന്തിയിലെ ശകരുദ്രദാമനോ , വനവാസികത്തിലെ വിഷ്ണുരുദ്ര ശിവലാനന്ദനോ സാധിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് ലിഖിതം പറയുന്നുണ്ട്. (ചാതമുല 225-240, വീരപുരുഷദത്ത 240-265, എഴുമുല ചാന്തമുല 265-290 , രുദ്രപുരുഷദത്ത 290-315 ഭരണകാലം) കദംബരാജാക്കന്മാരുടെ തലഗുണ(തലഗൊണ്ട)ലിഖിതം ശത കർണ്ണിമാരെപ്പോലുള്ള നല്ല രാജാക്കന്മാരെല്ലാം മംഗല്യപ്രാപ്തിക്കായി ഭജിച്ചി രുന്ന ക്ഷേത്രമെന്ന് പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. വീരപുരുഷദത്തന്റെ ഒരു പത്നി ഉജ്ജനികാമഹാരാജ ബാലികാമഹാദേവി രുദ്രധാരാഭട്ടാരികയാണ്.എഴുമല ചന്ദമുലയുടെ പത്നി മഹാക്ഷത്രപപുത്രി വമ്മഭട്ടാരിക രുദ്രപുരുഷദത്തന്റെ അമ്മയാണ്. കദംബരുടെ തലഗുണക്ഷേത്രലിഖിതത്തിലെ മാത്രാസമകവൃത്ത ത്തിലുള്ള 33ആം ശ്ലോകം ഇങ്ങനെഃ-

സയിഹഭഗവതോ ഭവസ്യാദിദേവസ്യ സിദ്ധ്യാലയേ
സിദ്ധഗൻർവ്വരക്ഷോഗണൈർസേവിതേ
വിവിധനിയമഹോമദീക്ഷാപരൈർബ്രഹ്മണൈസ്നാതകൈ
സ്തൂയമാനേ സദാമന്ത്രവാദദൈ ശുഭൈ
സുകൃതിഭിർഅവനിശ്വരൈർആത്മനിഃശ്രേയസം പ്രേപ്സുഭി
ശാതകർണ്യാദിഭി ശ്രദ്ധയാഭ്യാർച്ചിതേ
ഇദം ഉരുസലിലോപയോഗാശ്രയം ഭൂപതി-
കാരായംആസ കാകുത്സവർമ്മാതടാകം മഹത്

സ,ശ ഇവ ഹയായും യ ജയായും ഉച്ചാരണം മാറിവരുന്നത് കാണാം. താല വ്യവും അനുനാസികവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്യുന്നു രകാരം ഹകാരമാവുന്നത് പാദലിപ്തന്റെ (ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ട്) തരംഗവാടിയി ലെ നരവാഹനൻ ഭദ്രേശ്വരന്റെ കാലത്ത് നവാവാഹനനും ഗുണാഢ്യന്റെ കഥാസരിത്സാഗരകാലത്ത് വീണ്ടും നരവാഹനനുമാകുന്നത് കാണാം. കഥാ സരിത്സാഗരം കാശ്മീരത്തിലെ അനന്തദേവന്റെ രാജ്ഞി സൂര്യവതിക്കു വേണ്ടി കഥ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നതാണ്.. വിണ്ണുകുണ്ഡചുതുകുലാനന്ദ ശതകർണ്ണിയുടെ ആദ്യകാലകർണ്ണാടക ലിഖിതങ്ങളിൽ പ്രാദേശികത്വം ഉണ്ട്. പിൽക്കാലത്ത് അതില്ല.

സാഹിത്യഭാഷഃ-സംസ്കൃതവും പ്രാകൃതവും സാഹിത്യഭാഷയുമാണ് രാഷ്ട്രീയ ഭാഷയുമാണ് ഇന്ത്യയിൽ .ആദികാവ്യം വാത്മീകിരാമായണമാണ്. (സംസ്കൃ തം) രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പേ പതഞ്ജലിക്ക് കാവ്യം അറിയാം. തമിഴ്കാ ലസംഘകൃതികളിൽ കാവ്യമുണ്ട്. പഴയലിഖിതങ്ങളിൽ പലതിലും പ്രാകൃത സംസ്കൃതകാവ്യശൈലീപദ്യങ്ങളുണ്ട്. പ്രാകൃതത്തിലെ ചരിത്രത്തിൽ രണ്ട് ധാരകളുണ്ട്. 1. രാജസദസ്സിലെ കവിത. ശാതവാഹനഹാലന്റെ സപ്തശതി, വാകാടകപ്രവരസേനന്റേയും സർവ്വസേനന്റേയും രാവണവധവും ഹരിവി ജയവും. 2. ജൈനരുടെ ഭാഷ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ. സംഗദാസന്റെ വാസുദ്വവിജയം, വിമലന്റെ രാമായണകഥ, ഗുണാഢ്യന്റെ കഥാസരിത്സാഗരം , പാദലിപ്ത ന്റെ തരംഗാവതി ഇങ്ങനെ ചിലത്. ശതവാഹനരും അവരുടെ പിൻഗാമിക ളുമാണ് പ്രാകൃതസാഹിത്യത്തിന് പ്രാധാന്യം കൊടുത്തവർ. തെക്കൻ ഏഷ്യ യിലെ രാജസദസ്സിലെ ഭാഷയായി സാർവ്വജനീനമായ സാഹിത്യമായി ഇത് വളർന്നുവന്നു. 18ആം നൂറ്റാണ്ടുവരെ പ്രാകൃതത്തിൽ കൃതികളുണ്ടായിവന്നു എന്നതിനാല് സംസ്കൃതമല്ല പ്രാകൃതത്തെ നശിപ്പിച്ചത് എന്ന് മനസ്സിലാവുന്നു. 1000 വർഷത്തിലേറെ കാലം സംസ്കൃതവും പ്രാകൃതവും കൈകോർത്തു നിന്ന് സാഹിത്യത്തെ സമ്പുഷ്ടമാക്കിയിരുന്നു.

കഥഃ- കഥ പറയുന്നശീലം ഇന്ത്യക്കാരുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. പുരാണേതിഹാ സകഥകൾ മുതൽ കഥാസരിത്സാഗരവും പഞ്ചതന്ത്രകഥയും വരെ അത് നീളു ന്നു.പ്രേമവും വീരകഥകളും കഥ പറയലിന് ഓജസ്സ് കൂട്ടുന്നു. എന്നാലവ രണ്ടും മോക്ഷത്തിനു താഴെയാണെന്ന് ജൈനരുടെ വിശ്വാസം. ജൈനകഥ കവിതയുടേയും ഗദ്യത്തിന്റെയും കലർപ്പാണ്. പ്രാകൃതത്തിലെ ഗാഥകൾ സ്കന്ധകങ്ങളായി രചിക്കപ്പെട്ടു. മുക്തകങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് ഖണ്ഡകാവ്യവും (സ്കന്ധകം) മഹാകാവ്യവും രചിക്കപ്പെടുന്നത്. രാജസഭയിലെ ശൈലീസുഖമു ള്ള ശബ്ദങ്ങളും ധ്വനികളും ജൈനകൃതികളിലില്ല. സൌന്ദര്യബോധം കുറവാണ് എന്ന് സാരം. ജൈനർ അർദ്ധമാഗധിയിലാണ് എഴുതിയിരുന്നത്. യ എന്ന അക്ഷരം വിട്ടഭാഗം പൂരിപ്പിക്കാനായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ശീലമുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ ഗ്രന്ഥവും ഓരോ ഭാഷ്യകാരന്മാർ ഓരോ പ്രദേശങ്ങളിലിരുന്ന് വെവ്വേ റെ ഭാഷ്യമുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അതാതു പ്രാദേശികമായ മാറ്റങ്ങ ളും പ്രത്യേകതകളും (ഭാഷാപരം, സാഹിത്യപരം) ഈ ഭാഷ്യങ്ങളിലേക്ക് കടന്നുവന്നു. രാമായണത്തിന് പല കഥയും പല ഭാഷ്യവും ഇന്ത്യയിലും പുറത്തും ഉണ്ടായത് ഈ രീതിയിലുള്ള എഴുത്തുകൊണ്ടാണ്. ചിലപ്പോളത്

മൂലകൃതിയിൽനിന്ന് തീർത്തും വിഭിന്നമായ പുതിയ ഒരു രചനയിലും കലാശിച്ചു. രാജസഭകളിലെ പ്രാകൃതകൃതികളും നാടകകഥകളും തീർത്ഥാടനസ്ഥലങ്ങളിലെ വിവിധതരക്കാരായ ജനങ്ങളുടെ മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോള് കഥാകാരൻ അതിനെ പ്രാദേശികർക്ക് മനസ്സിലാവുന്ന അതാതു ഭാഷകളിലേക്ക് തർജ്ജമ ചെയ്തു. രാജ്യമെങ്ങും ഓരോ കഥയും വിഭിന്നഭാഷകളിലായി അവതരിക്കപ്പെട്ടു. ചോദ്യം ഇതാണ്. ശോകം ശ്ലോകമാക്കിയ ആദികവി വാത്മീകിക്കു മുമ്പ് പ്രാകൃതവും സംസ്കൃതവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ.

1600ൽ ലക്ഷ്മീനാഥഭട്ടൻ പ്രാകൃതപിംഗലയുടെ ഭാഷ്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണമെന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഭാഷാകാവ്യത്തിന്റെ ആദ്യകവി പിംഗളൻ ശാലിവാഹനന്റെ സപ്തശതിയാണ് ആദ്യപ്രാകൃതഭാഷാകാവ്യമെന്ന് പിംഗളൻ.

സംസ്കൃതേ ത്വ ആദികവി വാത്മീകി, പ്രാകൃതേ ശാലിവാഹന

പ്രാകൃതഭാഷാകാവ്യേ പിംഗള.

18ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ വിശ്വേശ്വരൻ ഹാലന്റെ സപ്തശതി പ്രകൃതിയും അതിന്നുശേഷമുള്ള സാഹിത്യമെല്ലാം വികൃതിയുമെന്ന് പറഞ്ഞു.ഹാലന്റെ പേർ പുരാണങ്ങളിലെ ശാതവാഹനരാജാക്കന്മാരുടെ ലിസ്റ്റിലുണ്ട്. ഹാലൻ, ശാലിവാഹനൻ,സാലവാഹനൻ,ശാതവാഹനനെന്ന് പലപേരിലാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. ഏറ്റവും പഴയ നാമം ശാതവാഹനനെന്നാണ്. ഹാലനെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയ നാണ്യം (ഗോഖലേ 1988) കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. എപ്പിഗ്രാഫി വെച്ച് ഹാലനെന്നത് വ്യക്തിനാമമാണെന്നും തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. (കുടാ ലിഖിതം 1881. ബർഗസ്സ് ,ഇന്ദ്രാജി ഹാലനെന്ന മന്ത്രിയുടെ നാമം. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഈജിപ്തിലെ ഓസ്ട്രാക്കോൺ ബ്രാഹ്മിലേബലോടുകൂടിയതിൽ ഹാലക എന്ന്. 1991ഃ733 സോളമൺ).ശതവാഹനനാമമല്ല ശതകർണ്ണി എന്ന നാമമാണ് ശരിയെന്ന് ഗോപാലാചാരി (1941) വാർഡൻ(1990) വാദിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഹാലൻ വാസിഷ്ഠിപുത്രശ്രീപുലുമാവി ആവാമെന്ന് കരുതുന്നു. ഹേമചന്ദ്രനും രാജശേഖരനും കുന്തളരാജ്യത്ത് ജനിച്ച ശതകർണ്ണിയെന്ന് ഹാലനെ വിളിക്കുന്നതിനാൽ മൂഷകവംശത്തിലെ ശതകർണ്ണിയാണദ്ദേഹം. ചതുരം സിംബലായി ഉപയോഗിച്ചതിനാൽ ചതുരശതകർണ്ണി എന്നും പേരുണ്ട്. അത് കവിതാചതുരനാകയാലുമാണ്. ശതവാഹനരാജാവ് ഭാര്യമാരുമൊത്ത് ജലക്രീഢ ചെയ്യുമ്പോള് ജലം തെറിപ്പിച്ചു. വിദുഷിയായ ഒരു ഭാര്യ മോദകൈ പൂരയ എന്ന് പറഞ്ഞു. രാജാവ് മോദകം വരുത്തി അതുകൊണ്ട് എറിയാനാരംഭിച്ചു. ഭാര്യ സംസ്കൃതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവ്യാകരണമറിയാത്തതിന് കളിയാക്കി. മാ ഉദകൈ പൂരയ (എന്നെ ജലം കൊണ്ട് എറിയരുത്) എന്നതിനെ രാജാവ് തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. രാജാവിന് വലിയ അപമാനമായി. അദ്ദേഹം മൂന്നുദിവസം ഉപവസിച്ച് വ്രതശുദ്ധിയോടെ ഭാരതിയെ പ്രത്യക്ഷമാക്കി കവിത്വം നേടി. നൂറിലധികം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു. ഭാരതി ഒരു ദിവസം പൂർണ്ണമായി ഹാലന്റെ ഗൃഹത്തിൽതന്നെ താമസിച്ചു എന്നും ആ ദിനം നഗരത്തിൽ വരുത്തിയ 100 കവികളെക്കൊണ്ട് 100 ലക്ഷം പ്രാകൃതകവിതകളെഴുതിച്ചു

എന്നും ഐതിഹ്യം. കൊട്ടാരത്തിലുള്ള എല്ലാവരും അന്ന് നൈസർഗ്ഗികമായി കവിത രചിച്ചു. അവയിൽനിന്ന് രാജാവ് തെരഞ്ഞെടുത്തതാണ് സപ്തശതി. തന്റെ ഈ ജന്മം പൂർവ്വജന്മത്തിലെ ദാനധർമ്മഫലമായി ലഭിച്ച പരമഭാഗ്യ മാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ ഹാലൻ സർവ്വസ്വദാനം ചെയ്ത് ഹിരണ്യഗർഭം ചെയ്തു. അപ്പോളാണ് 40 ലക്ഷം സ്വർണ്ണനാണ്യം നാലുവരി പ്രാകൃതശ്ലോ കത്തിന് പാരിതോഷികം വിളംബരം ചെയതതും അന്നത്തെ കവികളുടെ വരികളെടുത്ത് എഡിറ്റ് ചെയ്ത് സപ്തശതി എന്നപേരിൽ പ്രസിദ്ധമാക്കി യതും. 700 ശ്ലോകത്തിലെ 430 ശ്ലോകം മറ്റു കവികളുടേതാണ്. ബാക്കി രാജാ വിന്റേതുതന്നെ. മിറാഷിയുടെ ഒരു പരാമർശം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഇവരിലെ പല കവികളും തേവ എന്നോ രാജാ എന്നോ അവസാനിക്കുന്ന നാമങ്ങളുള്ളവ രാണ്, അതിനാൽ രാജകുടുംബാംഗങ്ങളാണ് കവിതകൾ രചിച്ചിട്ടുള്ളവരും. എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പ്രാകൃതനോവലായ ലീലാവതിയിൽ കുമാരിലൻ, പോറ്റീ ശനെന്ന രണ്ട് മന്ത്രിമാരും കവിത കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. വാക്പതിരാജാ (ബപ്പയ രായാ) സ്വയംഭൂവിന്റെ ഛന്ദസ്സിൽ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ബപ്പീയരാജനാണ്. ഭുവന പാലനും കവിത കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. രാജസഭയിലെ സംസ്കൃതചിത്തരായ കവി കളുടെ ഒരു കളക്ടീവ് കോൺഷ്യസ്നസ് അവരുടെ പൊതുഅനുഭവത്തി ൽനിന്ന് ഉയർന്നുവന്ന് ഒരു സംസ്കൃതിയായി പരിണമിച്ചതിന്റെ ഫലമാണിത്. കാവ്യശൈലി, ഘടന,അനുഭവങ്ങളുടെ സാമ്യം, ഇപ്രകാരമുള്ള കവിതാകൂട്ടാ യ്മക്ക് ഒരുദാഹരണം. ഗോദാവരീതീരത്തെ സാഹിത്യപ്രേമികളെല്ലാം ശത വാഹനസഭയിൽ ഒന്നുചേർന്ന് ഒരു സമാനഹൃദയരുടെ സമൂഹത്തനിമ , സാം സ്കാരികത്തനിമ കണ്ടെത്തി, സാഹിത്യത്തിന് ഒരു പുതിയ രൂപവും ഭാവ വും ലൌകികാർത്ഥവും കൊടുക്കുകയായിരുന്നു ഗാഥാസപ്തശതിയിലൂടെ. ഇതിന് രാജാവ് നടത്തുന്ന ധ്യാനണ്ഡപങ്ങളിലും, ഗിരിസാനുക്കളിലും വ്യക്തി കളുടെ ഗൃഹത്തിലും വരെ കവികളും ഗായകരും പണ്ഡിതരും നർത്തകിമാ രും കാമുകീകാമുകന്മാരും പ്രായോഗികതലത്തിലുള്ള വ്യാപനം നടത്തി. കാമ വും കലകളും സൌന്ദര്യശാസ്ത്രവും പ്രേമവും എല്ലാമുള്ള ഈ കവിതകളെ എല്ലാവരും അവരവരുടെ രീതിയിലാണ് സ്വീകരിച്ചതും പരത്തിയതും. രാജസ ഭയിലെ കാമാർത്ഥമായ ലൌകികകേളികളിലും, ധ്യാനമണ്ഡപത്തിലെ അലൌ കികതയിലും ഇത് ഒരുപോലെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് കനഗനഹല്ലിസ്തൂപം തെളിയിക്കുന്നു.

ശ്ലോകം 468 പുരുഷവിശേഷേന്നശാത്തണൈ ന കുലകാമേന മഹിളാനാ

സഗ്ഗം ഗേ വി ഹലേനമുയെ ഗോളാ പൈത്താനാം.

(കുലം കൊണ്ടോ ഗുണം കൊണ്ടോ അല്ല, പുരുഷന്റെ നന്മകൊണ്ടാണ് സ്ത്രീ പതിവ്രതയാവുന്നത്. ഹലൻ മരിച്ചാലും ഗോള അഥവാ ഗോദാവരി തന്റെ പതിസ്ഥാനം- പൈത്താൻ-വിട്ട് പോവുകയില്ല.) കുന്തളദേശത്തെ വനവാസിശ തകർണ്ണിവംശത്തിലെ ഹാലൻ ചേരആഭീരമൂഷകവംശക്കാരനുമാണ്. (കുന്തള വനവാസിവംശം ചേരമൂഷകആഭീരവംശം) തമിഴ് സംഗം സാഹിത്യവും ഹലന്റെ കാലത്താണ് വളരെ അധികം വികസിച്ചത്. അശ്വഘോഷനും മാതൃചേതസ്സും രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കുശാനരാജസദസ്സിലാണ്, അവരെല്ലാം

പിന്നീടു വന്നവരാണ്. കാമസൂത്രം മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് രചിക്കപ്പെട്ടതെന്ന നിഗമനം തെറ്റാണെന്നും ഹാലന്റെ കവിത സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. സൌന്ദര്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത് അലങ്കാരം (രൂപം), ലക്ഷണം (സ്വഭാവം) ഗുണം (ക്വാളിറ്റി) ഇവകൊണ്ടാണെന്ന വിചാരത്തെ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലേക്ക് ഹാലൻ സംക്രമിപ്പിച്ചു, എന്നാലും അതിനേക്കാളെല്ലാം പ്രധാനം പുരുഷന്റെ നന്മയാണെന്നും വിചാരിച്ചു. അതിനെ ഗോദാവരി(ഇവിടെ ഗോളാ അഥവാ കോലാ എന്ന പേരാണുപയോഗിച്ചത്) പ്രതിഷ്ഠാനം വിട്ടുപോകാതിരിക്കുന്നത് നന്മകൊണ്ടാണ്. സാലംകാരാണ (അലങ്കാരത്തോടുകൂടിയ) എന്നത് സപ്തശതി യിലെ സാഹിത്യത്തെത്തന്നെ നിർവ്വചിക്കുന്നുണ്ട്. ശിൽപങ്ങളില് കാമിനീകാമു കന്മാരായ ദമ്പതിശിൽപവും ശൃംഗാരവും മംഗളകരമാണെന്ന് ഇക്കാലത്തു തന്നെ വാസ്തുശിൽപികളും കല്ലിലെ കവിതകളിൽ കൊത്തിവെച്ചു.

ആവണ്ണെ കുലൈം ദോച്ചിയജാനന്തി ഉണ്ണെനീയും

ഗോരിയഹിയാദദോ അഹവസാലബാന്നാദിംജോ

(അപർണ്ണയുടെ കുലത്തെ ഉയർത്താന് രണ്ടുപേർക്കേ കഴിയൂ. ഒന്ന് ഗൌരീഭ ർത്താവായ ശിവന്. രണ്ടാമത് ശാലിവാഹനന്.പർവ്വതക(ഗിരിവാസി)കുലത്തെ അവിടെനിന്ന് വിവാഹം കൊണ്ട് ഉദ്ധരിച്ചതും എല്ലാ ആപത്തും പരിഹരിച്ച തും ശിവനാണ്. അത് ശതവാഹനനും ചെയ്തു എന്ന് സാരം)കുന്തളശത കർണ്ണിയുടെ ഭാര്യ മലയവതി അഥവാ മലയപർവ്വതത്തിലെ രാജകുമാരിയാ ണെന്ന് കാമശാസ്ത്രം പറയുന്നതിനാൽ ഈ പരാമർശത്തിന്റെ പൊരുളും കൂടുതൽ വ്യക്തമാവുന്നു.

സപ്തശതി രാജസദസ്സിലാണ് രചിച്ചതെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയകവിതയല്ല. അധികാര ഭാഷയുമല്ല. പ്രേമമധുരമായ കവിതയാണ്. ആഴ്ചയിൽ ഏഴുദിനമുണ്ടെന്നും, തലയോടു ധരിച്ച സന്യാസിമാരുണ്ടെന്നും ഹോരയുണ്ടെന്നും മാത്രമല്ല, രാധാ കൃഷ്ണപ്രേമവും ഇതിലെ വിഷയമാണ്. വ്യഞ്ജനങ്ങളുടെ മൃദുത്വവത്കരണം കാണാം. മതം,മദവും പിന്നീട് മാ എന്നു മാത്രമായും പ്രയോഗിക്കുന്നു. വീരച രിതത്തിൽ ശതവാഹനൻ വിക്രമാദിത്യന്റെ എതിരിയാണ്. ഇത് ആദ്യത്തെ വിക്രമാദിത്യനാവണം.

പ്രാകൃതകവിത (പൌവ്വാകവ്വം) തേനാണ്. അത് പാടാനും കേൾക്കാനും രസിക്കാനുമുള്ളതാണ്,അതിനറിയാത്തവരാണ് അതിനെ ശാസ്ത്രമാക്കുന്നത്. പ്രേമത്തെ ശാസ്ത്രമാക്കുന്ന അവർക്ക് ലജ്ജയില്ലേ എന്ന ശ്ലോകം രണ്ടിലെ ചോദ്യം ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനമാണ്. ഏതുഭാഷയിലായാലും കവിതയുടെ (പാട്ടിന്റേയും) സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനം. നിരൂപണമല്ല, ആസ്വാദനമാണ് അതിനാവശ്യം. അതിനുള്ള രസികത്തവും ആസ്വാദനശേഷിയും വേണം. സപ്തശതിയിലെ പ്രേമവും കാമശാസ്ത്രത്തിലെ കാമവും കാമത്തിന്റെ രണ്ടുവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളാണ്. ഇതിലെ പ്രേമമാർഗ്ഗമാണ് സപ്തശതി തെരഞ്ഞെ ടുത്തത്. കാമശാസ്ത്രമാർഗ്ഗത്തെ കളിയാക്കുന്നു.

അമാം പൌവ്വകാവ്വം പദിയും സൌം ചജേന ആനന്ദി

കാമസ തത്തത്തത്തിം കുനന്തി തേ കഹ ന ലജ്ജതി

പാടാനും കേട്ട് ആസ്വദിക്കാനുമുള്ള പ്രാകൃതപ്രേമകവിതയെ കാമശാസ്ത്ര മാക്കുന്നവർക്ക് ലജ്ജയില്ലേ എന്ന് ചോദ്യം. തത്ത (റിയാലിറ്റി അഥവാ ഫാക്ട്സ്)യോടുള്ള തത്തി (ഒബ്സഷൻ) കൊണ്ട് അതിനെ സിസ്റ്റം ആക്കുന്ന (തംത) ശാസ്ത്രകാരന്മാരെ മുഴുവനും കവി കളിയാക്കുകയാണ്. കവിതാ സ്വാദനമാണ് ശാസ്ത്രമല്ല കവി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത്. നേരത്തേ നില വിലിരുന്ന കവിതകളെ ശേഖരിക്കുക, പാടുക, ആസ്വദിക്കുക, അങ്ങനെ പുരാതനകാലത്തെ സാംസ്കാരികത്തനിമകളെ അറിയുക, സ്വാംധീകരിക്കുക , പുതിയ കാവ്യം രചിക്കുക ഇങ്ങനെ നിരവധി ക്രിയകളാണ് സഭയിലെ കവിഗായകപണ്ഡിതവർഗ്ഗം കൂട്ടായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഇവരിൽ ഗ്രാമജീവിതം നയിക്കുന്ന ഉഴവരും ഗ്രാമമുഖ്യരും വേടന്മാരും നിഷാദരും പൂപറിക്കുന്ന സ്ത്രീകളും ധാന്യമരക്കുന്നവരും വയലിൽ തിന കാക്കുന്നവളും എല്ലാം ഭാഗഭാക്കാവുന്നതുകൊണ്ട് പ്രാകൃതഭാഷാകാവ്യങ്ങള്ക്ക് പോപ്പുലർ ഉത്ഭവമാണുള്ളത്.ഗ്രാമീണരുടെ സുഖങ്ങളും ആനന്ദങ്ങളും പാടിക്കേട്ട രസാനുഭവങ്ങളുമെല്ലാം രാജസഭ ആദരിച്ച് പ്രോത്സാഹനം കൊടുക്കുക യാണവിടെ. വയലിലെ പണി തീർന്നിട്ടും കുടിലിലെ ഭാര്യ മരിച്ച ദുഃഖം തീർക്കാനായി വയലിൽതന്നെ ഇരിക്കുന്ന കർഷകനെ (ശ്ലോ 169) ആനന്ദിപ്പി ക്കുക കൂടിയാണ് പാട്ടിന്റെ ലക്ഷ്യം. നാഗരികർക്കാണ് കാമസൂത്രം . ഗ്രാമീ ണർക്ക് കവിതയും പാട്ടുമാണ് ആസ്വദിക്കാനിഷ്ടം.

ചക്രോക്തി അഥവാ ചെക്കോക്തി എന്ന് വിളിക്കുന്ന വക്രോക്തിപ്രയോഗം രാജസഭയിലെ കവികൾക്ക് പ്രിയങ്കരമായിരുന്നു. ഒന്നു പറയാനുള്ളപ്പോ ള്മറ്റൊന്ന് പറയുക, , രണ്ട് സന്ദേശം രണ്ടാളുകൾക്ക് ഒരേ പദം കൊണ്ട് കൊടുക്കുക, പറയാനാവാത്തത് അടയാളമുദ്രകളിലൂടെ വളച്ച് വക്രോക്തിയിൽ സംവദിക്കുക ഇതെല്ലാമാണ് ചക്രോക്തി എന്ന കാവ്യരീതി. പ്രവരസേനന്റെ രാവണവധം (1-10) വിജ്ഞാനം വർദ്ധിക്കും , കീർത്തി പരക്കും , ഗുണങ്ങൾ നിലനിൽക്കും മഹാന്മാരുടെ സത്കർമ്മങ്ങല് കേൾക്കപ്പെടും, കാവ്യാലാപത്തെ പ്പോലെ നമ്മെ ആകർഷിക്കുന്ന മറ്റെന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ എന്ന് കാവ്യാലാപത്തി ന്റെ മനോരഞ്ജകത്വത്തിന് ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നു.(കിം തംജേന ന ഹരന്തികമലാവാ കാവ്യാലാപം)

ഗുണാഢ്യന്റെ കഥാസരിത്സാഗരത്തിന്റെ കഥതന്നെ സംഘദാസന്റെ വാസു ദേവചര്യയിലും കാണാം. ബ്രഹ്മകൽപസൂത്രഭാഷ്യകാരനായ സംഘദാസ ക്ഷമാശ്രമണൻ ജൈനമതക്കാരനാണ്. നരവാഹനദത്തനുപകരം വാസുദേവ നെന്ന പേരിലാണ് കഥാസരിത്സാഗരകഥ. കഥോത്പത്തിയിൽ തനിക്ക് ഈ കഥ ഗുരു പരമ്പരയിലൂടെ കിട്ടിയതാണെന്ന് സംഘദാസൻ പറയുന്നു. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് സംഘദാസകാലം. ജംബുസ്വാമി, പ്രഭവ, മഹാവീരഗുരു പരമ്പരയിലെ മഹാവീരനാണ് വാസുദേവകഥ പറയുന്നത്. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ഗുണാഢ്യ ന്റെ കഥാസരിത്സാഗരം സംഘദാസകാലത്തിനും

മുമ്പാവണം. സൂര്യമതി എന്ന കാശ്മീരിലെ രാജ്ഞിക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയതല്ല, ആ രാജ്ഞിക്ക് പറഞ്ഞുകൊ ടുക്കുക മാത്രമാണ് എന്ന് വരും.

സിദ്ധസേനദിവാകരനെന്ന ഗുരു ചന്ദ്രഗുപ്തവിക്രമാദിത്യകാലത്ത് 380- 415 എഡിയിലാണ് ജാവിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹം ബുദ്ധമത, ബ്രാഹ്മണർക്കിടയി ലെല്ലാം തത്വചിന്താപരമായ പ്രഭാഷണങ്ങളും ചർച്ചകളും നടത്തിയിരു ന്നു.സംസ്കൃതത്തിൽ വ്യുത്പത്തിയുള്ള പ്രസിദ്ധബ്രാഹ്മണനായിരുന്നു. വൃദ്ധവാദി എന്ന ജൈനസന്യാസിയോട് വാദത്തിൽ പരാജിതനായി. അങ്ങനെ പ്രാകൃതവിവേകം സ്വീകരിച്ചു. പ്രാകൃതഗ്രന്ഥങ്ങളെ സംസ്കൃതത്തിലേക്കും മറിച്ചും മൊഴിമാറ്റി. 12 വർഷത്തേക്ക് നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. സന്മതിതർക്കം, ന്യായാവതാരം ഇവ രചിച്ചു. സിദ്ധസേനദിവാകരനും സിദ്ധസേനമഹാമതിയും ഒരാളോ രണ്ടാളോ എന്ന് തീർച്ചയില്ല. 7, 8 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഹരിഭദ്രസൂരി ദശസെകാലികടീക രചിച്ചു. അദ്ദേഹം എഴുതിഃ- സത്യജ്ഞാനികൾ സ്ത്രീക ൾക്കും കുട്ടികൾക്കും മന്ദബുദ്ധികൾക്കും , വിദ്യാവിഹീനർക്കും സദാചാര രഹിതർക്കും കൂടി ഉപകാരപ്പെടാനാണ് ഇങ്ങനെ രചിച്ചത് .അദ്ദേഹം രണ്ടുഭാഷയിലും ഗ്രന്ഥരചന നടത്തി. സമരാദിത്യകഥ പ്രാകൃതത്തിലാണ്.

പത്താം നൂറ്റാണ്ടിലെ സിദ്ധർഷി സംസ്കൃതം പണ്ഡിതഹൃദയത്തിലാണ് വസിക്കുന്നത്. പ്രാകൃതം ചെവിക്ക് കേൾക്കാന് സുഖമുള്ളതും കുട്ടികളി ൽപോലും വിവേകം ഉണ്ടാക്കുന്നതുമാണ് എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. സിദ്ധർഷി യുടെ വലിയ മഹത്ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം സംസ്കൃതത്തിലാണ്. സംഗീതത്തിലെ സാഹിത്യത്തിന് മാഗധി, അർദ്ധമാഗധി ഭാഷകളാണുപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ജൈനർ ഉപയോഗിച്ച മൂന്നു പ്രാകൃതഭാഷകൾഃ-1. ശ്വേതാംബരരുടെ ക്ലാസിക്കൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ അർദ്ധമാഗധി. 2. ദിഗംബരരുടെ സൈദ്ധാന്തികഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ സൌരസേനി. 3. രണ്ടുകൂട്ടരുടേയും സാമൂഹികകഥകളെല്ലാം മഹാരാഷ്ട്രി.

ജൈനമഹാരാഷ്ട്രി ഗാഥാരൂപത്തിലുള്ള ജൈനസാഹിത്യമാണ്. സപ്തശതിയും ഗാഥയാണ്. ഇവ തമ്മിലുള്ള ഒരു തുടർച്ച സാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ചാഘട്ട ത്തിലുണ്ട്. വിമലൻ രാമായണത്തെ പത്മചര്യ എന്ന പേരിലാക്കി. അതു പോലെ സംഘദത്തനും നരവാഹനകഥയെ വാസുദേവചര്യയാക്കി. വിമലന്റെ കഥ മഹാവീരശിഷ്യനായ ഗൌതമൻ പറയുന്നപോലെയാണ്. (ശ്രേണികരാജാവ് രാമായണഥയിൽ സംശയം ഉന്നയിച്ചപ്പോൾ). ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പെരുന്തേ വനാരുടെ തമിഴ് മഹാഭാരതം (ഭാരതവെൺപാ) വിമലന്റെ പ്രാകൃതഹരി വംശം, പ്രാകൃതരാമായണം, സംഘദാസന്റെ പ്രാകൃതകഥാസരിത്സാഗരം എല്ലാം മുമ്പുള്ള രചനകളുടെ പരിഭാഷയോ പുനർസൃഷ്ടിയോ ആണ്. 950ലെ പമ്പന്റെ കന്നടഭാരതവും അങ്ങനെത്തന്നെ. മലയാളത്തിലുമുണ്ടല്ലോ ഇത്തരം അനേകം സൃഷ്ടികൾ. ഒന്നാം നൂര്റാണ്ടിലുള്ള നിരുക്തികർത്താവ് ഭദ്രബാ ഹുവും ചന്ദ്രഗുപ്തകാലത്തെ ഭദ്രബാഹുവും ഒരാളല്ല എന്നും ഒരാളാണെന്നു മുള്ള തർക്കം നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. നിരുക്തി (വിശദീകരണം), ഭാഷ്യം (വികസ്വ രമായ ചർച്ച) ചൂർണ്ണി (സംക്ഷിപ്തവ്യാഖ്യാനം) ഇവ വ്യത്യസ്തശാഖകളാണ്. ഭദ്രബാഹുവിന് ഇവ അറിയാമെന്നത് ഏതുകാലം മുതലാണ് ഇന്ത്യയിലെ ഈ ഭാഷാശാഖകളെല്ലാം നിലവിലുള്ളത് എന്നതിന് ഒരുദാഹരണമാണ്. ഇതൊന്നും

തന്നെ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ തന്നതല്ല. മഹാവീരന്റെ നിർവ്വാണത്തിന് 530 വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് വിമലന്റെ പത്മചര്യാരചന. അതായത് എഡി ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ. തരംഗവതി, മലയവതി (നഷ്ടപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥം) അനുയോഗദ്വാരസൂത്രം (സൂ 308) ഇവ അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലെ വലഭിമഹാസഭയെ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. മഗധസേനനെ തരംഗവതി പരാമർശിക്കുന്നു. മലയവതി, നിഷിദ്ധ വിശേഷചൂർണ്ണി ഇവയിലുമുണ്ട് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പരാമർശം. പാദലിപ്ത ന്റേതാണ് നിഷിദ്ധവിശേഷചൂർണ്ണിക്കുള്ള നിഷിത്തസൂത്രഭാഷ്യം. അദ്ദേഹം മുരുന്ദരാജാവിന്റെ സമകാലീനനെന്ന് പറയുന്നു. ബിസി 526ലെ മഹാവീര നിർവ്വാണം. എഡി നാലിലെ പത്മചര്യരചന,ഇവ കാലഗണനക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. .

പ്രാകൃതസാഹിത്യത്തിന്റെ രണ്ടു ചരിത്രങ്ങളേയും പരസ്പരം കൂട്ടിയിണക്കുന്നതാണ് അഥവാ അവക്കിടയിലെ നഷ്ടപ്പെട്ട കാലത്തിനുള്ള ലിങ്ക് ആണ് പാദലിപ്തന്റെ തരംഗവതി. പിന്നീടുള്ള എല്ലാ കൃതികളിലും ഈ ലിങ്കിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം നിലനിന്നു. ഭദ്രേശ്വരന്റെ കഥാവലി (12ആം നൂറ്റാണ്ട്) യശസ്സിന്റെ തരംഗലോല ഇവയിലെല്ലാം പാദലിപ്തനാണ് തരംഗവതി രചിച്ചതെന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. യശസ്സ് സങ്കീർണ്ണവും ദുർഗ്രഹവുമായ പ്രാദേശികപദങ്ങളെക്കൊണ്ട് പാദലിപ്തൻ തരംഗവതി എന്ന കഥ രചിച്ചു എന്നാണ് പറയുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ആകർഷകമായ താമരകൾ, ചിലപ്പോൾ താരാങ്കിതമായ കാഴ്ചകൾ,ചിലപ്പോൾ ആരാലും ജയിക്കാനാവാത്ത 6 തരം വികാരങ്ങൾ- ആരുമത് പാടുന്നില്ല, ആരുമത് പാടാനാവശ്യപ്പെടുന്നുമില്ല, ആരുമതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നുമില്ല, അത് പണ്ഡിതരുടെ മാത്രം സ്വത്തായിക്കഴിഞ്ഞു , മറ്റാർക്കും അതിന്മേൽ ഒന്നും ചെയ്യാനാവില്ല , അതിനാൽ ഞാൻ പാദലിപ്തന്റെ വരികൾ ശേഖരിച്ച് അതിലെ പ്രാദേശികപ്രാകൃതവാക്കുകളെ നീക്കി, തരംഗവതിയെപ്പോലുള്ള കൃതികൾ ജനഹൃദയങ്ങളിൽനിന്ന് എന്നേക്കുമായി മാഞ്ഞുപോകാതിരിക്കാനായി മാത്രം ആ സന്യാസിയോട് മാപ്പുചോദിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കഥ ചുരുക്കി എഴുതുന്നു എന്ന വാക്കിൽ എന്തെല്ലാം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന് സാഹിത്യകുതുകികൾ ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. സാധാരണക്കാർക്ക് രുചിക്കാത്തതും പണ്ഡിതർക്കുമാത്രം മനസ്സിലാവുന്നതുമായ പ്രാദേശികപ്രാകൃതപദങ്ങളെന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക. പലിത്തേനരാജ്യവിത്തരവോ തഹയ ദേശീവായനേഹിം. ബൌയ്യപുരീയഗഛേ സൂരി ജോ വീരബദ്ദനാമോത്തി. തസ്സ ശിസസ്സ ലിഹിയജസേനഗാനിനേമീചന്ദസ. പാദലിപ്തന്റെ (പാലിത്താന രാജാവ്) കൃതി നഷ്ടമായി. വൈയ്യപുരിയിലേക്ക് പോയ വീരഭദ്രസൂരിയുടെ ശിഷ്യനായ യശസ്സ് ജ്ഞാനി നേമീചന്ദ്രൻ അദ്ദേഹമാണ് തരംഗലോലാകർത്താവ്. രണ്ട് നാഗാർജ്ജുനനും രണ്ട് സിദ്ധസേനനും 2 ഹരിബദ്രനും പോലെ 2 പാദലിപ്തനുമുണ്ടെന്ന് ചിരൽ എം എ ദിക്കി 3 പാദലിപ്തന്മാരുണ്ടെന്ന് പറയുന്നു. തരംഗവാടി രചിച്ച എഡി ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പാദലിപ്തൻ. 7-8 നൂറ്റാണ്ടില് ശത്രുഞ്ജയത്തിലേക്ക് തീർത്ഥയാത്ര പോയ രണ്ടാം പാദലിപ്തൻ. മാന്യഖേദത്തിലെ കൃഷ്ണ മൂന്നാമന്റെ സഭയിലെ പാദലിപ്തൻ.

പാലിത്താനരാജാവ് പാദലിപ്തന്റെ ഗുരു വിദ്യാധരവംശത്തിലെ ആര്യനാഗഹസ്തി ആയിരുന്നു. ഇത് മന്ദനഗുരു സംഗ്രാമഗുരുവിനും സംഗ്രാമഗുരു പാദ

ലിപ്തനും പഠിപ്പിച്ചു. പാലിത്താനം അഥവാ പാലിയസ്ഥാനം മൂഷകവംശ ക്കാരുടെ പാലിയം കൊട്ടാരമാണ്. അവിടത്തെ രാജാവ് അഥവാ മലയാള ത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ പാലിയത്തച്ചന്മാരിലൊരാളാണ് പാദലിപ്തനെന്ന ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ തരംഗവതീകർത്താവ്. നഹാപനശതവാഹനമത്സരം തരംഗവതി യിലുണ്ട്. തരംഗവതി ഗാഥാവൃത്തത്തിലെഴുതിയ പ്രാകൃതപദ്യത്തിലുള്ള ഒരു നോവൽ(കഥ)ആണ്. പാദലിപ്തപ്രബന്ധത്തിൽ നഹാപനനെന്നല്ല, നരവാഹന നെന്നാണ് പേർ. ഭദ്രേശ്വരന്റെ കഥാവലിയിലാവുമ്പോഴെക്ക് അത് നഹവാഹ നനെന്നായി.ചരിത്രകാരന്മാർക്ക് നഹാപനനുമായി.

ഉദ്യോതനന്റെ കുവലയമാല, ദണ്ഡിയുടെ അവന്തിസുന്ദരീകഥ ഇവക്ക് മോഡ ലായി നിരവധി മനുഷ്യജന്മങ്ങളുടെ കഥ പറയുന്നതാണ് തരംഗവാടി. കഥ ഭൂതത്തിലേക്കും ഭാവിയിലേക്കും മുന്നോട്ടും പിന്നോട്ടും ചലിക്കുന്നു. തരംഗ വതിയിൽ രണ്ട് ചക്കായന്മാർ(ചാക്യാന്മാർ) തരംഗവതി, പത്മദേവനെന്ന രണ്ട് ദമ്പതികളായി പുനർജനിക്കുന്നു. കഥ നടക്കുന്നത് കൌശാംബിയിലാണ്. പാദലി പ്തന്റെ നാട് കൌശാംബിയിലാണെങ്കിലും അദ്ദേഹം ശാതവാഹനസഭയിലാ ണ് പ്രശസ്തൻ. ജൈനഗ്രന്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹം പാടലീപുത്രത്തിലെ മുരുന്ദന്റെ സഭയിലും ഓങ്കാരത്തിലെ ഭീമന്റെ സഭയിലും മാനഖേദത്തിലെ കൃഷ്ണന്റെ സഭയിലും, പ്രവർത്തിച്ച ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം പ്രതിഷ്ഠാനത്തിലെ ശാതവാഹ നസഭയിലെത്തിയതെന്ന് പറയുന്നു.

പ്രസന്നഗംഭീരപഥാ രഥാംഗമിഥുനാശ്രയാ

പുണ്യാപുനാതിഗംഗേവ ഗം തരംഗവതീ കഥാ(തരംഗമഞ്ജരി)

പ്രസന്നഗംഭീരപഥയും രഥാംഗമിഥുനങ്ങൾ വസിക്കുന്നതും ഗംഗ പോലെ പുണ്യപവിത്രയുമായി തരംഗവതീകഥ സഞ്ചരിക്കുന്നു.

ഉദ്യോതനൻ കുവലയമായ(779 എഡി)യുടെ തുടക്കത്തിൽ പൂർവ്വസൂരികളായ കവികളെ പുകഴ്ത്തുമ്പോൾ പാദലിപ്തനേയും ശതവാഹനനേയും ഒന്നിച്ച് പറയുന്നു. പാദലിപ്ത,ശതവാഹന,ചപ്പണ്ണന്മാരുടെ (സഭയിലെ കവികളുടെ ഗ്രൂപ്പ്) വാക്കുക് സിംഹഗർജ്ജനം. അതിന്നുമുന്നിൽ ചെറിയൊരു മാൻകുട്ടി യായ ഞാനൊരടി എടുത്തുവെച്ച് ഒരു വാക്കെഴുതുന്നതെങ്ങനെ. വിമലമതി യും, ആഴമുള്ള സദ്ഗുണശാലിയും ,പരമസത്യത്തെ വാക്കിലാവിഷ്കരിക്കാൻ കഴിയുന്നവനുമായ പാദലിപ്തൻ ഹലന്റെ സാഹിത്യക്കൂട്ടായ്മക്ക് ആഭരണ മായിരുന്നു. ശുദ്ധമായ രത്നം, പൊട്ടാത്ത ശക്തമായ നൂൽ,ഏറ്റവും മഹത്താ യ രത്നങ്ങള്, ഹിമാലയം ഇവപോലെയാണദ്ദേഹം. തരംഗവതി ഗംഗപോ ലെ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് ഒഴുകിവന്നു. രഥാംഗദമ്പതി അതിനെ സുന്ദരമാക്കി. രാജസഭയിലെ രാജഹംസങ്ങൾക്ക് ആനന്ദവും ആകർഷകത്വവും കൊടുത്തു.

സപ്തശതീസാരം (വേമഭൂപാലന്റെ)ചപ്പണ്ണയഗാഥ എന്ന പേരിൽ പ്രചരിച്ചി രുന്നു. തരംഗവതിയില് സുവ്രത എന്ന സന്യാസിനിയും ശിഷ്യകളും ഭിക്ഷക്ക്

പോകുന്നതുകണ്ട ഒരു വീട്ടമ്മ സുവ്രതയുടെ സൌന്ദര്യം കണ്ട് അനുര ക്തയായി.ഏതാണ്ട് സ്വവർഗ്ഗരതിപോലെ ആ വീട്ടമ്മ പറയുന്ന വരികളുണ്ട് അതിൽ. സ്വപ്നത്തിലോ, വിഗ്രഹത്തിലോ ചിത്രത്തിലോ കഥയിലോ ഇതുപോലെ സുന്ദരിയെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുമില്ല, കേട്ടിട്ടുമില്ല എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. -അതുപോലെ ഭിക്ഷക്കുപോയ നാഗേന്ദ്രനെന്ന സന്യാസി എന്റെ ഭിക്ഷാപാത്രത്തിൽ ചുവന്ന കണ്ണുള്ളവളുടെ മാങ്ങയും, മുല്ലപ്പൂംപല്ലുള്ള വളുടെ ആലിപ്പഴവും, നവവധുവിന്റെ പുതിയ കഞ്ഞിയും ഉണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞു. ഇതുകേട്ട ആര്യഹസ്തി പാലിത്താ എന്ന് അവനെ വിളിച്ചു. സുന്ദരികളിൽനിന്ന് മാത്രം ഭിക്ഷവാങ്ങിയ ശിഷ്യന് കാമം കൊണ്ട് പ്രദീപ്ത (പാലിത്ത)നായതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ വിളിച്ചത്.(കാമദേവസദൃശനായ ജയന്തനെന്ന ഇന്ദ്രപുത്രനാണ് കാമംകൊണ്ട് പ്രദീപ്തനായി ദേവദാസികളുടെ മന്ദിരങ്ങളിൽ സ്ഥിരമായി വസിക്കുന്നത്.) ഗുരുവിന്റെ പാദലിപ്തനായ തനിക്ക് പാലിത്തനാമം തന്നെയാണ് ഉത്തമമെന്ന് നാഗേന്ദ്രൻ ആ നാമം സ്വീകരിച്ചു. ഗുരു പാദത്തിൽനിന്നു വരുന്ന ആകാശഗമനശക്തി കൊടുത്ത് നാഗേന്ദ്രനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. സപ്തശതി ആരംഭിക്കുന്നത് ശിവസ്തുതിയിലാ ണെങ്കിലും അതിലെ ശൃംഗാരകവിതകൾ കൂടുതലാണ്. ചാർവ്വാക,ലോകായത ഫിലോസഫിയാണ് പാദലിപ്തസന്യാസിയുടേതും. ഭദ്രബാഹു ശേഖരിച്ച ജൈനസിദ്ധാന്തത്തിൽ പാണ്ഡിത്യമുള്ള പാദലിപ്തന്റെ കഥയിലെ ദമ്പതികള് ജൈനവിശ്വാസികളായി മാറുന്ന കഥയാണ് തരംഗവതി. ഹലൻ ജൈനവിശ്വാ സിയായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിനു നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞാണ് അദ്ദേഹം ജൈനനാണെന്ന് പറയാനാരംഭിച്ചത്. കാരണം ബ്രഹ്മചര്യം പാലി ക്കുന്ന ജൈനസന്യാസിമാരെല്ലാം ശൃംഗാരകാവ്യമായ സപ്തശതി പകർത്തി എഴുതി പഠിച്ചാണ് പ്രാകൃതഭാഷയിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടിയത്. എന്നാലും പാദലിപ്തനെ ചരിത്രം മറന്നുപോയി.ഹലചരിത്രത്തിൽ പാദലിപ്തനാമമില്ല. നാഗാർജ്ജുനനെ അടുത്ത ഉപദേശിയായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു.ജൈനർ നാഗാ ർജ്ജു നന് പാദലിപ്തശിഷ്യനാണെന്നും പറയാനാരംഭിച്ചു. പിന്നീടുവന്ന ഒരു ശതവാഹനരാജാവും(ഗൌതമിപുത്രയജ്ഞശ്രീശതകർണ്ണി) ബുദ്ധസന്യാസി നാഗാർജ്ജുനനും കൂടിയുള്ള ബന്ധം വെച്ചാണ് ഇത്. ലീലാവതീകർത്താവിന് ആ ബന്ധം അറിയില്ല. കർപ്പൂരമഞ്ജരിയില് രാജശേഖരന് തരുന്ന പ്രാകൃ തകവിലിസ്റ്റിൽ പാദലിപ്തനില്ല. ഇന്ത്യയിലെ സാഹിത്യചരിത്രത്തിലും തരം ഗവതി കാണാനില്ല.

ഒരാൾക്ക് ഒരു ഭാഷയില് സംസാരിക്കാനും പാടാനും കഴിയുക, ആ ഭാഷയിൽ ഒരു സാഹിത്യസംസ്കാരം ഉണ്ടാവുകയും അതാസ്വദിക്കാനുള്ള സഹൃദയരുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുക- അതിനർത്ഥം അതിന്നെത്രയോ മുമ്പേ ആ ഭാഷ നിലനിന്നിട്ടുണ്ടാവണമെന്നാണ്.ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ (എഡി)ഇന്ത്യയിൽ

എത്രയോ ഭാഷകളുണ്ട്. എന്നാലതിൽ പലതിലും സാഹിത്യകൃതികളില്ല. സംസ്കൃതത്തിലും പ്രാകൃതത്തിലും തമിഴിലും മാത്രമാണ് അന്ന് സാഹിത്യ കൃതികളും അതാസ്വദിക്കുന്നവരുമുള്ളത്. ഇത് ചിന്തിക്കേണ്ട വിഷയമാണ്. അപ്പോൾ സംസ്കൃതമല്ല, പ്രാകൃതസാഹിത്യത്തെ നശിപ്പിച്ചതെന്ന് മനസ്സി ലാവും. പ്രാകൃതഭാഷ നേരത്തേ സംസ്കൃതഭാഷയോടൊപ്പം നിലനിന്നതു കൊണ്ടാണ് പ്രാകൃതസാഹിത്യം ഉരുവായത്. സ്വതന്ത്രമായ രണ്ട് കൈവ ഴികളായി, സംസ്കൃത,പ്രാകൃതസാഹിത്യശാഖകൾ പരസ്പരം നശിപ്പിക്കാതെ പരസ്പരം പോഷിപ്പിച്ച് നദികളെപ്പോലെ ഒഴുകിയിരുന്നു.

ഭാഷയുടെ ഏതു പ്രയോഗമാണ് അതിനെ സാഹിത്യമാക്കുന്നത്. അതിന് സാഹിത്യപരമല്ലാത്ത ഭാഷയുമായി താരതമ്യം ആവശ്യമാണോ. അല്ലിസൺ ബുഷ് പറയുന്നതുപോലെ സാഹിത്യപ്രയോഗം ഒരു ഷെൽഫിൽനിന്ന് ആരും പൊടുന്നനെ വലിച്ചെടുത്തതല്ല. ശൂന്യതയിൽനിന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചതുമല്ല. ഒരു ഭാഷയിലെ സൌന്ദര്യശക്തി പൂർണ്ണമായി വികസിപ്പിച്ച് വളർത്തിയെടുത്ത് അതിന് പുതിയ ഒരു സംവേദനശൈലി കൈവരുന്നതിനുള്ള റിസോഴ്സസ് ആണ്. (study of expressive range of courtly literature in Brajbhasha . Allison Busch) ദൈനന്ദിന ജീവിതത്തിലെ ഭാഷയുമായി സാഹിത്യഭാഷ അതിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലും തനിമയിലും യാഥാസ്ഥിതികതയിലും വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് എറിക്ക് ആവർബാ ക്ക്(1993) പറഞ്ഞതും സ്മരിക്കണം.

പ്രാകൃതഭാഷാസാഹിത്യത്തിലെ പ്രത്യേകത അതിന്റെ ഫോണോളജിയാണ്. മധുരാക്ഷരങ്ങളാണ് (മധുരാക്കരാണി) അതിന് സംഗീതം കൊടുക്കുന്നത്. സംഗീതം കേട്ടാസ്വദിക്കാനോഴുപ്പമാണ്, നിർവ്വചിക്കാന് വിഷമവും. അതാണ് പ്രാകൃതകവിതയുടെ ഒരു തനിമ. രണ്ടാമത്തെ തനിമ ഘടനയിലെ താളബദ്ധത യാണ്. ഇതും കേട്ടാസ്വദിക്കാവുന്ന സങ്കീർണ്ണതയാണ്, അനിർവ്വചനീയമാണ്. മൂന്നാമത് അതിന്റെ അനിബദ്ധസ്വഭാവമാണ്. അനിബദ്ധമെന്നാലത് കെട്ടുപാ ടുകളില്ലാത്തതാണ്, സ്വാതന്ത്ര്യമാണ് മുഖമുദ്ര.

മധുരാക്ഷരങ്ങളെപ്പറ്റി വിരോചനന്റെ കാവ്യം പ്രാകൃതകവിതാസോമാലീ എന്ന് ഇളംപല്ലവത്തോട് പ്രാകൃതകവിതയെ ഉപമിക്കുന്നു. പ്രാദേശികവാക്കു കൾ ചേർന്ന് മധുരാക്ഷരങ്ങളെ വൃത്തങ്ങളില് മനോഹരമായി അർത്ഥലളി തമായി ഗ്രഹിക്കാനാവുന്ന വിധം പ്രാകൃതപദ്യം പാടണം (ജഗദവല്ലഭൻ)

ദേശീയശദ്ദപലോത്തം മധുരാക്കരചന്ദസന്ധീയം ലലിയം ഫുടവിയദപായദത്തം പൈയ്യകാവ്യം പാദേയവ്വം (ജയവല്ലഹൻ)പാടാനുള്ളതാണ് സംഗീതഭാഷ. സ്വര ത്തിന്റെ നീളം കൂട്ടിയും കുറച്ചും പാടാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അതിലുണ്ട്. ദീർഘസ്വരാക്ഷരത്തിനു മുമ്പ് ണ എന്ന അക്ഷരം സപ്തശതി ഉപയോഗി

ക്കുന്നു.പ്രാകൃതത്തിൽ (തമിഴിനെപ്പോലെ) വ്യഞ്ജനം കുറവാണ്. ഉച്ചാരണവ്യത്യാസമില്ലാതെ ഒരേ അക്ഷരം ഉപയോഗിക്കും. (സംസ്കൃതത്തിലെ ദന്ത്യം, താലു, അനുനാസികാദി വ്യത്യാസം)കൂട്ടക്ഷരങ്ങളും പ്രാകൃതത്തിലില്ല. പ്രയാസമായ അക്ഷരമെന്നതിന് അക്കരമെന്നേ പറയൂ. ചിന്ത എന്നതിന് ചിന്ന എന്നു പറയും .പ്രാകൃതമെന്നതിന് പൌവ്വ എന്നും ശുക്തിക്ക് സുത്തി എന്നും കൽപ്പത്തിന് കപ്പമെന്നും പറയും മൃഗ, മദ, മൃത ഈ മൂന്നുവാക്കിനും മാ എന്ന ഒറ്റ പദം മതി. പല അർത്ഥത്തില് സന്ദര്ഭം അനുസരിച്ച് പ്രയോഗിക്കാം. അനുപ്രാസം കൊണ്ട് സംഗീതാത്മകത വരുത്താം. ഹരിവൃദ്ധൻ 8 തരം ഭാണികളാണ് പറയുന്നത്. രുദ്രന് 6, ഭോജന് 12 ഇങ്ങനെ ഭാണികളുടെ എണ്ണം വേറെയാണ്. ഭോജന്റെ കഠോരശബ്ദബാണി പ്രാകൃതത്തിലില്ല. (കഖഗഘ)മധുരകോമളലളിതമാക്കാൻ ഭോജന് ര,ണ (ർണ്ണ) എന്നിവയും അനുസ്വാരവും പ്രയോഗിക്കുന്നു.രുദ്രദേവൻ ഇതുരണ്ടുംപ്രയോഗിക്കും. ഭോജന്റെ ഓജസ്വിയായ അനുപ്രാസത്തിന് അദ്ദേഹം ഉദാഹരണം കാണിക്കുന്നത് രാവണവധത്തിലെ ഉദ്ധരണിയാണ്.

പട്ടാ അ ശീഹരാഹാ ഓവു ശിലാലാ നിഷണ്ണാരെയ്യജാലം
സജ്ജം ഒണ്ണ്ഹരപഹസിയദരിമുഹനിക്കന്തവൌളമായിശാമോഅം

(അവർ സഹ്യപർവ്വതത്തിലെത്തി. നഗ്നമായ പാറകളിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന മേഘങ്ങൾ അവയെ മഞ്ഞുകൊണ്ട് മൂടി നിറങ്ങള് സ്വീകരിക്കുന്നു. വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളുടെ ചിരിയും ബകുള(ഇലഞ്ഞി)പ്പൂക്കളുടെ സോമം പോലുള്ള ഗന്ധവും ഗുഹാമുഖത്തുനിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്ത്) സജ്ജം ഒജ്ജര , സഹ്യം നിർജ്ജര എന്ന് പ്രാസമുണ്ട്.

ഇതിൽ സരസ്വതീകണ്ഠാഭരണത്തില് പറയുന്ന സേയം മൂർദ്ധന്യാനാം പ്രഥമചതുർത്ഥപഞ്ചമദൈതൈസ്തദാവൃത്ത്യ ച പ്രായോ ജായതേ എന്ന ലക്ഷണമില്ല. . എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം ഇതാണ് ഉദ്ധരിച്ചത്. പ്രാകൃതത്തിൽ മാത്രമേ ഹയാറ്റസിന്റെ സാന്ദ്രത സാധിക്കുകയുള്ളു. വിരോധാഭാസമുള്ള അർത്ഥത്തില് ഒരേ വദം രണ്ടുവിധം വായിക്കാനും പ്രാകൃതത്തിലാണ് സാദ്ധ്യത കൂടുതലുള്ളത്. അക്ഷരങ്ങളുടെ ഒരേ വിധമുള്ള സിക്വൻസില് വ്യത്യസ്തഅർത്ഥം തരുന്ന ഗലിതകം പ്രാകൃതത്തിലാണ് സാധിക്കുക. പ്രത്യേക സാഹിത്യഗ്രൂപ്പിലുള്ള കവികളും ഗായകരും ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഭാഷയാണ് പ്രാകൃതം.സൈന്ധവലിപിയിലും ഈ പ്രത്യേകത ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ദണ്ഡിയുടെ സാഹിത്യദർപ്പണത്തില് ദുഷ്കരമായ അലങ്കാരമാണ് യമകം. ഇത് പ്രാകൃതസാഹിത്യത്തിന് ഭംഗി ചേർക്കുന്നു.

അഞ്ജന രാ എന സൈ ധൂസരന്തെം

ഗന്ധ അലേഷുകലിയ വിശമോ സരഞ്ഞെം

സുരബന്ധീനാ രാനഗലീ ഐെം അംസുഐെം

കപ്പലാനജത്ഥ മൈലേന്തി അംസുഐെം

അഞ്ജനം ഒലിച്ച കവിളുകൾ സദാ ധൂസരവർണ്ണമായി തടവിലിട്ട ദേവസ്ത്രീജനത്തിന്റെ കണ്ണിലെ അശ്രു കൽപവൃക്ഷശാഖകളിലെ വസ്ത്രങ്ങളെ കറുപ്പിച്ചു. (രാവണവധം) അംസുഅ എന്നത് അശ്രു എന്നും അംശുകമെന്നും വ്യത്യസ്തഅർത്ഥത്തിലുപയോഗിക്കുന്നു. ധൂസരഞ്ഞെം സരഞ്ഞെം എന്ന പ്രാസവും ശ്രദ്ധിക്കുക.

ഗാഥഃ-ഗാ എന്നാൽ ഗാനം ചെയ്യുക, പാടുക. പ്രാകൃതം ഗാഥയാണ് പാടാനുള്ള കവിതയാണ്. സംഗീതരംഗവേദികളിലാണ് അവ പാടപ്പെടുന്നത്. കാവ്യവും സംഗീതവും ഇന്ത്യയിലെ സാംസ്കാരികത്തനിമയുടെ ചരിത്രത്തിലെ പ്രധാനനാഴികക്കല്ലുകളാണ്. വേദകാലത്തും ഗാഥകളുണ്ടായിരുന്നു. വേദഗാഥപായിയിരുന്ന ഗാഥിയുടെ പുത്രനാണ് വിശ്വാമിത്രരാജർഷി. അവസ്തയിലും ഗാദ ഉണ്ട് എന്ന് ഓർക്കുക. (അക്ഷരത്തിന്റെ എണ്ണം ശരതുഷ്ട്രന്റെ പാട്ടുകൾ) പ്രാകൃതഗാഥ ഗണങ്ങളുടെ പ്രത്യേകക്രമം പാലിക്കുന്നു. അത് അക്ഷരത്തിന്റെ എണ്ണമല്ല. ലഘു, ഗുരു ഇവയുടെ യൂണിറ്റുകളാണ്. അതിന് കാലത്തിന്റെ ഒരു യൂണിറ്റ് കൊടുക്കുന്നു , ഇതാണ് താളമുണ്ടാക്കുന്നത്. യതി ഇടയിലുള്ള നിർത്തലാണ്. ഗണവൃത്തത്തിന് അക്ഷരവൃത്തത്തേക്കാളും സ്വാഭാവികമായി അതിൽത്തന്നെ താളമുണ്ട്. 4 യൂണിറ്റ് അഥവാ മാത്ര ഉള്ളത് സംഗീതത്തിലും വൃത്തത്തിലും ഒരു കാലമാണ്. ഇവയുടെ സിംബലായി നാം ഉപയോഗിക്കുന്നത് സൈന്ധവലിപിയിലും കാണുന്നുണ്ട്. പ്രാകൃതത്തിന് ഗാഥ എന്നും സംസ്കൃതത്തിന് ശ്ലോകമെന്നും അപഭ്രംശത്തിന് ദോഹ എന്നും ഇന്ത്യയിൽ പറയുന്നു. ഗാഥാരത്നകോശം അവസാനിക്കാത്ത ഗാഥാരത്നങ്ങളുടെ ഭണ്ഡാരമാണ്.

ഇന്ത്യയിലെ ഭാഷാപ്രയോഗത്തിന്റെ ആർക്കിടൈപ്പല് സ്കീം പ്രാകൃതകൃതികളിലുണ്ട്. ബിസി അവസാനശതങ്ങൾ മുതല് എഡി 12ആം നൂറ്റാണ്ടുവരെ 1400 വർഷം ഭാഷാത്രയമാണ് ഇന്ത്യയിലെ ഭാഷകളില് പ്രധാനം. ഇവക്കെല്ലാം തനത് തനിമ അഥവാ സ്വഭാവം ഉണ്ടായിരുന്നു. രാജശേഖരന്റെ കർപ്പൂരമഞ്ജരിയിൽ നാലാമതൊരു ഭാഷയായ പൈശാചിയിലും കാവ്യമുണ്ട് എന്ന് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

അത്തവിശേഷാനേച്ചിയ (അർത്ഥവിശേഷം ഒന്ന്)

സദ്ദാ തേച്ചിയ പരിണാമന്താവി (ശബ്ദവും ഒന്ന് പക്ഷേ ശൈലീപരിണാമങ്ങളോടു കൂടിയത്)

ഉത്തിവിശേഷോ കവ്വം (ഇപ്രകാരമുള്ള ഉക്തിവിശേഷമാണ് കാവ്യം)

ഭാഷാജാഹൌ സാഹൌ (ഭാഷ ഏതായാലും ഇപ്രകാരം തന്നെ)

പ്രാകൃതത്തിൽ സംസ്കൃതത്തിനു സമാനമായ ശബ്ദം, സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നുണ്ടായ വിഭ്രഷ്ടശബ്ദം, പ്രാദേശികമായ ദേശീഗതശബ്ദം ഇവയുണ്ട്. നാട്യധർമ്മിപ്രതിഷ്ഠിതമായി നാലുതരം ഭാഷ. അതിഭാഷയും ആര്യഭാഷയും സംസ്കൃതമാണ്,ജാതിഭാഷ സംസ്കൃതവും പ്രാകൃതവും കൂടിയ മനുഷ്യഭാഷ, മൃഗപക്ഷികളുടെ ഭാഷ യോന്യന്തരഭാഷ.

ജാതിഭാഷയിലാണ് മാഗധി, അർദ്ധമാഗധി, ആവന്തി, പ്രാച്യ, സൌരസേനി, ബാഹ്ലീക, ദാക്ഷിണാത്യഭാഷകൾ വരുന്നത്. വിഭാഷകളാണ് ശാക,ആഭീരി, ചണ്ഡാലി,ശാബരി,ദ്രാമിഡി,ആന്ധ്രി, വാനൌകശി ഇവ. സൌരസേനി ശുദ്ധജാതിഭാഷയാണ്. ഗുണാഢ്യൻ ശാതവാഹനനെ വ്യാകരണം പഠിപ്പിക്കാന് എത്ര ദിവസം വേണമെന്ന ചോദ്യത്തിന് സുഹൃത്ത് ശർവ്വവർമ്മനോട് വാതുവെച്ച് തോറ്റ് മനുഷ്യരുടെ ഭാഷകളെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ നാലാമത്തെ ഭാഷയായ പൈശാചി വിന്ധ്യനപ്പുറം പോയി പഠിച്ചാണ് കഥാസരിത്സാഗരം എഴുതുന്നത്.   ഇതിനെ അരഭാഷ എന്നും പൈശാചി എന്നും ഭൂതഭാഷ എന്നും വിളിക്കുന്നു.900 എഡിയിലെ കാംബോഡിയയിലെ യശോവർമ്മന് ഗുണാഢ്യപ്രാകൃതാപ്രിയനെന്ന് വിളിക്കുന്നു. ബൃഹദ്കഥ എഴുതിയ ഗുണാഢ്യന്റെ ഭാഷ സരസ്വതിയുടെ മൂന്നു കൈവഴികളിലൊന്ന് (മറ്റ് രണ്ട് മഹാഭാരതവും രാമായണവും) എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കാശ്മീരം മുതൽ കാവേരിവരെ നാട്യ. ദൃശ്യ, ശ്രാവ്യകാവ്യങ്ങളിൽ ഈ ഭാഷകളെല്ലാം പ്രയോഗിച്ചിരുന്നു എന്നതിനാല് ഇത് ഇന്ത്യയിലെ മുഴുവനും ദേശീയഭാഷകളായിരുന്നു എന്ന് കരുതണം.

എങ്ങനെയാണ് പ്രാകൃതവ്യാകരണ,വൃത്ത,നിഘണ്ഡുസമ്പ്രദായങ്ങൾ പ്രാകൃതസാഹിത്യസമ്പ്രദായമായി വളര്ന്നുവന്നത്. അതിൽനിന്നുണ്ടായ പ്രാദേശികഭാഷാസമ്പ്രദായങ്ങളിലെ സാഹിത്യം എങ്ങനെയാണ് പ്രാകൃതസാഹിത്യത്തെ പുറത്താക്കിയത്. സംസ്കൃതവ്യാകരണത്തിനുള്ളപോലെ പ്രചാരമോ പരിഷ്കൃതമായ ഊർജ്ജസ്വലതയോ പ്രാകൃതവ്യാകരണത്തിനില്ല. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലെ പഴയ ഭാഷകളുടെയും പഴയ സാംസ്കാരികസമ്പ്രദായങ്ങളുടേയും ബന്ധം പഠിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് പ്രാകൃതവ്യാകരണത്തിലെ പ്രധാനതത്വങ്ങളും

അറിയേണ്ടിവരും. ലക്ഷണത്തിൽ(That which defines) അതിന് സംസ്കൃതവ്യാകരണത്തോട് അടുപ്പമുണ്ട്. എന്നാൽ ലക്ഷ്യത്തില് (That which is defined)അത് വ്യത്യസ്തമാണ്. അതിന് സ്വന്തമായ തത്വങ്ങളും മാർഗ്ഗങ്ങളും ഉണ്ട്, അത് സംസ്കൃതമോ പ്രാദേശികഭാഷകളോ ആധുനികഭാഷകളോ നിർവ്വചിക്കുന്നവയല്ല, സ്വന്തമാണ്. ഒരു ഭാഷയും പ്രാകൃതമാണ് തങ്ങളുടെ ഭാഷയെന്ന് സമ്മതിക്കുകയില്ല. (മലയാളമോ,കന്നഡയോ,തമിഴോ ഒന്നും.)ഈ പ്രാദേശികഭാഷകളെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസഭാഷയായി സംസ്കൃതത്തെയല്ലാതെ പ്രാകൃതത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നികാരണം പ്രാകൃതം എന്നും ഒരു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഉപസംസ്കൃതിയിലെ പണ്ഡിതവരേണ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഭാഷ മാത്രമായിരുന്നു.എല്ലാ ഭാഷകളുടേയും ഒരു എപ്പിസ്റ്റമോളജിയും ഓൻടോളജിയുമായിട്ടാണ് പ്രാകൃതവ്യാകരണം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചത്.എവിടെ. എപ്പോൾ,ആരാൽ ഏതു സന്ദർഭത്തിലാണ് അതു നിലവിൽവന്നത് എന്നത് പ്രസക്തമാണ്.

പ്രാകൃതജ്ഞാനത്തിന്റെ ആർക്കിയോളജിഃ- ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടായി വളരെ കാലം കഴിഞ്ഞാണ് (10, 11 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ,)പ്രാകൃതവ്യാകരണം ഉണ്ടായതെന്ന് പലരും കരുതുന്നു. ഇത് ശരിയല്ലെന്ന് വരരുചിയുടെ വ്യാകരണം തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. ധനപാലന്റെ പ്രാകൃതലക്ഷ്മി(972), നേമിസാധുവിന്റെ ഭാഷ്യം(1069) രുദ്രഭടന്റെ കാവ്യാഭരണം, ഹേമചന്ദ്രന്റെ ഗ്രന്ഥം ഇവയോടുകൂടി അവക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം വിസ്മൃതമായി.ഉദാഹരണം ഛന്ദവ്യാകരണം ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പേ ഉണ്ട്.ശതവാഹനന്റെ പ്രാകൃതവാക്കുകളുടെ നിർവ്വചനം 7 സ്ഥലത്ത് ഹേമചന്ദ്രന് തരുന്നു. എന്നാൽ ആ വാക്കുകള് സപ്തശതിയിലേതല്ല. ശതവാഹനന്റെ തന്നെ അനഷ്ഠുപ്പിലുള്ള മറ്റൊരു കൃതിയിലേതാണ്. വിരഹാങ്ക(8ആം നൂ) സ്വയംഭൂ (9ആം നൂ) ഉദ്ധരിക്കുന്നതും സപ്തശതിയിൽനിന്നല്ല. ഘനശ്യാമൻ (18ആം നൂ) ശാലിവാഹനന്റെ പ്രാകൃതചന്ദ്രിക പരാമർശിക്കുന്നു. അവിടേയും അനുഷ്ഠുപ്പിലുള്ള ഉദാഹരണങ്ങളാണ് ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. സ്വയംഭൂ ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതത്തിലുള്ള ഹാലകന്റെ ഒരു ശ്ലോകവും ശാലാഹനന്റെ ഒരു ഉദ്ഗീതിയും ഉദ്ധരിക്കുന്നു.ശാലാഹനന്റെ ധവളന്മാരെ പറയുന്നു.വിരഹാങ്കൻ ശാലാഹനന് ഭൂആഹിവ(ഭുജഗാധിപ)ന്മാരെയും വുദ്ധകൈ(വൃദ്ധകവി)യെപ്പോലെയും ദ്വിപദിയിൽ മികവു കാണിക്കുന്നതായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഘനശ്യാമന്റെ പത്നിമാരായ സുന്ദരിയും കമലയും എഴുതിയ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തില് മദ്ധ്യേസ്യാദ് അന്തരാന്തരേതി ശാലിവാഹനഃ എന്നു കാണാം. ഘനശ്യാമൻ എത്തഹം എത്തത്താനിതിശാലിവാഹനഃ എന്നും മിലാമനേതി ഏതത് ഭാസമാന ബസന്തി ച ഭാസമാനേതി ദിഗ് ഇതി പ്രാകൃതചന്ദ്രികായാം ശാലിവാഹനോക്തേ സാധീയഃ എന്നും എഴുതുന്നു. ശതവാഹനന്റെ സമകാലീനനായ ഹരിവൃദ്ധന് പത്താം നൂറ്റാണ്ടിലെ രത്നശ്രീജ്ഞാനനാലും 11ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ

നേമിസാധുവാലും ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു. 9ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ കർണ്ണാടകത്തിലെ വീരസേന, ജിനസേനന്മാരുടെ ധവളനും ജയധവളനും സ്വയംഭൂ(9ആം നൂ) പറയുന്ന ധവളന്മാരായിരിക്കണം. നന്ദിതാദ്യന്റെ ഗാഥാനിർവ്വചനം, ചന്ദന്റെ പ്രാകൃതനിർവ്വചനം ഇവ ,ഹരിവൃദ്ധന്റെ 8 ബാണിയും അനുപ്രാസവൃത്തി യും ഇവയെല്ലാം ഉണ്ട്. പ്രാകൃതസാഹിത്യം പലരും കരുതുന്നപോലെ ജൈന സാഹിത്യമല്ല, ജൈനരും ആ സാഹിത്യം ഉപയോഗിച്ചു എന്നേയുള്ളു. വരരു ചിയുടെ പ്രാകൃതപ്രകാശം എന്ന പ്രാകൃതവ്യാകരണം വളരെ പ്രചാരമുള്ള കൃതിയായിരുന്നു.വിരഹം , അങ്കം(മുദ്ര) എന്ന രണ്ടു പദങ്ങളുണ്ട് വിരഹാങ്ക നെന്നതിൽ. വിരഹത്തെ കവിമുദ്രയായി ഉപയോഗിച്ച ഒരേ ഒരാൾ ഹരിഭദ്ര നാണ്. അതിനാൽ വിരഹാങ്കന് ഹരിഭദ്രനാവാമെന്ന് ഒരഭിപ്രായമുണ്ട്. ഭവ വിരഹം അഥവാ സംസാരത്തിൽനിന്നുള്ള മുക്തി എന്നർത്ഥത്തിലാണ് വിരഹ പ്രയോഗം. പാണിനിക്കു ശേഷം പലരും പാണിനിവ്യാകരണം പകർത്തിയും ഭാഷ്യത്തോടെയും മാറ്റങ്ങളോടെയും എഴുതിവെച്ചപോലെ വരരുചിയുടെ ഗ്രന്ഥവും ഏറെക്കാലം നിലനിന്നു. 13ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ ത്രിവിക്രമദേവൻ വാത്മീകിസൂത്രമെഴുതി. കിഴക്കൻ വൈയ്യാകരണന്മാര് -(പുരുഷോത്തമ, ലങ്കേ ശ്വര,രാമശർമ്മ,മാർക്കണ്ഡേയ) ശാകല്യ,ഭരത.സോഹല,കപിലന്മാരെയും ഉദ്ധരിക്കാറുണ്ട്. ഏറ്റവും പഴയ പ്രാകൃതവ്യാകരണങ്ങളിൽ പൂർണ്ണമായി ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നത് വരരുചിയുടെ പ്രാകൃതപ്രകാശമാണ്. നന്ദരാജാവി ന്റെ മന്ത്രിയായും, അലക്സാന്ററുടെ വരവിനു തൊട്ടുമുമ്പ് മുതൽ ചന്ദ്രഗു പ്തന്റെ കാലത്തും, ജീവിച്ച കാത്യായനഗോത്രത്തിലെ മഹാപണ്ഡിതനാണ് വരരുചി. വരമായ, ശ്രേഷ്ഠമായ, വസ്തുക്കളിലും കലാശാസ്ത്രാദികളിലും അഭിരുചിയുള്ളവനെന്നാണ് വരരുചിപദത്തിന് അർത്ഥം തന്നെ. പാണിനിയു ടെ സഹപാഠിയായിരുന്നു. അഷ്ടാദ്ധ്യായിക്ക് വാർത്തികമെഴുതി. ചന്ദ്രവാക്യ ങ്ങളുടെ ഉപജ്ഞാതാവാണ്. പ്രാകൃതപ്രകാശത്തെ പ്രാകൃതസൂത്രമെന്നും വരരുചിസൂത്രമെന്നും പറയാറുണ്ട്. കഥാസരിത്സാഗരത്തിൽ നാംനാ വരരുചി ഹിം കാത്യായനാ ഇതി ശ്രുതാ എന്ന് കാണാം. പാലിഭാഷയിൽ കാച്ചായന നെന്ന് പറയുന്നു. കാച്ചായനന്റെയാണ് ഏറ്റവും പഴയ പാലിവ്യാകരണം. കൌമാരില ആതനും കാതന്ത്രനും ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലുണ്ടായിരുന്നവരാണ്. കാതന്ത്രത്തിലെ നാമങ്ങളിൽ വരരുചികാത്യായനന്റെ നാമം വരുന്നുണ്ട്. സംസ്കൃതപണ്ഡിതനായിരുന്ന വരരുചി സംസ്കൃതത്തെ ഒരു മെറ്റാലാംഗ്വേ ജാക്കിക്കൊണ്ട് സംസ്കൃതത്തിലെ വ്യാകരണസമ്പ്രദായത്തിനു സമാനമോ അഥവാ വ്യത്യസ്തമോ ആയ തനതു സമ്പ്രദായം ഓരോ ഭാഷയിലേക്കും കൊണ്ടുവന്ന് അവയെ പോഷിപ്പിച്ചു. 18 ഭാഷകളും അറിയാവുന്ന വര രുചിയുടെ ഈ സംഭാവന എല്ലാ ഭാഷകൾക്കും പുതിയ ഉണർവു കൊടു ത്തു. എന്താണ് വരരുചി പരത്തിയ പ്രകാശം. വ്യാകരണമല്ല അത്. പ്രാകൃ തത്തിലുള്ള സാഹിത്യസമ്പ്രദായവും അതിന്റെ ഭാഷയും ചിട്ടപ്പെടുത്തി.

സംസ്കൃതമറിയാവുന്ന ഒരു ജനതക്ക് പ്രാകൃതത്തിലും കവിതയെഴുതാൻ പഠിപ്പിച്ചു എന്നതാണ്. (Nitti-Dolei 1973)അതാണ് വരരുചിസൂത്രമെന്ന പ്രാകൃത പ്രകാശം പരത്തിയ പ്രകാശം. ഭാമഹന്റെ മനോരമ അതിന്റെ വ്യാഖ്യാന മാണ്. 11ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ അഭിനവഗുപ്തൻ അതിനെ അർദ്ധസംസ്കൃതമെ ന്നാണ് വിളിച്ചത്. കലികാലസർവ്വജ്ഞനെന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ട ശ്വേതാംബരഹേ മചന്ദ്രൻ അണഹിലവാമന്റെ ചാലൂക്യരാജസഭയിലാണ് (ഗുജറാത്തിനു വടക്ക് ആദ്യം ജയസിംഹന്റെ പിന്നെ കുമാരപാലന്റെ) ജീവിച്ചത്.കിഴക്ക് പുരുഷോത്തമദേവനും വരരുചിസമ്പ്രദായം പിൻതുടർന്നു.കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ഡെക്കാനിലും ഗുജറാത്തിലും കേരളത്തിലും കിഴക്കൻതീരത്തും വരരുചിസമ്പ്രദായം എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ച് പിൻതുടർന്നു. ശ്രാവ്യസാഹിത്യം (പ്രാകൃതവും സംസ്കൃതവും) നേരത്തേ ഉണ്ട്. ദൃശ്യശ്രാവ്യസാഹിത്യം പിന്നീടാണ് ഉണ്ടായതെന്ന് കരുതണം. എഴുതപ്പെട്ട സാഹിത്യരൂപവും ഇതും ഒരുമിച്ച് നിലവില് വന്നിരിക്കാം.

ഭരതന്റെ നാട്യശാസ്ത്രം ദണ്ഡിയുടെ സാഹിത്യദർപ്പണവും രത്നശ്രീജ്ഞാനന്റെ അതിനുള്ള വ്യാഖ്യാനവും ഇവയെല്ലാം പ്രാകൃതത്തെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹരിവൃദ്ദന്റെ കൃതിയിൽനിന്നുള്ള ഉദ്ദരണികളും ധാരാളമാണ്. സംസ്കൃതം ഐകപ്രകാരം, അനേകപ്രകാരം പ്രാകൃതം എന്ന വാക്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. പ്രാകൃതത്തിന് സംസ്കൃതവുമായി ബന്ധം മൂന്നു വിധമാണ്.1. സംസ്കൃതത്തിൽനിന്ന് തദ്ഭവമായി വന്നത്. 2.സംസ്കൃതത്തിനോട് തത്സമമായത്. 3. സംസ്കൃതത്തോടു ബന്ധമില്ലാത്ത ദേശിപ്രാകൃതം. സകലജന്തൂനാം വ്യാകരണാദിഭിർ അനാഹിതസംസ്കാരാ സഹജോ വചനവ്യാപാരാ പ്രകൃതി. തത്രഭവം സൈവ വാപ്രീകൃതം (രുദ്രടന്റെ വ്യാഖ്യാനം). അനൈപയ്യപയത്തഭാഷാ. നേമിസാധു തഥാ കഗചജതദപയാദീനാം പൈശാചിക്യാം സ്വരശേഷാഭാവോഭിഹിതാ (ഇവയുടെ അഭാവം പൈശാചിയിലുണ്ട്). ഒറിജിനൽ പ്രാകൃതം സംസ്കൃതമാണ്. അത് സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നുണ്ടായത് അഥവാ സർവ്വ ഭാഷകളുടേയും ഉത്ഭവസ്ഥാനമായി സംസ്കൃതത്തിൽനിന്ന് ജനിച്ചത് ആണ്. പ്രാകൃതത്തിന്റെ യോനി സംസ്കൃതമാണ്. പ്രാകൃതം അനാദിയാണ്. വരരുചി സംസ്കൃതവാക്കുകൾക്ക് പകരം അനുകാരിയും വികാരിയുമായ വാക്കുകളെ ഉപയോഗിച്ചു. ഭാഷ്യകാരനായ വസന്തരാജാ അത് നിരാകരിച്ചു. ഹേമചന്ദ്രന്റെ ദേശീനാമമാല ബാക്കിവന്ന (അവശിഷ്യന്തേ) പദങ്ങളെ ദേശി എന്ന് നിയമം കൊണ്ടുവന്നു. അതായത് ദേശിഭാഷ ഹേമചന്ദ്രന് ഒരു നെഗറ്റീവ് ഭാഷയാണ്. എന്നാലത് വാസ്തവത്തിലങ്ങനെയല്ല. വളരെ പോസിറ്റീവ് ആണ് ദേശീഭാഷ. ഓരോരോ ദേശത്തെ ജലതയുടേയും രാജാവിന്റേയും കവികളുടേയും എല്ലാ പദവും അതിലുണ്ട്. പ്രാകൃതം

പ്രാദേശികജ്ഞാനമാണ്, ദേശീശാസ്ത്രമാണ്. ഹരിവൃദ്ധൻ മഹാരാഷ്ട്രിയെ മഹാരാഷ്ട്രത്തിലെ ജനതക്ക് അറിയാവുന്ന എല്ലാ വാക്കുകളും എന്നാണ് നിർവ്വചിച്ചത്. ദേശേദേശേ നരേന്ദ്രാണാം ജനാനാം ച സ്വകേ സ്വകേ ഭംഗ്യാ പ്രവർത്തതേ യസ്മാദ് തസ്മാദ് ദേശ്യാം നിഗദ്യതേ (ഭോജന്റെ കൃതി).മതംഗന്റെ ബൃഹദ്ദേശി സംഗീതസംബന്ധിയായ കൃതിയാണ്.

മഹാരാഷ്ട്രത്തിൽ വിദർഭ, ഋഷിക, അശ്മാക,കുന്തളദേശങ്ങളുണ്ട്. അത് സാംസ്കാരികമായും ഭാഷാപരമായും രാഷ്ട്രീയമായും വളരെ വ്യത്യസ്തതകളുള്ള ഒരു മാക്രോപ്രദേശമാണ്. ഇതനുസരിച്ച് പ്രാകൃതമഹാരാഷ്ട്രി എന്നാൽ ദാക്ഷിണാത്യഭാഷ എന്നു വരും. ഡെക്കാനു തെക്കാണ് പ്രാകൃതവും പൈശാചിയും പോപ്പുലറായിരുന്നത് . ഡെക്കാനിലെ ജനതയുടെ പോപ്പുലർ വാമൊഴിഭാഷയായിരുന്നു പ്രാകൃത്. അതിൽനിന്നുണ്ടായ വരമൊഴിസാഹിത്യത്തില് സംസ്കൃതസമാനതദ്ഭവപദങ്ങളും ഉണ്ടായിവന്നു. അങ്ങനെയാണ് ഓരോ നാട്ടിലും ശതവാഹനകാലത്തിനുശേഷം പ്രാദേശികഭാഷകളുടെ ജനനം. 1260ൽ കേശവന്റെ ശബ്ദമണിദർപ്പണം സംസ്കൃതവും കന്നഡഭാഷയും ചർച്ചചെയ്യുന്നു. അതേകാലത്ത് കേതനന്റെ തെലുഗുവ്യാകരണം ആന്ധ്രഭാഷാഭരണം തെലുഗുഭാഷയെ അതുപോലെ ചർച്ചചെയ്യുന്നു. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കന്നഡവും തെലുങ്കും സംസ്കൃതവും നാലാമതായി ഗ്രാമ്യവും ചേർന്ന ഭാഷയാണുണ്ടായിരുന്നത്. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടോടെ അത് അച്ചതെനുഗു എന്ന് തെലുങ്കായി പരിണമിച്ചു. 11ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ കവി നന്നയ്യയുടെ ആന്ധ്രശബ്ദചിന്താമണിയിലും ഇതേ രീതി കാണുന്നു. തല, നെലാ, വേശവി(നെലാ നിലാവ്, വേശവി വേനൽ) അച്ചതെനുഗു ആയി കണക്കാക്കുന്ന പദങ്ങളാണ്. ഇവ തമിഴിലും മലയാളത്തിലും തുല്യപദങ്ങളാണ്.(തല, നിലാ)ദേശിതെനുഗു എരുക്കുവ (ജ്ഞാനം). ശുദ്ധാന്ധ്രം , അന്യദേശാന്ധ്രം (മറ്റു പ്രാദേശികത്തിൽനിന്ന്) എന്ന് ക്ലാസിഫൈ ചെയ്തിരുന്നു. പത്താം നൂറ്റാണ്ടിലെ നാഗവർമ്മന്റെ ഛന്ദോംബുധി സംസ്കൃതവും പ്രാകൃതവും എല്ലായിടത്തുമുണ്ടായിരുന്നു, കർണ്ണാടകഭാഷ പിന്നീടു വന്നതാമ് എന്ന് പറയുന്നത് ഇതേപോലെയാണ്. ഇത്തരം മണിപ്രവാളഭാഷ മലയാളഭാഷയിലും കാണുന്നു.വീരസേനന്റെ ധവള (816 എഡി)മണിപ്രവാളകൃതിയാണ്. സംസ്കൃതവും പ്രാകൃതവും ചേർന്നത്. അഭിനവഗുപ്തന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ അർദ്ധസംസ്കൃതത്തെയാണ് ദക്ഷിണാപഥത്തിൽ മണിപ്രവാളമെന്ന് വിളിക്കുന്നത്. ശാതകുടമെന്ന് കാശ്മീരിലും ഇതിനെ വിളിക്കുന്നു. അതിനാൽ അത് പ്രാകൃതമാണ്. പ്രാകൃതഭാഷ സൃഷ്ടിച്ച സാഹിത്യഇടനാഴിയിലേക്ക് പ്രാദേശികഭാഷകൾ എളുപ്പം കടന്നിരുന്ന് വികസ്വരമായി. അതോടെ പ്രാകൃതഭാഷ ഇല്ലാതായി.

ചുരുക്കത്തിൽ പ്രാകൃതം പ്രാദേശികഭാഷകളുടെ സൃഷ്ടിക്ക് കാരണമാവുകയും അങ്ങനെ നശിച്ചുപോവുകയുമാണുണ്ടായത്. സംസ്കൃതം സാർവ്വജനീനമായ വിദ്യാഭ്യാസഭാഷയായതിനാല് നിലനിന്നു. പ്രാകൃതത്തിന്റെ മറവി ഇപ്രകാരമാണ് സംഭവിച്ചത്. അതിനുപകരമായി നിരവധി പ്രാദേശികഭാഷകളുണ്ടായി. സംക്ഷേപിച്ച് പറഞ്ഞാൽ,

സക്കയവാണി ബുഹാനഭാവൈ പൌവ്വരസകോ ജന്മനപാവൈ ദേശിലവയനാ സഭജനമിതച തെം തൈസന ജംപൌ അവഹത്ത (വിദ്യാപതി)

ബിസി ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടുമുതലുള്ള പ്രാകൃതസാഹിത്യം ശതവാഹനസഭയിലുണ്ടായി സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപിച്ച് നിരവധി പ്രാദേശികഭാഷകൾക്കും സംസ്കൃതമെന്ന വിദ്യാഭ്യാസഭാഷക്കുമിടയില് രാസത്വരകമായി നിലനിന്ന് പ്രാദേശികഭാഷകളെ വളർത്തിയെടുത്ത് അവ വളർന്നതോടെ തിരശ്ശീലക്ക് പിന്നിലേക്ക് മടങ്ങി. പ്രാദേശികഭാഷകളും സംസ്കൃതവും നിലനിന്നു. പിന്നീട് വിദ്യാഭ്യാസഭാഷ ഇംഗ്ലീഷായതോടെ സംസ്കൃതവും പതുക്കെ തിരശ്ശീലക്ക് പിന്നിലേക്ക് മാറി.

പ്രാകൃതകവിത പാടാനറിയുന്നവർ കുബ്ജപ്പൂക്കളെക്കൊണ്ട് മാലയുണ്ടാക്കാനറിയുന്നവരെപ്പോലെ വളരെ ദുർല്ലഭമാണ്, സ്ത്രീയുടെ കോപം അനുനയിച്ച് അടക്കാവുന്നവരെപ്പോലെയും. എന്ന് 12ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു കവിത പറയുന്നു. ഭാഷ, പാടാനുള്ള കഴിവ്,പദങ്ങളെക്കൊണ്ട് മാല്യമുണ്ടാക്കാനുള്ള കഴിവ് , കോപം ശമിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവ് ഇവയെല്ലാം ഇവിടെ സൂചിതമാണ്.

പയ്യകവ്വം പാടിയുംഗുഫെയും തഹയകുജ്ജയപസൂനാം കുവിയം ച പശാഹിയും അജ്ജവി ബഹവേന യാനന്തി

(പൌവ്വാബന്ധം പാടിയും ബന്ധിയും തഹ അ കുജ്ജകുസുമൈം പോധമഹിളം ച രമിയം വിരളച്യ കേ വിജാനന്തി)

രാമപാണിവാദൻ രണ്ടു നീണ്ട കവിതകള് പ്രാകൃതത്തിലെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതായത് 18ആം നൂറ്റാണ്ടുവരെ പ്രാകൃതം നിലനിന്നിട്ടുണ്ട്. സംസ്കൃതമല്ല പ്രാകൃതത്തിന്റെ നാശത്തിനു കാരണം. ശതവാഹനസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തകർച്ചയുമല്ല. ഹിന്ദുമതമോ ബുദ്ധമതമോ ജൈനമതമോ അല്ല. സംസ്കൃതത്തിലും പ്രാകൃതത്തിലും കവികൾ കവിത എഴുതിയിരുന്നു.കഥക്കും പാട്ടിനുമാണ് പ്രാകൃതം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ദൃശ്യശ്രാവ്യകലകളെല്ലാം പ്രാദേശികഭാഷയിലായപ്പോൾ പ്രാകൃതം സ്വാഭാവികമായും ഉപയോഗിക്കാതായി. സംസ്കൃതത്തിനു പകരം ഇംഗ്ലീഷു

വന്നപ്പോൾ അതുപോലെയാണ് സംസ്കൃതവും തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടത്. പ്രാദേശികഭാഷകളുടെ വളർച്ചയും ഉപയോഗവുമാണ് പ്രാകൃതത്തെ ഉപയോഗശൂന്യമാക്കിയതെങ്കില് വിദേശഭാഷയാണ് സംസ്കൃതത്തെ ഉപയോഗശൂന്യമെന്ന് ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഇന്ത്യക്കാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്

പ്രാകൃതത്തിന്റെ നാശോന്മുഖമായ പ്രയാണം കണ്ടതുകൊണ്ടാവണം 15ആം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ 18ആം നൂറ്റാണ്ടുവരെ നിരവധി വ്യാകരണകൃതികളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഉണ്ടായത്. പ്രാകൃതത്തെ നിലനിർത്താനും പഠിപ്പിക്കാനുമുള്ള പണ്ഡിതരുടെ ശ്രമമായിരുന്നു അത്.ദ്രാവിഡഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ദക്ഷിണേന്ത്യയുടെ പ്രാദേശികഭാഷകളുടെ വളർച്ചയില് പ്രാകൃതത്തെ അറിയുക എന്നത് നിർണ്ണായകവും പ്രധാനവുമായ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു. അത് ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ തന്നെ മണ്ഡലത്തിന്മേലുള്ള സമ്പൂർണ്ണമായ അറിവിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. സാഹിത്യത്തിന്റെ ഭൂതകാലത്തിന്റെ ശാസ്ത്രം അഥവാ ആർക്കിയോളജി പ്രാകൃതമാണ്.സംസ്കൃതപ്രാകൃതഅപഭ്രംശങ്ങളുടെ ചരിത്രമാണത്. ഇവയെ പ്രാദേശികഭാഷകളും വിദേശഭാഷയും ആദേശം ചെയ്ത ചരിത്രവുമാണ്.

11ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ പരമാരരാജാവ് ഭോജന് 100 പദ്യം വീതമുള്ള 2 കവിത പ്രാകതത്തിലെഴുതി. മദ്ധ്യപ്രദേശിലെ ധാരാനഗരത്തിലെ ഭോജശാലയിൽ കൊത്തിവെപ്പിച്ചു. ആദ്യത്തേയ് കൂർമ്മത്തിനും രണ്ടാമത്തേത് ഭോജനുമുള്ള സ്തുതിയാണ്.രണ്ടുപേരും ഭൂമിയെ താങ്ങിനിർത്തി. രാജസഭകളിലെ ശക്തമായ ഭാഷയായിരുന്നു പ്രാകൃതം. കാരണം അതൊരു സാഹിത്യഭാഷയാണ്. അല്ലാതെ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേകദേശത്തിന്റെയോ ജനതയുടേയോ മാത്രം ഭാഷയല്ല.ഭോജനാണ് പ്രാകൃതത്തെ പോഷിപ്പിച്ച അവസാനരാജാവ്. ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അപഭ്രംശകവി സ്വയംഭൂ പോലും രാമകഥ എന്ന നദിയുടെ ഇരുകരകളായിട്ടാണ് സംസ്കൃതത്തേയും പ്രാകൃതത്തേയും പറയുന്നത്. പ്രാദേശികഭാഷകളുടെ വളർച്ച ഈ നില ആകെ മാറ്റി. ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടുമുതലിങ്ങോട്ട് സംസ്കൃത,പ്രാകൃതമെന്ന രണ്ടുഭാഷകളുടെ പകരം സംസ്കൃതം,പ്രാദേശികഭാഷ എന്ന രണ്ടു ഭാഷകളായി മാറി പ്രധാനം. പ്രാകൃതത്തിന്റെ സ്ഥാനം പ്രാദേശികഭാഷകൾക്ക് ലഭിച്ചു. 700 എഡിയിലെ പഞ്ചമുഖിലിഖിതം സംസ്കൃതമാണ്. ഒടുവിലെ കന്നഡലിപിയെ പ്രാകൃതഭാഷാപദ്യമെന്നാണ് അതിൽ വിളിക്കുന്നത്. പ്രാകൃതഭാഷക്കുപകരം പ്രാദേശികഭാഷ ഉപയോഗിക്കാനാരംഭിച്ചതിന് ഉദാഹരണമാണിത്. ഇത് ഇന്ത്യയിൽ ംാത്രമല്ല, ജാവയിലും ഉണ്ടായ പ്രതിഭാസമാണ്. സംസ്കൃതത്തെ ബാവനീസ് ഭാഷയിലേക്ക് മാറ്റുന്നതിന് 13ആം നൂറ്റാണ്ടിൽ

പിൻരാക്ഷേത(പ്രാകൃതീകരണം) എന്നാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്.പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അക്കോ എന്ന ഗുജറാത്തി കവി സംസ്കൃതം പ്രാകൃതമായ ഗുജറാത്തി കൂടാതെ ഉപയോഗശൂന്യമെന്ന് പറഞ്ഞു. കന്നഡയിലും തെലുങ്കിലുമുള്ള കവികൾ ഉഭയഭാഷാകവികളായിരുന്നു (സംസ്കൃതവും പ്രാദേശികഭാഷയും കവിതക്ക് ഉപയോഗിച്ചവര്).സംസ്കൃതവും കന്നഡയും കവിതയെഴുതിയ പൊന്നനെ ഉഭയകവിച്ക്രവർത്തി എന്ന് വിളിച്ചു. അദ്ദേഹം കൃഷ്ണ മൂന്നാമന്റെ (939-968)സഭയിലായിരുന്നു. അജിതനാഥഐതിഹ്യം എഴുതിയ രണ്ണൻ കന്നഡചാലൂക്യതൈലപ രണ്ടാമന്റെ (993-997) ഉഭയകവിയായിരുന്നു. തിക്കണൻ(13ആം നൂറ്റാണ്ട്) മഹാഭാരതം തെലുഗിലേക്ക് മൊഴിമാറ്റി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമകാലികനായ കേതനൻ (ആന്ധ്രഭാഷാഭരണം എഴുതിയ കവി) ഉഭയകവിമിത്രമെന്ന് അറിഞ്ഞു. പാൽക്കുറുക്കി സോമനാഥന് സംസ്കൃതം നാളികേരവും തെലുങ്ക് തേനുമാണെന്ന് പറഞ്ഞു. 16ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ പെദ്ദണന്റെ മനുചരിതം സംസ്കൃത, തെലുങ്കുകവികളെ രണ്ടായി തിരിച്ചു. ദക്ഷിണദേശത്തെ ഈ രണ്ടായ പിരിവ് ഉത്തരഭാരതത്തിൽ മൂന്നായിട്ടാണ് സംഭവിച്ചത്. സംസ്കൃതം, പ്രാദേശികഭാഷ, അപഭ്രംശം. അതിൽതന്നെ ഗ്രാമ്യഭാഷയും ഗ്രാമ്യാപഭ്രംശവുമുണ്ടായി. ഉത്തരേന്ത്യയിൽ അപഭ്രംശം വന്നപ്പോള് പ്രാകൃതത്തിൽനിന്നുള്ള അകലം കൂടി. 14-15 നൂറ്റാണ്ടിലെ മൈഥിലികവി വിദ്യാപതി സാഹിത്യത്തിൽനിന്ന് പ്രാകൃതത്തെ വേറിട്ട് അവഗണിച്ചുനിർത്തുന്ന ഈ സേവഭാവത്തിനെതിരെ തന്റെ വിയോജിപ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ചു. പൌവ്വരസ കോ മമ്മനപാബെ.(ആർക്കാണ് പ്രാകൃതഭാഷയെ മനസ്സിലാവാത്തതുംരസിക്കാത്തതും). തന്റെ അവഹത്ത(അപഭ്രംശ) ഭാഷയെയാണ് വിദ്യാപതി പ്രാകൃതഭാഷ(പൌവ്വ)എന്ന് വിളിച്ചത്. പ്രാകൃതത്തിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥമോ സങ്കീർണ്ണതയോ അപ്പോഴേക്കും ആർക്കും മനസ്സിലാവാതെയായിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. വിദ്വാന്മാർ സംസ്കൃതം ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. സാധാരണക്കാരും പ്രാദേശികഭാഷ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. പ്രാകൃതത്തിലെ അതിശയകരമായ പ്രയോഗവൈചിത്ര്യം ആർക്കും രുചിക്കാതെയും മനസ്സിലാകാതെയുമായി. മലയാളത്തിലെ കാര്യവും ഇതാണ്. മേൽപ്പത്തൂരും പൂന്താനവും കൂടിയുള്ള സാങ്കൽപികകഥ ഇപ്രകാരം വന്നതാണ്.

10ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ കന്നഡകവി പൊന്നൻ മൂന്നരഭാഷയിലെഴുതുന്ന കവികള് മറ്റുകവികളിൽനിന്ന് സകലവും ഹരിച്ചു എന്ന് പറയുന്നു. പൊന്നനുശേഷം തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ കവികൾ പ്രാകൃതം തീർത്തും ഉപേക്ഷിച്ചു. 15ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ തീരദേശആന്ധ്രയിലെ പെദ്ദകോമട്ടി വേമറെഡ്ഡി(വേമഭൂപാല)ന്റെ സഭയിൽ(1403-1420)സപ്തശതീസാരം തെലുങ്കിൽ ഉണ്ടായി. ഓരോ വരിയും സംസ്കൃതമാക്കി അതിന്ന് വ്യാക്യാനവും രചിച്ചു. താൻ ഹാലന്റെ

അവതാരമെന്ന് വേമഭൂതി തെളിയിച്ചു. ശ്രീനാഥൻ അതിനെ തെലുങ്കിലുമാക്കി. കുമാരഗിരിയുടെ സഹോദരീഭർത്താവാണ് കാടയവേമനെന്ന വേമഭൂപാലൻ. 1200ൽ ലക്ഷ്മണസേനന്റെ സഭയില് ആര്യാസപ്തശതി സംസ്കൃതത്തില് ഗോവർദ്ധന് രചിച്ചു. 13ആം നൂര്റാണ്ടിനുശേഷം പ്രാകൃതഅപഭ്രംശവും ക്ഷയിച്ചു. ജൈനസന്യാസിമാർ സംസ്കൃതം സ്വീകരിച്ചു. ധർമ്മചന്ദ്രന് (13-14 നൂ)മലയവതി സംസ്കൃതത്തിലേക്കാക്കി. ഒരു ദിഗംബരസന്യാസിയുടെ ഗൊമ്മദസാരമെന്ന പ്രാകൃതകൃതി 10ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഗാംഗേയമന്ത്രി ചാമുണ്ഡരായന് വേണിനേമിചന്ദ്രൻ സംസ്കൃതത്തിലാക്കി കൊടുത്തു. ചാമുണ്ഡരായൻ കന്നഡത്തിലാണെഴുതിയത്. രണ്ണ,നാഗവർമ്മന് മുതലായ കർണ്ണാടകകവികള് ഉഭയകവികളായിരുന്നു. അവരത് സംസ്കൃതത്തിലും പ്രാദേശികഭാഷയിലും ആക്കി പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രാകൃതപുനരുദ്ധാരണപ്രവർത്തനം എല്ലാ സ്ഥലത്തും നടന്നു.

വരരുചിയുടെ പ്രാകൃതപ്രകാശത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം വസന്തരാജൻ (റെഡ്ഢിരാജാ കുമാരഗിരി 1386-1402) ചെയ്തു. വസന്തരാജാ കുമാരഗിരിയെ പെദ്ദകോമട്ടി വേമരാജൻ ഭ്രഷ്ടനാക്കി. (സപ്തശതീകർത്താവ്). വസന്തരാജന്റെ പ്രാകൃതസഞ്ജീവനി വൈദ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമാണ്. 13 മുതല് 18ആം നൂറ്റാണ്ടുവരെ പ്രാകൃതത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണപ്രവർത്തനം എല്ലാ പ്രാദേശികഭാഷകളിലും കവികളും പണ്ഡിതരും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രാകൃതവ്യാകരണത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെ വിശദീകരിച്ചു. പ്രത്യേകിച്ചും വരരുചിയുടെ വ്യാകരണനിയമം എല്ലാ ഭാഷകളിലും പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു.ലക്ഷ്മീധരൻ ഷഡ്ഭാഷാചന്ദ്രിക (വിജയനഗരം രാജസഭ) 16ആം നൂറ്റാണ്ടിൽ രചിച്ചു. 13ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ ത്രിവിക്രമൻ ഹേമചന്ദ്രന്റെ കൃതിക്ക് സിദ്ധഹേമചന്ദ്രം എഴുതി. വാരാണസിയിലെ ശേഷകൃഷ്ണൻ ഭട്ടോജിദീക്ഷിതരുടെ ഗുരുവായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രാകൃതചന്ദ്രിക എഴുതി. മേൽപ്പത്തൂരിന്റെ വ്യാകരണത്തിന്റെ ചുവടുപിടിച്ച് സിദ്ധാന്തകൌമുദി രചിച്ചു. 17ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ മധുര നായകഭരണത്തിലായിരുന്നു. അപ്പയ്യദീക്ഷിതരുടെ (മൂന്നാമൻ) പ്രാകൃതദീപരത്നം അവിടെ ഉണ്ടായി. ത്രിവിക്രമന്റെ സംക്ഷിപ്തവ്യാകരണമാണത്. പ്രാകൃതഭാഷ കാവ്യത്തിലുപയോഗിച്ചത് ശേഷകൃഷ്ണനാണ്. (കംസവധം) പ്രാദേശികഭാഷാവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വേണ്ടിയാണ് എല്ലാവരും പ്രാകൃതവ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളെ പുനരുദ്ധരിച്ചത്. ഇന്ത്യയിലെ മോസ്മോപോളിറ്റൻ ഭാഷാപ്രയോഗത്തിന്റെ ശിരോരത്നമായിരുന്നു അത്.

കേരളത്തിലും ലീലാശുക,രാമപാണിവാദകൃതികൾ പ്രസിദ്ധമാണ്. കൃഷ്ണനെക്കുറിച്ച് ലീലാശുകൻ പ്രാകൃതത്തിലെഴുതി.

ലീലാശുകന്റെ(1300)ചിഹ്നകവിത ശാസ്ത്രകാവ്യമാണ്. രമപാണിവാദന്റെ കംസവധം , ഉഷയും അനിരുദ്ധനും ,വരരുചിവ്യാകരണത്തിനു് അദ്ദേഹം ചെയ്ത വ്യാക്യാനം എന്നിവ ഇവിടെ എടുത്തുപറയേണ്ടവയാണ്. രാജശേഖരന്റെ കർപ്പൂരമഞ്ജരി, അതിനെ അനുകരിച്ച് നയചന്ദ്രസൂരി രചിച്ച രംഭാമഞ്ജരി, ഹമ്മീരകവിത(1301ലെ ചാഹമാനരാജാവ് ഹമ്മീരനും ഖിൽജിയും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധകഥ)ഇവയും പ്രസിദ്ധമാണ്. ഗാഹദഹലരാജാവ് ജയചന്ദ്രന്റെ (വാരാണസി) മാതൃകയിലാണ് രംഭാമഞ്ജരിയിലെ നായകന്റെ കഥാപാത്രസൃഷ്ടി. ജയചന്ദ്രൻ സംയുക്തയുടെ പിതാവും പൃഥ്വീരാജശത്രുവുമായിരുന്നു.രംഭയോടുള്ള ഭ്രമം ,അവളുമായ വിവാഹം ഇവയാണ് ആദ്യത്തെ രംഗം. 2,3 ഭാഗം അവരുടെ പ്രേമലീലകളാണ്. അവസാനം ജയചന്ദ്രൻ രംഭയാല് വഞ്ചിതനായി, യമുനയിലേക്ക് ചാടുന്നതാണ് കഥ. രുദ്രദാസൻ ചന്ദ്രലേഖാശതകം എഴുതിയത് 1660ൽ കോഴിക്കോട് രാജാവായിരുന്ന സാമൂതിരി മാനവേദൻ മൂന്നാമനു വേണ്ടിയാണ്. അതേകാലത്ത് ഒറീസ്സയിലെ മുകുന്ദദേവന്റെ സദസ്യനായ മാർക്കണ്ഢേയന് വിലാസവതിശതകം എഴുതി. ആൽമോറയിലെ വിശ്വേശ്വരൻ(18ആം നൂ) ശൃംഗാരമഞ്ജരിശതകം എഴുതി. തഞ്ചാവൂർ തുക്കോജിയുടെ (1729-1735)മന്ത്രി ഘനശ്യാമന്റെ ആനന്ദസുന്ദരീശതകം ഇത്തരത്തിലുള്ള ശതകകൃതിയാണ്. ശതകരചന ഒരുതരം പ്രായോഗികഫിലോളജിയാണ്. സാഹിത്യസമ്പ്രദായത്തിലെ പ്രാകൃതത്തിന്റെ രചനയിലുള്ള മികവ് തെളിയിക്കുന്നതാണ്. ആ ശൈലി നഷ്ടപ്പെട്ടകാലത്ത് അതിൽ കവിത എഴുതലെന്നത് കവിതാപാടവം തെളിയിക്കുന്നതിനാണ്. മലയാളത്തിലും ഇത്തരം നിരവധി ശതകങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.വരരുചിയുടെ വ്യാകരണമറിയാത്തതിന് ഘനശ്യാമൻ തന്റെ ഭാഷ്യത്തില് കാളിദാസ,രാജശേഖരന്മാരെ കൂടി വിമർശിക്കുന്നുണ്ട്. (ഹാലസപ്തശതിയുടെ വ്യാഖ്യാനം). ആനന്ദസുന്ദരിയിലെ കവിപാരിജാതൻ ഘനശ്യാമന് തന്നെയാണ്. അദ്ദേഹം നാടകത്തിനകത്തെ നാടകം (ഗർഭനാടകം) അഭിനയിക്കുന്നു. നിമിഷകവിത പ്രാകൃതത്തിൽ രചിക്കുന്നു. മറാത്തിവാക്കുകളെ പ്രാകൃതീകരിച്ച് ദേശ്യനിഘണ്ഡുവിൽ പദം കൂട്ടുന്നു. വിദൂഷകൻ പ്രാകൃതനാടകം അവതരിപ്പിക്കാൻ ലജ്ജയില്ലേ എന്നു ചോദിക്കുമ്പോള് സംവിധായകന്റെ മറുപടി ഇതാണ്ഃ- പാഷണ്ഡന് യജ്ഞം സഹിക്കില്ല, വ്യഭിചാരിക്ക് സദാചാരം സഹിക്കില്ല, വിഡ്ഢിക്ക് അറിവ് സഹിക്കില്ല. അവനവന് സാധിക്കാത്തതില് കുറ്റം കാണുന്നവരാണ് അവരെല്ലാം. ഒരേ ഒരു ഭാഷ മാത്രം അരിയുന്നവരെല്ലാം അരവഴിമാത്രം പോയ കവികളാണ്. എല്ലാഭാഷയിലും കവിത എഴുതുന്നവനാണ് ലോകത്തിൽ പൂർണ്ണകവിയായി ശോഭിക്കുന്നത്. (ലോകത്തിൽ നിരവധിഭാഷ അറിയുന്നവരാണ് ശോഭിക്കുന്നത്.

ഘനശ്യാമനും നയചന്ദ്രനും രാമപാണിവാദനും പ്രാകൃതത്തെ കോസ്മോപോളിറ്റൻ സാഹിത്യസംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രധാനഭാഗമായി പ്രാകൃതത്തെ അംഗീകരിച്ചവരാണ്. എന്നാലും ഈ പുനരുദ്ധാരണം ക്രിസ്തുവർഷാദിയിലുണ്ടായ പുനരുദ്ധാരണത്തിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു.

1. പുതിയ നവോത്ഥാനം സംസ്കൃതസാഹിത്യസംസ്കാരത്തിൽ ആഴത്തില് വേരോടിയതായിരുന്നു. നാടകം,നാടിക,ശതകം അല്ലാതെ പ്രാകൃതത്തിൽ ഒറിജിനൽ കൃതികളുണ്ടായില്ല.വളരെ അപൂർവ്വമായി മഹാകാവ്യം ഉണ്ടായി.
2. സ്ത്രീകളുടേയുംകുട്ടികളുടേയുംവിഡ്ഢികളുടേയും അസംസ്കൃതരുടേയും നാടകീയഭാഷ ആയിട്ടാണ് പ്രാകൃതത്തെ പുനരുദ്ധരിച്ചത്. പഴയപോലെ രാജസഭിലെ വിദ്വാന്മാരുടെ ഭാഷയായല്ല.
3. വ്യാകരണത്തിലും മാതൃകാടെക്സ്റ്റ് പുസ്തകത്തിലും പ്രാകൃതപഠനം ആവശ്യമായതുകൊണ്ട് പ്രാകൃതത്തിലെഴുതുന്നത് ,വർഗ്ഗീകരണം ചെയ്യുന്നത് എല്ലാം ഒരുതരം ആർക്കെയിക്ക് വ്യായാമമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. സ്വാഭാവികഭാഷയല്ലാതായി മാറി.
4. പ്രാദേശികഭാഷാസംസ്കാരത്തില് മാർജിനലൈസ്ഡ് ആയ പ്രാകൃതത്തെ ശതകരൂപത്തിലെങ്കിലും കേന്ദ്രസ്ഥാനത്ത് നിർത്താനുള്ള പ്രവണത കൂടി. ഇതിനായി ഭാഷ്യരചനയും വർദ്ധിച്ചു. ഉദാ പ്രവരസേനന്റെ രാവണവധത്തിന് നിരവധി ഭാഷ്യവും വ്യാഖ്യാനവും വന്നു

ഇവ ഭോജന്റെ അഛനായ സിന്ധുരാജനെന്ന ശശാങ്കന്റെ (995-1010), കച്ചവാഹവംശരാജകുമാരനായ രാമദാസന്റെ (അക്ബറിനുവേണ്ടി)1595, കാമരൂപരാജാവ് ഹർഷപാലന്റെ (11ആം നൂ), രാമദാസൻ സാഹശശാങ്ക, ഹർഷപാല,ശ്രീനിവാസ, ലോകനാഥ,കുലനാഥ, സേതുതത്വചന്ദ്രികാകർത്താവ് എന്നിവരെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പ്രാകൃതപിംഗള പ്ംഗളന്റെ ഛന്ദസൂത്രത്തെ ആധാരമാക്കിയതാണ്. സാഹിത്യസിന്ധു താണ്ടാനുള്ള വഞ്ചിയായ ഛന്ദസൂത്രകാരൻ പിംഗളന് നാഗവംശീയനാണെന്ന് ഇതിൽ പറയുന്നു. നരഭാഷയിലെ ആദ്യകവി ഫണീശോ വിമലമതി എന്ന് കാണാം. ലക്ഷ്മീനാഥൻ ശേഷനാഗത്തിന്റെ അവതാരമാണ് ബ്രാഹ്മണനായ പിംഗളനെന്ന് പറയുന്നു.പ്രാകൃതം നാഗഭാഷയാണെന്നും ഇത് വ്രജമണ്ഡലത്തിലെ ഭാഷയാണെന്നും (ബലരാമനും അനന്താവതാരമാണ്) പറയുന്നുണ്ട്.

ചില ലിഖിതങ്ങൾ:-

1. കനകനഹല്ലി വാസിത്തിപുത്തശ്രീചിമുഖശാതവാഹനന്റെ 16ആം വർഷം മഹാസ്തൂപത്തിനു മുകളിലെ മേധി(പെരുമ്പറമേൽ) 120-96 ബിസി
2. സാദവാഹനകുലേ കൻഹേ രാജനി സമനേന മഹാമാനേന ലേനകാരിതാ (കൃഷ്ണശതവാഹനന്റെ കാലം 96-88 ബിസി. ശ്രമണൻ മഹാപാത്രൻ ലേഖനം ചെയ്തത്.
3. നെവാസ ആനക്കൊമ്പുസീൽ. കൻഹസ (കൃഷ്ണന്റെ)
4. ചന്ദന്‌വേദ സീൽ. ശ്രീശതകർമിയുടെ 30ആം ഭരണവർഷം. 60 ബിസി
5. സാഞ്ചി തെക്കേ തോരണം രാനോ സിരിശാതകണിസ ആവേശനിസ വാസിത്തിപുത്തസ ആനന്ദസ ദാനം (60 ബിസി)
6. കാർലേ ഗൌതമിപുത്രശ്രീശതകർണ്ണിയുടെ 18ആം ഭരണവർഷം വാലൂരകസന്യാസിമാരുടെ മഹാസാംഘികന് കരജകഗ്രാമദാനം. എഡി 78
7. നാനോഘട്ട് നായനിക ലിഖിതം 40 ബിസി
8. നാനേഘട്ട് പ്രതിമാഗാലറിയിലെ ലിഖിതത്തോടുകൂടിയ പ്രതിമകൾ (40 ബിസി)
9. നാസിക് ഗൌതമിപുത്രശതകർണ്ണിയുടെ 18ആം ഭരണവർഷം ഉസവദാതന്റെ ഗാരാമം ഉരസയിലെ സന്യാസിമാർക്ക് 78 എഡി
10. നാസിക് ഗൌതമിപുത്രശതകർണ്ണി 24ആം വർഷം 84 എഡി. ആ ഗ്രാമത്തിൽനിന്ന് വരവു കിട്ടായ്കയാല് ത്രിരശ്മി(പന്തുലേന)സന്യാസി മാർക്ക് പുതിയ ഭൂമി ദാനം . അമ്മ ഗൌതമി ബാലശ്രീയാണ് ദാനം ചെയ്യുന്നത്.
11. വാസിഷ്ഠിപുത്രശ്രീപുലുമായികാലം 84-119 എഡി. ഗൌതമിപുത്രശതക ർണ്ണിയുടെ സന്നതിപ്രശസ്തി. ശിരിശതകണിസ സമുദിതബലവാഹനസ അഭഗവാഹനസ ശാതവാഹനസ ബേണാകട, വിദഭ,ഉപരിഗിരാപരാന്ത,നിയാതകസ .അനേകസംഗാമവിജിതവിജയസ ഖാഖരതകുലഘാതകസ അനേകരാജമദകപതിഗഹിതസ പദനശാസനസ ഏകകുശസ ഏകധനുർദ്ധരസ (85-100 എഡി)
12. സന്നതിപ്രശസ്തി ഗൌതമിപുത്രശതകർണ്ണിയുടെ. സംസ്കൃതത്തിൽ.
13. നാസിക് 86 എഡി. രാണോ വാസിതിപുതസ സാമിസിരിപുലുമായിസ
14. കാർലെ എഡി 88. ദാനം
15. നാസിക് 88 എഡി ദാനം
16. മ്യാക്കഗോനി വാസിഷ്ഠിപുത്രപുലുമായിയുടെ 6ആം വർഷം ശാതവാഹനീഹാരത്തിൽ ഒരു കുളം ശംഭ കുഴിച്ചു. അതിൽ രാനോ ശാതവാഹനാനാം ശിരിപുലുമാവിസ (90 എഡി)

17. കാർലേ 7ആം ഭരണവർഷം. വാലൂരകത്തിലെ സന്യാസിമാർക്ക് മഹാരഥി വാസിഷ്ഠിപുത്രസോമദേവൻ മഹാരഥി കൌശികിപുത്ര മാത്രദേവന്റെ പുത്രൻ ഗ്രാമദാനം 91 എഡി.
18. നാസിക് 19ആം വർഷം പുലുമാവികാലം. ഗൌതമിബാലശ്രീയുടെ ഗൌതമിപുത്രപ്രശസ്തി
19. നാസിക് 19 , 22 വർഷങ്ങൾ. 97-100 എഡി. രാജ്ഞിയുടെ ഗുഹ സംരക്ഷിക്കാനായി ഗ്രാമദാനം
20. കാർലേ 24ആം വർഷം സേനാബരണനും ഹരാഭരണനും ചെയ്ത ദാനം (എഡി 108)
21. കനഖനഹല്ലി 119 എഡി. ദാനം
22. ധാരണിക്കോട്ട ശ്രീപുലുമാവി 35ആം വർഷം
23. വാസന ലിഖിതം മഹാദേവചണ്ഡശിവക്ഷേത്രം 84-119 എഡി
24. അമരാവതി (ആന്ധ്രസമുദ്രതീരം) സ്വാമി രാണോ വാസിത്തിപുത്ത സാമിശിരി പുലുമാവിസ എഡി 84-119
25. വാസിഷ്ഠിപുത്രശ്രീശതകർണ്ണി 119-148 എഡി
26. കനഗനഹല്ലി. ചരിത്രത്തിലെ പല രാജാക്കന്മാരേയും പറയുന്ന ലിഖിതം. രായ അശോകോ, രായ ചിരിചിമുകശതവാഹനോ, രായ ശതകനി മഹാചേദിയസ രുപാമയാനി പലുമാനി ഒനോയതി രായാ മതയകോ രായാ സുന്ദരശതകനി രായാപുലുമാവി അജയതസ ഉജേനിഭേതി(ചിമുകന്റെ കാലത്ത് ഉമ്ടാക്കിയ മേദി വാസിഷ്ഠിപുത്ര ശതക്ണ്ണി പുനരുദ്ധരിച്ചു . അപ്പോൾ എഴുതിച്ച ലിഖിതം)
27. കനഗനഹല്ലി 6ആം വർഷം 124 എഡി. ശതവാഹനസമനേന
28. കാൻഹേരിയിലെ ഒരേ ഒരു സംസ്കൃതലിഖിതം. മഹാക്ഷത്ര രുദ്രദാമന്റെ പുത്രിയും വാസിഷ്ഠിപുത്രശ്രീശതകർണ്ണിയുടെ രാജ്ഞിയുമായ പട്ടമഹിഷിയുടെ മന്ത്രി ഒരു ദാനം ചെയ്യുന്നു 141-148 എഡി
29. വാസിഷ്ഠിപുത്രശിവശ്രീ പുലുമാവി (148-156 എഡി)
30. സന്നതിലിഖിതം 148-156)
31. വനവാസിയിലെ ഛാപത്തരോ (ഓർമ്മക്കല്ല്) രാജ്ഞിയുടെ ഓർമ്മക്ക്. രാനോ വാസിത്തിപുപുത്തസ ശിവശിരിപുലുമാവിസ മഹാദേവിയാ (പുരാണത്തിലെ ശിവശ്രീ ശതകർണ്ണി)160 എഡി.
32. നാനേഘട്ട് വാസിഷ്ഠിപുത്രശ്രീസ്കന്ധശതകർണ്ണി (156-170) 13ആം വർഷം (169 എഡി).
33. ഗൌതമിപുത്രശ്രീയജ്ഞശതകർണ്ണി (171-199) നാസിക്കിലെ ലിഖിതം 7ആം വർഷം(178 എഡി) ബോപകി എന്ന സന്യാസിയുടെ ഗുഹ മഹാസേനാപതിനി വാസു നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കി.
34. കനഹനഹല്ലിലിഖിതം 181 എഡി

35. കനഗനിഹല്ലി ലിഖിതം 182 എഡി
36. കാൻഹേരി 16ആം വർഷം (187 എഡി) വ്യാപാരി ഗുഹക്ക് ദാനം ചെയ്തത്
37. ചീന 198 എഡി, രാനോ ഗോതമിപുതസ അരക(ശ) ശ്രീയാനശതകനിസ
38. അമരാവതി സംസ്കൃതലിഖിതം ഉജ്ജയിനിയിലെ ജയിലൻ മഹാചൈത്യത്തിന് ദാനം (171-199)
39. കാൻഹേരി . സാമി ശിരിയാന (171-199) ഗൌതമിപുത്രശ്രീവിജയ ശതകർണ്ണി 200-205)
40. നാഗാർജുനക്കൊണ്ട. 6ആം വർഷം വാസിതിപുതസ സദാചന്ദ ശതകണിസ
41. കൊടവലി മന്ത്രിയുടെ ദാനം 216 എഡി. വസിഷ്ഠിപുത്രശ്രീ ചന്ദസ്വാതികാലം.
42. മാതരീപുത്രശ്രീപുലുമാവി (200-230) 10ആം വർഷം (230) കനഗനഹല്ലി
43. നാസിക്കിലെ മഹാഹക്കുശിരി .ചാലിശിലയിൽനിന്നുള്ള അരഹലായ ന്റെ പുത്രിയും മഹാഹക്കുശിരിയുടെ പേരക്കുട്ടിയും രാജമന്ത്രിയും ഭണ്ഡാരകനുമായ അഗ്ഗിയാത്തന്റെ ഭാര്യയുമായ ഭട്ടപാലിക നിർമ്മിച്ച ചൈത്യം (20 എഡി).രായാമാച അരഹലയസ ചലിശീലനകസ ദുഹുദൂ യ രായാമാചയ അഗിയതനകസ ഭണ്ഡാകാരികയസ ഭാരിയായ.
44. കാന്ഹേരി . വനവാസി ലിഖിതത്തിലെ ഹാരിതീപുത്ര വിണ്ണുക്കഡ്ഡ ചുതുകുലാനന്ദശതകർണ്ണിയാണ് ദാനം ചെയ്യുന്നത്. മഹാരാജപുത്രി നാഗമൂലനിക , മഹാരഥി സ്കന്ധനാഗശതകർണ്ണിയുടെ അമ്മയും മഹാഭോജഅഹിജന്റെ സഹോദരിയുമാണ്.
45. വേൽപുരു (മഹാശതകർണ്ണി) ഐര എന്ന ഹാരിതിപുത്തരാജാവിന്റെ ദിശിദാരികയാണ് മണ്ഡപം ദാനം ചെയ്യുന്നത്. രാജാവ് ഗുണ്ടുപള്ളിശാസനത്തിലെ രാജാവുതന്നെയെന്ന് ശാസ്ത്രി. ദാരിക ക്ഷേത്രത്തിലെ ദേവദാസിനർത്തകിയാണ്.
46. ഗുണ്ടുപള്ളി . മഹാരാജസ കലിഗമഹിഷകാധിപതിസ മഹാ മേഘ വാഹനസ ശ്രീശതസ (1ആം നൂറ്റാണ്ട് എഡിയുടെ തുടക്കത്തിലുള്ള ലിഖിതം)

    വനവാസി ശാഖയുടെ ലിഖിതങ്ങൾഃ-
47. ഹാരിതിപുത്തവിഷ്ണുഘടചുത്തുകുലാനന്ദശതകർണ്ണിയുടെ ഒന്നാം ഭരണവർഷം മലവല്ലി ലിഖിതം. ഇതേ തൂണില് കദംബരാജാ ശിവ സ്കന്ദവർമ്മന്റെ ലിഖിതവും (മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ട്) ഉണ്ട്.
48. മഹാഭുവിയ(മഹാധിരാജ)നാണ് ദാനം ചെയ്യുന്നത്. ശിവകടനാഗശിരിയൻ(ശിവഘടനാഗശ്രീയൻ) 3ആം ഭരണവർഷം. 3ആം നൂറ്റാണ്ട്.

ഇക്ഷാകുവംശശാഖ

49. രെന്തല ചന്തമുല 5ആം ഭരണവർഷം 230 എഡി
50. കേശനഹല്ലി ലിഖിതം 238 എഡി ചാന്തമുല
51. നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ട വീരപുരുഷദത്തന്റെ 6ആം ഭരണവർഷം 246 എഡി. ദാനകർത്താക്കൾഃ- ചാന്തമുലയുടെ സഹോദരിയും വീരപുരുഷ ദത്തന്റെ ഭാര്യാമാതാവുമായ ചാതിശ്രീ(സ്വാതിശ്രീ), ചാന്തമുലയുടെ പുത്രി അടവി ചാതശ്രീ, സേനാപതീപത്നി ചൂലചാതിശ്രീ, ഉജ്ജയിനി മഹാരാജാപുത്രിയും വീരപുരുഷദത്തന്റെ രാജ്ഞിയുമായ രുദ്രധാര ഭട്ടാരിക , ചന്ദമുലയുടെ മകളും വീരപരുഷദത്തന്റെ ഭാര്യയുമായ ബപ്പശ്രീ.ചന്തമുലയുടെ മറ്റൊരു മരുമകളും വീരപുരുഷദത്തന്റെ ഭാര്യ യുമായ ചാതിശ്രീ. മഹാചൈത്യത്തിന് തറക്കല്ലിട്ട ആനന്ദൻ ദിഗ്ഗനികായ ത്തിന്റേയും മജ്ജിഹിമനികായത്തിന്റേയും പഞ്ചമാതൃകകളുടേയും ഗുരുകുലത്തിലുള്ള വ്യക്തിയാണ്.
52. 14ആം വർഷം(254 എഡി) താമ്രപാണിയിലെ ഗുരുക്കന്മാർക്ക് മണ്ഡപം. കാശ്മീരം,ഗാന്ധാരം,ചീനദേശം, ചിലാത,തോസലി, അപരാന്ത,വംഗ, വനവാസി,യമന,ഒമിയ,പാലൂര,താമ്രപർണ്ണിയിലെ ജനതക്ക് വിദ്യാഭ്യാ സം കൊടുത്തതിനാണ് ഇവർക്ക് മണ്ഡപദാനം.
53. നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ട 18ആം വർഷം 258 എഡി. ചാന്തമുലയുടെ സഹോദരി വീരപുരുഷദത്തന്റെ മാതാവ് ചാതിശ്രീ അപരമഹാവി നശേലിയർക്ക് വേണ്ടി മണ്ഡപത്തിന് ഒരു കല്ല് ദാനം.
54. നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ട 20ആം വർഷം ചാന്തമുലയുടെ ഓർമ്മക്ക് (260-273) രാജസ്ത്രീകൾ
55. ഉപ്പുഗുണ്ടൂർലിഖിതം വീരപുരുഷദത്തന്റെ 19ആം വർഷം 259 എഡി
56. നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ട എഴുമുല ചന്തമുലയുടെ രണ്ടാം വർഷം (267 എഡി) വീരപുരുഷദത്തന്റെ ഭാര്യയും എഴുമുല ചന്തമുലയുടെ അമ്മയുമായ ഭട്ടിദേവ വിഹാരം ദാനം.
57. അല്ലൂരുലിഖിതം എഴുമുലയുടെ 8ആം വർഷം 273 എഡി
58. നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ട സംസ്കൃതലിഖിതം അനുഷ്ഠുപ്പിലും സ്രഗ്ധരയിലുംസർവ്വദേവക്ഷേത്രനിർമ്മാണം എഴുമുലചന്തമുലയുടെ 11ആം വർഷം
59. അതേ ഭരണവർഷം 276 എഡി. നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ട . വീരപുരുഷ ദത്തന്റെ രാജ്ഞി കൊടവലശ്രീ മഹാശാസകർക്ക് വിഹാരവും അതിനുള്ള തൂണും
60. നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ട 16ആം വർഷം. എഴുമുല ചന്തമുല. 281 എഡി. സംസ്കൃതം. പുഷ്പഭദ്രസ്വാമിക്ഷേത്രനിർമ്മാണം . അതിനുള്ള ദാനം

എഴുമുല ചന്തമുലയുടെ പുത്രന്മാരാണ് (മഹാരാജാ കുമാരനും മഹാസേനാപതി വീരപുരുഷദത്തനും) ചെയ്യുന്നത്.

61. ചന്ദമുലയുടെ 13ആം വർഷം. ചന്ദമുലയുടെ സഹോദരനായ(മറ്റൊരു അമ്മയുടെ മകനാണ്) മഹാസേനാപതി കുമാരഎലി എഴുവൂലാ ദാസംനാക. കുമാര എലി (എലിയങ്ങാട്ട്, മൂഷകവംശം) എഴാവൂലാ ദാസനാഗമെന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഏഴു(ഴി)മല, ഏഴുമലാദാസനായ നാഗം. ഈ ലിഖിതം Nag Z 3,Sircar 1963-1964 a, No 3 Ikshwakus 43 എന്നീ റഫറൻസുകളിൽ കാണുക.
62. നാഗാർജ്ജുനകൊണ്ട 24ആം വർഷം എഡി 289 . ബുദ്ധവിഗ്രഹപ്രതിഷ്ഠ . സംസ്കൃതലിഖിതം.
63. എഴുമുല ചാന്തമൂല(265-290) നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ട ലിഖിതം. ഖംണ്ഡുവുലാ എന്ന ഒരു ഭാര്യയെ പറയുന്നു.
64. ഗുർസല ലിഖിതം രുദ്രപുരുഷദത്തന്റെ 4ആം വർഷം (ഠ്ലപുരീശദത്ത) ഹംബുരസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിന് ദാനം.
65. അതേ രാജാവിന്റെ 11ആം വർഷം 301 എഡി. നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ട . വമ്മഭട്ടയുടെ ഛായാസ്തംഭം . രുദ്രപുരുഷദത്തന്റെ അമ്മ മഹാക്ഷത്രപപുത്രിയാണ് വമ്മഭട്ട.
66. ഫണിഗിരി അതേ രാജാവിന്റെ 16ആം വർഷം. 306 എഡി. സംസ്കൃതം. ബുദ്ധനെ കീർത്തിക്കുന്നു.

കദംബശാഖഃ-

67. മലവള്ളിലിഖിതം ഹാരീതിപുത്ത വിണ്ണുകദ്ദചുതുകുലാനന്ദ ശതകർണ്ണിയുടെ ലിഖിതമുള്ള തൂണില്. 330 എഡി. മയൂരശർമ്മനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗാമിയേയും പിൻഗാമിയേയും പ്രകീർത്തിക്കുന്നു.
68. ചന്ദ്രവല്ലി ലിഖിതം. മയൂരവർമ്മൻ. (ശർമ്മൻ) തടാകമുണ്ടാക്കി. സംസ്കൃതമാണ്. 330-360 എഡി
69. തലഗുണ്ട. ശാന്തിവർമ്മന് കദംബരാജാക്കന്മാരുടെ വംശാവലി മയൂരവർമ്മ ന് മുതല് തരുന്നു. അതിൽ ഭവക്ഷേത്രത്തില് തപം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു ശതകർണ്ണിനാമമുണ്ട് (വരി 33).കദംബവംശം ശതകർണ്ണിവംശം തന്നെയാണെന്നതിന്റെ തെളിവ്.

പല്ലവലിഖിതങ്ങൾ (നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യഭാഗം)

70. മാഞ്ചിക്കല്ല് ലിഖിതം സിംഹവർമ്മൻ.
71. മയിഡവൊല്ലു പ്ലേറ്റ് ശിവസ്കന്ദവർമ്മന്. (യുവരാജാവായിരിക്കെ) ധാന്യകടകത്തിലെ (അമരാവതി) ഒരുദ്യോഗസ്ഥന് 2 ഗ്രാമം, 2 ബ്രാഹ്മണരെ ഏൽപ്പിച്ചു. ആന്ധ്രപതീല എന്ന് യുവരാജാവിനെ വിളിക്കുന്നു.

72. ഹിരഹദഹല്ലി പ്ലേറ്റ്. അതേ രാജാവ്. ശാതഹാനിഗ്രാമത്തിലെ ഒരു ഗ്രാമദാനം ഉറപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അവസാനമംഗലശ്ലോകം സംസ്കൃതത്തിലാണ്.
73. ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയം പ്ലേറ്റ്. അതേ രാജാവ്. ആദ്യവരി
ശിരിവിജയക്കന്തവർമ്മമഹാമഹാരാജസ
74. വിഷ്ണുഗോപവർമ്മന്റെ കോപ്പർപ്ലേറ്റ്
സാലങ്കായനശാഖ
75. ഏ്യലൂരഗ്രാന്റ് ദേവവർമ്മന് 13ആം വർഷം 320-340
76. കാനുകൊല്ലു നന്ദിവർമ്മൻ. 14ആം വർഷം
77. ദാരികാദൂര അച്ചന്തവർമ്മൻ. 35ആം വർഷം
78. പെനുഗൊണ്ട ഹസ്തിവർമ്മന് 2ആം വർഷം
വാകാടകശാഖഃ
79. ബാസ്ം കോപ്പർ പ്ലേറ്റുകൾ. വിന്ധ്യശക്തി 2ആമൻ. വർഷം 37. 392 എഡി.
80. പൂനപ്ലേറ്റുകൾ പ്രഭാവതിഗുപ്ത പ്രവരസേന രണ്ടാമന്റെ 13ആം വർഷം . 433 എഡി
81. ഋദ്ധപൂർ പ്ലേറ്റുകൾ. പ്രഭാവതിഗുപ്ത . 19ആം വർഷം പ്രവരസേന2. 439 എഡി
82. മിരേഗോൻ പ്ലേറ്റുകൾ. പ്രഭാവതിഗുപ്ത പ്രവരസേന 2 വിന്റെ 20ആം വർഷം. 440 എഡി
83. രാംതെക്ക് പ്രശസ്തി. രാമഗിരിയിലെ വിഷ്ണുക്ഷേത്രനിർമ്മാണം. പ്രഭാവതിഗുപ്തയുടെ മകൾ അമ്മയുടെ മരണശേഷം അമ്മക്ക് വേണ്ടി. പ്രവരസേനകാലം 440-452 എഡി
84. അജന്ത. ഹരിസേനൻ. മന്ത്രി വരാഹദേവൻ എഴുതി. വിന്ധ്യശക്തിയെ വംശസ്ഥാപകനെന്ന് പറയുന്നു. വാകാടകവംശകേതു എന്നും . എഡി അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അവസാനകാലം.
ക്ഷത്രപ,ആഭീരലിഖിതങ്ങൾഃ-
85. മധുര . എഡി ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യകാലം. ഷോഡശകാലത്തെ പറയുന്നു. സംസ്കൃതമാണ്. ഭുജംരവിജ്യംഭിതവൃത്തം.
86. നാസിക് . ഉശവദാത 3ആം വർഷം 42 , 45 നഹപാനകാലം. ത്രിരശ്മി (ത്രിരൻഹു, പാണ്ഡുലേന)ഗുഹക്ക് ദാനം (74-77 എഡി)
87. നാസിക് . ഉസവദത്തന്റെ ഭാര്യ ദക്ഷമിത്ര ഒരു ഗുഹ ദാനം . 70-77 എഡി
88. കാർലേ ഉസവദാത്ത 70-78 എഡി
89. നാസിക് . ഒരു പഴയ ഗുഹ ഉസവദാത്തന് ഖനനം ചെയ്തു
90. നാസിക് . ദക്ഷമിത്ര ഗുഹ ദാനം ചെയ്തു

91. നാസിക് . ഉസവദത്തന്റെ മതപരമായ ദാനങ്ങൾ
92. ജുന്നാർ. നഹാപനന്റെ 40ആം വർഷം 78 എഡി. അയ്യാവോൾ ഗുഹ ദാനം
93. ജുന്നഗാർഹ് . രുദ്രദാമൻ 72ആം വർഷം.(ശകം) സുദർശനതടാകം വെള്ള പ്പൊക്കത്തിൽ നശിച്ചപ്പോള് അതിന്റെ കരകളില് പുനരു ദ്ധാരണപ്രവർത്തനം. വളരെ നീണ്ട പ്രശസ്തിയുമുണ്ട്. സ്വാമി രുദ്രദാമമഹാക്ഷത്രപ. എഡി 150.
94. നാസിക് ആഭീരമാതരീപുത്രഈശ്വരസേന. 9ആം വർഷം. അഗ്നിവർമ്മ ന്റെ മകളായ വിഷ്ണുദത്തയുടെ ദാനം. 3ആം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യം
95. വാസിഷ്ഠിപുത്രആഭീരവാസുസേനന്റെ 26ആം വർഷം. സേതഗിരി യിലെ അഷ്ടഭുജസ്വാമി വിഷ്ണുവിന്റെ പ്രതിഷ്ഠ. വാസുസേനന്റെ സാമന്തനായ മഹാഗ്രാമികമഹാതലവര മഹാഭണ്ഡനായക ശിവശെംബ നാണ് പ്രതിഷ്ഠിച്ചത്. അവന്തിയിലെ രുദ്രദാമൻ, വനവാസിയിലെ വിഷ്ണുരുദ്രശിവലാനന്ദശതകർണ്ണി എന്നിവർക്ക് ഈ വിഗ്രഹം സംജയന്തിപുരിയിൽനിന്ന് ഇതിന്നുമുമ്പ് എടുത്തുകൊണ്ടുപോകാനായില്ല എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 340 എഡിയിലെ ലിഖിതം.

പ്രാകൃതവ്യാകരണത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ:-

രത്നശ്രീടീക (രത്നശ്രീജ്ഞാനന്റെ) ദണ്ഡിയുടെ കാവ്യാദർശത്തിനുള്ള (931) ടീക, രുദ്രടന്റെ കാവ്യാലങ്കാരത്തിനുള്ള (1069)നമിസാധുവിന്റെ ടിപ്പണി.

ര,ശ്.ടീഃ- 1.33. കഥം തദ്ഭവം തസ്മാത് സംസ്കൃതാത് വർണ്ണാന്യത്വേന ഉത്പത്തിത്യസ്യ തത്തദ്ഭവം ശബ്ദഭവമിത്യർത്ഥഃ തച്ച മഹീന്ദ സിന്ധവ ബഹിരാദികം യഥോക്തം ഹരിവൃദ്ധേന . (മഹീന്ദ, സിന്ധവ, ബഹിര ഇവ ശബ്ദഭാവപദങ്ങളാണ്)

1.33. തത്സമം തേന സംസ്ക-തേന സമം തത്സമം പ്രാകൃതശബ്ദമപീ ത്യർത്ഥഃ തച്ച ഹരി ഹര കമലാദികം യഥോക്തം (ഹരി, ഹര, കമല ശബ്ദസമം)

1.33. ദേശീപ്രാകൃതം മഹാരാഷ്ട്രപ്രസിദ്ധം തദുക്തം മരഹട്ഠ ദേസ സംകേ അഏഹി സദ്ദേഹി (ഭണണാ ഏദേസി ഇതി)

1.33. തച്ച ബോക്കണ കംകേല്ലി ചിരിഡ്ഡിഹില്ല സിത്ഥാദികം യഥോക്തം തത്രൈവ. ബോക്കണ(കാക) കങ്കേളി(അശോകം), ചിരിഡ്ഡിഹില്ല (തൈർ) സിത്ഥ (വില്ലിന്റെ ഞാൺ) ദേശിവാക്കുകൾ.

1.34. മഹാരാഷ്ട്രാ കുന്തളമൂലകാശ്മക വിദർഭ
മഹിയാചരത്ര വൈശ്യാദിപ്രഭേദാഃ
ആശ്രയഃഅധിഷ്ഠാനം യസ്യാം താം

മഹാരാഷ്ട്രാശ്രയാം ഭാഷാം വാചം പ്രകൃഷ്ടം
പ്രാകൃതേഷു ശോഭനതം പ്രാകൃതം വിദു
ഉപദിശന്തി ബഹുജ്ഞാഃ തദുക്തം
ഊഹ ഇഅ വിവിഹഭാസാ ഹരിരിഹി അഅം യ മോത്തൂണം
മരഹട്ടഭാസീ അം ചേ അഅത്ഥിയാഹി അം കതുല്ലേഹി
(മഹാരാഷ്ട്രഭാഷയാണ് കവികൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്)
1.33 നനുസാമാന്യഭാഷാപി പ്രാകൃതപ്രകാരോസ്തി യദുക്തം
ഹരിവൃദ്ധേനഃ- അണ്ണോഹി അഏ്ഏഹി അ സരിസം ചിഅഹോഇ
സാമണ്ണേ ഇതി (സാമാന്യം എല്ലാവർക്കും പൊതുവായത്)
1.34. വ്യവഹീയതേ ശിക്ഷണം വ്യവഹാരഃ തത്രപ്രവർത്തതേ
ഏഭിരിതി സാ ച മുസുമൂരിഅ മൂആഛരി ആഛരികേത്യാദികാ
പ്രയോക്തം ഹരിവൃദ്ധേന
1.34 തദുക്തം- സദ്യസാമാ ദേസിത്തി അ തിണ്ണി പാ അ അണ്ണേ ഹി
സാമണ്ണ പാ അഅ സഹി അ ആയാ അഅയ ഇതരാണി അഉ

കാവ്യാലങ്കാരം 2.19. തഥാഹ്യഷ്ടൌ ഹരിണോക്താഃയഥാ മഹുരം
ഫരുസം കോമളമോജസ്സിം നിഷ്ഠുരം ച ലലിയം ച ഗംഭീരം സാമണ്ണം
ച അഷ്ടഫണി ഈ ഓ നായവ്വാ (8 ഫണികൾ)
നാട്യശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രാകൃതത്തിന്റെ വ്യാകരണത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്ത
വിവരണമുണ്ട്.
ശ്വേതാംബരരുടെ സാഹിത്യത്തിൽഃ- നന്ദിതാദ്യന്റെ കഥാലക്ഷണം,
ജിനദാസന്റെ ഭാഷ്യങ്ങൾ,ഹരിഭദ്രൻ, 12ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ
മലയഗിരിയുടെ നന്ദിസൂത്രഭാഷ്യം.അനുയോഗദ്വാരസൂത്രം,
ദശവൈകാലികസൂത്രം, ആവാസ്യകസൂത്രം, സൂര്യപ്രജ്ഞാപ്തി.
ദിഗംബരരുടെ സാഹിത്യത്തിൽഃ- വീരസേനന്റെ ധവള 816ൽ പൂർത്തി
യായി. (പുഷ്പദന്തന്റേയും ഭൂതബലിയുടേയും സത്കണ്ഠാഗമത്തിന്),
വീരസേനന്റെ ജയധവള (823ൽ പൂർത്തിയായി) ,ഗുണഭദ്രന്റെ
കാഷായപ്രാഭൃതത്തിന് ജിനസേനന്റെ വ്യാഖ്യാനം.
പ്രാകൃതവ്യാകരണങ്ങൾഃ- ചന്ദ, പ്രാകൃതലക്ഷണം, വരരുടിയുടെ
പ്രാകൃതപ്രകാശം, അതിന് വസന്തരാജന്റെ പ്രാകൃതസഞ്ജീവനം
ഭാഷ്യം.
പ്രാകൃതത്തിലെ മൂലവർണ്ണങ്ങള് 64. 33 വിംജണാം (വ്യഞ്ജനം), 27
സരം (സ്വരം) 4 ജോഗവഹാ (കൂട്ടക്ഷരം) ചതുസട്ടി (64) മൂലവർണ്ണാ.

വരരുചിയും,കേരളചരിത്രവും ശരഭപുരിയും

ആര്യന്മാരെന്നൊരു വർഗ്ഗം ഭാരതത്തെ പുറത്തുനിന്ന് ആക്രമിച്ചു എന്ന കെട്ടുകഥ ചരിത്രമാക്കി കൊട്ടിഘോഷിച്ചുനടന്നവരാണ് നമ്മുടെ പഴയ ചരിത്രകാരന്മാർ. പിന്നീടുവന്നചരിത്രകാരന്മാര് അത് വെറും മിഥ്യയാണെന്നും യൂറോസെന്റ്ട്രിക് വാദത്തിന്റെ പരിണതഫലമാണെന്നും തെളിയിച്ചിട്ടും ആ പഴയ കെട്ടുകഥ ഇന്നും നമുക്കിടയിൽ സജീവവിശ്യാസമായിത്തന്നെ നിലനിൽക്കുന്നു. അമരമായ ആര്യ കുലം എന്ന് (അമരാര്യകുലം) ഇന്ത്യയിലെ പ്രാചീനവർഗ്ഗം വിളിച്ചിരുന്നത് ആരെ യാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്ന നിരവധി ആർക്കിയോളജിക്കല് രേഖകള് നമുക്കിന്നു ണ്ട്. അവയുടെ ഒരു സാമാന്യവിവരണമല്ല,ഈ ഗ്രന്ഥം. എന്റെ അന്വേഷണം വരരുചികഥമുതലാരംഭിക്കുന്നു. കേരളവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുപറയുന്ന വരരുചികഥകളും പന്ത്രണ്ടുകുലങ്ങളും ,വരരുചിവാക്യമെന്ന ചന്ദ്രവാക്യം പദ്ധതി (ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം)ഒരുകാലത്ത് ഡെക്കാനിൽ മുഴുവനും സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എന്ന തിബോട്ടിന്റെ പരാമർശം, അദ്ദേഹം കാത്യായനനെന്ന സ്ഥാനപ്പേരിലറിയപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന സത്യം, കൌശംബിയിൽ പുഷ്പദന്തനെന്ന പേരില് ജീവിച്ച അദ്ദേഹം നന്ദരാജാ വിന്റെ മന്ത്രിയായിരുന്നു എന്നും ചാണക്യനെ കണ്ടിട്ടുണ്ട് എന്നുമുള്ള ചരിത്രം (കാലഘട്ടം) പൂർവ്വനന്ദപുത്രനായ ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിനു ശേഷം അദ്ദേഹം വിന്ധ്യനപ്പുറംവന്നു കാണഭൂതിയെന്ന പൈശാചഭാഷക്കാരന്റെ പൈശാചഭാഷപഠിച്ച്, ആഭാഷയിൽത്തന്നെ കഥാസരിത്സാഗരം പറഞ്ഞുകൊടുത്തു എന്ന കഥ- ഇക്കാര്യങ്ങളാണ് ദ്രാവിഡ,ആര്യഭാഷകളുടെ വേരുതേടുന്ന പ്രയാ ണത്തിൻ എനിക്ക് സഹായമായത്. ബിസി നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് കാത്യായനന്റെ ജീവിതകാലം. (മെഗാസ്തനീസ്).ബിസി അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ച കാത്യായനനെന്ന വൈയ്യാകരണനാണ് വരരുചിയെങ്കിൽ ,കഥാസരിത്സാഗരം പറയുമ്പോലെ അദ്ദേഹമാണ് ഐന്ദ്രവ്യാകരണം ഗുരുവായ വർഷനുപഠിപ്പിച്ചതെങ്കില് ,അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ സതീർത്ഥ്യനായ പാണിനി മന്ദബുദ്ധിയായിരുന്നുവെങ്കിലും ഗുരുകൃപയാൽ വ്യാകരണം വശത്താക്കി വരരുചിയെ തോല്പിച്ചത് ശരിയാണെങ്കിൽ,വരരുചികാലം ,പറയിപെറ്റ പന്തിരുകുലകാലം

എന്നിവ എഡി നാലാം നൂറ്റാണ്ടാവുകയില്ല. ഇതാണ് കാലഗണനയിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട പ്രധാനപ്രശ്നം.

കഥാസരിത്സാഗരത്തിൽ ഗംഗാതീരത്തെ ബഹുസുവർണ്ണകം എന്ന അഗ്രഹാരത്തിൽ ഗോവിന്ദദത്ത,അഗ്നിദത്തദമ്പതികളുടെ മകനായിട്ടാണ് പുഷ്പദന്തവരരുചിയുടെ ജനനം. അവരുടെ അഞ്ചുമക്കളിലൊരാളായ ദേവദത്തനാണ് വരരുചി കാത്യായനൻ. മറ്റൊരു മകനായ സോമദത്തനാണ് ഗുണാഢ്യനായി ജനിച്ചത്. പരമേശ്വരൻ പാർവ്വതിക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുത്ത കഥ പുഷ്പദന്തൻ ഒളിഞ്ഞുനിന്നുകേട്ടു. അവനത് ഭാര്യ ജയക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ജയ ഈ കഥ പാർവ്വതിയുടെ മുമ്പിൽവെച്ചുപറഞ്ഞ് പാർവ്വതിയുടെ ശാപത്തിന് രണ്ടുപേരേയും ഇരയാക്കി.അങ്ങനെ പുഷ്പദന്തനും ജയയും മനുഷ്യരായി ജനിച്ചു. വരരുചി ഇങ്ങനെ ജനിച്ച ശിവഭൂതമാണ്. ജയ പാടലീപുത്രത്തിലെ ഉപവർഷനെന്ന ഗുരുവിന്റെ മകളായി ഉപകോശ എന്നപേരിലും ജനിച്ചു,വരരുചിയുടെ പത്നിയായി. വരരുചി വിന്ധ്യനിലെ കാണഭൂതിക്കും കാണഭൂതി ഗുണാഢ്യനും ഗുണാഢ്യൻ ശാതവാഹനരാജാവിനും കഥ പറഞ്ഞുകൊടുത്തു.ശാതവാഹനകാലം ഇന്നത്തെ രേഖകൾ വെച്ച് ബിസി 235 മുതല് എഡി 2-3 നൂറ്റാണ്ടുകള് വരെയാണ്.ഗുണാഢ്യന്റെജനനം പൈത്താനിലാണ്(പ്രതിഷ്ഠാനം) സോമശർമ്മയെന്ന ബ്രാഹ്മണന് വസ,ഗുല്മക എന്നുരണ്ടുപുത്രന്മാരും ശ്രുതാർത്ഥ എന്ന പുത്രിയും. ശ്രുതാർത്ഥക്ക് ആദിശേഷവാസുകിസഹോദരിപുത്രൻകീർത്തിസേനനിൽജനിച്ച നാഗകുമാരനാണ് ഗുണാഢ്യൻ.സർവ്വവിദ്യയും ഗുണാഢ്യന് പഠിക്കുന്നത് ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽവന്നിട്ടാണ്. ദക്ഷിണാപഥത്തിൽവെച്ച് മൂന്നുഭാഷ പഠിച്ച അദ്ദേഹം ശതവാഹനന്റെ മന്ത്രിയായി. വിഷ്ണുശക്തിപുത്രിയായ മഹാറാണിയുടെ പരിഹാസം കേട്ട് രാജാവിന്റെ അഭിമാനം വ്രണപ്പെട്ടപ്പോള്,രാജാവിനെ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ സമയം കൊണ്ട് പണ്ഡിതനാക്കാനുള്ള ശർവ്വവർമ്മന്റെ പുറപ്പാടുകണ്ട് അതുസാദ്ധ്യമല്ല എന്നു വാതുവെച്ചതാണ് എല്ലാ ഭാഷകളും നഷ്ടപ്പെടാൻകാരണമായത്. ഗുണാഢ്യന് മൂഷകവ്യാപാരി എന്നൊരുപേരും പൈത്താനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കാണഭൂതിയിൽനിന്ന് പൈശാചഭാഷ പഠിച്ച് തന്റെ മൌനവ്രതത്തിൽനിന്ന് ഗുണാഢ്യന് മോചിതനായി. അങ്ങനെയാണ് പൈശാചിഭാഷ ശാതവാഹനന്മാർ

പ്രസിദ്ധമാക്കിത്തീർക്കുന്നത്. ബിസി രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടുമുതൽ എഡി രണ്ടാംനൂറ്റാ ണ്ടുവരെ സംസ്കൃതത്തിനുപകരം പൈശാചിഭാഷയും അതിന്റെ പുതുലിപിയും പ്രചാരമായത് ഈ കഥയോടുചേർത്തുവെച്ച് വായിക്കാവുന്നതാണ്.

കഥാസരിത്സാഗരം തരുന്ന രാജപരമ്പര - വത്സരാജതലസ്ഥാനമായ കൌ ശാംബിയിൽ ഒരു പാണ്ഡവശാഖ വാണിരുന്നു. അതിൽ പരീക്ഷിത്ത്, ജനമേ ജയൻ,ശതാനീകൻ. ശതാനീകന്റെ പത്നി വിഷ്ണുമതി .അവരുടെ മകൻ സഹസ്രാനീകന് അയോദ്ധ്യയിലെ കൃതവർമ്മന്റെ മകൾ മൃഗവതിയെ വിവാഹംചെയ്തു. ഇവരുടെ പുത്രനാണ് ഉദയനൻ. ഉദയനൻ നാഗരാജാവ് കൊടുത്ത ഘോഷവതീവീണ മീട്ടിപ്പാടുന്നതിൽവിദഗ്ദ്ധനായിരുന്നു.സുഹൃത്തുക്കളായി മന്ത്രിപുത്രനായ യൌഗന്ധരായണനുംവസന്തനുംപുളിന്ദകനെന്ന കിരാതരാജാവുമുണ്ടാ യിരുന്നു. ഈ ഉദയനനാണ് കാളിദാസന്റെ സ്വപ്നവാസവദത്തത്തിലെ നായകകഥാപാത്രം. അതിനാൽ കാളിദാസകാലത്തിനു മുമ്പാണ് ഉദയനകാലമെന്ന് തീർത്തുപറയാം. ഉദയനന്റെ ആദ്യഭാര്യ വാസവദത്തയുടെ വംശവൃക്ഷം കഥാസരിത്സാഗരത്തിലുണ്ട്. മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ,ജയത്സേനൻ,മഹാസേനൻ,അംഗാരകൻഎന്ന അസുരരാ ജാവിന്റെ മകൾ അംഗാരവതിയില് മഹാസേനന് ചണ്ഡമഹാസേ നൻ.ചണ്ഡമഹാസേനന് മൂന്നുമക്കളുണ്ടായി. പാലകൻ,ഗോപാലകൻ, വാസവദത്ത. വാസവദത്തയിൽ ഉദയനന് കാമദേവന് നരവാഹനദത്തനെന്ന പേരിലവതരിച്ചു. (25 ഭാര്യമാരാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്).പുരിഗണേശഗുഹയിലെ ബിസി 99ലെ ചിത്രത്തിൽ വാസവദത്തയുടെ അപഹരണമാണ് വിഷയമെന്നതിനാല് വാസവദത്തയും പുത്രനായ നരവാഹനദത്തനും അക്കാലത്തോ അക്കാലത്തിനുമുമ്പോ ആണ് ജീവിച്ചിരുന്നതെന്ന് അനുമാനിക്കാം.

നരവാഹനദത്തൻലങ്ക, പമ്പാതടം,ദക്ഷിണേന്ത്യ മുഴുവനും ഭരിച്ചു. ഉത്തരേന്ത്യയും ദക്ഷിണേന്ത്യയും ഭരിച്ച ചക്രവർത്തിയാണ് നരവാഹനദത്തൻ.പാലകനും ഗോപാലകനും കോലരൂപിയായ അംഗാരകവരാഹത്തിന്റെ മക്കളായതുകൊണ്ട് കോലഭൂപന്മാരെന്നും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഗോപാലകന് ഉദയനൻ വിദേഹവും സിംഹവർമ്മന് ചേദിയും കൊടുത്തു. പാലകൻകേരളമുൾപ്പെടെയുള്ള മാഹിഷ്മതി മുഴുവനും ഭരിച്ചതായി മൂഷകവംശകാവ്യത്തിൽ

കാണുന്ന രാജാവാണ്. നരവാഹനദത്തൻ തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം കഴിച്ചുകൂട്ടിയത് ,തന്റെ അമ്മാമനായ ഗോ പാലകനെന്ന വിദേഹരാജാവിനോടൊപ്പം കേരളത്തിലെ നീലഗിരിയിലാണെന്ന്കഥാസരിത്സാഗരം പറയുന്നു.വിന്ധ്യപർവ്വതത്തി ലും അതിന്നുതെക്കുമുള്ള പുളിന്ദന്മാരുടെ (പുളിന്ദകനെന്ന കിരാതരാജാവെന്ന് നേരത്തേ പറഞ്ഞത് സ്മരിക്കുക)പൈശാചഭാഷകേട്ട് പഠിച്ചാണ് കഥാസരിത്സാഗരരചന. വരരുചിയും കേരളത്തിൽ ചിലസാഹചര്യങ്ങളാൽ ഈ ഭാഷകേട്ട് പലകാലം ജീവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗുണാഢ്യനെപ്പോലെ വരരുചിയും സർവ്വശാസ്ത്രവും പഠിച്ചത് ദക്ഷിണാപഥത്തിലാവാനാണ് സാദ്ധ്യത.ദക്ഷിണാപഥം അക്കാലത്തുതന്നെ വിദ്യാപ്രധാനമാണെന്ന്(പ്രത്യേകിച്ചുംകേരളം) കഥാസരിത്സാഗരത്തിലെ പരാമർശം തെളിയിക്കുന്നു. ഇന്ന് ക്ലാസിക്കൽപദവിക്ക് മലയാളഭാഷക്ക് തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നത് അതിന്റെ പഴക്കം പോര എന്ന വാദമാണ്.വളഭിരാജവംശവും വളഭിസർവ്വകലാശാലയും വിദ്യാപീഠവും നേരത്തേ എഴുതിക്കഴിഞ്ഞു.വളഭിക്ക് നളന്ദയേക്കാൾ പഴക്കമുണ്ടെന്നും തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞു.പുളിന്ദ,കുറുംബ,ശതവാഹനരെ ഒന്നിച്ചാണ് അശോകശാസനങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കുന്നത്. പൈത്താന്, ഗോദാവരി,കൃഷ്ണസമതലം,ശ്രീകാകുളം,മുതൽഇന്ത്യമുഴുവനും ഭരിച്ച ശതവാഹനരുടെ(ഏതുശതവാഹനന്റെ)സദസ്സിലാണ് ഗുണാഢ്യൻജീവി ച്ചത്. ?

ശില്പികൾ,നാഗങ്ങൾ,കാരുക്കൾ,ശതകർണ്ണി,വാകാടകർ, ഗുപ്തവംശം, വർദ്ധനവംശം (വർദ്ധന എന്നാല് ഒരു ശില്പിവംശമാണ്)ഇവരുടെ പരസ്പരബന്ധംമനസ്സിലാക്കണം. ശതകരണ്ണി,വാകാടകർ,ചാലൂക്യർ, കദംബർമുതലായവരെല്ലാംഹാരീതിപുത്രരെന്ന ബിരുദമുള്ളവരാണ്. നാഗം,നന്ദി,ഗുപ്ത,ദത്ത എന്നീ നാമങ്ങൾ വിദിശയിലും പത്മാവതിയിലും ഉള്ള നാഗവംശങ്ങൾക്കും ഗുപ്ത,വർദ്ധന വംശങ്ങൾക്കുമുണ്ട്. ധർമ്മരാജാ,പരമഭട്ടാരക മുതലായ ബിരുദങ്ങള് കേരളത്തിൽ വളരെ പ്രധാനമായി മൂഷകവംശത്തിലെ അരിയിട്ടുവാഴ്ചനടത്തുന്ന ആഴ്വാഞ്ചേരിതമ്പ്രാക്കൾക്കുള്ളതാണ്. ഉജ്ജയിനിയിലും ഈ ബിരുദമുണ്ട്. ഈ നാമങ്ങള് വഹിക്കുന്ന പരമ്പരകളെ തേടിക്കൊണ്ടാണ് വിട്ടു പോയ ചരിത്രത്തിലെ പല കണ്ണികളും എനിക്ക് കണ്ടെത്താനായത്. കാലാശോകന്റെപത്തുമക്കൾഃ-

ഭദ്രസേനൻ,കൊരണ്ടനർണ്ണൻ,മംഗുരാ,സർവ്വംജഹ,ജലിക,സഞ്ജയ,കൊരവ്യ,നന്ദുവർദ്ധന,പഞ്ചമഖ.ഇവരിൽനന്ദിവർദ്ധനന് നവനന്ദന്മാരോടുകൂടി 100 വർഷം രാജ്യം ഭരിച്ചതായി ചരിത്രം. നവനന്ദന്മാർ:- ഉഗ്രസേനൻ,പാണ്ഡുകൻ, പാണ്ഡുഗ തി, ഭൂതപാലൻ,രാഷ്ട്രപാലന്, ഗോവിശങ്കൻ,ദശൈശ്ശതക, കൈവർത്തകൻ, ധനൻ. ഉഗ്രസേനൻ അവസാനക്ഷത്രബന്ധുവും മഹാപത്മപതിയുമായിരുന്നു. അമ്മ ശൂദ്രസ്ത്രീയാണ്.മൈസൂർലിഖിതങ്ങളിൽഅക്കാലത്ത് കുന്തളരാജ്യം, അശ്മാകം, ഡെക്കാൻഇവ ഭരിച്ചത് നന്ദന്മാരാണെന്നു കാണാം. ധനനന്ദൻ നന്ദന്മാരിലെ അവസാനരാജാവാണ്. അദ്ദേഹമാണ് ഗ്രീക്കുചരിത്രകാരന്മാരുടെ അഗ്രാമ്മെസ് അഥവാ ക്സാന്ദ്രെമ്മസ്. ഗാന്ധാരിഡേ വംശത്തിലെ ഒരു രാജപത്നിക്ക് ക്ഷുരകനിൽഅവിഹിതബന്ധത്തിലുണ്ടായ ഇയാള് അധർമ്മിയായിരുന്നു. ഇയാളെ മാറ്റിയാണ് ചാണക്യൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനെന്ന പൂർവ്വനന്ദപുത്രനെ രാജാവാക്കുന്നത്. ചാണക്യന്റെ അർത്ഥശാസ്ത്രകാലം ബിസി 500. ഇക്കാലത്ത് വരരുചി ചാണക്യനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വരരുചികാലവും ഇതാവണം. അശോകന്റെ കാലം ബിസി 273-236ൽ പ്രാകൃതഭാഷയില് ലിഖിതങ്ങളെഴുതുമ്പോളേക്കുംതന്നെ വരരുചിയുടെ പൈശാചഭാഷയായ പാലി നന്നായി പ്രചാരത്തിലായിക്കഴിഞ്ഞു. ഗുണാഢ്യന്റെ മുമ്പാണ് വരരുചിയുടെ കാലം.

ബിസിആറാംനൂറ്റാണ്ടുമുതൽ ശിശുനാഗശാഖ വൈശാലി,വാരാണസി മുതലായ ഭാഗങ്ങളിലുണ്ട്. അവരുടെ വംശവൃക്ഷം- ശിശുനാഗ,കാകവർണ്ണ,ക്ഷേമധർമ്മ,ക്ഷേമജിത്ത്,ബിംബിസാര, അജാതശത്രു,ദർശക,ഉദയന,നന്ദിവർദ്ധന,മഹാനന്ദ. ബിംബിസാരകാലം ബിസി 603-551 എന്നും 528 മുതലെന്നും രണ്ടഭിപ്രായം .അദ്ദേഹം ബുദ്ധന്റെ സമകാലീനനാണെന്നതിൽ ആർക്കും രണ്ടഭിപ്രായമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെകാലത്ത്അവന്തിഉജ്ജയിനിയിൽ ചണ്ഡപ്രദ്യോതമഹാസേന രാജാവാണ് ഭരിക്കുന്നതെന്നും ചരിത്രം അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ചണ്ഡപ്രദ്യോതമഹാസേനനാണ് വാസവദത്ത,ഗോപാലക,പാലകന്മാരുടെ പിതാവ്. ഉദയനനെ കോസലപാണ്ഡുവംശത്തിന്റെ ശാഖയിലും (ശരഭപുരിലിഖിതങ്ങൾ) പരാമർശിക്കുന്നു. ഉദയനൻ മഗധയിലെ പത്മാവതിയെക്കൂടി വിവാഹം കഴിച്ച് വൈശാലി ഉൾപ്പെട്ട മഗധസാമ്രാജ്യത്തിനും അധിപനായി. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ

നാമം രണ്ടുലിസ്റ്റിലും കാണുന്നത്. കാലഗണനക്ക് എന്നെ സഹായിച്ചതിൽ മറ്റൊരു ഘടകം കഥാസരിത്സാഗരത്തില് നരവാഹനദത്തന്റെ 25 ഭാര്യമാരില് ഒരാള് പ്രസേനജിത്തിന്റെ മകളാണെന്ന പരാമർശമാണ്. തിബത്തൻരേഖകൾപ്രകാരം ബിംബിസാരന്റെ അഛൻഭാട്ടിയ(ഭട്ടി)എന്നുകാണുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ മഹാപത്മനെന്നും വിളിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ കോസലത്തിലെ പ്രസേനജിത്തിന്റെ സഹോദരിയാണെന്ന് തിബത്തൻരേഖ. മഹാപത്മനന്ദന്റെ ഒരുഭാര്യ കോസലത്തിലെ പ്രസേനജിത്തിന്റെ സഹോദരി . ഉദയനപുത്രൻനരവാഹനദത്തന്റെ ഒരുഭാര്യ പ്രസേനജിത്തിന്റെ മകളായ ഭഗീരഥയശസ്സ്. അപ്പോൾ ഉദയനന്റെയും നരവാഹനദത്തന്റെയും കാലം പാലക,ഗോപാലകന്മാരുടെ കാലം എന്നിവ ഏതാണ്ട് ബുദ്ധന്റെ കാലം തന്നെയാണ്.വരരുചിക്കും അത്രപഴക്കമുണ്ടാവണം. പാലിഭാഷയും ബുദ്ധകാലം മുതലാണ് പ്രസിദ്ധമാവുന്നത്. ഈ ഭാഷ ദക്ഷിണാപഥത്തിലെ ഭാഷയാണെന്ന് കഥാസരിത്സാഗരകാരന്റെ പരാമർശം അതിനാലാണ് അതിപ്രധാനമായ ഒരു രേഖയാവുന്നത്. ദക്ഷിണാപഥത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വരരുചിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഴയ(പാലി എന്നാൽ പഴയതെന്ന് അർത്ഥം)ഭൂതഭാഷയും ഭൂതലിപിയും സംസ്കൃതത്തോടൊപ്പം എങ്ങനെ പ്രസിദ്ധമായി എന്നതിന്റെ ചെറിയ ഒരു ചിത്രമാണ് കഥാസരിത്സാഗരം തരുന്നത്. കാണഭൂതി,ഭൂതനന്ദി,(നാഗവംശം 10 ബിസി- 25 എഡി)പുഷ്പഭൂതി (ഹർഷവർദ്ധനന്റെ പൂർവ്വീകൻ)മുതലായ പദങ്ങളും ഈ ശിവഭൂതങ്ങളെ പരാമർശിക്കുന്നു. ഗുണാഢ്യന് മൂഷകവ്യാപാരിയെന്ന പേരുവന്നത് ആലങ്കാരികമായി മൂഷകവംശക്കാരുടെ ഭാഷ ,വ്യാപാരം എന്നിവയിലുള്ള സ്വാധീനം കൊണ്ടുതന്നെയാണ്. ശാതവാഹനന്മാരുടെ അവസാനത്തെ ശാഖയായ പല്ലവവംശം കുറെക്കാലം ഈ പ്രാകൃതഭാഷയിൽത്തന്നെ ലിഖിതങ്ങളെഴുതി. പിന്നീട് സംസ്കൃതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി.

വാസവദത്തയുടെ കഥ ബിസി 99- 1 കാലത്തുള്ള പുരി (ഒറീസ്സ)ഗണേശഗുഹയി ലെ ഒരു ചിത്രത്തിലുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് വാസവദത്തയുടെ കഥ പറയുന്ന കഥാസരിത്സാഗരവും അതിനേക്കാൾ പഴയതാവണം. അതിലുള്ള വരരുചികഥയും അതിനേക്കാള്

പഴക്കമുള്ളതാവണം. നാമിന്നു കരുതുന്ന പോലെ എഡിയിലല്ല ആ കഥ നടന്നിരിക്കുക.

പാണ്ഡവസോമവംശങ്ങൾഃ-

ഭാരതചരിത്രത്തിൽ നിർണ്ണായകപങ്കുവഹിച്ചവരാണ് യാദവരും പാണ്ഡവരും ഉൾപ്പെട്ട ചന്ദ്ര(സോമ)വംശം. മൂഷകവംശം യാദവവംശമാണ്. (കാർത്തവീര്യാർജ്ജുനൻമുതല് മാർത്താണ്ഡവർമ്മ ഉത്രാടംതിരുനാൾവരെ വംശവൃക്ഷം നേരത്തേ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് കാണുക.)ഇവരുടെ മദ്ധ്യേന്ത്യയിലെ ശാഖകളാണിവിടെ പരാമർശിക്കുന്നത്. ശരഭപുരീയ,പാണ്ഡുവംശ,സോമവംശീയരുടെ ലിഖിതങ്ങൾ വെച്ചാണ് ഈ ഭാഗം എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. കേരളം,ദക്ഷിണേന്ത്യ ഉൾപ്പെട്ട വിന്ധ്യനു തെക്കുള്ള ഭൂഭാഗം ഇവയുടെ ചരിത്രം ഇവരോടുബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. ഈ ഭൂഭാഗത്തെ ദക്ഷിണകോസലം(കോസലം)എന്നു വിളിച്ചിരുന്നു. പാണ്ഡുവംശക്കാർ മേഖല,കോസലങ്ങളിലും സോമവംശീയർ കോസല,ഒറീസ്സഭാഗങ്ങളിലും ധാരാളം ലിഖിതങ്ങൾ അവശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മദ്ധ്യപ്രദേശിൽ ബിലാസ്പൂർജില്ലയിലെ മല്ലദ് എന്ന സ്ഥലത്തെ രാജവംശം തെക്കൻകോസലത്തിന്റെ ഭാഗമായ മേഖലയില് പെടുന്നു. ശരഭപുരീയരുടെ യഥാർത്ഥനാമം വ്യാഘ്രരാജന്റെ മല്ലദ് പ്ലേറ്റ്പ്രകാരം അമരാര്യകുലം എന്നാണ്. ശരഭം അഥവാ വ്യാളിരൂപമായ നാഗമാണ് ഇവരുടെ വംശം .ഇന്ദ്രരാജസാമന്തന്റെ മാൽഗ പ്ലേറ്റ് താൻ മേഖലപാണ്ഡവരുടെ ബന്ധുവാണെന്നു പറയുന്നു. എഡി അഞ്ചാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം മുതൽ ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കം വരെ

ശരഭപുരീയരുടെ ലിഖിതങ്ങൾ കാണുന്നു. ഇതേ കാലത്ത് അമരാര്യകുലത്തിന്റെ മുഖ്യൻ പ്രവരഭട്ടാരകനും പ്രബലനാണ്. മേഖലയിലെ പാണ്ഡുപുത്രർ വാകാടകരുടെ സാമന്തരായിരുന്നില്ല. പാണ്ഡവരാജാ ഭരതബലനും മകനായ ശൂരബലനെന്ന ഉദീർണ്ണ വൈര നും (മല്ലദ് പ്ലേറ്റ്)ആറാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനംമുതൽ ഏഴാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യംവരെ പ്രബലരാണ്. അന്ന് വാകാടകശക്തി പ്രബലമായിട്ടില്ല. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം ശക്തനായ പാണ്ഡവവംശതീവരതേവ(ധീവരദേവ)നും , ശിവഗുപ്തബാലാർജ്ജുനനും ഭരിക്കുന്നു.ഇവരും സാമന്തരല്ല. ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സോമവംശീയർഇതേ സ്ഥാനം ഭരിക്കുന്നു. ഇവർ മഹാശിവഗുപ്ത, ധർമ്മരഥ,യയാതിമുതലായ നാമങ്ങളിലാണ് ഭരിക്കുന്നത്.ത്രികലിംഗമാണ് അവരുടെപ്രധാനസ്ഥാനം. താമ്രപത്രലിഖിതങ്ങള് ഈ മൂന്നുവംശത്തിലെ രാജാക്കന്മാർക്കു മാത്രമാണ് എഴുതാനവകാശമുണ്ടായിരുന്നത്. ശിലാലിഖിതം ഏതുവ്യക്തിക്കും തന്റെ ധർമ്മയജ്ഞത്തിന്റെ ഓർമ്മക്കായി എഴുതിക്കാം.ശരഭപുത്രീയരുടെ ലിഖിതങ്ങൾ എല്ലാം താമ്രപത്രങ്ങളാണ്. അവരിൽ പ്രസന്നമാത്രന് മാത്രമാണ് ഒരു നാണ്യലിഖിതം ഇറക്കിയിട്ടുള്ളത്. 17 ലിഖിതങ്ങള് കിട്ടിയതില് 3 എണ്ണം നരേന്ദ്രൻ,4 എണ്ണം ജയരാജൻ, 7 എണ്ണം സുദേവരാജൻ,2 എണ്ണം പ്രവരരാജൻ. ബാക്കിയുള്ളതിന്റെ പകുതി ഭാഗമേ കിട്ടിയിട്ടുള്ളു. ഇവകൂടാതെ മല്ലദ് പ്ലേറ്റ്(വ്യാഘ്ര രാജനും രണ്ട് മുൻഗാമികളും)കൂടി ഉണ്ട്. 16 എണ്ണം ഛട്ടിസ്ഘറിൽനിന്നും ,ഒന്ന് തൊട്ടടുത്ത കാലഹന്ദി(ഒറീസ്സ)യിൽനിന്നുമാണ്. 3 പ്ലേറ്റ് താമ്രപത്രം ഉപയോഗി ച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോ ലിഖിതത്തിനും ആദ്യത്തിൽഒന്നും എഴുതിയിട്ടില്ല. അവസാന ത്തേതിന്റെ പിൻവശത്തും ഒന്നും എഴുതുകയില്ല. (നരേന്ദ്രന്റെ ആദ്യശാസനം അങ്കുര ആദ്യത്തെ മല്ലദ് പ്ലേറ്റ്).പിൽക്കാലത്ത് ആദ്യത്തേയും അവസാനത്തേ യും ഉൾഭാഗവും നടുവിലത്തേതിന്റെ ഇരുവശവും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ജയരാജന്റെ അരംഗ് പ്ലേറ്റിൽ (അഞ്ചാം ഭരണവർഷം)അവസാനത്തേതിന്റെ പിൻവശത്തും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ മിക്കവാറും ഒരു വരിയേ കാണൂ. ഉദ്ദേശിച്ചത്ര സ്ഥലം പോരാതെ വന്നതിനാലാണ് ഇതെന്നു വ്യക്തം. ഇതേ രീതിയാണ് പാണ്ഡുവംശ സോമവംശീയരും പിൻതുടരുന്നത്.

ഒരു ദീർഘചതുരമാണ് താമ്രപത്രം .സുദേവരാജന്റെ ധമതരി ദാനമാണ് ഏറ്റവും ചെറുത്. 3 **3/5 x 3** അംഗുലം .അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്നെ കൌഖത്താൽലിഖിതം ഏറ്റവും വലുത്. **7.4 x 4.2** അംഗുലം. മൂന്നുപത്രവും ഒരേ കനത്തിലാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. മൂലകൾചിലതിൽമാത്രമേ ഉരുണ്ടിട്ടുള്ളു. ചിലത് അറ്റം മദ്ധ്യത്തേ ക്കാൾ വീതികൂടും. അറ്റം ഉയർത്തി, കനംകൂട്ടി,ലിപികളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന സമ്പ്രദാ യം പ്രവരരാജന്റെ മല്ലദ് പ്ലേറ്റിൽ കാണുന്നു. ഇടത്തേ മാർജ്ജിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലെ ദ്വാരത്തിലൂടെ ചെമ്പുവളയമിട്ട് 3 താമ്രപത്രവും കോർത്തിട്ടുണ്ട്. ദ്വാരം വട്ടത്തി ലാണ്. ചിലതിൽ ചതുരംപോലുള്ള വൃത്തം.താമ്രവളയത്തിന്റെ അറ്റം വട്ടത്തിലുള്ള സീൽ(മുദ്ര)വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന് 3 ഇഞ്ച് വ്യാസം .നേരിയ വ്യത്യാസമെ ഇതി ൽ വരൂ. സീലുകളുടെ മഞ്ഞനിറം അവ ബ്രാസ് ആണെന്നു കാണിക്കുന്നു. എന്നാ ൽ, വാസ്തവത്തിൽ ബ്രോൺസ് ആണ്.ഒരു രേഖകൊണ്ട് മുകളിൽചെറുതും താഴെ വലുതുമായി ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുകളിൽ നടുവിലായി താമരപ്പൂവില് നില്ക്കുന്ന ലക്ഷ്മി, വലത്തുകൈ ഉയർത്തി അതില് പത്മം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇരുവശം അഭി ഷേകം ചെയ്യുന്ന ആനകളുണ്ട്(ഗജലക്ഷ്മി). ഇടത്തുവശത്ത് ശംഖ്,വലത്ത് ചക്രം. ഒരു സീലിൽ സൂര്യനും ചന്ദ്രക്കലയുമാണ്. താഴത്തെ ഭാഗത്തിന്റെ തൊട്ടുമുകളി ലായി സീലിന്റെ നടുവിൽ 2 വരി അനുഷ്ഠുപ്പ് വൃത്തത്തില് രാജനാമം ,ധർമ്മരാജാ വാ ണ്,അമരനാണ് മുതലായ പ്രശസ്തികള്,ചിലതിൽ അഛന്റേയും മുത്തഛ ന്റേയും നാമവുമുണ്ട്. ശ്രീമദ് ചേർത്താണ് രാജനാമം. താഴെ ഒരു പൂങ്കുല(പുഷ്പം). ഒന്നിൽ (പ്രവരരാജൻ)പൂർണ്ണകുംഭം,ഇരുവശം താമര.എല്ലാം

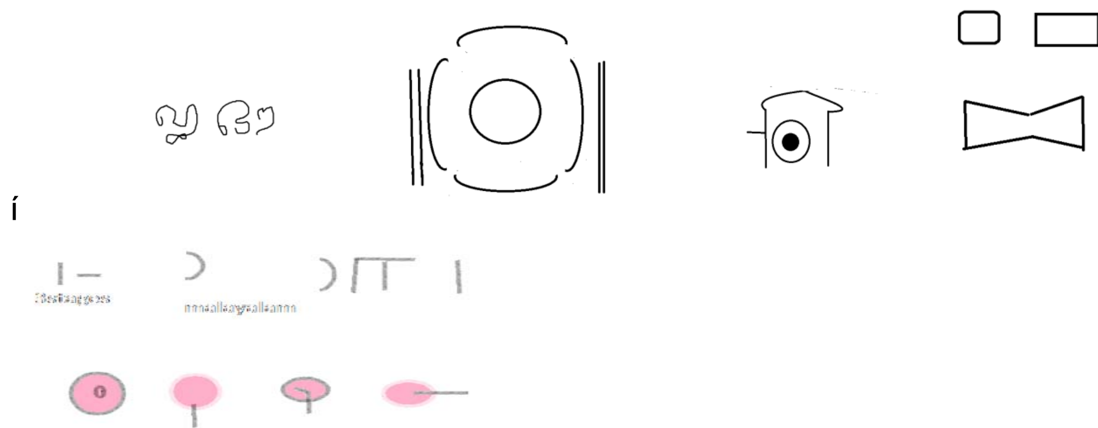

വിഷ്ണുചിഹ്നങ്ങളാണ്.

പാലിയോഗ്രാഫിഃ- ബോക്സ് ഹെഡഡ് മദ്ധ്യേന്ത്യന് ലിപിയാണ്. ചതുരപ്പെട്ടിക ളിലാണ് അക്ഷരം. ഇവ തെക്കൻലിപികളില്

പെടുത്തിയവയാണ്. അക്ഷരങ്ങളുടെ താഴത്തെ അറ്റം വളവ് (അ,ആ,ക,ഞ,റ,ദ),പിൻഭാഗം ഉരുണ്ട് ഇടത്തെ അറ്റത്ത് ഒരു കുഴിവ് (പ,ബ)ചിലപ്പോൾ ഈ കുഴിവ് മുകൾഭാഗത്തും(ജ) നടുവിലും(ഔ)കാണുന്നു. ഇതെല്ലാം തെക്കൻഭാഷകളിലുള്ള പോലെയാണ്. ചിലതിൽമാത്രംവടക്കൻലിപിസ്വാധീനമുണ്ട്.ഇത് വാകാടകസ്വാധീനമാണെന്നും കുറേക്കൂടി പഴക്കമെന്നും കരുതുന്നു. വാകാടകലിപി ശരഭപുരിയേക്കാളും കുറവ് കോണുകളുള്ളതും നീളം കൂടിയതുമാണ്. രണ്ടിലും വളവുകൾ(ആങ്കുലാർ സ്ട്രോക്കുകൾ)കൂടുതലാണ്. മലയാളത്തിലെ കോലെഴുത്തിനോടാണ് സാമ്യം. വാകാടക ലിപി കോലെഴുത്തുസാമ്യമുള്ള പഴയ ലിപിയാണ്. ഏറ്റവും പഴയവ (പീപർദ്ദുല, കുരുദ്,നരേന്ദ്രന്റെ കാലത്തെഎന്നിവ) കുറവ് നീളം,കുറവ് കോണുകൾ(പാലി യോഗ്രാഫിയുടെ ഡെവലപ്പ്മെന്റ്)ഉള്ള വാകാടക,ശരഭപുരിശൈലിയാണ്. അതിനാൽ,ശരഭപുരിലിപിയുടെ ഉത്ഭവംമനസ്സിലാക്കാൻസാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.ഈരീതി മദ്ധ്യേന്ത്യയിൽമുഴുവനുമുണ്ടായിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു. കോലെഴുത്തിൽനിന്നു വട്ടെഴുത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റം വാകാടകരാണ് തുടങ്ങിയതെന്നും കരുതപ്പെടുന്നു. മാ എന്നതിലെ ദീർഘം രണ്ടുവിധത്തിലാണ് ലിപിയിൽകാണപ്പെടുന്നത്. ഒന്ന്,മറ്റക്ഷരങ്ങൾക്കെന്നപോലെ മുകളിൽഒരു രേഖ. രണ്ട്, താഴേക്ക് നീട്ടിയിട്ട്.ഇതിൽ താഴത്തെ അറ്റം വളച്ച്,മ എന്ന അക്ഷരത്തിന്റെ വലത്ത് വെർട്ടിക്കലാക്കും. ഇപ്രകാരം മൂന്നുഘട്ടം കാണുന്നു. ഇതിൽപഴയ(നരേന്ദന്റെ)പീപർദ്ദുലയിൽആദ്യത്തെ രണ്ടുഘട്ടവും കാണാം. 21 വർഷം കഴിഞ്ഞ് അതേ രാജാവിന്റെ കുറുദ് പ്ലേറ്റില് ആദ്യത്തേത് മാത്രമേ ഉള്ളു. തമിഴിൽദീർഘം,മലയാളത്തിലെ ദീർഘം എന്നിവ നരേന്ദ്രന്റെ പ്ലേറ്റിൽത്തന്നെ ഉണ്ടെന്നും അത് പിന്നീട് മദ്ധ്യ പ്രദേശില് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു എന്നും കാണുക. മലയാളത്തിൽ നിന്നുള്ള ലിപി സ്വാധീനം ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ആദ്യത്തേത് വടക്കേഇന്ത്യൻകോലെഴുത്തായി മാറി. (ഹിന്ദിയിൽ). അതുപോലെ ഐ രണ്ടുതരത്തിൽകാണുന്നു. വൃത്തത്തിനുനടുവിൽ ബിന്ദു,അല്ലെങ്കിൽ വൃത്തത്തിനു താഴെ രേഖ. പീപർദ്ദുല, റാവൻപ്ലേറ്റില് രണ്ടാമത്തെ വിധം. എന്നാൽ രേഖ വൃത്തത്തിനകത്താണ്. ഇടത്തോട്ട് ഒരു വളവുമുണ്ട്. ജയരാജന്റെ പ്ലേറ്റില് രണ്ടുമുണ്ട്. സുദേവരാജന്റെ രണ്ടാം വിധമാണ്. പക്ഷേ രേഖയുടെ ദിശ ചിലപ്പോൾ മാറിയാണ്

കാണുന്നത്. പ്രവരരാജന്റേതിൽ വൃത്തം , നടുവിൽ ബിന്ദുമാത്രം. ഊ മൂന്നുവിധം എഴുതിക്കാണുന്നു. 1. അക്ഷരത്തിന്റെ വലതുവശം താഴോട്ടുനീട്ടി പിന്നീട് മുകളിലേക്ക് .താഴത്തെ അറ്റത്ത് ഒരു ഹുക്ക് പോലെ. 2. താഴേക്ക് നീട്ടിയ വലത്തുവശം അല്പം മുകളിലേക്ക് ഇടത്തുവശത്തേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന്,ഒരു ഹൊറിസോണ്ടൽരേഖ(ചിലപ്പോൾ വളഞ്ഞത്) അതിന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്ത് ചേർക്കുന്നു. 3. ഒരു അർദ്ധവൃത്തം വലത്തോട്ട് തുറന്നത് ,താഴേക്ക് നീട്ടിയ വലത്തുവശത്തിന്റെ താഴത്തെ അറ്റത്ത്.

í

ഒ = +

ഥയുടെ നടുവിലെ ബിന്ദു ഒരു വരയാവുന്നു. ചിലപ്പോൾ അതിന്റെ അറ്റത്ത് ഒരു അസമവൃത്തവും ഉണ്ടാവാം. ജിഹ്വാമൂലീയഉപധ്മാനീയ(ആദ്യത്തേത് മ പോലെ) വിസർഗ്ഗം ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് പീപർദ്ദുല,കുറുദ്(നരേന്ദ്രൻ)കാലത്തേ ഉണ്ട്. = ചിഹ്നം മല്ലദ്(ജയരാജൻ)സുദേവരാജൻപ്ലേറ്റുകളിലുണ്ട്. 2,3,4,5,7.,9. 10,20 എന്നീ സംഖ്യകളുണ്ട്. വാക്യം അവസാനിക്കുമ്പോളും , വരിയുടെ മദ്ധ്യ ത്തിലും (പദ്യമെങ്കിൽ)എല്ലാം ചിഹ്നങ്ങളുപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്നോ രണ്ടോ രേഖകൾ(1, 11 ,- - , =)അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടുബിന്ദുക്കള് ഉപയോഗിക്കുന്നു.നരേന്ദ്രന്റെ കുറുദ് പ്ലേറ്റിൽ രണ്ടുരേഖയും യോജിപ്പിച്ച് ഒരു പ്രത്യേകചിഹ്നമുണ്ട്. 6 വെർട്ടിക്ക ൽരേഖകള് ഒന്നൊന്ന് ചെറുതായി വന്ന് ഒരു നേർരേഖയില് അവസാനിക്കുന്നത്

ജയരാജന്റെ ഒമ്പതാംവർഷത്തിലെ മല്ലദ്പ്ലേറ്റിലുണ്ട്. ലിഖിതം അവസാനിച്ചു എന്നതിന് ചിഹ്നമായിട്ട് സുദേവരാജന്റെ അറംഗപ്ലേറ്റിൽ കാകപാദമുദ്ര (സംഗീതത്തിൽ കാണുന്നത്) ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഒരക്ഷരം പോയത് പിന്നീട് ചേർക്കു മ്പോളാണ് ഇത്. വരിതെറ്റി എഴുതിയാലും ഈ ചിഹ്നം ചേർക്കും. വരിയുടെ മുകളിൽ ഈ ചിഹ്നം കണ്ടാല് അവിടെ എന്തോ ചേർക്കാനുണ്ട് എന്നർത്ഥം. വരിക്കു താഴെ ആ അക്ഷരം വരികൾക്കിടയിലായി എഴുതിച്ചേർക്കും.

ലിഖിതങ്ങളിലെ ഭാഷ സംസ്കൃതമാണ്. ചിലത് പ്രാകൃതത്തിലുമുണ്ട്. പിപർദ്ദുലപ്ലേറ്റില് ആറാംവരിയില് സ്വാമ്യാത്മനെന്നതിനുപകരം സ്വാമിപ്പ എന്ന് ദക്ഷിണേന്ത്യൻ നാമം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. മല്ലദ്പ്ലേറ് എട്ടാംവരി(ജയരാജ) ഹുതപ്ര ഗ്രാഹ എന്നതിനുപകരം ഹദപ്പഗ്രാഹ എന്നാണുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. സിർപ്പൂ ർപ്ലേറ്റ്(വരി 10 സുദേവരാജ)കൻശിപ്പസ്വാമിന് (കൽശില്പസ്വാമിൻ) ധമത്തരി പ്ലേറ്റ്(വരി 28) അക്കശാലിക(അക്ഷശാലിക, അഷ്ടശാലിക എന്നതിനുപകരം), നരേന്ദ്ന്റെ കുറുദ് പ്ലേറ്റ് വരി 20 സവ്വദ്സര(സംവത്സര)വരി 22 നഹ(നഗ)വരി 24 കൊവ്വതൽ,വരി 28 അംഗുര എന്നിവയിലും ഇതുകാണാം.താമ്രപത്രങ്ങളിലെല്ലാം സവ്വത്സര,താംബ്ര(താമ്രക്കു പകരം)ഉക്കിർണ്ണ(ഉത്ക്കീർണ്ണക്കുപകരം)ഗ, ങ്ക(സിംഹപദത്തിലെ ഹക്കുപകരം സിങ്ക)അംശ,വിംശ ഇവക്കുപകരം (അൻശ, വിൻശ) എന്ന് അനുസ്വാരംചില്ലായി ഉപയോഗം ,ര,റു,രീ എന്നിവ മാറിമാറി പ്രയോഗം ഇതെല്ലാം കാണുന്നു.തസ്മാദ് ദ്വിജായ എന്നതിന് തസ്മാദ്വിജായ എന്നു കൂട്ടി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. സന്ധിനിയമങ്ങൽ കൃത്യമായി പാലിച്ചിട്ടില്ല. രേഫത്തിനുശേഷം വ്യഞ്ജനം ഇരട്ടിക്കുന്നത് എല്ലായിടത്തും കാണുന്നില്ല. ഹ് എന്നതിനു പകരം ഒരിടത്ത് ഗ് എന്ന് (ദാഹ-ദാഗ)കാണാം. (കുറുദ് പ്ലേറ്റ് നരേന്ദ്രൻ വരി 7)ദർശയതി (ദരീശയതി. തക്കുർദിയ വരി 12),വർഷ(വരിശ വരി 17),തൃതീയ (ത്രുതീയ)ഗൃഹ(ഗ്രിഹ)പ്രഭൃതി(പ്രഭ്രിതി),പിതൃ(പിത്രി)വൃദ്ധയേ(വ്രിധയേ) ബ്രഹ്വിച(ബവ്രിച),സ്രഷ്ടാ(സ്രിഷ്ടാ),ത്രിദശ(തൃദശ),പ്രതിവത്സ്യത (പ്രതിവ സ്യത),ഘോരാന്ധകാരം(ഘോരാദ്ധകാരം),വിക്രമ(വിക്കരമ), സംവത് (സംവത്തു), സംവത്സര (സംവത്സരു എന്ന തെലുഗുപദം)എന്നിങ്ങനെ പ്രാകൃതം,ദ്രാവിഡം,സംസ്കൃതം കലർന്ന ഭാഷയാണ് . ദിനം,ദിവസം എന്നതിന് ദി എന്ന് ആദ്യാക്ഷരം മാത്രം മലയാളികള് എഴുതിയിരുന്നു. അതുപോലെ സംവത്സരത്തിന് സവ്വ,സംവ എന്ന് ചുരുക്കെഴുത്ത് ഉണ്ട്. മുദ്രകളിലെ കവിതയും മംഗളശ്ലോകവുമൊഴികെ മറ്റെല്ലാം ഗദ്യമാണ്. അധികം ലിഖിതങ്ങളും ബ്രഹ്മദേയങ്ങളാണ്. ഇവ ധർമ്മയജ്ഞത്തിന്റെ

ഭാഗമാണ്. ശാസനങ്ങളെന്നാണിവക്ക് പേർ. നരേന്ദ്രന്റെ പീപർദ്ദുലശാസനം മുമ്പ് രാഹുദേവന് കൊടുത്തതിന്റെ പുനരുദ്ധാരണം(ഒന്നുകൂടിഉറപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്)മാത്രമാണ്. അതിനാൽ, ഈ ബ്രഹ്മദേയം നരേന്ദ്രന്റെ കാലമായ അഞ്ചാംനൂറ്റാണ്ടിനേക്കാൾ,എത്രയോ കാലം പഴക്കമുള്ളതാണ്. ഇതുപോലെ , ജയരാജന്റെ മല്ലദ് പ്ലേറ്റ് ഹദപ്പഗ്രാഹവത്സന്റെ ദേയത്തെ മുദ്രവെച്ചുറപ്പിക്കുന്നതിനാണ്, സുദേവന്റെ സിർപ്പൂർശാസനം നന്നൻകൊടുത്തിനേയും, അരംഗശാസനം പ്രതി ഹാരഭോഗില്ലനും മാതാപിതാക്കളും കൊടുത്ത ധർശാസനത്തേയും വീണ്ടും മുദ്ര വെച്ച്ഉറപ്പിക്കുന്നതിനാണ്. റൈപ്പൂർപ്ലേറ്റ് സവിതൃസ്വാമി തന്റെ പുത്രീഭർത്താവ് നാഗവത്സസ്വാമിക്കും ബന്ധു വത്സസ്വാമിക്കും ദാനം ചെയ്തതിന്റെയും ,സരംഗനാഥശാസനം അമ്മമഹാറാണിയും മറ്റ് പൂർവ്വികരാജകുടുംബാംഗങ്ങളും ദാനം ചെയ്തതിന്റേയും മുദ്രവെച്ച് വീണ്ടും ഉറപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്ന രേഖയാണ്.പുതിയതല്ല. പകുതിമാത്രമുള്ള ശാസനം ദണ്ഡാചക്രനും പൂർവ്വികരും അവന്റെ പിൻഗാമികളും ചെയ്ത ധർമ്മയജ്ഞത്തെയാണ് ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. ഗ്രാമങ്ങൾ,സ്വത്തുക്കൾ,എന്നിവബ്രഹ്മദേയമായി വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക്(ക്ഷേത്രാധിഷ്ഠിതം)നികുതിയില്ലാതെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നവയാണ് ധർമ്മയജ്ഞമെന്ന് അറിയുന്നത്. നളന്ദ എന്ന പദമല്ല, ധർമ്മയജ്ഞമെന്ന പദമാണ് നളന്ദയിലെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനത്തിനു നൽകിയ ദേയങ്ങളിൽ കാണുന്നതെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. മല്ലർപ്ലേറ്റ് ബ്രാഹ്മണർക്കും ,സരങ്ങാർഹ് (അപൂർണ്ണശാസനം) 10 പേരുള്ള ബ്രാഹ്മണസംഘത്തിനുമാണ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. റൈപൂർശാസനം രണ്ടുബ്രാഹ്മണർക്കാണ്. നരേന്ദ്രന്റെ റാവൻപ്ലേറ്റ് ഒരു ക്ഷേത്രത്തിനുള്ള ബ്രഹ്മദേയമാണ്.ഗംഗാസ്നാനം ,ഉത്തരായനപുണ്യകാലം,ചന്ദ്രഗ്രഹണം ഇവയോടനുബന്ധിച്ച മൂന്നുദാനങ്ങൾ ഇതിലുണ്ട്. നരേന്ദ്രന്റെ കുരുദ് പ്ലേറ്റിൽ,രാജകീയശാസനങ്ങൾ എഴുതുന്നത് ഏതെല്ലാം വസ്തുക്കളിലായിരുന്നു എന്നതിന്റെ സൂചനയുമുണ്ട്. പരമഭട്ടാരകർ നേരത്തേ കൊടുത്ത് താലപത്രശാസനം(താളിയോലയിലെഴുതിയത്) വീട്ടിനു തീ പിടിച്ചപ്പോൾ കത്തി നശിച്ചതിനാല് പുതിയതായി താമ്രപത്രത്തില് ഉടമസ്ഥന്റെ മകന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചുകൊടുക്കുകയാണെന്ന് വ്യക്തമായി എഴു തിയിട്ടുണ്ട്. അഞ്ചാംനൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പുള്ള താളിയോലശാസനങ്ങൾ ലഭ്യമല്ലാ ത്തതിന്റെ ഒരു കാരണം തീപ്പിടുത്തംകൊണ്ടുനശിച്ചുപോയതായിരിക്കണം. മറ്റൊരുകാരണം ചിതൽആണ്. പിന്നെ തണുത്തകാലാവസ്ഥയിൽ, മഴക്കാ ടുകളുള്ള പ്രദേശ ത്ത്, ആയിരത്തോളം വർഷം പഴക്കമുള്ള

താളിയോലകൾക്ക് സംഭവിക്കുന്ന ജീര്ണ്ണതയും കാരണമാണ്. പ്രൂഫ് ഇല്ല, എവിഡൻസില്ല എന്നുനാം പറയുന്ന പലതും ഇപ്രകാരം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ രേഖകളുടെ അഭാവത്താലാണ് തെളിവില്ലാത്തവയായിരിക്കുന്നത്. ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം കണക്കിലെടുത്താൽ, ഇന്നുകിട്ടി യിട്ടുള്ള താരതമ്യേന പുതിയതെന്നുകരുതുന്ന പല ശാസനങ്ങളും പഴയവയുടെ പുനരുദ്ധാരണമോ എൻഡോഴ്സ്മെന്റുകളോ ആണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

കാലം

ഭരണവർഷം,മാസം,ദിവസം എന്നിവ കൃത്യമായി തരുന്നത് ചരിത്രബോധത്തി ന്റെ തെളിവാണ്. കോസലപാണ്ഡുവംശികൾ പൂർണ്ണിമാന്തകാലഗണനയാണ് സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. ശിവഗുപ്തബാലാർജ്ജുനന്റെ ലോഡിയ പ്ലേറ്റില് തിഥി കാ ർത്തിക പൌർണ്ണമാസികാർത്തികദിനം 30 എന്ന് കാണുന്നു. ശരഭപുരീയരും അതായിരുന്നിരിക്കണം എടുത്തിരുന്നത്. ഒന്നിൽ രണ്ടാമത്തെ (ഇന്റർകാലറി) ഭാദ്രപദമെന്നെടുത്ത് പറയുന്നുമുണ്ട്. ഭാസ്കരവർമ്മന്റെ നിധാൻപൂർ,ഡൂബി പ്ലേറ്റുകൾ (കാമരൂപത്തിലെ ഭൌമനാരകരാജാവാണ് ഭാസ്കരവർമ്മൻ)മുമ്പുള്ള രാജാക്കന്മാരുടെ ശാസനങ്ങള് നശിച്ചതിനാല് വീണ്ടും കൊടുക്കുന്നവയാണ് .ഇപർദ്ദുലശാസനത്തില് വർഷം പ്രവർദ്ധമാന എന്നും കുരുദ് ശാസനത്തിൽ പ്രവർദ്ധമാനവിജയരാജ്യസവ്വത്സര എന്നുംകാണാം. (നരേന്ദ്രൻ). സുദേവരാജ ന്റെ ധമ്മതാരി ശാസനത്തിൽ ഇതേ പദം സംവത്സരുഎന്ന് തെലുങ്കായി മാറ്റി ഉപയോഗിക്കുന്നു. മറ്റെല്ലാ ശാസനങ്ങളിലും പ്രവർദ്ധമാനവിജയ(വർഷം) എന്നാ ണ്,രാജ്യമെന്നില്ല. മിക്ക രാജവംശങ്ങളും സിദ്ധംകഴിഞ്ഞ് സ്വസ്തിയിലാണ് ശാസനം തുടങ്ങുന്നത്. ഇടത്തോട്ടോ വലത്തോട്ടോ ഉള്ള അർദ്ധവൃത്തമാണ് സിദ്ധ മായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അൽബിരൂണി ഇത് ഓങ്കാരം അഥവാ പ്രണവത്തിന്റെ പഴയ ചിഹ്നമാണെന്ന് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഓം സിദ്ധം,ഓം സിദ്ധി എന്നാണ് ഉച്ചരിക്കുക. (വിജയസിദ്ധിക്ക്).ഇതിനുശേഷം ശരഭപുരമെന്ന് ആദ്യകാലത്തും ശ്രീപുരമെന്ന് പിൽക്കാലത്തും ശാസനം കൊടുത്ത സ്ഥലനാമം കാണുന്നു. നരേന്ദ്രന്റെ കുറുദ് ശാസനം മാത്രമാണ് ഒരു സൈനികശിബിരമായതിലകേശ്വരത്തെ വിജയസ്കന്ദാവരത്തുനിന്നുള്ളത്. സ്ഥലനാമശേഷം രാജനാമം ,ശാസനം, വരാനിരിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാരോട് ഇത് തുടരണമെന്ന ആജ്ഞ,പിന്നെ മംഗള വാക്കുകൾ, തിയ്യതി,ഒടുവിലായി ലേഖകനാമം .ഇതാണ് പൊതുവായി ശാസന രൂപം അഥവാ ഘടനാസ്വഭാവം. ശാസനം ലളിതമാണ്.

ബ്രാഹ്മണന്മാരാൽ,നയിക്കപ്പെട്ട്ഗ്രാമങ്ങളിൽവസിക്കുന്ന കർഷകർക്കുള്ള താണ്.ഗുരുവായബ്രാഹ്മണന്റെവേദം,ഗോത്രം, ഇവപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണർക്ക് ഇതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം ചാത്തർ,ഭടന്മാർ, എന്നിവരിൽനിന്നുള്ളസ്വൈരക്കേട്(ഗ്രാമപ്രവേശനം)ഒഴിവാക്കിക്കൊടു ക്കുന്നു എന്നതാണ്. ഗ്രാമക്കാർ നികുതി (വിളവാ യാലും മറ്റുവസ്തുക്കളായാലും) ബ്രാഹ്മണർക്കാണ്കൊടുക്കുന്നത്.അതിനാൽ രാജകിങ്കരന്മാർ നികുതിചോദിച്ചുവന്ന് ഗ്രാമീണരെ ഉപദ്രവിക്കില്ല. ഭടന്മാരും ചാത്തിരരുമാണ് രാജകിങ്കരർ. വരാനിരിക്കുന്ന ഭോഗപതികൾ ഈ ഗ്രാമദാനത്തെ ഇതേപോലെ നടത്തണം .പിന്നീട് വ്യാസവചനം ഇതിന്നുപോൽബലകമായി ഉദ്ധരിക്കുന്നു.ആദ്യകാലത്ത് മഹാരാജാ എന്നബിരുദമേ നരേന്ദ്രനുള്ളു. 21 വർഷം കഴിഞ്ഞ് ഭഗവദ്ഭക്ത(വിഷ്ണുഭക്ത)ബിരുദവും കാണുന്നു. മാതാപിതാക്കളുടെ പാദധ്യാനം ചെയ്യുന്നവൻ എന്നും വിശേഷണമുണ്ട്. ഗ്രാമവാസികളെ ബോധിപ്പിക്കയല്ല(ബോധയതി) ആജ്ഞാപിക്കയാണ് (സമാജ്ഞാപയതി) രാജാവ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഗ്രാമവാസികള് കൊടുക്കേണ്ട വസ്തുക്കളുടെ ലിസ്റ്റ് ഉണ്ട്. ഭോഗം (അതാതുകാലത്തെ ക്ഷേത്രവഴിപാട് അഥവാ നികുതി)ഭാഗം (ധാന്യത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു വിഹിതം)എന്ന് രണ്ടുവിധമാണ് കൊടുക്കേണ്ടത്. ഭോഗപതികളോടല്ല, പിന്തുടർന്നുവരുന്ന രാജപരമ്പരയോടാണ് പിന്നേയും ഇത് തുടർന്നുനടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാനുള്ള ആജ്ഞാപനം. വ്യാസവചനം 3 ശ്ലോകമായി വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രവർദ്ധമാന എന്നത് പ്രവർദ്ധമാനവിജയനഗരമായി. 21 വർഷം കൊണ്ട് രാജാവിന്റെ ഭരണംകൊണ്ടുണ്ടായ സമൃദ്ധി,ഭരണവിജയം കാണിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ,എന്നിവയും വാക്കിലും സംഖ്യയിലും തീയതിയും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.വർഷം രണ്ടിലുമുണ്ട്. ദിവസം സംഖ്യയിൽമാത്രം.

മൂന്നാംഘട്ടം ജയരാജന്റെ അങ്കുരശാസനം മുതലാണ്. ഇതിലുള്ള മാറ്റങ്ങൾ:-

1. ദാനം രാജാവിനും മാതാപിതാക്കൾക്കും പുണ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കാനാണ്
2. ഉദകപൂർവ്വം(നീരട്ടിപ്പേറായി)എന്ന് എടുത്തുപറയുന്നു
3. ഭോഗവും ഭാഗവും സ്റ്റാൻഡേർഡൈസ്ഡ് ആക്കി
4. വ്യാസവചനം നാലായി വർദ്ധിച്ചു
5. തീയതി സംഖ്യയിൽമാത്രമേയുള്ളു

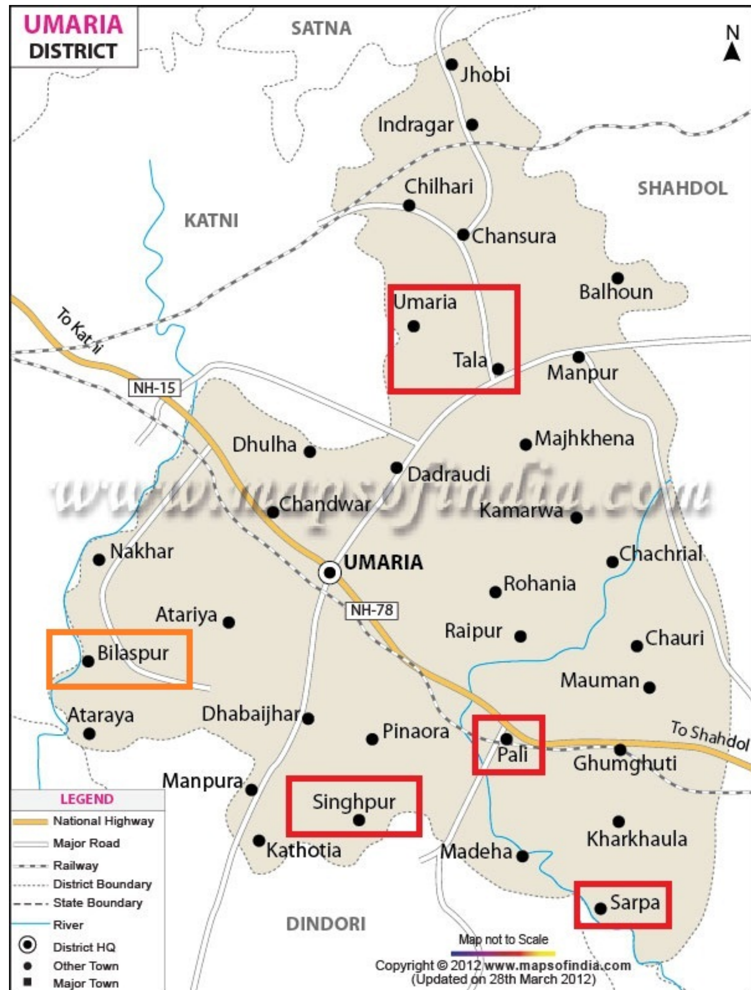
ജയരാജന്റെ മല്ലദ് പ്ലേറ്റിലെ വ്യത്യാസങ്ങൾ:- രാജാവിന്റെ പാദം സാമന്തരുടെ കിരീടത്തിലൂടെ ഒഴുകുന്ന തീർത്ഥജലത്താല് കഴുകപ്പെടുന്നുഎന്നപ്രശസ്തിവാചകം.

വിക്രമോപനതസാമന്തചൂഡാമണിപ്രഭാപ്രസേകാംബുധിർ-ധൌതപാദയുഗളോരിപുവിലാസിനീസീമന്തോദ്ധാരണഹേതുർ-വസുവസുധാഗോപ്രദ എന്നുള്ളപ്രശസ്തി. ത്രിദശപതിസദനസുഖപ്രതിഷ്ഠാകരമാണ്(സ്വർഗ്ഗസുഖം തരുന്നത്)

യദ്വദ് രവിശശിതാരാകിരണപ്രതിഹതഘോരാന്ധകാരം ജഗദ് അവതിഷ്ഠതേ ജാവദ് ഉപഭോഗ്യ . ആ സുഖം ആചന്ദ്രതാരം നിലനില്ക്കും ഗ്രാമത്തോടൊപ്പം അതിലെ ചെറുതും വലുതുമായ നിധികൾ(സനിധി,സോപനിധി) ഇവയും സർവ്വകര വിസർജ്ജിതമായി (എല്ലാനികുതിയും ഒഴിവാക്കി) വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു.

മേഖലയിലെ പാണ്ഡവവംശജർ:

ഒക്ടോബർ1940ൽ ബ്രാഹ്മണിപ്ലേറ്റുകള് കണ്ടെടുത്തപ്പോളാണ് മേഖലപാണ്ഡവരുടെ പ്ലേറ്റുകളും കണ്ടെടുത്തത്. 3 താമ്രപത്രലിഖിതങ്ങൾ കിട്ടി. ഇവയിലൊന്നിനെയാണ് ബ്രാഹ്മണിപ്ലേറ്റ് എന്നു പറയുന്നത്. മദ്ധ്യപ്രദേശിലെ ബാഗേൽഖണ്ഡില് രേവയിൽനിന്നാണ് അത് കിട്ടിയത്.മറ്റുരണ്ടും മദ്ധ്യപ്രദേശിലെ

ബിലാസ്പൂരിൽ

മല്ലൂർനഗരത്തിലെ ബുർക്കിഖാരിൽനിന്നും. (1976,1977 വർഷങ്ങളില് കിട്ടി. ഇവയിലൊന്ന് അപൂർണ്ണം).പൂർണ്ണശാസനം രണ്ടും ഉദീർണ്ണവൈരശൂരബലന്റേതാണ്. രണ്ടും മുമ്മൂന്ന് ചെപ്പേടുവീതം. പുറത്തെ പ്രതലം ഒന്നും എഴുതാതെ വിട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തേതിൽ മൂന്നാം ചെപ്പേടിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് 3 വരിയുണ്ട്.

ബ്രാഹ്മണി പ്ലേറ്റ് 19.5 x 11.25 cm

മല്ലദ് പ്ലേറ്റ് 18.5 x 10.6 cm

മൂന്നാമത്തെ പ്ലേറ്റ് 17.5 x 10.25 cm

ദ്വാരം വൃത്താകാരത്തിൽ മുകളിലാണ് .നടുഭാഗത്തായി വരും. (ഇടത്തുഭാഗത്തല്ല) പരിവ്രാജകമഹാരാജാ ഹസ്തിൻ(ഗുപ്ത)സംക്ഷോഭ,ഉച്ചകല്പമഹാരാജജയനാഥൻ,ഭാഗേൽഖണ്ഡിലെ സർവ്വനാഥന് ഇവരുടെ ശാസനങ്ങളും ഇങ്ങനെയാണ്. പൂനപ്ലേറ്റ്ശാസനം(പ്രഭാവതിഗുപ്ത)ഇതുപോലെ നടുവിൽതുളയുള്ള

താണ്. സീലിന് 2 സെ മീ വ്യാസംവരും. മല്ലൂർപ്ലേറ്റില് മുകളിലും താഴെയും തുല്യമായി രണ്ടായി വിഭജിക്കുന്ന രേഖ ഇടത്ത് താഴോട്ട് ചെരിഞ്ഞ് നീണ്ടിട്ടുണ്ട് മുകളിൽ ഇടത്തോട്ട് തിരിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന നന്ദിയാണ്. താഴെ ഒറ്റവരിയിൽ ഒറ്റപ്പദമായി ഒരു ലിഖിതം.

ബ്രാഹ്മണിപ്ലേറ്റിൽ ചിഹ്നവും ലിഖിതവും ഇല്ല.

പാലിയോഗ്രാഫിഃ- ചതുരത്തിനുപകരം ത്രികോണആകൃതിയിൽ അക്ഷരങ്ങൾ. അതിനാല് വളവ് ,കോണുകളെന്നിവ കൂടുതലുണ്ട്. (നെയിൽഹെഡ്ഡഡ്) മകാരം മാത്രം പഴയ ബോക്സ്ഹെഡ്ഡഡ് ചതപരം. 2 എന്ന സംഖ്യ (ബ്രാഹ്മണി പ്ലേറ്റ്) നാഗരിയിലാണ്. ഹലന്തചിഹ്നമുണ്ട്. ഉപസ്മാനീയമില്ല. വിസർഗ്ഗമുണ്ട്. ഭാഷ സംസ്കൃതമാണ്. ഗദ്യപദ്യമിശ്രമാണ്. പ്രശസ്തി വൃത്തബദ്ധമാണ്(കവിത). അനുസ്വാരം ഉപയോഗം ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിലാണ്.

ശ്രീമാൻ- ശ്രീമാം

ദയാവാൻ-ദയാവാം

സ്നേഹവാൻ-സ്നേഹവാം

ദിഗന്താൻ-ദിഗന്താം

ശിഖരാർദ്രാൻ-ശിഖരാർദ്രാം

അകുലാന്താൻ-അകുലാന്താം

ലോകേസ്മിൻ-ലോകേസ്മിം

വംശം-വൻശം

ഹ-ഗ

രാജസിംഹൈ- രാജസിങ്കെ

ശ്രിതാം -ശ്രുതാം

ത്രിദശ- ത്രുദശ

ത്രിശൂല-ത്രുശൂല

ഗൃഹ-ഗ്രിഹ

വ്യാകൃഷ്യ- വ്യാക്രിഷ്യ

ബഭുവ-വ്വഭുവ

പ്രശംസി-പ്രശംൻസി

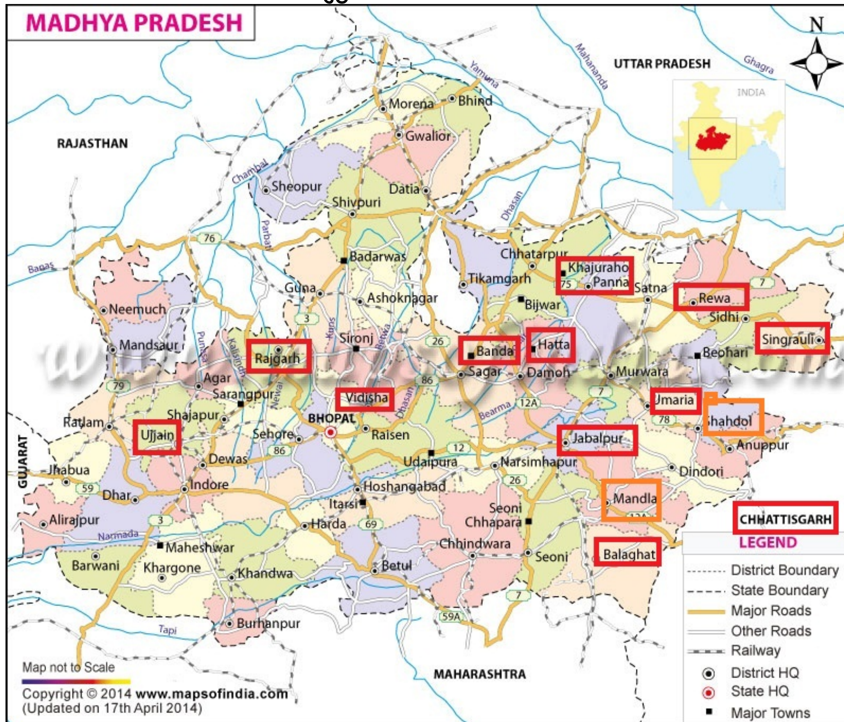
പുത്ര,ധരിത്രി,ശത്രു,ക്രാന്ത(രേഫം ഇരട്ടിച്ച പദങ്ങൾ) കീർത്തി,മൂർത്തി, ഔദാര്യ, ചാതുര്യ എന്നീപദങ്ങളും കാണുന്നു.

ബ്രാഹ്മണി പ്ലേറ്റ് ബ്രാഹ്മണനുള്ളതും മല്ലദ് പ്ലേറ്റ് ജലേശ്വരഭട്ടാരകക്ഷേത്രത്തിന് വണിക് മനോരഥന്റെ പേരക്കുട്ടിയും ബോധന്റെ പുത്രനുമായ നരസിംഹൻ കൊടുക്കുന്നതുമാണ് .ഇത് ജയേശ്വരഭട്ടാരകശാസനമാണ്. മല്ലദ്പ്ലേറ്റിൽ ബുധദിനം എന്ന് ആഴ്ച കൂട്ടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സിദ്ധം,സ്വസ്തി,ഓംസ്വസ്തി ,വംശചരിതം, പ്രശ സ്തി ഇങ്ങനെ ക്രമം കാണുന്നു.മല്ലർപ്ലേറ്റിൽജയേശ്വരഭട്ടാരകനെ വർണ്ണിക്കുന്നു. 6 വർഷമേ ബ്രാഹ്മണിപ്ലേറ്റും മല്ലർപ്ലേറ്റും കൂടി വ്യത്യാസമുള്ളു. രണ്ടും എഴുതിയ ലേഖ കൻ ഒരാളാണ്. പക്ഷേ ബ്രാഹ്മണിപ്ലേറ്റിൽ മിഹിരകനെന്നും മല്ലർപ്ലേറ്റില് മഹിര കനെന്നും കൊത്തിയിരിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണിപ്ലേറ്റ് 11 ശ്ലോകം പ്രശസ്തി, കാര്യക്കാർ (ഓഫീസർമാർ)5, അവസാനശ്ലോകം മൂന്നുവരി. മല്ലർപ്ലേറ്റ് പ്രശസ്തി 7 ശ്ലോകം, കാര്യക്കാർ 2, അവസാനശ്ലോകം 2.ബ്രാഹ്മണിപ്ലേറ്റിൽ ശില്പി,ലിപികൻ,അവരുടെ പിതാവ് എന്നിവരുടെ നാമങ്ങളുണ്ട്. മല്ലർപ്ലേറ്റില് ശില്പിയും ലിപികനും മാത്രം. പിതൃനാമമില്ല.

ഇന്ദ്രരാജന്റെ മാൾഗപ്ലേറ്റിന് മുകളിലാണ് ദ്വാരം. സീലിൽഒറ്റവരി ,ഒറ്റപ്പദം,ശ്രീ എന്നുചേർത്ത രാജനാമം മാത്രം. ബ്രാഹ്മണിപ്ലേറ്റിലെ അതേ കാര്യക്കാരാണ് ഇവിടെയും. എന്നാലും മാൽഗപ്ലേറ്റ് കൊത്തിയത് മിഹിരനല്ല,ദ്രോണാകനാണ്. ഈശ്വരനെന്ന സ്വർണ്ണപ്പണിക്കാരന്റെ പുത്രനാണ്. മൂന്നുപ്ലേറ്റിലും ദിനത്തോടൊപ്പം നക്ഷത്രം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

തെക്കൻകോസലപാണ്ഡവവംശം

ഇവർക്ക് താമ്രപത്രവും ശിലാശാസനങ്ങളുമുണ്ട്.താമ്രപത്രം 10എണ്ണം, 3എണ്ണം തീവരതേവന്റേതും, ഒന്നു പുത്രൻ നന്നരാജാരണ്ടാമന്റേതും 5 എണ്ണം ശിവഗുപ്ത ബാലാർജ്ജുനന്റേത്,ബാക്കിയുള്ള ഒന്നിൽരാജനാമമില്ല. എങ്കിലും ശിവഗുപ്തന്റേത് എന്ന് മറ്റു സാമ്യങ്ങൾനോക്കി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.ഛട്ടിസ്ഗർഹ് ,മല്ലർ,ബൊന്ദ (രായ് ഗാർഹ് ജില്ല) ഇവിടങ്ങളിലാണ് അധികവും കിട്ടിയിരിക്കുന്നത്.

ദീർഘചതുരാകൃതിയിലാണ്.ഏറ്റവും ചെറുത് നന്നരാജന്റെ അധബാരലിഖിതം. 20 x 12.375 സെമീ. ഏറ്റവും വലുത് ബലോദശാസനം 23. 75 x 13.43 സെമീ .വല ത്തുഭാഗത്ത് നടുവിലാണ് താമ്രവളയമിടാൻ ദ്വാരം. ദ്വാരം വൃത്താകൃതിയാ ണ്.ബലോദശാസനത്തിൽ ചതുരം. വൃത്താകൃതിയുള്ള മുദ്രക്ക് 7.70 അല്ലെങ്കിൽ 7.2 സെ മീവ്യാസമുണ്ട്.

തീവരദേവന്റെ സീലുകൾഃ- ഉയർന്ന് വൃത്താകൃതിയില് സീമ. പ്രതലം കുഴിഞ്ഞ് മുകളിലെ പകുതിയിലിരിക്കുന്ന ഗരുഡ് മുന്നോട്ട് അഭിമുഖമായി . ഗരുഡമുഖം മനുഷ്യമുഖമാണ്. ശരീരം പക്ഷി. രണ്ടുകയ്യിലുമായി ഫണമുയർത്തിയ പാമ്പിനെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇടത്ത് ചക്രം,വലത്ത് ശംഖ്. ശ്രീമദ് തീവരതേവ കോസലാധിപ തിശാസനമെന്നും ധർമ്മവൃദ്ധിക്കാണ് എന്നും ആചന്ദ്രതാരം നിലനില്ക്കുമെന്നും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. താഴെ വിടർന്ന പത്മം

(ഫ്ലോറൽ).പരമവൈഷ്ണവ എന്ന ബിരുദം തീവരതേവനും നന്നരാജനുമുണ്ട്.

ശിവഗുപ്തൻഃ- സീമ,പ്രതലം എന്നിവ തീവരതേവന്റെ പോലെത്തന്നെ. താഴത്തെ ഭാഗം മുകളിലത്തേതിനേക്കാൾ രണ്ടിരട്ടി കൂടും. മുകളിൽ ഗരുഡനുപകരം നന്ദിയാണ്.മുമ്പിൽ ത്രിശൂലം. പിന്നിൽ പൂർണ്ണഘടം.താഴത്തെ ലിഖിതത്തിൽ ഹർഷഗുപ്ത പുത്രനായ ശിവഗുപ്തന്റെ പ്രശസ്തി. താഴെ വിടർന്ന പത്മം .ഇരുവശവും നീണ്ട തണ്ടുള്ള ഇലകൾ ഓരോന്നുവീതം . ശരഭപുരിയും തീവരതേവനും നന്നരാജനും വൈഷ്ണവരാണ്. ശിവഗുപ്തൻ ശിവഭക്തനാണ്,എങ്കിലും ലക്ഷ്മീചിഹ്നമായ പൂർണ്ണ കുംഭവും പത്മവും കാണുന്നു.

പാലിയോഗ്രാഫിഃ- ബോക്സ് ഹെഡ്ഡഡ് അക്ഷരം മാത്രം. തെക്കൻഭാഷകളുടെ പ്രാമാണ്യം കൂടുതലുള്ള മദ്ധ്യേന്ത്യൻലിപി. നാഗരിലിപിയുടെ സാമ്യം ഉണ്ട്. വിസ ർഗ്ഗമുണ്ട്. ജിഹ്വാമൂലീയ മ പോലെ . ഉപദ്ധ്മാനീയ ഇല്ല. അവഗ്രഹം ഒരിക്കൽമാത്രം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. 1,2,5,6,7,8,9,10,20,30,50 എന്നീ സംഖ്യകള് ഉണ്ട്. 7 രണ്ടുവി ധത്തിലാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഇതിലൊന്ന് സംഖ്യക്കും ദശാംശചിഹ്നത്തിനും ഇടയിലുള്ള ഒന്നാവാം .8 എന്ന സംഖ്യ ദാക്ഷിണാത്യരുടെ പൂർണ്ണവികാസം പ്രാപിച്ച ദശാംശരൂപമാണ് .സംസ്കൃതഭാഷയാണ്,പ്രാകൃതം കലർന്നിട്ടുണ്ട്.

സ്ഫടിക -ഫലിത (വ്യക്തിനാമഭാഗം)ശാപ്പു(വ്യക്തിനാമം) എന്നിവ കാണുന്നു. തീവരതേവന്റെ ശാസനങ്ങളിൽ ദ്രാവി ഡഭാഷയുടെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളെല്ലാം പ്രകടമാണ്. (രാവത്രിഫലിതസ്വാമിൻ, ശപ്പു പക്ഷസ്വാമിൻ)സംവത്സരു, ദിവസു, അഷ്ടമു എന്നിവ തെലുഗുസാമ്യമുള്ളവയാണ്. ശ്രീ (ശിരി),നിസ്ത്രിംശ(നിസ്തിൻശ), ത്രിവിക്രമ(ത്രുവിക്രമ)പുരുഷൻ സമാജ്ഞാപയതി (പുരുഷാൻ സമാജ്ഞാപയതി),ദിമ്മുഖ(ദുമ്മുഖ),ബ്രാഹ്മണാൻ(ബ്രാഹ്മണാം), സപ്രധാ നാൻ(സപ്രധാനാം),പുരുഷാൻ(പുരുഷാം),താമ്ര(താംബ്ര,താംവര)ലയന്തി(ല ലമ്ന്തി)പതന്തി(പതംതി),ഹംസോപാദ്ധ്യായ(ഹൻസോപാദ്ധ്യായ)സംവത്സ രേ(സംബത്സരേ)കൃത്തിവാസസോ(ക്രുതിവാസസോ),കാർത്തികേയ(കാർതി കേയ),ഉദ്ദിശ്യ(ഉദിശ്യ),അസ്മദ്ദത്തി(അസ്മദത്തി),ഏതദ് ദ്വയം(ഏതദ്വയം), ജഗത്ത്രയ(ജഗത്രയ)ബഹള(വഹള),ഇന്ദ്രബല(ഇന്ദ്രവല),ബഹുഭിർ (വഹു ഭിർ),അഭിവൃദ്ധയേ(അഭിബുദ്ധയേ),പ്രതിവസ്തവ്യം(പ്രതിവസ്തബ്യം),വ പുഷി(ബപുഷി),വ്യവസ്ഥ(ബ്യവസ്ഥ),വ്യാസ(ബ്യാസ),സംവത്(സംബത്), സംവത്സരേ(സംബത്സരേ),പൂർവ്വ(പൂർബ്വ),സർവ്വ(സർബ്ബ),വസുധ(ബസുധ), പ്രശമിതശുര(പ്രസമിതസുര),അക്ഷശാലിക(അക്സശാലിക),നൃശംസ (നൃശ

ൻസ),ആക്ഷേപ്താ(ആക്ഷേത്പാ),ഉത്കീർണ്ണാ(ഉക്തീർണ്ണാ),ഉത്സൃജ്യ (ഉഛൃജ്ജ്യ),ദിനത്തിനുപകരം ദി, സംവത്സരത്തിനുപകരം സം,ഇങ്ങനെ നിരവധി ഭാഷാപ്രത്യേകതകളുണ്ട്.

സന്ധി ഉപയോഗിക്കാത്തതിനാൽ ഒരിടത്ത് ഗ്രാമനാമം കൃത്യമായി മനസ്സിലാവുന്നുണ്ട്. ബോന്ദക അവധികസഹിത .ബോന്ദകാവധികാസഹിത എന്നായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഗ്രാമം ആവധിക എന്നുതെറ്റി വായിക്കുമായിരുന്നു. ഒന്നുമുതൽ 25 പേർവരെയുള്ള ബ്രാഹ്മണസംഘങ്ങൾക്ക് കൊടുത്ത ബ്രഹ്മദേയങ്ങളുണ്ട്. പുണ്യതിഥി,സംക്രാന്തി,ഗ്രഹണദിനം,എന്നിവയിൽ പുണ്യവർദ്ധനവിനു ദാനംചെയ്തിരിക്കുന്നു.ജ്യേഷ്ഠദ്വാദശി,കാർത്തിക,ശുക്ലദ്വാദശി, കാർത്തി കപൌർണ്ണമി,ഇവയിൽഭാദ്രപദ,പൌഷസംക്രാന്തികളിൽ, ആഷാഢഅമാ വാസിക്ക് എല്ലാം ദാനങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. രണ്ടുദാനങ്ങൾ,ബന്ധുക്കളുടെ അപേക്ഷപ്രകാരമാണ്. (മാതുലൻ ഭാസ്കരവർമ്മൻ പറകയാൽ ശിവഗുപ്തബാലാർജ്ജുനൻ, പുത്രീഭ ർത്താവ് നന്നരാജൻ പറകയാൽ തീവരതേവൻ-)ശിവഗുപ്തന്റെ രണ്ടുദാനം ശിവനന്ദി എന്ന ഗുരു ഉപദേശിച്ചിട്ടാണ്. സൌജന്യസത്രം ,രണ്ടു ശിവക്ഷേത്രം ,ബുദ്ധമതസന്യാസികൾക്ക് വിഹാരിക എന്നിവയും ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ബോന്ദ,ബലോഢഃ തീയതി സംഖ്യയിൽമാത്രം

രാജിം -പകുതി സംഖ്യ,പകുതി വാക്കുകൾ (വർഷം വാക്കിലും ദിനം രണ്ടിലും)

ശിവഗുപ്തന്റെഃ വർഷം രണ്ടിലും ദിനം സംഖ്യയില് മാത്രം,ശിവഗുപ്തന്റെ ലോധിയ പ്ലേറ്റില് രണ്ടുമുണ്ട്. ശുക്ലകൃഷ്ണപക്ഷങ്ങൾ(പൌർണ്ണിമാന്തം, അമാന്തം) ഉപയോഗി ച്ചിട്ടുണ്ട്. .

തീവരതേവശാസനം സിദ്ധത്തിൽതുടങ്ങി ആര്യാവൃത്തത്തില് പ്രശസ്തി,സ്വസ്തി. ശ്രീപുരത്തിൽനിന്നാണ് ശാസനം കൊടുക്കുന്നത്. ഗദ്യത്തിൽ രാജപ്രശംസയുണ്ട്. വംശം ,പിതൃഭക്തി ഉൾപ്പെടെ. പിന്നെ,ഗ്രാമവാസികൾക്കുള്ള ശാസനം, ബ്രാഹ്മണർക്ക് ആദരവ്, കരമൊഴിവാണെങ്കിലും ദശാപരാധങ്ങൾക്കുള്ള പിഴ ഈടാക്കും. അപുത്രകാവന്ത് (മക്കളില്ലാതെ വന്നാൽ)വീണ്ടും രാജാവിനുതന്നെ ചേരും. രജിം ശാസനത്തിൽ ദാരദ്രനകം എന്ന ഒന്നിനെ പറയുന്നു. ശിവഗുപ്തന്റെശാസനങ്ങൾ നന്നരാജന്റേതുപോലെത്തന്നെയാണ്. പക്ഷേ,എവിടെനിന്നാണ് ശാസനം പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നത്

എന്നുപറഞ്ഞിട്ടില്ല. നന്നരാജൻ സിദ്ധം ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. സ്വന്തം അഛനെ മാത്രമേ പ്രശംസിച്ചിട്ടുള്ളു. തന്നെയോ അഛനു മുമ്പുള്ളവരേയോ ഇല്ല. ശിവഗുപ്തന്റേത് ഗ്രാമവാസികൾക്കുള്ളതുമാത്രമല്ല,പ്രധാനികൾ,സമാഹർത്താ, സന്നിധാർത്താ,കരണർ,ഇവരേയുംശാസനപരിധിയിൽപെടുത്തുന്നു.ശരഭപുരീയ ശാസനങ്ങളിൽ നിന്നു നന്നരാജന്റെ (രണ്ടാമൻ) കാലം വരെ കടമെടുത്തിരുന്നു. യാവദ് ശശിരവിതാരകിരണപ്രതിഹതഘോരാന്ധകാരം ജഗത് അവതിഷ്ഠതേ താവദ് ഉപഭോഗ്യ എന്നതിന് പകരം ആചന്ദ്രാർക്ക സമകാലോപഭോഗാർത്ഥം എന്നാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ശിലാലിഖിതങ്ങൾഃ-

ശിലാലിഖിതങ്ങൾ ഭാഗികമായേ കിട്ടിയിട്ടുള്ളു. സഹസ്രാബ്ദങ്ങളോളം നനഞ്ഞു കിടന്ന് വായിക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. പഴയ ശ്രീപുരം (ഇപ്പോഴത്തെസിർപൂർ)മദ്ധ്യപ്രദേശിലെ റായ്പുരം(രാജപുരം,രായ്പൂർ) ജില്ലയിലാണ്. രണ്ടെണ്ണം ഒഴികെ മറ്റെല്ലാം ഇവിടെനിന്നാണ് കിട്ടിയത്. ശ്രീപുരത്തുനിന്ന് 2 മൈൽതെക്ക് ശെങ്കപ്പെട്ട് ഗ്രാമത്തിൽനിന്ന് മറ്റുരണ്ടെണ്ണം കിട്ടി. പാലിയോഗ്രാഫിയിൽ ഇവ പഴയ നാഗരിലിപിയാണ്. (6-9 നൂറ്റാണ്ടുകളില് വടക്കേഇന്ത്യയിലും നേപ്പാളിലും ഉണ്ടായിരുന്ന കുടിലശൈലി(വളഞ്ഞ രേഖയുള്ള നാഗരി) . ചിലതുമാത്രം പുതിയനാഗരിശൈലിയിലുമുണ്ട്. പടിഞ്ഞാറേഇന്ത്യയിലെ നാഗരിയോട് അകാരത്തി ന് സാമ്യമുണ്ട്. ശിരോമാത്ര (ടോപ്പ് സ്ട്രോക്ക്)പൃഷ്ഠമാത്ര(സ്ട്രോക്ക് ഓൺ റൈറ്റ് സൈഡ്)എന്നിവ എയ്ക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. വടക്കേഇന്ത്യയിലെ പഴയ നാഗ രി ലിപിക്ക് സിദ്ധമാതൃക എന്നായിരുന്നു പണ്ട്പേർ. ഇത് വടക്കേഇന്ത്യയിൽമാത്രമല്ല,ഇന്ത്യാഉപഭൂഖണ്ഡമാകെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. കുടിലശൈലിയിൽ,അക്ഷരത്തിനുമുകളിൽ ചെറിയവര(ഹിന്ദിപോലെ) ഇടും. അക്ഷരങ്ങൾ അക്യൂട്ട് കോണിലായിരിക്കും ,ഇടത്തോട്ടാണ് അക്ഷരച്ചെരിവ്.മാത്രവെച്ചാണ് ഉച്ചാരണം. അവസാനകാലബ്രാഹ്മിക്കും ആധുനികനാഗരിക്കും ഇടയിലുള്ളതാണ് വടക്കേഇന്ത്യയി ലും ഇന്ത്യാഉപഭൂഖണ്ഡമാകെയും പരിചിതമായിരുന്ന സിദ്ധമാതൃക .രണ്ടു ദണ്ഡം കൊണ്ടാണ് (//)സംഗീതത്തിലെന്നപോലെ വാക്യം അവസാനിച്ചു എന്ന ചിഹ്നം. അല്ലെങ്കിൽ ഒറ്റ ദണ്ഡുകൊണ്ട്. (/)അത് പൂർണ്ണാവസാനമല്ല, അർദ്ധവിരാമമാ ണ്. സംഗീതത്തിൽഈ ചിഹ്നം ഒരുവരികഴിഞ്ഞാലാണ് ഇടുക. രണ്ടുവരികഴി ഞ്ഞാൽ // ഇതിലൊന്ന് ചിലപ്പോൾ വളഞ്ഞിരിക്കും. ശ്രീപുരലിഖിതത്തിൽ ഒന്നില് രണ്ടുദണ്ഡം കഴിഞ്ഞ് ഒരു വൃത്തം കാണാം. സെങ്കപ്പേട്ട് ലിഖിതാവസാനം 2 ദണ്ഡങ്ങൾക്കിടയില് ഥ എന്നതിനുള്ള ചിഹ്നം

ഉണ്ട്. നന്നരാജന്റെ കാലത്തെ ഒരു പ്രശസ്തി അവസാനിക്കുന്നത് (നാഗ്പൂർമ്യൂസിയം)ഒരു അർദ്ധചന്ദ്രനുചുറ്റും ഈരണ്ടുദണ്ഡം ,നടുവിൽ വൃത്തം - ഈ ചിഹ്നം ഇന്ത്യയിലെ പഴയ നാണ്യങ്ങളി ലും കാണാം. ഭാഷ സംസ്കൃതമാണ്.ഒന്നിലൊഴികെ എല്ലാത്തിലും ശില്പിനാമമുണ്ട്. പലവൃത്തങ്ങളിലാണ് രചന. ജിഹ്വാമൂലീയമില്ല. ഉപദ്ധ്മാനീയമുണ്ട്. ശ്വേതികയ്ക്ക് പകരം സേതിക എന്നാണ്. ശിലാശില്പികൾ നല്ല അറിവുള്ളവരും കവികളും മാത്രമല്ല,അവരുടെ ലിപികളിൽ തെറ്റുകള് കുറവുമാണ്. (താമ്രലിഖിതങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച്)ബാലാർജ്ജുനയ്ക്ക് വാലാർജ്ജുന എന്ന പ്രയോഗമുണ്ട്. ശിലാലിഖി തങ്ങൾ പ്രൈവറ്റ് റെക്കോഡുകളാണ് ,കല്പനകളല്ല. സിദ്ധംകൊണ്ടാണ്തുടങ്ങുന്നത്.ഗദ്യത്തിൽമംഗളാചരണം, രാജവംശനാമം, ലേഖനോദ്ദേശം,അവസാനം ലേഖകൻ, ലിപികൻ ഇവരുടെ നാമം. ഒന്നിലും തീയതിയില്ല. നന്നരാജാധിരാജന്റെ അരംഗലി ഖിതത്തിൽ നാലുവരി ബുദ്ധപ്രശസ്തിയുണ്ട്. ശിവഗുപ്തന്റെ ശ്രീപുരം ലക്ഷ്മണ ക്ഷേത്രലിഖിതത്തിൽ മൂന്നുശ്ലോകം നരസിംഹരൂപമായ വിഷ്ണുപ്രശസ്തി, സെങ്കപതിലിഖിതത്തിൽ രണ്ടുശ്ലോകം ഒന്നുഭവനും മറ്റേത് പാർവ്വതിക്കും. ഇതേ രാജാവിന്റെ ശ്രീപുരം ലിഖിതത്തിൽ ഒരുശ്ലോകം ബുദ്ധനും ഒന്നു ശിവനുമാണ് .ഹരിക്ഷേത്രങ്ങൾക്കുള്ള ദാനം,പുരുഷോത്തമവന്ദനത്തോടെയാണ് .ഇത്തരം ലിഖിതങ്ങളിൽനിന്ന് പാണ്ഡുവംശീയരുടെ പഴയ രാജാക്കന്മാരുടെ പേരുകളും ചരിത്രകാരന്മാർക്ക് ലഭിച്ചു. ഉദയനൻ,ഭവദേവരണകേസരി, ചന്ദ്രഗുപ്തൻ, രണ കേസരി മുതലായ നാമങ്ങൾ കാണാം. ലളിതവും സുന്ദരവുമാണ് സംസ്കൃതകവിതകളിലൂടെ ശില്പികള് തരുന്ന കവിത. കവിത്വവും ഭാഷയുടെ ചരിത്രപരമായ വള ർച്ചയും അതിലൂടെ ഗ്രഹിക്കാം. ഭാസ്കരഭട്ടൻ(നന്നരാജാവിന്റെ അരംഗ് ലിഖിതം) ചിന്താതുഈശാനൻ(ശ്രീപുരലക്ഷ്മണക്ഷേത്രം)ദേവനന്ദിപുത്രൻ കൃഷ്ണ നന്ദി, താരാദത്തപുത്രന് സുമംഗലന് ഇവരെല്ലാമാണ് പ്രശസ്സതി എഴുതിയ കവികൾ. ഇവരുടെ സംസ്കൃതകാവ്യങ്ങളൊന്നുംതന്നെ നമുക്ക് കിട്ടിയിട്ടില്ല എന്നത് വളരെ കഷ്ടമായിപ്പോയി.അത്രക്ക് മനോഹരമാണ് ഇവരുടെ കവനങ്ങൾ.

സോമവംശിഃ-

തെക്കൻകോസലത്തിലെപാണ്ഡവർക്കെന്നപോലെ സോമവംശികൾക്കു മുണ്ട് ശിലാലിഖിതങ്ങൾ .കുറച്ചേ കിട്ടിയിട്ടുള്ളു. താമ്രശാസനങ്ങൾ ഏറ്റവും കൂടുതല് മഹാഭവഗുപ്ത ഒന്നാമന് ജനമേജയന്റേയാണ്. (13 എണ്ണം)പുത്രൻ മഹാശിവ ഗുപ്ത ന് ഒന്നാമന് യയാതിയുടെ 6 എണ്ണം ,മഹാശിവഗുപ്തൻ രണ്ടാമന് ഭീമരഥന്റെ 2 എണ്ണം (ഒന്നു

രാജാവിന്റേയും ഒന്ന് സാമന്തന്റേയും)മഹാശിവഗുപ്തരണ്ടാമൻധ ർമ്മരഥനും മഹാശിവഗുപ്ത മൂന്നാമന് യയാതിയും ഓരോരോ ശാസനം വീതം, മഹാഭവഗുപ്ത നാലാമൻ ഉദ്യോഗകേസരി ക്ക് 4 താമ്രശാസനം,4 ശിലാലിഖിതം -ആകെ 33 താമ്രശാസനം ഈ കുടുംബത്തിന്റേതായിട്ടുണ്ട്.മഹാശിവഗുപ്തഅഞ്ചാമന് കർണ്ണരാജാവി ന്റെ ഒരു ശാസനം,ഇന്ദ്രരഥന്റെ ഒന്ന്(പൺപൂര് പ്ലേറ്റ്)എല്ലാം ഒറീസ്സയിൽനിന്നാണ്.(സംബൽപൂര്,ബലാംഗീർ-മദ്ധ്യപ്രദേശിനടുത്ത് ഛട്ടി സ്ഘറിനു തൊട്ട് മുതല് തീരദേശത്ത് പുരിവരെ).മഹാശിവഗുപ്ത രണ്ടാമൻ ധർമ്മരഥനു ശേഷമേ പുരി(തീരദേശം)യിൽനിന്നുള്ളു. തലസ്ഥാനം പടിഞ്ഞാട്ടുനിന്ന് കിഴക്കോട്ടും തിരിച്ചും മാറ്റിയിരുന്നു. മുൻപറഞ്ഞവയെപ്പോലെത്രിഫലീതാമ്രശാസന(3കോപ്പർപ്ലേറ്റ്)മാണിവരു ടേതും. താമ്രവളയമിട്ടുകെട്ടുന്ന ദ്വാരം പാർശ്വത്തില് ഇടത്തുഭാഗത്ത് മദ്ധ്യത്തിലാണ്. ഉദ്യോതകേസരിയുടെ മഹതപ്ലേറ്റ് മാത്രം വലത്തുവശത്താണ്. വൃത്താകൃതിയിലാണ് ദ്വാരം. മഹാഭവഗുപ്ത ജനമേജയന്റെ ആറാംഭരണവർഷത്തിലേതുമാത്രം ചതുരമാണ്.സീലുകൾ രണ്ടുതരം കാണുന്നു. ഭൂരിപക്ഷം സീലിലും ഗജലക്ഷ്മി (അഭിഷേകലക്ഷ്മി)ഉണ്ട്.താമരയിൽപത്മാസനത്തിലിരിക്കുകയാണ്. ആനകൾ താമരകളിലാണ് നില്ക്കുന്നത്. ആ താമരകൾ ലക്ഷ്മിയുടെ തോളുയരത്തിലാണ്. ചിലതിൽ (മഹാഭവഗുപ്ത ഒന്നാമൻജനമേജയ ന്റെ ശതല്ല പ്ലേറ്റ്)ദേവിയുടെ ഇരുവശവും ദീപസ്തംഭമുണ്ട്. ചൌദാർപ്ലേറ്റിൽ ഒന്നിൽ(ഇതേ രാജാവിന്റെ)ദേവി ഇരിക്കുന്നത് സിംഹാസനത്തിലാണ്. ഇതേ രാജാവിന്റെ ആറാംഭരണവർഷം പാടലീപുത്രംപ്ലേറ്റിൽ ഇരിക്കുന്നത് ശ്രീരാമചന്ദ്രനാണ്. (താമരയിൽ) ഹനുമാനെയും കാണാം. എന്നാലിത് ലക്ഷ്മി (സീത)തന്നെയാ ണെന്നാണ് പലരുടേയും അഭിപ്രായം.ശ്രീ എന്നുചേർത്താണ് രാജനാമം. മഹാഭവഗുപ്തനാലാമന് ഉദ്യോതകേസരിക്ക് നന്ദി വലത്തുവശത്താണ്. മുകളിൽ ചന്ദ്രക്കല, താഴെ രണ്ടുവരിയായി രാജനാമം. ഇതേരാജാവിന്റെ മറ്റുശാസനങ്ങളിൽ ഗജലക്ഷ്മിതന്നെയാണ് .സോമേശ്വരന്റെ സീലിന് താമര ആകൃതിയാണ്. 14- 15 ദളമുണ്ട്. പുറത്ത് ഗജലക്ഷ്മി. ശ്രീജനമേജയദേവ(രാജസ്യ) ശ്രീമഹാഭവഗുപ്ത രാജദേവസ്യ മുതലായവയാണ് രാജനാമമാതൃകകൾ.രാഷ്ട്രകൂടമുഖ്യൻ ദേവപ്യ മഹാഭവഗുപ്ത ഒന്നാമൻ ജനമേജയന്റെ സാമന്തനായിരുന്നു. രാഷ്ട്രകൂടമുഖ്യൻ മുഗ്ദ്ധഗോണ്ടലന്റെ ഗരുഡചിത്രമാണ്. ഓടുന്ന പാമ്പിനെ പിടിക്കാനായി ഇട ത്തുകരം ഉയർത്തി ഓടുകയാണ് ഗരുഡൻ. രാണകപുഞ്ചന്റെ കുടോപ്പള്ളി പ്ലേറ്റിൽ ഇടത്തോട്ട് തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഹംസം,മുകളിൽ ചന്ദ്രക്കല,താഴെ രാണകശ്രീപുഞ്ജ (മഹാഭവഗുപ്ത രണ്ടാമന്റെ സാമന്തൻ).നാഗരിലിപിയാണ്

സോമവംശികളുപയോഗിക്കുന്നത്. (വടക്കേ ഇന്ത്യൻആൽഫബെറ്റ് പഴയ സിദ്ധമാതൃകയില് നിന്നുണ്ടായ ഗൌഡിലിപി-. കിഴക്കേഇന്ത്യയിൽ ബീഹാർ,ബംഗാൾ,ആസാം,ഒറീസ,നേപ്പാൾഎന്നിവിടങ്ങളില്10-14 നൂറ്റാണ്ടു വരെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു)പ്രോട്ടോബംഗാളിയാണിത്. ഗൌഡിയും ദേവനാഗരിയും മിശ്രമാണ്. ശുദ്ധഗൌഡിയല്ല. മുകളിൽവരയില്ല. ഹലന്തചിഹ്നമില്ല. പൃഷ്ഠമാത്ര വലത്തല്ല,ഇടത്താണ് ചിലതിൽ മുകളിലുമുണ്ട്. ചിലതിൽ പൃഷ്ഠമാത്രയില്ല. ആൽബറൂണി പൂർവ്വദേശഭാഷ ഗൌരിയാണെന്നാണ് (ഗൌഡി എന്നല്ല ഉച്ചരിക്കുന്നത്) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സംഖ്യകൾ മഹാശിവഗുപ്ത യയാതി ഒന്നാമന്റെ കട്ടക്ക് ശാസനകാലത്തേക്ക് പഴയ അക്ഷരപ്പള്ളിമാറ്റി പുതിയ അങ്കപ്പള്ളിസ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.ഇവരണ്ടും ദശാംശസമ്പ്രദായത്തോടൊത്ത് 16ആം നൂറ്റാണ്ടുവരെ നേപ്പാള്,ഗുജറാത്ത്,കേരളംവരെ നിലനിന്നിരുന്നു. കട്ടക്ക് പ്ലേറ്റിൽ അക്ഷരത്തിനുമുകളില് വരയിടുന്ന സമ്പ്രദായം സ്വീകരിക്കാനാരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. നവമുനിഗുഹാലിഖിതത്തിൽ ലിഖിതം അവസാനിച്ചു എന്നു കാണിക്കാനായി രണ്ടു വൃത്തം ഒന്നിനുപരി ഒന്നായി ഒരു ജോഡി കൂട്ടിച്ചേർത്ത വര,ഒരു പത്മം(പൂ) രണ്ടുവര കൂട്ടിച്ചേർത്തത്, ഒരു സിദ്ധം ചിഹ്നം -ഇവ ഇടത്തുനിന്ന് വലത്തോട്ട് ഒരുവരിയായി കാണുന്നു. സംസ്കൃതം പ്രാദേശികഭാഷയുടെ ഉച്ചാരണഭേദങ്ങൾധാരാളംഉണ്ട്.

ഷഷ്ഠ(ഷഡ),അഷ്ടവിംശ(അത്താവിശ),വത്സ(വച്ച),കൌത്സ(കൌച്ച),ഉത്സവനാഗ(ഉച്ചവനാഗ),സംവത്സരേ(സംവച്ചരേ),മത്സ്യ(മച്ച),കൃഷ്ണ(ക്രുച്ച,ക്രുച്ന),കുമാര(കുംമാര,കുംവര),ശ്രാവസ്തി(ശാവത്ത),വിജ്ഞാനി(വിന്നാനി, വിനാനി),ക്ഷിതി(കിതി),ശ്രോതസ്(സോത),ഉത്കീർണ്ണ (ഉക്രുത,ഉത്കരിത, ഉത്കർണ്ണിത,ഉതകിര്ണ്ണ,ഉക്തിർണ്ണ),താമ്ര(താംവര,താംബ്ര),ശാമ്ര (ശാംവര), പല(പ്ല),യയാതി(ജയാതി),യോ(ജോ),അന്ധാരുവ(അർത്ഥാരുവ).

ഇവകൂടാതെ പ്രതിഅന്ധാരുവ,അതുരാവളി,അന്തകാവട്ടി,രിന്തകാവദ്ദി, ചിതോല,ചിറ്റോല,ഗിംഗോള,വിഷയാലി,തന്തലിക,വസാവകി മുതലായി ഭാഷാനിഖണ്ഡുവിലില്ലാത്ത പദങ്ങളും കാണാം. വ്യക്തിനാമങ്ങള് പ്രാദേശികഭാഷയിലുള്ളതാണ്.ഉദാഹരണംവച്ച,കൊയ്ഘോഷ, രായന്ന, ഒജ്ജ,എവുലി,നാരാപ്പക്കന്ത,കൊണ്ട,കൊണ്ടതേവ,അപ്പ,ദാദ്ദി,വാലുക, ശാന്തകര,അവല,ആല്ലവ,വ്രുല്ലാ,തിക്കു,ഉല്ലാ,മാഹുക,ദേവു,ജ്യോക്ക, യ്യോക്ക,യാപ്പ,കാക്കോ,ചിച്ചതേശ്വര,പണക,പന്നാക,ഉച്ചവനാക,ഉല്ലാസ, രാച്ചോ,കുംഭാണ്ഡിപ്പാല,വാഹേരു,മങ്കാക,മാഹു, നാതേവി,ചിറ്റല്ലത്തേവ, ശങ്കുക,അംബാബകര,ഹേരുക.ഇവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും ബ്രാഹ്മണരും രാജപദവിയിലിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരുമാണ് എന്നതും ഇവയില് എല്ലാം പ്രാദേശികനാമങ്ങളാണെന്നതും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. ശയും സയും മാറ്റിമാറ്റി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.(തമിഴിലെന്നപോലെ).

നിഷിദ്ധ,ശിവഗുപ്ത,കുശലി,പിശുന,ശാസന,കേശവ,ശാസ്ത്ര,ശംഖം,ശതനി, ഹുതാശന,ദശമോ,ശിക്ഷ,കോസലദേശേ,ആത്മനശ്ച,യശോ,പാശ,ശത്രു,ശ്യാമ ,മഹേശ്വര,ദണ്ഡപാശികാദശാപരാധ,പ്രവേശ,പരമേശ്വര,ചിച്ചതേശ്വര,ശൃംഗ,ശാശ്വത്, രശ്മി, ഗുർജ്ജരേശ്വര, വൈശാഖ,ശാലി, ശീതാംശു,നിസ്ത്രിംശ, സാനോപല,ഉദ്ദിശ്യ,യശ്ച, സഗർത്തി,ഓശര, ഷഷ്ഠി,പീയൂഷ,ഭവിഷ്യതി, അഭിഷിക്ത എന്നിവ ഉദാഹരണം. കണ്വശാഖാദ്ധ്യായി എന്നതിനുപകരം കണ്വശാഖാദ്ധ്യൈ എന്നുപ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനുസ്വാരം മുമ്പുപറഞ്ഞ പോലെ (വംശം-വൻശം) ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. സിംഹദത്തനെ സിംഗദത്തനെന്നും ശിങ്കദത്തനെന്നും എഴുതുന്നു. ശുദ്ധദിനം (ശുക്ലപക്ഷദിനം)ശുദി എന്നേ എഴുതൂ. ബഹുലദിനം (വഹുല)വദി എന്ന് . ഫാൽഗുനം ഫൽഗുവും മാർഗ്ഗ ശീർഷം മാർഗ്ഗവും സംവത്സരം സ അഥവാ സം, രൂപ്യകപല രൂപ്യ എന്ന് ചുരുക്കെഴുത്ത് . രൂപ എന്ന വാക്ക് രൂപ്യയിൽനിന്നാണ് ഉണ്ടായത്. (ലോസു ലോപാമുദ്രസൂത്രത്തിന്റെ ചുരുക്കെഴുത്തായി ചൈനയിലുണ്ടായതും ഇന്ത്യക്കാരുടെ സംഭാവനയാണെന്ന് നേരത്തേ പറഞ്ഞത് ഓർക്കുക) 7 ശാസനമൊഴികെ മറ്റെല്ലാം മഹാരാജാധിരാജാ (ത്രികലിംഗാധിപത്യമുള്ള രാജാവ്)ക്കന്മാരുടേതാണ്. ഏഴി ൽനാൽഎണ്ണം സാമന്തരുടേതാണ്. അതിലൊന്നില് കുമാരാധിരാജാ പശ്ചിമലങ്കാധിപതിഎന്നുണ്ട്.മറ്റൊന്നിൽപരമഭട്ടാരക പശ്ചിമലങ്കാധിപതി എന്നും, മഹാകുമാരാധിരാജാ ,പരമേശ്വര,യുവരാജാ എന്നുംകാണാം. ഭൂരിഭാഗവും , ഒന്നോ ഒന്നിലധികമോ ഗ്രാമങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണർക്ക് ബ്രഹ്മദേയം കൊടുക്കുന്നതാണ്. കർണ്ണന്റെ രത്നഗിരിപ്ലേറ്റ് കർപ്പൂരശ്രീ എന്ന ഒരു സ്ത്രീക്കാണ് ഒരു ഗ്രാമം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. മഹാഭവഗുപ്ത ഒന്നാമന് (സോനേപൂർ)ഖദിരഭദ്രത്തിൽനിന്നുവന്ന് സുവർണ്ണപുരത്തില് താമസമാക്കിയ കമലവനം വണിക്സംഘത്തിന് ദാനം ചെയ്യുന്നു. സോമേശ്വരന്റെ കെൽഗശാസനം ക്ഷേത്രത്തിലെ മഹേശ്വരഭട്ടാരകനുള്ളതാണ്. ഇന്ദ്രരഥന്റെ ബൻപൂര്(ബമ്പൂർ) ഖദിരവർണ്ണിഭട്ടാരികയുടെബലിക്കും ,ചരുവിനും,നൈവേദ്യത്തിനുമാണ്. വണിക് സംഘം കേശവന്റെയും ആദിത്യന്റെയും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ബലി,ചരു,നൈവേദ്യത്തിനു വേണ്ടി തങ്ങൾക്കുകിട്ടിയ ഗ്രാമം ദാനം ചെയ്തു.വക്രതെന്തലി ശാസനം (മഹാഭവഗുപ്ത ഒന്നാമന്)വിഷുവത് സംക്രാന്തിനാളിലാണ് .പേരക്കുട്ടി മഹാഭവഗുപ്ത രണ്ടാമൻ സൂര്യഗ്രഹണനാളിൽ ദാനം ചെയ്യുന്നു. സൂര്യഗ്രഹണനാളിൻ മഹാ ഭവഗുപ്ത ഒന്നാമന്റെ രാഷ്ട്രകൂടസാമന്തനും ദാനം ചെയ്യുന്നു. അമാവാസ്യദാനം(പിതൃ)മഹാശിവഗുപ്തമഹാശിവഗുപ്ത മൂന്നാമന്റെ ജടെസിംഗദുംഗ്രിശാസനത്തിലും കാണാം. സിംഹസംക്രാന്തിക്ക് മഹാഭവഗുപ്തനാലാമൻഉദ്യോതകേസരിയുടെ ദാനം,അമാവാസ്യദാനം

(മഹദശാസനം)സോമേശ്വരന്റെ മാഘപുണ്യതിഥിയിലെ കെൽഗദാനം (പൂർണ്ണിമ)ഇവ ചന്ദ്രസിദ്ധാന്തം ,സൌരസിദ്ധാന്തം എന്നിവയോ ട് സംബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ദേവപിതൃധർമ്മയജ്ഞമാണ്. താമ്രലിഖിതശാസന ങ്ങളെല്ലാം. കരമൊഴിവാക്കിയ ദാനങ്ങളാണ്. ഒറീസ്സയിൽ രണ്ടെണ്ണം അങ്ങനെയല്ലാതെയും കാണുന്നു.രണ്ടും മഹാഭവഗുപ്ത ഒന്നാമന് ജനമേജയന്റെ കാലത്താണ്.

ഒരുഗ്രാമം4 ബ്രാഹ്മണർക്ക് കൊടുക്കുന്നു.കൊല്ലത്തിൽ 5 പലം വെള്ളി കരം കൊടുക്കണം.രണ്ട് ബ്രാഹ്മണർക്ക് കൊല്ലത്തില് 5 പലം വെള്ളി കരം കൊടുക്കണം. ഇവ കരശാസനങ്ങളാണ്. താമ്രശാസനേനാ കരികൃത്യാപ്രതിപാദിതാ (കരമൊഴിവായി താമ്രശാസനത്താൽ കൊടുത്തശേഷം)പ്രതിവർഷദാതവ്യാ രൂപകാഷ്ടപലദാനം വിനിശ്ചിത്യ, കരപഞ്ചരൂപ്യാപ്ലാനി (പലാനി)നിഷ്ഠക്യ കരശാസനം ഇദംദത്തം യത്ര രൂപ്ല 5 എന്നു കാണുന്നു. മിതാക്ഷര എന്ന യാജ്ഞവല്ക്യസ്മൃതിഭാഷ്യത്തില് വിജ്ഞാനേശ്വരന് ഭൂമി വിൽക്കാന് പാടില്ലെന്നും ജലവും ദർഭയും തൊട്ട് സ്വർണ്ണം ചേർത്ത് നീര ട്ടിപ്പേറായി ദാനം ചെയ്യുകയേ പാടുള്ളു എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തൃണോദകം തൊട്ട് കരമൊഴിവായി കൊടുത്ത ശേഷം ഇങ്ങനെ ഒന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ,രാജ്യത്തിന് അക്കാലത്ത് കാര്യമായ ഒരു സാമ്പത്തികബാദ്ധ്യത (ഭാരം,മാന്ദ്യം)ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാവണം. ഇതേ രാജാവ് വണിക് സംഘത്തിന് ഭൂമി കൊടുത്ത് അതിനുള്ള വിലവാങ്ങി ,ആ ധനം ജനക്ഷേമത്തിനായി ഉപയോഗിക്കയും ,പകരമായി മുടങ്ങിപ്പോയ രണ്ടു ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ നിത്യനിദാനത്തിന് വണിക്കുകളെക്കൊണ്ട് അതേ ഭൂമിതന്നെ ക്ഷേത്രത്തിനു ദാനം ചെയ്യിക്കയും ചെയ്യുന്നു. നേരിട്ട് രാജാവ് ക്ഷേത്രത്തിനു കൊടുക്കാതെ വണിക് സംഘംവഴി കൊടുക്കുന്നത്, രാജ്യത്തിന് അന്നുണ്ടായത് വ്യാപാരമാന്ദ്യം കൊണ്ടുണ്ടായ സാമ്പത്തികമാന്ദ്യമാവണമെന്നു കാണിക്കുന്നു. ഇത് തീർക്കാനുള്ള പോംവഴിയാണ് രാജാവും വണിക്കുകളും ചെയ്തത്.

സിദ്ധം,മംഗളം,ഓം എന്നിവ ഈ ശാസനങ്ങളിലും പൊതുവാണ്. ഒരുശാസനത്തില്(മഹാഭവഗുപ്ത നാലാമൻ)ഓം നമശ്ശിവായ എന്നുണ്ട്. വക്രതെന്തലി പ്ലേറ്റി ൽ മംഗലം മഹാശ്രീ എന്നാണ് .മഹാഭവഗുപ്ത ഒന്നാമന്റെ ആദ്യത്തെമൂന്നു ശാസനം വിജയശിബിരങ്ങളിൽവെച്ചാണ്. 1.വിജയകാടകം ,മുരശിമന, എന്നും പേരുള്ള സുവർണ്ണപുരം അഥവാ ശ്രീവിജയസ്കന്ദപുരം. 2.സുവർണ്ണപുരം. 3. ആരാമം.

മഹാശിവഗുപ്തൻഒന്നാമൻയയാതിയുടെരണ്ടുശാസനം വിനീതപുരം (കാടകം) , പട്ടണം എന്നീ ശിബിരങ്ങളിൽ നിന്നാണ്.മഹാശിവഗുപ്ത മൂന്നാമൻ യയാതിയുടേത് വീണ്ടും സുവർണ്ണപുരം. മഹാഭവഗുപ്ത

നാലാമൻ ഉദ്യോതകേസരിയുടേത് കീസരക്കെല്ല. രാണകപുഞ്ജയുടെ കൂടോപ്പള്ളിശാസനം സ്വന്തം വീടായ വാമ ന്തപ്പാടിയിൽ. കാലക്രമത്തിൽപ്രശസ്തികളുടെ ദൈർഘ്യം കൂടിക്കൂടി വരുന്നതായി ശാസനങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു. മഹാശിവഗുപ്ത യയാതിയുടെ കട്ടക് പ്ലേറ്റിൽ വിനീ തപുരത്തെ വിവരിക്കുന്ന നാലുവരി ശ്ലോകം തന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാറ്റ്ന ഗ്രാന്റിൽ യയാതിനഗരത്തെ വർണ്ണിച്ചെഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

മഹാഭവഗുപ്തൻ ഒന്നാമന് ജനമേജയന്റെപിതാവിന്റെ ബിരുദനാമങ്ങൾഃ-

പരമമഹേശ്വരപരമഭട്ടാരകമഹാരാജാധിരാജാപരമേശ്വരസോമകുലതില കത്രികലിംഗാധിപതി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്തി കഴി ഞ്ഞളടനെ അദ്ദേഹം കീഴടക്കിയ മുരശിമൺ(മുരശിമന)എന്ന തലസ്ഥാന നഗരത്തെ നാലുവരികളിൽ വർണ്ണിക്കുന്നു. കാളീബനപ്ലേറ്റിലെ ഇതേ വർണ്ണന ശതല്ലമാപ്ലേറ്റിലും ആവർത്തിക്കുന്ന തിനാല് മുരശിമന അഥവാ മുരശിമണ്ണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനനേട്ടങ്ങളിലൊന്നാണ്. പൂർണ്ണാരോഗ്യവാനും കുശലിയും മാതൃപിതൃപാദാനുധ്യാതാവും ആണ് രാജാവ്. ബ്രാഹ്മണരെ ബഹുമാനിക്കുന്നവനാണ്. കർഷകർ,ഗൃഹസ്ഥർ, അവരോധജനം(അന്തഃപുരജനം, രാജഗൃഹാന്തേവാ സികൾ) ,ഉദ്യോഗസ്ഥർ ഇവരെ ശാസനം അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു. സമാ ജ്ഞാപയതി, അനുനയതി, ബോധയതി മുതലായ പദങ്ങൾ അവരോടുള്ള സംവാദത്തിലുപയോഗിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണർ (ദാനംകിട്ടിയ)ഗോത്രം, പ്രവരം, വിനിർഗ്ഗത സ്ഥാനം(വന്നസ്ഥ ലം)വാസ്തവ്യം(ശാസനമെഴുതുമ്പോൾവസിക്കുന്ന സ്ഥലം),അനുപ്രവരം, ശാഖഎന്നിവയോടുകൂടി വേദകാലത്തേന്നപോലെ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇത് അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യത ജനതക്ക് മനസ്സിലാക്കാനും അതനുസരിച്ച് തല്പരരായ വ്യക്തികൾക്ക് താല്പര്യമുള്ള വിഷയങ്ങൾഅവരിൽനിന്നുപഠിക്കാനും സഹായിക്കുന്നു.അതോടൊപ്പം വന്ന ബ്രാഹ്മണരുടെ ഐഡന്റിറ്റി ഉറപ്പിക്കാനുള്ള രാജ്യത്തിന്റെ നീതിധർമ്മപാലനവും ഇവിടെ നടക്കുന്നു.ഇത്തരമുള്ള കരമൊഴിവായ ബ്രഹ്മദേയത്തിൽനിന്ന് എന്തുകൊണ്ടാണ് കരം പിരിക്കാത്തത് എന്നും ധർമ്മശാസ്ത്രം ഉദ്ധരിച്ച് (7-14 ശ്ലോകം)പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. രാജനാമങ്ങൾ മഹത് എന്നു തുടങ്ങി ഗുപ്ത എന്നവസാനിക്കുന്നു. ബിരുദനാമം (യയാതി മുതലായവ)പിന്നിലാണ് വരിക. എഴുതുന്ന ലിപികൻ

കായസ്ഥനാണ്. മഹാസന്ധിവിഗ്രഹിക,സന്ധിവിഗ്രഹി എന്ന ഔദ്യോഗികനാമം അയാൾക്കുണ്ട്. മഹാഭവഗുപ്ത ഒന്നാമൻ ജനമേജയകാലത്ത് മഹാക്ഷപടലിയാണ് ലേഖകൻ. ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലാണ് താമ്രപത്രമെഴുതുക.അദ്ദേഹം വിജ്ഞാനിയും സുവർണ്ണകാരനുമാണ്. തട്ടാന്മാരുടെ തെരുവായ സുവർണ്ണവീഥിയിലാണ് താമസം(കർണ്ണന്റെ ശാസനം).ഒരുശാസനത്തിൽ അയാളുടെ അഛനും അയാളും വണിക് ജോലി ചെയ്യുന്നവരാണ് എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കുടോപ്പള്ളി രാണകപുഞ്ജശാസനത്തിന്റെ അവസാനം ഈ താമ്രത്തില് പറഞ്ഞതെല്ലാം പ്രമാണമാണ് എന്ന വാചകം കാണാം (മറ്റുള്ളവയിൽ അതില്ല) .മഹാഭവഗുപ്ത നാലാമന്റെ ശാസനത്തിൽ ഇതില് കടന്നുകൂടിയ തെറ്റുകളെന്തെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കണമെന്നും പറയുന്നു.

ശിലാശാസനങ്ങൾ:-നാലെണ്ണം . മൂന്നെണ്ണം മഹാഭവഗുപ്ത നാലാമൻഉദ്യോത കേസരിയുടെ കാലത്താണ്. മഹാഭവഗുപ്തന്റെ ശാസനംരണ്ടെണ്ണംലലാടേന്ദുകേസരിനവമുനിഗുഹകളിലാണ് (ഭുവനേശ്വരിനടുത്ത് ഖണ്ഡഗിരിമലയിലെ). മൂന്നാമത്തേത് ഭുവനേശ്വരിലെ ബ്രഹ്മേശ്വരക്ഷേത്രത്തിലെ ഒരുശിലയിലും , കർണ്ണന്റേത് ബാലസോറജില്ല ഗന്ധിഭേദഗ്രാമത്തിലെ സൂര്യവിഗ്രഹത്തിനു പിന്നിലും .(ഇപ്പോൾ ഒറീസ സ്റ്റേറ്റ് മ്യൂസിയത്തിൽ).നാലും സംസ്കൃതത്തിലാണ്. ലലാടേന്ദുകേസരിഗുഹയിൽ അപഭ്രംശങ്ങളുള്ള ഭാഷയാണ്. അഞ്ചുവരിയെ ഉള്ളു. എഴുതിയ വ്യക്തി പഠിപ്പുള്ള ആളല്ല. യശനന്ദികക്ക് ജശനന്ദിക ,കർമ്മ ക്ഷയത്തിന് കർമ്മക്കയ, എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു.തസ്മിൻ(തസ്മിനാ)സ്ഥാനെ (താനെ)പാർശ്വനാഥ (പരശ്യനാഥ)മുതലായ വാക്കുകളുടെ ഭേദം പ്രാദേശികോച്ചാരണഭേദമാണ്.ആർ.ഡി.ബാനർജി ഈശന എന്നതിന് ക്ഷേത്രമെന്ന് അർത്ഥംപ്രാദേശികഭാഷയിലുണ്ടെന്നുപറയുന്നു.ബ്രഹ്മേശ്വരക്ഷേത്രലിഖിതം മാത്രം കവിതയിലാണ്. വൃത്തബദ്ധമാണ്. തുടക്കത്തിൽസിദ്ധവും അവസാനം ലേഖകനാമവും തിയ്യതിയും മാത്രമാണ് ഗദ്യം. ഈ പ്രശസ്തി സുന്ദരമായ കവിതയാണ്. കവിവരഭട്ടപുരുഷോത്തമയാണ് രചയിതാവ്. (ഗുഹകളിലുള്ളവ ജൈന ധർമ്മവിഗ്രഹസ്ഥാപനത്തിനുള്ള ദാനധർമ്മമാണ്) ബ്രഹ്മേശ്വര ക്ഷേത്ര ലിഖിതം രാജമാതാവായ കോലവതി (കോലത്തുനാട്ടിലെ രാജ്ഞി)യുടെ പുണ്യകർമ്മങ്ങളെ

പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മേശ്വരക്ഷേത്രം നിർമ്മിച്ചതും അതിലേക്ക് ദാരികകളെ(നൃത്തക്കാരി)സമർപ്പിച്ചതും രാജമാതാവാണ്. ഈ പ്രശസ്തിയുടെ തുടക്കം സിദ്ധംഓം എന്നാണ്. രാജവംശത്തിന്റെ പഴയ വംശാവലി തരുന്നുണ്ട്. യാജ്ഞവല്ക്യസ്മൃതിപ്രകാരമാണ് ശാസനങ്ങളെരാജാക്കന്മാരെഴുതിക്കുന്നതെന്നും കാണുന്നു.

ദത്വാ ഭൂമിം നിബദ്ധം വാ കൃത്വാ ലേഖ്യം തു കാരയേത്

ആഗാമി ഭദ്രനുപതി പരിജ്ഞാനായ പാർത്ഥിവഃ

പടേ വാ താമ്രപട്ടേ വാ സ്വമുദ്രോ പരിചിഹ്നിതം

അഭിലേഖ്യാത്മനോ വംശ്യാനാത്മാനം ച മഹീപതിഃ

പ്രതിഗ്രഹപരിമാണം ദാനഛേദോപവർണ്ണനം

സ്വഹസ്തകാലസമ്പന്നം ശാസനം കാരയേത് സ്ഥിരം(1.138.20)

ധർമ്മകോശം വ്യവഹാരകാണ്ഡം 1 ഭാഗം 1 ഇങ്ങനെഃ

ദത്വാ ഭോഗാൻ ദ്വിജാതിഭ്യോ രത്നാനി വിവിധാനി ച

രാജാ ഭൂമിം ച കുർവ്വീത തേഷാം തസ്യാച്ച ശാസനം

ക്രിയാകാരകസംബന്ധം സമാസാർത്ഥക്രിയാന്വിതം

സമാമാസ തദർദ്ധാഹർനൃപനാമോപലക്ഷിതം

പ്രതിഗ്രഹീതു ജാത്യാദി സ ഗോത്രബ്രഹ്മചാരികം

സം നിവേശപ്രമാണം ച സ്വഹസ്തം തു ലിഖേത് സ്വയം

സന്ധിവിഗ്രഹകാരി ച ഭവേദ്ധ്യസ്തത്ര ലേഖകഃ

സ്വയംരാജാ സമാദിഷ്ടഃസ ലിഖേദ് രാജശാസനം

സ്വനാമവിലിഖേദ് പശ്ചാന്മുദ്രിതം രാജമുദ്രയാ

ഗ്രാമക്ഷേത്രഗൃഹാദീനാമീഹക് ശ്യംദ്രാജശാസനം

ബൃഹസ്പതിവചനങ്ങൾഃ-

ഭൂമിദത്വാ തു യത് പത്രം കുര്യാശ്ചന്ദ്രാർക്കകാലികം

അനാഛേദ്യമനാഹാര്യം ദാനലേഖ്യം തു തദ്വിദു(ധർമ്മകോശം 1 ഭാഗം 1 .364)

ദത്വാ ഭൂമ്യാദികം രാജാ താമ്രപത്രേ പടേ അഥവാ

ശാസനം കാരയേത് ധർമ്മ്യം സ്ഥാനവംശാദിസംസ്മൃതം

മാതാപിത്രോരാത്മനശ്ചപുണ്യായാമുകസൂനവേ

ഭക്തം മയാമുകായാദ്ധ്യദാനം സ ബ്രഹ്മചാരിണേ

അനാഛാദ്യമനാഹാര്യം സർവ്വഭാഗവിവർജ്ജിതം

ചന്ദ്രാർക്കസമകാലീനം പുത്രപൌത്രാന്വയാനുഗം

ദാതുഃപാലയിതുഃസ്വർഗ്ഗ്യഹർത്യര് നരകമേവ ച

ഷഷ്ഠിവർഷസഹസ്രാണി ദാനഛേദഫലം ലിഖേദ്

സ്വദത്താം പരദത്താം വാ ഹരേദ്യസ്തു വസുന്ധരാം

ഷഷ്ഠിവർഷസഹസ്രാണി വിഷ്ഠായാം ജായതേ കൃമിഃ

സമുദ്രം വർഷമാസാദി ധനാദ്ധ്യക്ഷരാന്വിതം

ജ്ഞാതം മയേതി ലിഖിതം സന്ധിവിഗ്രഹലേഖകൈഃ

ഏ്വവംവിധം രാജകൃതം ശാസനം സമുദാഹൃദം. (ധർമ്മകോശം 1 ഭാഗം 1. 354-65)

ധനാദ്ധ്യക്ഷന്റെ ഒപ്പും സന്ധിവിഗ്രഹകാരന്റെ ലേഖനവും കൂടാതെ ഈ നിയമം തെറ്റിക്കുന്നവർ 60000 വർഷം കൃമിയായി കഴിയേണ്ടിവരുമെന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു ശ്രദ്ധിക്കണം.വേറെ ശിക്ഷയൊന്നുമില്ല.

ധർമ്മകോശം ഭാഗം 1 .375-78 പറയുന്നത്:

രാജ്നാ തു സ്വയമാദിഷ്ടഃസന്ധിവിഗ്രഹലേഖകഃ

താമ്രപടേ വാപിവിലിഖേദ്രാജശാസനം

ക്രിയാകാരകസംബന്ധം സമാസാർത്ഥക്രിയാന്വിതം

സന്നിവേശം പ്രമാണം ച സ്വഹസ്തം ച ലിഖേത് സ്വയം

മതം മേമുകപുത്രസ്യ അമുകസ്യ മഹീപതേ

സമാസാസതദർദ്ധാർഹർന്യപനാമോപലക്ഷിതം

പ്രതിഗ്രഹീത്യജാത്യാദിസഗോത്രബ്രഹ്മചാരികം

സ്ഥാനം വംശാനുപൂർവ്വം ച ദേശം ഗ്രാമമുപാഗതം

ബ്രാഹ്മണാം സ്തു തഥാ ചാന്യാന്മാന്യാനധികൃതാൻ ലിഖേത്

കുടുംബിനോഥ കായസ്ഥ ദൂതവൈദ്യമഹത്തരാൻ.

നലേഛചണ്ഡാലപര്യന്താൻ സർവ്വാന് സംബോധയന്തിതി

മാതാപിത്രോരാത്മനശ്ച പുണ്യായാമുകസൂനവേ

തത്തമയാമുകായാഥ ദാനം സ ബ്രഹ്മചാരിണേ

ഷഷ്ഠിവർഷസഹസ്രാണി ദാനഛേദഫലം തദാ

ആഗമാനുപ്രസാമന്തബോധനാർത്ഥം ന്യപോ ലിഖേത്

സാമാന്യോയം ധർമ്മസേതുന്യപാണാം കാലേ കാലേ പാലനീയോ ഭവദ്ഭിഃ

സർവ്വാനേതാന് ഭാവിനഃപാർത്ഥിവേന്ദ്രാന് ഭൂയോഭൂയോ യാചതേ രാമഭദ്രഃ

യാജ്ഞവല്ക്യൻ,ബൃഹസ്പതി ,വിഷ്ണുസ്മൃതി എന്നിവയാണ് പ്രധാനമായും ഈ താമ്രപത്രങ്ങളുടെ ആധാരം. ശരഭപുരി പാണ്ഡുവംശം പ്രത്യേകിച്ചും ഈ നിയമങ്ങളെല്ലാം അനുസരിച്ചിരുന്നു. സോമവംശികൾ വസിഷ്ഠവ്യാസാദികളുടെ നിയമങ്ങളും കൂടി ഇതോടുചേർത്ത് അനുസരിക്കുന്നു എന്നവ്യത്യാസമെ ഉള്ളു. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പ്തെക്കൻകോസലംമൌര്യ,ശതവാഹന,സാമ്രാജ്യമായിരു

ന്നു. ശതവാഹനകാലശേഷം എഡി നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ മഹേന്ദ്രനെന്ന ദക്ഷിണകോസലരാജാവിനെ സമുദ്രഗുപ്തൻ തോല്പിച്ചശേഷം വീണ്ടും സിംഹാസനം തിരിച്ചുകൊടുത്തതായി അലഹബാദ് സ്തൂപലിഖിതത്തിലുണ്ട്. കൌശലകമഹേന്ദ്രനെന്ന് സ്തൂപത്തിലുള്ള നാമം വഹിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ സീൽ മഹാരാജമ ഹേന്ദ്രസ്യ എന്ന് പഴയ ഗുപ്ത-ബ്രാഹ്മിലിഖിതത്തോടെ മല്ലദ്ഖനനത്തിൽ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. (മല്ലദ് 1975 .77-7 , 31).അദ്ദേഹം ശരഭപുരി നരേന്ദ്രന്റെ അനുജനാണ്. പി.എൽ മിശ്ര അദ്ദേഹം ഛട്ടിസ്ഘർഹിലെ നളവംശജനാണെന്ന് പറയുന്നു. ഗുപ്തകാലത്തെ മഹേന്ദ്രാദിത്യ., ...ക്രമാദിത്യനാണ്യങ്ങൾ അക്കാലത്ത് ദക്ഷി ണകോസലത്തിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. ഇക്കാലത്ത് ദക്ഷിണകോസലം ഭരിക്കുന്നത് വാകാടകരാജാവ് നരേന്ദ്രസേനനാണ്. കോസല,മേഖല,മാളവദേശക്കാരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസനങ്ങള് അനുസരിച്ചിരുന്നു. ഇതുകഴിഞ്ഞ ഉടനെയാണ് ശരഭപുരിശാസനങ്ങൾ കാണുന്നത്. അതിനാൽ ,വാകാടക നരേന്ദ്രസേന,മഹേന്ദ്രന്മാരുടെ വംശംതന്നെയാണ് ശരഭപുരിക്കാരും.അവർക്ക് ഗുപ്തവംശവുമായി വൈവാഹികബന്ധങ്ങളുമുണ്ട്. സമുദ്രഗുപ്തനോടു യുദ്ധം ചെയ്ത എട്ടുപേരിൽ, രുദ്രസേനൻഒന്നാമന്,ഗണപതിനാഗം,നാഗസേനനെന്നിവർ തെക്കൻവാകാടക(കർണ്ണാടകദേശം)ക്കാരാണ്.രുദ്രസേനപുത്രൻ പൃഥ്വീസേ ന ൻ വാകാടകത്തിനും കുന്തളരാജ്യത്തിനും രാജാവായ വടക്കൻഹൈഹയമൂഷക ശാഖക്കാരനാണ്.(കേരളബന്ധം). രുദ്രസേനൻ രണ്ടാമൻ (പൃഥ്വീസേനപുത്രൻ) ചന്ദ്രഗുപ്തൻ രണ്ടാമന് കുവേരനാഗകന്യകയിൽ ജനിച്ച പ്രഭാവതിഗുപ്തയുടെ ഭർത്താവാണ്. അതുകൊണ്ട് ശരഭപുരീയർഏതുവംശക്കാരാണെന്ന സംശയത്തിന് അവകാശമില്ല. വ്യാഘ്രരാജന്റെമല്ലർശാസനത്തില് അമരാര്യകുലമെന്നു കാണാം. മേഖലയിലെ പാണ്ഡുവംശരാജാവ് ഭരതബലന്റെ പത്നി ലോകപ്രകാശാദേവിയുംഅമരാര്യകുലംതന്നെ. (അമരജകുലം).അമരമായ അരയ(ആര്യ) കുലം ദേവകുലം എന്ന് അർത്ഥം വരുന്ന വാക്കുകളാണിവ. ശരഭപുരത്തുനിന്നുള്ള ആദ്യശാസനം നരേന്ദ്രന്റെ പിപർദ്ദുലശാസനമാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിന് ശരഭനെന്നു പേരുണ്ട്. ശ എന്ന പദം ഒഴിവാക്കിയ കണ്ണിങ്ങാം അരഭപുരം അഥ വാ അരവപുരം എന്നും വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഹാരാഷ്ട്രയിൽ അറവി(അർവ്വി) എന്നൊ രു സ്ഥലമുണ്ട്. അറവ് ,അറവി എന്നാൽ

ധർമ്മം.ധർമ്മനാഗംഎന്നാണ് തമിഴില് അർത്ഥം. ശരഭം പകുതി വ്യാളി,പകുതി സർപ്പം,പകുതി സിംഹം,പകുതി മനുഷ്യരൂപമുള്ള ചിറകുള്ള ഗരുഡരൂപമാണ്. പഴയ ശ്രീപുരത്തിലെ കേസരി (സിംഹ)വംശത്തേക്കാളും ശരഭങ്ങൾക്ക് പഴക്കമുണ്ട്. ശരഭപുരവും ശ്രീപുരവും വേറെ സ്ഥലങ്ങളാണ്. സുദേവരാജൻ രണ്ടുസ്ഥലത്തുനിന്നും ശാസന പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നു. അനുജനായ പ്രവരരാജൻ ശ്രീപുരത്തുനിന്നുമാത്രം ശാസനം പുറപ്പെടുവിച്ചു. അതായത് ജ്യേഷ്ഠനും അനുജനും രണ്ടു ശാഖകളാണ്, ഈ സ്ഥലങ്ങള് ഭരിക്കുന്നത്.പ്രവരരാജന്റേയുംസുദേവരാജന്റേയും ശ്രീപുരശാസനങ്ങള് ഗോളസിംഹൻതന്നെഎഴുതിയിരിക്കയാല് ഒരേ ഭരണകൂടമാണ്. ശരഭപുരംസുദേവരാജശാസനങ്ങൾമാത്രമാണ് ദ്രോണസിംഹന്(മറ്റൊരാള്) എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.ചീകുരപുരത്തെ ഒരു സാമന്തന്റെ ശരഊാവരം പ്ലേറ്റ് പഠിച്ച സ്റ്റെൻ കോനൌ ശരഭാവരമാണ് ശരഭപുരമെന്നു കരുതുന്നു. ഗോദാവരി തീരത്തുനിന്ന് 10 മൈല് വടക്കുപടിഞ്ഞാറാണ് ശരഭാവരം. ഇതിലെ ലിപി ശരഭപുരീയശാസനങ്ങളോടു സാമ്യമുള്ളതും ശംഖമുദ്രയുള്ളതുമാണ്. സ്റ്റെൻ കോനൌ കരുതുന്നത് റൈപ്പൂരിലല്ല,കൂടുതൽ തെക്കുകിടക്കുന്ന ശരഭപുരത്താണ് (ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ)ഈ രാജാക്കന്മാരുടെ യഥാർത്ഥആസ്ഥാനമെന്നാണ്. ലൊച്ചൻ പ്രസാദ് പാണ്ഡേയ മദ്ധ്യപ്രദേശിലും ഒറീസ്സയിലും ശരഭപുരമെന്ന നാമത്തോടു സാമ്യമുള്ള ഗ്രാമങ്ങൾ തിരഞ്ഞു. ശരഭ്ഗാർഹ്(ഒറീസ്സ, സംബൽപൂർജില്ല),ശരവ(മഹാനദിക്കും ഷിയോറി നാരായണിനുംഅടുത്ത്),സർബർ(ബിലാസ്പൂർജില്ല, നന്ദൌറിനടുത്ത്). സ്ഥലനാമസാമ്യം കൊണ്ടുമാത്രം വെറും ഊഹംവെച്ച് പ്രൂഫ് ആവുകയില്ല .ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം ശരഭവംശീയരു ണ്ടായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ ,അവിടെയാണ്ആസ്ഥാനമെന്ന് പറയാവതല്ല. പാണ്ഡേയ പറയുന്ന കാലത്ത് സംബൽപൂർ,ബിലാസ്പൂർജില്ലകളിൽനിന്നുള്ള ശാസനങ്ങലേ കിട്ടിയിട്ടുള്ളു. ഇപ്പോൾ മറ്റു സ്ഥലങ്ങലിൽനിന്നും കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു. റായ്പൂരിലാണ് ആദ്യത്തെ(നരേന്ദ്രന്റെ)ശാസനം. ഡി.സി.സിർക്കാര് ശ്രീപുര ത്തിനടുത്താവണം ശരഭപുരമെന്നു കരുതുന്നു. എന്നാൽ രണ്ടിടത്തും രണ്ടു ലേഖകരെ ഉപയോഗിച്ചത് അവതമ്മിൽദൂരമുണ്ടായിരുന്നതിനുതെളിവാണ്.സുദേവരാജശാസനത്തി ൽ ആദ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ശ്രീപുരം പ്രസന്നമാത്രനിൽനിന്ന് ചുരുങ്ങിയത് രണ്ടുതലമുറമുമ്പ്(ജയരാജ,മാനമാത്രദുർഗ്ഗരാജാ)ഉള്ള ദൂരം

കാണിക്കുന്നു.പ്രസന്നമാത്രന്റെ ഒരു നാണ്യം ശ്രീപുരത്തുകണ്ടതിനാല് അദ്ദേഹം ശ്രീപുരത്തുകാരനാണെന്നു പറയാനാവില്ല. നാണ്യങ്ങൾ ചരവസ്തുക്കളാണ്. പ്രസന്ന മാത്രൻ മാത്രമാണ് ശരഭപുരീയരില് നാണ്യം അടിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇവ പിന്നീടു വന്നവർ തുടർന്ന്ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.കാലചുരികൃഷ്ണരാജന്റെ കൃഷ്ണരാജരൂപകം ഒന്നരനൂറ്റാണ്ടുകാലം ഉപയോഗത്തിലിരുന്നു.ഭോഗശക്തിയുടെ അഞ്ചനേരിപ്ലേറ്റില് (കാലചുരി ചേദികാലം 461 -എഡി 710-11)ഇതുകാണാം. മറ്റൊരഭിപ്രായം മല്ലർഗ്രാമം (ബിലാസ്പൂർ മദ്ധ്യപ്രദേശ്)ആണ് ശരഭപുരിയെന്നാണ്. 50 കി മീ വ്യാസത്തിനകത്ത് നയാഗൃഹമുണ്ട് .ദക്ഷിണകോസലത്തിന്റെ പഴയൊരു ശക്തികേന്ദ്രമായിരുന്നു വിലാസപുരത്തെ മല്ലദ്ഗ്രാമം.എന്നാലും ഇതാണ് ശരഭപുരമെന്നുപറയാനുള്ള തെളിവില്ല. ശരഭനെന്ന രാജാവിന്റെ കാലം എഡി നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിലാണെന്ന് ബാജ്പേയും പാണ്ഡേയും കരുതുന്നു.ഈ പ്രദേശത്തിലെ രാജവംശത്തിന് ബിസി ആയിരത്തിലേറെ പഴക്കമുണ്ടെന്ന് മല്ലാറിലെ ഖനനം കാണിക്കുന്നു. അതിനാൽ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു ശരഭനുണ്ടാക്കിയതല്ല,അത്. മാത്രമല്ല, ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ പഴയ പേര് മല്ലാളപത്തനം എന്നാണ്.(മലയാളപത്തനം)കാലചുരി915(രത്തൻപൂർശിലാലിഖിതം), കാലചുരി919(മല്ലാർശിലാലിഖിതം)കാലചുരിപൃഥ്വീദേവ രണ്ടാമന്റെയും ജാജല്ലദേവി രണ്ടിന്റേയും കാലം കാലചുരി ചേദികൾക്ക് മലയാള(മല്ലാള)രുമായ ബന്ധം,മൂഷകവംശകാവ്യത്തിൽ കാണുന്ന ചേദി,മൂഷകവംശബന്ധം എന്നിവ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്.മല്ലാരി ശിവനും വിഷ്ണുവിനും പൊതുനാമമാണ്. മല്ലാരിശിവന്റെ നാമമാണ് ശരഭനെന്നത്. യാദവ,സോമവംശ, ഹൈഹയ വംശ (മൂഷക)ക്കാരനായ ശ്രീകൃഷ്ണനും മല്ലാരിയാണ്.

വംശാവലിഃ-നരേന്ദ്രൻ ശരഭ(സർപ്പ)പുത്രനാണ്(ശിവവിഷ്ണുപുത്രനാണ്).

ശരഭൻ
നരേന്ദ്രൻ
പ്രസന്നമാത്രൻ
ജയരാജൻ(ജയഭട്ടാരകൻ) മാനമാത്രദുർഗ്ഗരാജൻ
വ്യാഘ്രരാജൻ (പ്രവരരാജ1) സുദേവരാജൻ,പ്രവരരാജൻ 2

ഡിസി സിർക്കാർതരുന്ന വംശാവലിക്രമം
ശരഭ
നരേന്ദ്ര
പ്രസന്നമാത്ര
ജയരാജമാനമാത്രദുർഗ്ഗരാജാ
സുദേവരാജാ
പ്രവരരാജാ
വ്യാഘ്രരാജാ

പ്രസന്നമാത്രന്റെ രണ്ടുമക്കളാണ് ജയരാജനും മാനമാത്രദുർഗ്ഗരാജനും. മാന മാത്രദുർഗ്ഗരാജപുത്രര് സുദേവരാജനും പ്രവരരാജനും. എന്നാൽ വ്യാഘ്രരാജന്റെ മല്ലാദ് പ്ലേറ്റ് പ്രസന്നപുരത്തിൽനിന്നാണ്.വ്യാഘ്രരാജൻ പൌർവ്വരാഷ്ട്രത്തിലെ കുന്ദുരപദ്ര ഗ്രാമക്കാരന് ദീക്ഷിതദുർഗ്ഗസ്വാമിയുടെ പുത്രനായ അഗ്നിചന്ദ്രസ്വാമിക്ക് ബ്രഹ്മദേയം ഭരണവർഷം 4-41 പൌഷം 27ആം ദിനത്തിലാണ് കൊടുക്കു ന്നത്. പ്രവരഭട്ടാരകന്റെ ഇളയ അനുജനായ വ്യാഘ്രരാജനാണ് ദാനകർത്താ വെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്.പ്രവരഭട്ടാരകൻ മനു,പൃഥു മുതലായ പഴയ ചക്രവർത്തിമാർക്കുതുല്യനാണെന്നും അമരാര്യകുലചക്രവാളസോമ നാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛന് ജയഭട്ടാരകനാണെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രസന്നപുരം പ്രസന്നമാത്രന്റെ നാമത്തിലുള്ള നഗരമാണ്. അതുകൊണ്ട് ജയഭട്ടാരകനാണ് ജയരാജനെന്നും പ്രവരഭട്ടാരകനെന്നത് പ്രവരരാജാ ഒന്നാമനാണെന്നും ചരിത്ര കാരന്മാര്

നിശ്ചയിച്ചു. ഇതനുസരിച്ച് ജയഭട്ടാരകനുശേഷം പ്രവരരാജാ ഒന്നാമനും പിന്നെ മാനമാത്രനുമാണ് രാജ്യം ഭരിച്ച ക്രമമെന്നും.ശരഭൻ,നരേന്ദ്രൻ(25 വർഷം), പ്രസന്നമാത്രൻ(10 വർഷം)ജയരാജഭട്ടാരകൻ(10വർഷം)പ്രവരരാജഭട്ടാരക1 വ്യാഘ്രരാജാ (ജയരാജപുത്രന്)ജയരാജന്റെ അനുജനായ ദുർഗ്ഗരാജമാനമാത്ര എന്നിവർ (10 വർഷം)ദുർഗ്ഗരാജപുത്ര സുദേവരാജാ (10 വർഷം) , സുദേവന്റെ അനുജൻ പ്രവരരാജാ രണ്ടാമന് (10 വർഷം).ഡിസിസിർക്കാര് തരുന്നഭരണക്രമം മുകളിലുണ്ട്.

വ്യാഘ്രരാജന്റെ സീലിൽ ഇടത്തുനിന്ന് വലത്തോട്ട് സുദർശനചക്രം, ഗരുഡന്,ശംഖ്,ശ്രീവ്യാഘ്രരാജ എന്ന് ഒറ്റവരിനാമം .ഗജലക്ഷ്മി ഇല്ല. മറ്റുവ്യത്യാസങ്ങൾ:-ശരഭപുരീയർഒരുലിഖിതത്തിലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഭട്ടാരകപദം രണ്ടു പൂർവ്വീകർക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുപയോഗിക്കുന്ന മഹത് എന്ന വിശേഷണപദം ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല.

അമരാര്യകുലത്തിലെ ഭട്ടാരകന്മാർ ശരഭപുരീയര് വാഴുന്ന അതേ കാലത്ത് തന്നെ പ്രബലരായിരുന്നു.ഹിരണ്യഗർഭം കഴിഞ്ഞവരെ മാത്രമാണ് ഭട്ടാരകപദവി കൊടുത്ത് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഇവരുടെ പൂർവ്വരാഷ്ട്രം കുന്ദുരപദ്ര എന്ന ഗ്രാമനാമം വെച്ച് കർണ്ണാടക,മൂഷകഹൈഹയസ്ഥാനമാവണം എന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. സുദേവരാജന്റെ ധമതാരി,കൌവതൻശാസനങ്ങളില് സർവ്വാധികാരാധികൃത(പ്രധാനമന്ത്രി)എന്നും ദൂതക(സന്ദേശവാഹക)എന്നും വിളിക്കുന്ന മഹാസാമന്തനായ ഇന്ദ്രബലരാജൻ പാണ്ഡുവംശജന് ഉദയനപുത്രനും മഹാശിവതീവരതേവന്റെ പേരക്കുട്ടിയുമാണ്. ശക്തമായ ഒരു കൂട്ടുകുടുംബത്തിന്റെ കുലവൃത്തമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. ആദ്യകാലചരിത്രകാരന്മാർ ലിപിസാമ്യം മാത്രം വെച്ചാണ് ശരഭപുരകാലം എഡി 800 എന്നു നിശ്ചയിച്ചത്. (ഫ്ലീറ്റ് മുതലായവർ).രുദ്രസേനൻ രണ്ടാമന്റെ ഭാര്യ പ്രഭാവതിഗുപ്ത ,ദേവഗുപ്തപുത്രൻ ആദിത്യസേനന്റെ (ഡിയോബർനാർക്ക് ലിഖിതം) മകളാണെന്നു വിചാരിച്ചായിരുന്നു ഈ നിഗമനം. എന്നാൽ,പിന്നീട് ,പ്രഭാവതിഗുപ്തയുടെ തന്നെ പൂന പ്ലേറ്റ് ലിഖിതം കിട്ടി. അതിൽ താൻ ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ മകളാണെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ഫ്ലീറ്റിന്റെ കാലഗണന തെറ്റാണെന്ന് അതോടെ തെളിഞ്ഞു.ശരഭന്റെ കാലശേഷം വന്ന നരേന്ദ്ര,മഹേന്ദ്രന്മാരുടെ കാലം സമുദ്രഗുപ്തകാലമെന്ന് (എഡി

319-335) കൌശലകമഹേന്ദ്രനെന്നനാമത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമായി. കോസലത്തിലെ നരേന്ദ്രന്റെ കാലത്തുതന്നെ ബോക്സ് ഹെഡ്ഡഡ് ലിപി ഉണ്ടായിരുന്നുഎന്നല്ലാതെ ,എട്ടാംനൂറ്റാണ്ടിലെ ലിപിസാമ്യം വെച്ച് നരേന്ദ്രനെ എട്ടാംനൂറ്റാണ്ടുകാരനാക്കുന്നതിലെ യുക്തിരാഹിത്യം വ്യക്തമായി.വിഷ്ണുക്കുണ്ഡിൻ മൌഖാരിരേഖകള് പ്രകാരവും ശ്രീപുരത്തെ തീവരതേവകാലം നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്. ശ്രീപുരം രണ്ടാം തലസ്ഥാനമാകയാൽ . മാത്രമല്ല, മഹാരാജ മഹേന്ദ്രസ്യ എന്ന ഒരുസീലിലെ ഗുപ്തബ്രാഹ്മി ലിപി ബോക്സ് ഹെഡ്ഡഡ് അല്ല.രണ്ടുലിപികളും പ്രചാരത്തിലിരുന്നു എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അതിനർത്ഥമില്ല. 510 എഡിയിലെ ലിഖിതപ്രകാരം ഗോപരാജന്റെ അമ്മവഴി മുത്തശ്ശനാണ് ശരഭരാജൻ. ഗോപരാജനും ഭാനുഗുപ്തനും സുഹൃത്തുക്കളാണെന്നും രണ്ടുപേരും ഒരു യുദ്ധത്തില് പങ്കെടുത്ത് വീരമൃത്യു വരിച്ചു എന്നും അതിലുണ്ട്.ചരിത്രകാരന്മാർ നരേന്ദ്രന് 25 വർഷവും മറ്റുള്ളവര് 10 വർഷംവീതവും ഭരിച്ചതായി കണക്കാക്കിയിട്ട് ആകെ 75 വര്ഷമാണ് ശരഭപുരീയരുടെ ഭരണകാലമെന്ന് പറയുന്നു. (എഡി 510-590).എന്നാൽ നരേന്ദ്രന്റെ അനുജനായ മഹേന്ദ്രൻ സമുദ്രഗുപ്തകാലത്ത് (319-335 എഡി)ജീവിച്ച മഹേന്ദ്രനാണെന്നും എഡി 335 മുതലുള്ള 80 വര്ഷം,എഡി 415വരെയേ വരികയുള്ളു. 500ൽഎത്തുകയില്ല. ഭാനുഗുപ്തനാണെങ്കിൽ ഹർഷഗുപ്തദേവശ്രീയുടെ സമകാലീനനും ഇളയ സഹോദരസ്ഥാനീയനുമാണ്. അപ്പോൾ ഗോപരാജന്റെ അമ്മവഴി മുത്തശ്ശനെന്ന് മാതൃവംശത്തിലെ പ്രശസ്തിയാണെന്ന് എടുത്താൽമതി. അങ്ങനെ ഒരുപതിവ്(ഇക്ഷ്വാകുവംശം,യയാതിവംശം പോലെ)ഇന്ത്യയിലുണ്ടല്ലോ. മിരാഷി ശരഭരാജകാലം 460-80 എന്നും ഡിസിസിർക്കാര് 465-80 എന്നുമാണ്നിശ്ചയിച്ചത്.(ഗോപരാജന്റെമാതാമഹകാലം) സമുദ്രഗുപ്തകാലം അതിന്നും മുമ്പാകയാല് ശരഭന്റെ മകനായ മഹേന്ദ്രന് ശരഭനുമുമ്പ് ജീവിക്കാനുള്ള സാധ്യതയില്ല.എറാൻ ഛട്ടിസ്ഘർഹിൽനിന്ന് ദൂരെയാണ്.ഗോപരാജന്റെ കാലത്ത് അവിടേയും ഈ കുടുംബത്തിന്റെ ശാഖ നിലവിലുണ്ട്. ശരഭരാജന്റെ മകളുടെ പുത്രനാണ് ഗോപരാജനെന്നു വരികിൽ, അദ്ദേഹം എഡി 510ൽ ജീവിക്കാനുള്ളസാദ്ധ്യതയില്ല.(സമുദ്രഗുപ്തകാലത്ത് ജീവിച്ചിരുന്നിരിക്കണം). ഭാനുഗുപ്തൻ എന്ന സുഹൃത്തിന്റെ കൂടെ ഒരു യുദ്ധത്തില് പങ്കെടുക്കാനായി അദ്ദേഹം എറാനിലേക്കുവന്നു എന്നാണ് പറഞ്ഞി

രിക്കുന്നത്. എറാനിലെ അമ്മത്താവഴിക്കാർക്ക് ഒരു പ്രശ്നം വന്നപ്പോൾ സഹായിക്കാനായി ചെന്ന പട്ടാളത്തിലെ അംഗങ്ങളാണ് ഈ സുഹൃത്തുക്കൾ. ശരഭന്റെ മകളുടെ മകളുടെ മകനാണെങ്കിൽ ഏകദേശം കാലഗണന ശരിയാവുകയും ചെയ്യും. പൃഥ്വീസേനൻ രണ്ടാമന്റെ ബാലാഘട്ട് പ്ലേറ്റുപ്രകാരം തന്റെ പിതാവ് നരേന്ദ്രസേനന്റെ അധീനതയിൽ ഒരു സാമന്തന് കോസലരാജ്യം ഭരിക്കുന്നു എന്നുണ്ട്. നരേന്ദ്രസേനൻ കോസലം,മാൾവ,മേഖലകൾക്ക് മുഴുവനുംഅധിപനും ആണ്. 450-465 വരെ നരേന്ദ്രന്റെ ഭരണകാലം. പൃഥ്വീസേനന് രണ്ടാമന് വാകാടകത്തിലെ പ്രധാനരാജാവായിരുന്നു. കുറുദ് പ്ലേറ്റിൽ ശരഭപുത്രനായ നരേന്ദ്രന് തന്റെ ഇരുപത്തിനാലാം ഭരണവർഷത്തില് നേരത്തേ പരമഭട്ടാരകര് നൽകിയ ഒരു ബ്രഹ്മദേയത്തെ ,ഗംഗാസ്നാനശേഷം താലപത്രശാസനമാക്കി ഉറപ്പിച്ചുകൊടുത്തതായി പറയുന്നു. അത് തനിക്കും പുണ്യവും പരമഭട്ടാരകപദവിയും കിട്ടാനാണെന്നും. പക്ഷേ 24 വർഷം എന്നുവരികിൽ മുമ്പുപറഞ്ഞ 450-465(15 വർഷം) തെറ്റും. ചരിത്രകാരന്മാർ ആകെ കുഴയുന്നത് ഇപ്രകാരം അവരുടെ വാക്ക് അവർതന്നെ തിരുത്തേണ്ടിവരുമ്പോഴാണ്.എഡി 415 മുതല് 455 വരെ ഭരിച്ച ഗുപ്തരാജാവ് കുമാരഗുപ്തനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാണ്യങ്ങളിൽ ശ്രെഅശ്വമേധ മഹേന്ദ്ര (ശ്രീഅശ്വമേധമഹേന്ദ്ര)എന്നു കാണുന്നു.ഇതേകാലത്ത്നരേന്ദ്രസേനൻകോസലം,മാൾവ,മേഖലാ പർവ്വത പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാംബഹുമാന്യനായി,മന്ത്രി വാകാടകവരാഹദേവ നോടുകൂടി ഭരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ മഹേന്ദ്രനും നരേന്ദ്രനും (കുമാരഗുപ്ത, വാകാടകനരേന്ദ്രൻ)ഭരിക്കുന്ന കാലത്ത് മാൾവയിലെ വൈസ്രോയി ഗോവിന്ദഗുപ്തൻ,വ്യാഘ്രദേവൻസാമന്തൻ.ഇവർ (സാമന്തർ)പുഷ്യമിത്ര, യുധ്യമിത്രന്മാരോടൊപ്പം ശ്രീഅശ്വമേധമഹേന്ദനെന്ന കുമാരഗുപ്തനെ ആക്രമിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.ശ്രീഅശ്വമേധമഹേന്ദ്രകുമാരഗുപ്തൻ പുഷ്യഭൂതി

വംശജനാണ്.

ശരഭ(പരമഭട്ടാരക)
നരേന്ദ്ര മഹേന്ദ്ര (സമുദ്രഗുപ്തകാലം.രുദ്രസേന1വാകാടകരാജ)
പ്രസന്നസേന പൃഥ്വീസേന
ഇക്കാലത്ത് വാകാടകകുന്തളരുദ്രസേന 2പ്രഭാവതിഗുപ്തയെ
വിവാഹം കഴിക്കുന്നു(എഡി 390-410)
ജയരാജഭട്ടാരക പ്രഭാവതിയുടെ 2 മക്കൾ(ഒന്ന് ദിവാകരസേനൻ)
ദുർഗ്ഗരാജമാനമാത്ര പ്രവരസേന 2(ദാമോദരസേന-ശിവഭക്തൻ)
പ്രവരഭട്ടാരകനും സുദേവരാജനും
വ്യാഘ്രരാജനും പ്രവരരാജ രണ്ടാമനും

മഹേന്ദ്രന്റെയും പ്രഭാവതിഗുപ്തയുടേയും തലമുറകൾഃ-

1. ശ്രീ അശ്വമേധമാഹേന്ദ്രകുമാരഗുപ്ത(പുഷ്പഭൂതിവംശം)
2. മഹാദേവി നാഗവംശം .അനന്തദേവിക്ക് പുരുഗുപ്തൻ(457-473).ദേവകിയിൽ സ്കന്ദഗുപ്തൻ(455-467).ഹർഷഗുപ്തന്റെ സാമന്തൻ.
3. പുരുഗുപ്തപുത്രൻ നരസിംഹഗുപ്തബാലാദിത്യ(ഒരുവർഷം ഭരിച്ചു)
4. നരസിംഹഗുപ്തവംശം കൃഷ്ണഗുപ്ത.പ്രഭാകരവർദ്ധന 500-580 വരെ സ്കന്ദഗുപ്തപുത്രൻ കുമാരഗുപ്ത 2
5. രാജവർദ്ധനൻ,ഹർഷദേവഗുപ്ത,രാജശ്രീ . കുമാരഗുപ്തപുത്രനായ ബുധഗുപ്തൻ.
6. ഹർഷവർദ്ധനനുശേഷം കുമാരഗുപ്തന് ബുധഗുപ്തപുത്രന് ഭാനുഗുപ്ത
7. ജീവിതഗുപ്തനുശേഷം കുമാരഗുപ്തൻ.ഭാനുഗുപ്തപുത്രൻതഥാഗതഗുപ്ത

ഇവരിൽകൃഷ്ണഗുപ്തൻ,ഹർഷഗുപ്തദേബശ്രീ (ഹർഷവർദ്ധനൻ) എന്നിവർ സർവ്വസ്വദാനം ചെയ്ത് ഹിരണ്യഗർഭം ചെയ്ത് ധർമ്മയജ്ഞം ചെയ്തതുകൊണ്ട് പരമഭട്ടാരകപദവി ലഭിച്ചവരാണ്. ശരഭവംശം നാഗവംശമാണ്. അത് ഗുപ്തവംശവുമായി വ്യത്യാസമില്ലാത്തവിധം ബന്ധംപുലർത്തുന്നു. അതിന്റെ നിയാമക ശക്തി കുന്തളം,വാകാടകം,ഹൈഹയം,മല്ലാള(മലയാള)എന്നീ

പൂർവ്വപുരാതനരാഷ്ട്രങ്ങളാണ്. മല്ലാളമെന്ന പേർ അന്നേ വന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇത് മലയാള ഭാഷാസ്നേഹികളും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.നരേന്ദ്രന് പരമഭട്ടാരകപാദാനുധാതാവെന്ന് സ്വയം വിളിക്കുന്നു.ആഴ്വാഞ്ചേരി തമ്പ്രാക്കൾ,മൂഷകചേരവംശം, ഇവർക്കു ണ്ടായിരുന്ന പരമഭട്ടാരകപദവിയാണിത്. ഉജ്ജയിനിയിലും ഈ പേരുണ്ട്

പ്രസന്നമിത്രന്റെ സ്വർണ്ണനാണ്യം (വെള്ളികലർപ്പുണ്ട്)മഹേന്ദ്രാദിത്യ, ക്രമാദിത്യ (വിക്രമാദിത്യ)നളശൈലിയിലുള്ളതാണ്. മുകളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗരുഡൻ,ഇടത്ത്അർദ്ധചന്ദ്രന്. സുദർശനകാലചക്രം,(സൂര്യചക്രം)വലത്ത് സൂര്യനും ശംഖും താഴെ ശ്രീപ്രസന്നമാത്ര എന്ന് ലിപി. കാലഹന്തി (ഒറീസ)ചന്ദ്ര(മഹാരാഷ്ട്ര)ഛട്ടിസ്ഘർഹ്(മദ്ധ്യപ്രദേശ്)എന്നിവിടങ്ങളി ൽനിന്നും ധാരാളം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. വ്യാഘ്രരാജന്റെ മല്ലാർപ്ലേറ്റ്പ്രകാരം നിടിലനദീതീരത്താണ് പ്രസന്നപുരം. പിന്നീട് അത് അമരാര്യകുലത്തിന്റെ തലസ്ഥാനങ്ങളിലൊന്നായി. ഏതാണ്ട് പൃഥ്വീസേനന്റെ കാലത്ത് ദക്ഷിണകോസലാധിപതി ജയരാജഭട്ടാരകനാണ് .രാജർഷിതുല്യകുലത്തിലെ ഭീമസേനൻരണ്ടാമനെ തോൽപ്പിച്ചാണ് അരംഗ് കീഴടക്കിയത്. (അരംഗ്പ്ലേറ്റ്). ഭീമസേനൻ ഗുപ്തവർഷം 282ൽ(എഡി 319-335 വരെസമുദ്രഗുപ്തകാലം ചന്ദ്രഗുപ്തന് അതിന്നും മുമ്പാണ്) ഗുപ്തകാലം ചന്ദ്രഗുപ്തകാലം മുതലല്ല ആരംഭിച്ചത്. ശകവിക്രമാദിത്യകാലമായ 78 നോട് 282 കൂട്ടിയാല് എഡി 360 ആണ് ജയഭട്ടാരകകാലം.

മേഖലാപാണ്ഡവവംശം

വിന്ധ്യസത്പുരനിരകളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന മേഖലപർവ്വതം ഇന്ത്യയിലെ സപ്തകുല പർവ്വതങ്ങളിൽ(ഏഴുമല)ഒന്നാണ്.വൈരാഗാർഹ് മുതല് രേവ വരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്നു. വിന്ധ്യന്റെ ഒരു ഭാഗംതന്നെയാണിത്. ഇതിന്റെ കിഴക്കേ ഭാഗത്തിന് അമരകുണ്ഡകം എന്ന് പേരുണ്ട്. മേഖലപർവ്വതത്തിൽനിന്നാണ് നർമ്മദനദി ഉത്ഭവിച്ച്ഒഴുകുന്നത്. മേഖലാകന്യക,മേഖലാസുത എന്നിവ നർമ്മദയുടെ പര്യായങ്ങളാണ്. ബാലാഘട്ട്,മഹുർജ്ജാരി,മണ്ഡൽപ്ലേറ്റുകളില്വാകാടകരാജാ പൃഥ്വീസേന ൻ 2 ഈ പ്രദേശത്തെ മേഖല എന്നുതന്നെ വിളിക്കുന്നു. പണ്ഡവവംശത്തിലെ ശൂരബലന്റെ കാലത്ത് ബാഗേൽഖണ്ഡ്

(മദ്ധ്യപ്രദേശ്)ഷാഹ്ദോൽജില്ലയുടെ തെക്കുഭാഗം,മാണ്ഡ്ലയുടെ ഭാഗങ്ങൾ, ബിലാസ്പൂരിന്റെ വടക്കുഭാഗം ഇവയെല്ലാം ഈ സാമ്രാജ്യത്തിലായിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണി പ്ലേറ്റിൽ സൌമ്യസോമസ്യവംശ എന്നാണ് ശൂരബലവംശത്തെ പറയുന്നത്. സോമവംശത്തിലെ സൌമ്യശാഖയിലാണ്ജനനം,ഉഗ്രശാഖയിലല്ല. അഛൻഭരതബലന്. ഇവരെ ചന്ദ്ര(സോമ)വംശപാണ്ഡവവംശമെന്നു പറയുന്നു.

ബ്രാഹ്മണിമല്ലാർപ്ലേറ്റുകളിലെ വംശാവലിഃ-

1. ജയബലൻ എഡി 400
2. വത്സരാജൻ ,പത്നി ദ്രോണഭട്ടാരിക
3. നാഗബലൻ,പത്നി ഇന്ദ്രഭട്ടാരിക
4. ഇന്ദ്രബലൻ 1 അഥവാ ഭരതബലന് ,പത്നി അമരാര്യകുലത്തിലെ ലോകപ്രകാശാദേവി.
5. ശൂരബലൻ(ഉദീർണ്ണവൈരൻ)

ജയബലൻ ക്ഷിതിപതിതിലകവും കീർത്തിമാനും സുന്ദരനും സുശീലനും ആണ്. വത്സരാജൻ ഉദയനനെന്ന പ്രസിദ്ധനായ രാജാവിനെപ്പോലെ യുദ്ധത്തിൽ പരാക്രമിയും ക്ഷിതീശനും ആയ നൃപതിയാണ്. അമ്മവഴി ഭട്ടാരകകുലത്തില് ജനിച്ച നാഗബലന്(നാഗവംശം) മഹാരാജാവായി. ആനപ്പടയും കാലാൾപ്പടയും കൊണ്ട് യുദ്ധങ്ങള് ജയിച്ചവനാണ്. മഹേശ്വരഭക്ത നാണ്. ബ്രാഹ്മണരെ ആരാധിക്കുന്നവനാണ്. ഗുരുഭക്തനുമാണ്. പത്നി ഇന്ദ്രഭട്ടാരിക.അവരുടെ മകനാണ് ഭരതബലൻ.അദ്ദേഹം മഹാരാജാവും മഹേശ്വരഭക്തനും ഗുരുഭക്തനും ബ്രാഹ്മണരെ ആദരിക്കുന്നവനും ഇന്ദ്രബിരുദം ലഭിച്ചവനും പാർവ്വതിയിൽനിന്ന് കാർത്തികേയനെന്നപോലെ ഇന്ദ്രഭട്ടാരികയിൽനിന്ന് ജനിച്ചവനുമാണ്. (ഇന്ദ്രപദവി) അഗ്നിപോലെ ശോഭിക്കുന്നവനാണ്.രഘുരാമന്റെ അനുജനായ ഭരതനുതുല്യനെന്ന് എല്ലാവരാലും പുകഴ്ത്തപ്പെട്ടിരുന്നു.ആന വൃക്ഷങ്ങളെപ്പോലെ ശത്രുക്കളെ പിഴുതെറിയുന്നവനാണ്. കോസലത്തിലെ അമരാര്യകുലത്തിലെ ലോകപ്രകാശാദേവിയാണ് പത്നി. വിവേകത്തിലും പരിശുദ്ധിയിലും ആകാശത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന ജാഹ്നവി(ഗംഗ)ക്ക് തുല്യയാണ് ആ ദേവി. വളരെക്കാലം ജീവിച്ചു. പേരക്കിടാങ്ങളും

അവരുടെ മക്കളും നീതിമാന്മാരും ധർമ്മിഷ്ഠരുമായി ജീവിക്കുന്നത് കണ്ണുനിറയേ കണ്ടശേഷമാണ് ദേവി മരിച്ചത്. ഈ ദേവിയുടെ മകനാണ് ശൂരബലന്. അമ്മയെ അദ്ദേഹം മല്ലർപ്ലേറ്റില് മഹാദേവി(അച്ഛന്റെ പട്ടമഹിഷി) എന്നാണ് പറയുന്നത്. ശൂരബലന്റെ താമരക്കാലടികളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ത്രിശക്തികളാല്(പ്രഭുശക്തി,മന്ത്രശക്തി,ഉത്സാഹശക്തി) നാലുദിക്കിലെ ശത്രുക്കളും നമസ്കരിച്ചു. തലസ്ഥാനം ബ്രാഹ്മണി(ബ്രാഹ്മനി)യിൽനിന്ന് 60 നാഴിക വടക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള ബന്ധോർഗാർഹ് (വി.വി.മിറാഷി .ബന്ദോഗാർഹ് രാജാവ് വൈശ്രവണന്റെ ലിഖിതം)ശരഭപുരം ബിസി 1000 മുതല് നിലവിലുള്ള മല്ലാളപത്തനം (മലയാളപത്തനം)ആണെന്നു തെളിയിച്ചത് കെ.ഡി ബാജ്പേയ് ആണ്. ഈ മല്ലാളപത്തനം അഥവാ ശരഭപുരം തന്നെയാണ് മേഖലയുടെ തലസ്ഥാനം എന്നും. ഇത് കേരള,മലയാളചരിത്രകാരന്മാരാരും ശ്രദ്ധിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. ബ്രാഹ്മണിപ്ലേറ്റിലെ പതിനൊന്നാം ശ്ലോകവും മല്ലദ്പ്ലേറ്റിലെ ഏഴാം ശ്ലോകവും വെച്ച് വാകാടകരാജാവ് നരേന്ദ്രസേനൻ ഭരത്ബലന്റെ ചക്രവർത്തിയായിരുന്നു എന്നും ഒരഭിപ്രായമുണ്ട്. എങ്കിൽ അവരുടെ കാലം ഒന്നാണ്. ഇതിലെ നരേന്ദ്രപദം ഭരതബലന്റെ വിശേഷണമാണ്,വാകാടകനരേന്ദ്രന്റെ നാമവുമാണ്. (ശ്ലേഷാർത്ഥം) .കോസലവും മേഖലയും മാൾവയും തന്റെ പിതാവ് നരേന്ദ്രസേനന്റെആജ്ഞാനുവർത്തികളാണെന്ന വാകാടകപൃഥ്വീസേനന്റെ രേഖകളും ഇതിന്ന് ഉപോൽബലകമാണ്.435-470 വരെയാണ് നരേന്ദ്രസേനന്റെ ഭരണകാലം. 460 എഡിയില് ഭരത്ബലന്റെ രണ്ടാം ഭരണവർഷമാണ്. ഇതനുസരിച്ച് ജയബലന്റെ ഭരണാരംഭം 399-400 എഡി എന്ന് ബി.എച്ച്. ഛബ്ര കണക്കാക്കി.മിറാഷി ഇത് ശരിവെച്ചു. നിറാഷി നരേന്ദ്രസേനകാലം 450-470 എന്നുപറയുന്നു.അതേസമയം ജയബലന് ശക്തനായത് സമുദ്ര ഗുപ്തന്റെ സഹായത്തോടെയാണെന്നും .അങ്ങനെയെങ്കിൽ,അത് 350 എഡിയിലും ഭരത്ബലൻ 425 എഡിയിലുമാവും .ഇത് നരേന്ദ്രസേനനു 10 വർഷം മുമ്പാവുകയും ചെയ്യും.പുഷ്യമിത്രൻ(ഭിട്ടാരിലിഖിതം)ശക്തിയും ധനവുമുള്ള രാജാവായിരുന്നുവെന്നും സ്കന്ദഗുപ്തനാൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നും പറയുന്നു. പുഷ്യമിത്രൻ തന്നെയാണ് ഭരതബലനെന്ന് ചിലരുടെ

അഭിപ്രായം .ഇതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം വാകാടകനരേന്ദ്രനോടു ചേർന്ന്ഗുപ്തന്മാരോട് യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കോസലപാണ്ഡവവംശക്കാരിയാണ് ഭരത്ബലപത്നി ലോകപ്രകാശാദേവി. മേഖല,കോസലരാജ്യങ്ങളിലെ പാണ്ഡവവംശങ്ങള് സഗോത്രമാണ്. സഗോത്ര,സമാനോദകകുടുംബങ്ങൾ തമ്മില് വിവാഹം പാടില്ല. ശൂരവംശക്കാരിയാണെന്ന് അരംഗ് പ്ലേറ്റ് വെച്ച് (ഭീമസേനൻ2)അനുമാനിക്കുന്നു. ശൂരവംശത്തിലെ നാലാം രാജാവ് ഭീമസേനൻഒന്നാമന്റെ മകളെന്നും ശരഭപുരീയരാജകുമാരിയെന്നും കരുതുന്നു(നാഗവംശം)ബ്രാഹ്മണി, മല്ലർപ്ലേറ്റുകളില് അവളെ അമരജകുലമെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. പ്രവരഭട്ടാരകൻ, ജയഭട്ടാരകൻ,വ്യാഘ്രദേവനെന്നിവരും അമരാര്യകുലമാണ്. ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ ജയഭട്ടാരകന്റെ സഹോദരിയോ മകളോ ആയ ലോകപ്രകാശ (ജയഭട്ടാരിക)എന്നും ഒരു വാദമുണ്ട്.

പുരാണപ്രകാരം മേഖലയിൽ 7 രാജാക്കന്മാര് 70 വർഷം ഭരിച്ചു. പുഷ്യമിത്ര ന്മാർ 13 പേരും, മിത്രന്മാർ 10 പേരും ഭരിച്ചു.(മിത്രകവംശം)വിഷ്ണുപുരാണം പുഷ്യമിത്രാ ഭവിഷ്യന്തി ബലവാൻ ജയോഭവിഷ്യന്തി എന്നു പറയുന്നത്കാണുക. ഇവർ മൂന്നാംനൂറ്റാണ്ട് എഡിയിൽ ഭരിച്ചവരാണ്. അഞ്ചാംനൂറ്റാണ്ടിൽ മേഖല ഭരിക്കുന്നത് നള(നൈഷധ)വംശമാണ്. നളവംശപ്രസൂതാശ്ച വീര്യവന്തോ മഹാബല. മഹാസേനാപതി ഭദ്രപാലന്,പുത്രനായ രാജാ വൈശ്രവണന്(ബന്ദോഗാർഹിലെ ലിഖിതങ്ങള് പ്രകാരം ഭദ്രബലൻ മാഘരാജാവിന്റെ മഹാസേനാപതി.രാജാ വൈശ്രവണൻ ബന്ദോഗാർഹിലെചെറിയഒരുപ്രദേശത്തിന്റെ രാജാവാണ്.)ഇവരാണ് മേഖലാപാണ്ഡവവംശത്തിന്റെ പൂർവ്വികരെന്നു മിറാഷി . ഭദ്രമാഘമഹാരാജാവും ഭദ്രപാലനും ഒരാളാണെന്നും രാജാവാകുംമുമ്പുള്ള പേരാണ് മഹാസൈന്യാധിപതിയെന്നും ഒരഭിപ്രായമുണ്ട്. മഹാരാജാ ലക്ഷ്മണൻ (പാലി,സിംഗ്രോലി പ്ലേറ്റ് 158 ശകവർഷം)ബലവർമ്മന് മുതലായവര് സമുദ്രഗുപ്തനാല് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട മഘവംശരാജാക്കന്മാരാണെന്നും അതിന്നുശേഷമാണ് സമുദ്രഗുപ്തൻ വത്സരാജ്യത്തേയും പിടിച്ച് ബാഗേൽഖണ്ഡിലെ പർവ്വതപ്രദേശം തന്റെ സാമന്തരായ പരിവ്രാജകർക്ക് (ഉച്ചകല്പമഹാരാജാക്കന്മാരും പാണ്ഡവരും)നല്കിയതെന്നും

അലഹബാദ് കോശംബാഗത്തെ(വത്സം)പാണ്ഡവവംശജര് മേഖലയിലേക്കു വന്നതങ്ങനെയാണെന്നുമാണ് മിറാഷിയുടെ വാദം. ഇത് സ്വീകരിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. ബാലവർമ്മന് കാമരൂപത്തിലെ ഭൌമനാരകരാജാവ് ഭാസ്കരവർമ്മനാണ് .ലക്ഷ്മണനോ ഭാസ്കരവർമ്മനോ മാഘരാജാക്കന്മാരാണെന്നതിന് തെളിവില്ല. കോസലപാണ്ഡവവംശവും മേഖലപാണ്ഡവവംശവും ബല എന്നവസാനിക്കുന്ന നാമങ്ങളുള്ളവരാണ്. കോസലത്തില് ഒരാൾക്ക് മാത്രമേ ഇതുള്ളു. തെക്കേ കോസലത്തിലെ ഉദയനൻ കലഞ്ജരലിഖിതത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഉദയനനാണ്.

മേഖലപാണ്ഡവലിഖിതങ്ങൾ ഗദ്യപദ്യമിശ്രമാണ്. നെയിൽ ഹെഡ്ഡ്ഡ് തെക്കൻലിപിസാമ്യമുള്ളതാണ്. കോസലപാണ്ഡവലിഖിതങ്ങൾ ഗദ്യംമാത്രം, ബോക്സ് ഹെഡ്ഡ്ഡ് മദ്ധ്യേന്ത്യാസാമ്യമുള്ള ലിപി. നെയിൽഹെഡ്ഡ്ഡ് ലിപി ശിലാലിഖിതത്തിലേ ഉള്ളു.മേഖലപാണ്ഡവരുടെ മുമ്പിൽ മഹത് നാമമില്ല. നന്നരാജ രണ്ടാമനുശേഷം ഗുപ്ത എന്നവസാനിക്കുന്ന നാമം കോസലപാണ്ഡ വർ സ്വീകരിക്കുന്നു. മേഖലപാണ്ഡവർ ഇത് സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. ഇന്ദ്രബലനൊഴികെയുള്ള കോസലപാണ്ഡവര് മേഖലപാണ്ഡവരുടെ നാമത്തിൽനിന്ന് തികച്ചും വിഭിന്നമായ നാമമുള്ളവരാണ്. മേഖലപാണ്ഡവർതെക്കൻപാണ്ഡ്യരെപ്പോലെ ശിവഭക്തരാണ്,പരമ മഹേശ്വരബിരുദമുള്ളവരുമാണ്. കോസല പാണ്ഡവരിൽ അവസാനത്തെ ആളൊഴികെ എല്ലാവരും വിഷ്ണുഭക്തരാണ്. ഈ വ്യത്യാസങ്ങളോർത്തുകൊണ്ട് കോസലപാണ്ഡവവംശാവലി നോക്കാം.

കോസലപാണ്ഡവവംശം

ഇവരുടെ ഏറ്റവും പഴയലിഖിതത്തിൽ (ലക്നേശ്വരക്ഷേത്രം ഖരോദ് ലിഖിതം ഇന്ദ്രബലൻ) ശശികുലം എന്നാണ് പറയുന്നത്. (ചന്ദ്രവംശം)പാണ്ഡവവംശംഎന്ന്എടുത്തുപറയുന്നില്ല. തീവരതേവ ന്റെ രാജിംപ്ലേറ്റുകൾ 1785ൽത്തന്നെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. 1825ൽ ഏഷ്യാറ്റിക് റിസർച്ചസ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. നന്നരാജ രണ്ടാമന്റെ അധബാരപ്ലേറ്റിൽ തീവരതേവനെ ശശിവംശജനെന്നും ശിവഗുപ്തബാലാർജ്ജുനനെസോമവംശീയനെന്നും ശീതാംശുവംശ

മെന്നും പറയുന്നു.(ഇതെല്ലാം ചന്ദ്രവംശംതന്നെയാണ്).ശിവഗുപ്ത ബാലാർജ്ജുനന്റെ ശ്രീപുരം ശിലാലിഖിതത്തില് തന്റെ പിതാമഹന് ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ചന്ദ്രാന്വയനാണെന്നും മറ്റൊരു ശ്രീപുരലിഖിതത്തില് തന്റെ വംശം ഉദയനന്റെ ശശധരാന്വയവംശമെന്നും കാണുന്നു. നന്നരാജ ഒന്നാമന്റെ അരംഗ് ലിഖിതം ഉദയനന് പാണ്ഡവവംശജനാണെന്നു പറയുന്നു.തീവരതേവന്റെ എല്ലാ താമ്രശാസനത്തിലും തന്റെ പിതാവ് നന്നരാജ ഒന്നാമന് പാണ്ഡുവംശത്തിന്റെ അലങ്കാരമാണെന്നു പറയുന്നു. മഹാശിവതീവരതേവന്റെ ശേഷമുള്ള ലിഖിതങ്ങളിൽ പാണ്ഡുവംശമെന്നു പറയുന്നില്ല.ഉദയനന്റെ കലഞ്ജരലിഖിത മൊഴികെ മറ്റെല്ലാം ഛട്ടിസ്ഗർഹിൽനിന്നാണ്. മഹാശിവതീവരന്റെ സീലുകളില് കോസലാധിപതിയെന്നുണ്ട്. നന്നരാജ രണ്ടാമന്റെ അധബാര ശാസനത്തില് കോസല,ഉത്കല,മറ്റുമണ്ഡലങ്ങളെ ഭുജബലംകൊണ്ടുജയിച്ചു എന്നു കാണുന്നു. തീവരന്റെ പ്രാപ്തസകലകോസലാധിപത്യം , നന്നരാജ രണ്ടാമന്റെ കാലത്ത് സ്വഭുജപരാക്രമോപാർജ്ജിതസകലകോസലോത്കലാദിമണ്ഡലആധിപ ത്യപ്രാപ്തമാഹാത്മസ്യ എന്ന് ആയിരിക്കുന്നു. ശിവഗുപ്തന്റെ ശെങ്കൽപ്പെട്ട് ലിഖിതം മഹാരാഷ്ട്രയിലെ വിദർഭഭാഗം സാമ്രാജ്യത്തോടു ചേർന്നതായി പറയുന്നു. വിദർഭയിലെ ചന്ദയിൽനിന്നാണ് വംശസ്ഥാപകര് വന്നത്. ഇതിന്നാധാരം നന്നരാജന്റെ ലിഖിതമാണ്. തന്റെ നാലാമത്തെ സഹോദരന് ഭവദേവന്ന് ,ചന്ദജില്ലയിലെ ഭണ്ഡക്കിൽ മുമ്പ് സൂര്യഘോഷന് നിർമ്മിച്ചതും ജീർണ്ണാവസ്ഥയിലായതുമായ ബുദ്ധക്ഷേത്രം കൊടുക്കുന്നതാണ് ലിഖിതം.ഈ ലിഖിതമുള്ള ശില ഛട്ടിസ്ഘർഹിൽനിന്നാണ് ,ഭണ്ഡക്കിൽനിന്നല്ല, ലഭിച്ചത്. വാസ്തവത്തിൽ റായ്പൂരില് ശ്രീപുരത്തിന് 20 മൈൽമാറി തെക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള അരംഗിൽനിന്നാണ് ശിലാലിഖിതം കിട്ടിയത്. ഇതിപ്പോൾ ലണ്ടനിലെ ഇന്ത്യ ഓഫീസ് ലൈബ്രറിയിലുണ്ടെന്ന് കേൾക്കുന്നു. നാഗ്പൂരിലെ റെസിഡന്റ് റിച്ചാഡ്ജെംകിൻസ് (1807-26)എന്നവ്യക്തിക്ക് വേണ്ടി സേവകൻ ഔറംഗബാദ്കര് ലിഖിതം വായിച്ചുകൊടുത്തു. അറംങ്ങ് (അരങ്ങ്)മഹാക്ഷേത്രത്തിലെ ഭവദേവരണകേസരിയുടെ ലിഖിതമാണത്. വിനായകറാവു ഔറംഗബാദ്കർ മറാത്തിയിലേക്ക് തർജ്ജമ ചെയ്തത് ഇങ്ങനെഃ-

സൂര്യഘോഷന്റെ ബന്ധു കെട്ടിടത്തിന്റെ മുകളിൽനിന്ന് വീണു മൃതിയടഞ്ഞു. ഭൗതികകാര്യങ്ങളിൽ വിരക്തി വന്നതിനാല് വലിയൊരു മുനിക്ഷേത്രം കെട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വംശത്തിലാണ് ഉദയനൻ പിറന്നത്. അദ്ദേഹം പാണ്ഡവവംശത്തിലാണ് ജനിച്ചത്. നാലാമത്തെ മകനാണ് ഭവദേവന്.ധർമ്മിഷ്ഠനും ധീരനും സുശീലനുമായ അദ്ദേഹം ജൈനക്ഷേത്രം കെട്ടി. ഭണ്ഡക് ലിഖിതമെന്നു പറയുന്നത് ഈ ലിഖിതത്തെയാണ്.ഇതിന്റെ ഒറിജിനൽ ഞാനിവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.ഇതിൽഘോഷനെന്ന വാക്കേ ഇല്ല. ക്ഷേത്രം പണിഞ്ഞു(അരംഗിലും ഭണ്ഡാക്കിലും)രണ്ടും ഭവദേവരണകേസരി പുതുക്കിപ്പണിഞ്ഞു .ഇതിലെ മഹാമായിക്ഷേത്രം വിഷ്ണുക്ഷേത്രമാണ്. ലിഖിതാരംഭവും വിഷ്ണുവിനെ സ്തുതിച്ചിട്ടാണ്. ഹരജൈനധർമ്മീഹോതാ എന്നാണ് മഹാമായീവിഷ്ണുക്ഷേത്രത്തിലെ വാക്യത്തെ ജൈനക്ഷേത്രമായി കരുതാനുള്ള കാരണം.

യാ ആരിംഗ്യാചേ മഹാദേവാലയാചേ ദണ്ഡാവരസംസ്കൃത അക്ഷര ലിഹിലേത്യാചി നക്കല. സൂര്യധേയനാമേ രാജാ പൃഥ്വീപതിത്യാചാ കോൻഹീ ഏകആപ്ത മാടീവരുനപഡന് മേലാ.ത്യാചേ ശോകാസ്തവവൈരാഗ്യആംഗീ ആനുനഌഷീചസ്ഥാന മോംബാന്ധലയാചേ വംശീ ചാ രാജാ ഉദയേന നാമക യാ ജലാ പാണ്ഡവനാമക ഹാഹീ ത്യാസാരഖാ ഗുണവാൻ പ്രതാ പവാന് സദാചാരസമ്പന്ന യാ രാജാന ജൈനാച മന്ദിര ബാംധതേ ഹരജൈനധർമ്മീഹോതാ .
മഹാമായിവിഷ്ണുക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നുകിട്ടിയ ഭാഗികമായ (അറംഗ്)ശിലാലിഖിതത്തിൽ പതിമൂന്നാംവരിയിൽ രണകേ സരിനാമമുണ്ട്. ഡിസി സിർക്കാര് എവിടെനിന്നാണ് സൂര്യഘോഷനെന്ന് നാമം വായിച്ചത്. സൂര്യധേയനാമേ

എന്നതിലെവിടെഘോഷപദം.

ഉദയനൻ(ഭരത്ബലപുത്രീഭർത്താവ്)

മക്കൾ:ബലദേവ-(ഇന്ദ്രബല 2)-ഭരത്ബലപൌത്രൻ.ബലദേവനെ ശ്രീകൃഷ്ണനെന്ന പോലെ അനുഗമിക്കുന്ന പേരറിയാത്ത ഒരനുജനുമുണ്ട്.നന്നദേവൻ എന്ന് കരുതുന്നു.

നന്നദേവൻ 1 രാജാവായി. അനുജൻഏ്സാനദേവൻ 4 മക്കളിലൊരാളാണ് ഭവദേവരണകേസരി.നന്നദേവ 2 മറ്റൊരുമകനാണ്.

നന്നദേവന് 2 മക്കൾ മഹാശിവതീവരതേവനും ചന്ദ്രഗുപ്തനും തീവരതേവപുത്രൻ നന്നരാജാ.ചന്ദ്രഗുപ്തപുത്രൻ ഹർഷഗുപ്തൻ മഗധ മൌഖാരി സൂര്യവർമ്മപുത്രി വസതയെ വിവാഹം കഴിച്ചു.

ഹർഷഗുപ്തപുത്രർ ശിവഗുപ്തബാലാർജ്ജുന(ശിവനന്ദി), രണകേസരി

ഭരത്ബലന് ശൂരബല ഉദീർണ്ണവൈരനെക്കൂടാതെ ഉദയനനെന്ന പുത്രനു മുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ശൂരബലനുശേഷം ഉദയനനാണ് രാജാവായതെന്നും ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. അല്ലെങ്കിൽ ഭരത്ബലപുത്രിയുടെ ഭർത്താവായ ഉദയനനെ രാജാവാക്കിയിട്ടുണ്ടാവാം. രണ്ടായാലും ഇന്ദ്രബലൻ 2 ,ഭരത്ബ ലനെന്ന ഇന്ദ്രബലൻ ഒന്നാമന്റെ പേരക്കുട്ടിയാണ്.ജനറല് അലക്സാന്റർകണ്ണിങ്ങാം തീവരതേവകാലം എഡി 425-450 എന്നുകരുതി. ആ വംശത്തിലെ ശിവഗുപ്തബാലാർജ്ജുനന് (ഒറീസയിലെ അവസാനസോമവംശിരാജാവ്) മാടലാപഞ്ചി എന്ന ഒറീസ്സയിലെ താളിയോലഗ്രന്ഥപ്രകാരം യയാതികേസരിയുടെ സമകാലീനനാണ്. സ്റ്റെർലിങ്ങ് യയാതി 474-526 എന്നുകണക്കാക്കി.ശിവഗുപ്തന് മഹാഭവഗുപ്ത ജനമേജയന്റെ അഛനാണ്. മറ്റ് എപ്പിഗ്രാഫിസ്റ്റുകള് എട്ടാംനൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പായി തീവരതേവകാലം നിശ്ചയിക്കുന്നു.ഡി.ആർ ഭണ്ഡാർക്കര് ഗോവിന്ദ 3(രാഷ്ട്രകൂട)തോല്പിച്ച അമോഘവർഷൻ1 (സഞ്ജൻപ്ലേറ്റ്) പാണ്ഡുവംശരാജാ നന്നദേവരാജഒന്നാമന്റെ പുത്രൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഇതെല്ലാം പ്രഭാവതിഗുപ്തയുടെ പിതാവ്

ചന്ദ്രഗുപ്തനാണെന്ന ലിഖിതം കിട്ടുന്നതിനുമുമ്പ് നടന്ന കോലാഹലങ്ങളാണ്.വാകാടകന്മാർ ഗുപ്തന്മാർക്കുമുമ്പേ ഉണ്ടെന്നും ഫ്ലീറ്റീന്റെ നിർണ്ണയം ശരിയല്ലെന്നും പ്രഭാവതിഗുപ്തയുടെ ലിഖിതമാണ് തീർച്ചവരുത്തിയത്. അതായത്,പാണ്ഡുവംശികൾ എട്ടാംനൂറ്റാണ്ടിലാണെന്ന നിഗമനം പാടെ തെറ്റാണെന്നു തെളിഞ്ഞു.മിരാഷിയുടെതീവരതേവകാലം 600ലാണെന്നനിഗമനത്തിനു പോലും പിന്നിലേക്ക് ആ വംശചരിത്രത്തിന് പോകേണ്ടിവന്നു. തെക്കൻപാണ്ഡ്യസാമ്രാജ്യം അവസാനിച്ച ശേഷവും മദ്ധ്യേന്ത്യയിലെ പാണ്ഡവസാമ്രാജ്യം നിലനിന്നതായും അതും പതുക്കെ നശിച്ചതായും കണ്ടു.

വസതയുടെഅഛൻ(ശ്രീപുരംലക്ഷ്മണക്ഷേത്രലിഖിതം)സൂര്യവർമ്മന് മഗധ രാജാവാണ്.പുത്രൻ ശിവഗുപ്തബാലാർജ്ജുനന് എഴുതിച്ച ലിഖിതത്തിൽമഹാശിവതേവരതേവന്റെമരുമകനാണ് ഹർഷഗുപ്ത നെന്നുകാണാം.(ഹരഹ ലിഖിതം ഈശാനവർമ്മന്റെ പുത്രനെന്ന്)ഈ വംശങ്ങൾ തമ്മില് വൈവാഹി കസന്ധി മുമ്പേ ഉണ്ട്.ഹർഷഗുപ്തന്റെ അഛനായ ചന്ദ്രഗുപ്തനും മഗധസൂര്യവ ർമ്മനും സമകാലികരാണ്. ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ ജ്യേഷ്ഠനായ തീവരതേവൻഅവരേക്കാളുംമൂത്തവനാണ്. വിഷ്ണുക്കുണ്ഡിൻരേഖ കളിലെ പ്രമാണം മിറാഷി തന്റെ വാദത്തിന് സഹായകമാക്കുന്നു. മാധവവർമ്മന് ജനാശ്രയന്റെ 37ആം ഭരണവർഷത്തില് ഇപ്പൂർശാസനം ത്രിവരനഗരഭവനഗതയുവതിഹൃദയനന്ദന എന്ന് രാജാവിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.ത്രിവരനഗരത്തിലെ പരമയു വതി(വിദുഷിയായവധു എന്ന് കെ.വി.ലക്ഷ്മണറാവു))അഥവാ ഭവനത്തിലെ യുവതി(ഭവനയുവതി) ആണ് മാധവധർമ്മന്റെ ഭാര്യ. ത്രിവരനഗരം ഷഷ്ഠിതല്പുരുഷനായി വിഗ്രഹിച്ചാല് ത്രിവരന്റെ നഗരം കീഴടക്കി സ്ത്രീജനങ്ങളെ പരിണയിച്ചവനെന്നും വരും(മിറാഷി,സിർക്കാർ)ത്രിവരൻ തീവരതേവനാണ് എന്ന് ഇവർവിചാരിക്കുന്നു.മാധവവർമ്മജനാശ്രയന് പോളമുരുഗ്രാമം (ഗുഡ്ഡവാടിവിഷയത്തിലെ)ശിവശർമ്മന്,മകൻ ദാമശർമ്മൻ,പേരക്കുട്ടി രുദ്രശർമ്മന് എന്നിവർക്ക് (ഗൌതമഗോത്രം,തൈത്തരീയശാഖ)ദാനം ചെയ്യുന്നത് ഫാൽഗുനമാസം പൂർണ്ണചന്ദ്രനാളിലാണ്. നാല്പത്തെട്ടാം ഭരണവര്ഷത്തിൽ ഗോദാവരികടക്കുന്ന സമയത്താണ് ഈ ദാനം.

കിഴക്കൻചാലൂക്യജയസിംഹൻഒന്നാമന്റെ പൊലമുരുപ്ലേറ്റ് തന്റെ അഞ്ചാം ഭരണവർഷത്തില് അതേ ഗ്രാമം ,അതേ ഗോത്രം,ശാഖയിലുള്ള ശിവശർമ്മനും ദാമശർമ്മനും ദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.അതിൽ, രുദ്രശർമ്മനെ പൂർവ്വാഗ്രഹാരിക (മുമ്പ് ഈ അഗ്രഹാരത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനായിരുന്ന ഗുരു)എന്ന് പറയുന്നു. അതായത് മാധവവർമ്മന്റെ ദാനം ഉറപ്പിച്ച് കൊടുക്കുന്ന രേഖ യാണ് ചാലൂക്യജയസിംഹന്റേത്.

മാധവവർമ്മനുശേഷം (48വർഷം) വിഷ്ണുക്കുണ്ഡിൻ രാജാക്കന്മാർ.

ഇന്ദ്രഭട്ടാരകവർമ്മൻ. (27 വർഷം)

വിക്രമേന്ദ്രവർമ്മന് 2 (10 വർഷം)

കിഴക്കൻചാലൂക്യവിഷ്ണുവർദ്ധനന് 1 (18 വർഷം)

ജയസിംഹൻ 1 (5 വർഷം)

ആകെ 108 വർഷം. (മാധവവർമ്മനുശേഷം 60 വർഷം)നമുക്ക് ലഭ്യമാണ്. മാധവവർമ്മന്റെ കാലം മിറാഷി 525-568 എന്നും സിർക്കാര് 535-585 എന്നും കരുതുന്നു.ഇതേകാലമാണ് തീവരതേവന്റേതുമെന്ന് ഇങ്ങനെയാണ് അവരുടെ നിശ്ചയം.തീവരതേവ സിംഹാസനാരൂഢനായത് 560 എഡിയെന്നു മിറാഷി. (അദ്ദേഹം 550, 565, 535, 555 എന്നു നാലുവർഷങ്ങളില് ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് എന്നാണ് പറയുന്നത്)ഇതത്ര ശരിയായി തോന്നുന്നില്ല. കാലനിർണ്ണയം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ശിവഗുപ്തന്റെ മാതാമഹൻ സൂര്യവർമ്മൻ, മൌഖാരി ഈശാനവർമ്മന്റെ പുത്രൻ(ഹരഹലിഖിതം 554 എഡി) ത്രിവരനഗരം(മാധവവർമ്മന്റെ ലിഖിതം)ഇവയെ ആധാരമാക്കിയാണ്. ത്രിവരം തീവരന്റെ ശ്രീപുരമാണെന്ന നിഗമനത്തെ തുടർന്നാണിത്. എന്നാലേ രണ്ടു സൂര്യവർമ്മന്മാരുടെ കാലനിർണ്ണയം സാധിക്കു.

1. മഗധയിലെ വര്മ്മരാജകുടുംബത്തിലെ സൂര്യവർമ്മപുത്രി വസത ശിവഗുപ്തബാലാർജ്ജുനന്റെ അമ്മ,ഹർഷഗുപ്തന്റെ ഭാര്യ. സൂര്യവർമ്മന് മൌഖാരിയാണ്.(ഇതിനു തെളിവില്ല) ഹരഹലിഖിതം പ്രകാരം അഛനെ കാനൂജിലെ

മൌഖാരിസിംഹാസനത്തിൽ അദ്ദേഹം പിന്തുടർന്ന് ഇരുന്നതിവും തെളിവില്ല. ശിവക്ഷേത്രം പുതുക്കിപ്പണിയുമ്പോൾ യുവരാജാവായിരുന്നു. അഛൻ ഈശാനവർമ്മമൌഖാരിയാണ് .സൂര്യവർമ്മനെന്ന നാമം മൌഖാരി വംശാവലിയില് കാണുന്നതേ ഇല്ല. വസതയുടെ അഛൻ മഗധനൃപനല്ല,മഗധരാജവംശജനാണ്. ഈശാനവർമ്മന്റെ അവസാനത്തെ മകനാണെങ്കില് ഇതിനുള്ള സാദ്ധ്യതയുണ്ട്.

2. ഹരിവർമ്മന്റെ വംശക്കാരായ മൌഖാരികളെ മഗധയുടെ സിംഹാസനത്തില് അധികാരികളായി ഒരു രേഖയിലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. (എ).ഘോഷ്) ബീഹാറിലെ ഗയയില് അവരുടെ കുടുംബത്തിന്ഭരണാധികാരമുണ്ട്.(വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രത്തിൽ. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയില്).ഈശാനവർമ്മനും മകനായ സൂര്യവർമ്മനും ഹരിവർമ്മനും വർമ്മവംശമാണ്.
3. ഈശാനവർമ്മന്റെ മകനും പിൻഗാമിയും ആയ സർവ്വവർമ്മനുമുമ്പും ഹരിവർമ്മന്റെ വംശം മഗധയോ അതിന്റെ ഉത്തർപ്രദേശിലെ ചില ഭാഗങ്ങളോ ഭരിക്കയുണ്ടായിട്ടില്ല.
4. ഗൌഡ(ബംഗാൾ)ഒറീസദേശങ്ങളിൽ ഈശാനവർമ്മന് യുദ്ധങ്ങള് നയിച്ചിട്ടുണ്ട്.അവയൊന്നും സാമ്രാജ്യവിപുലീകരണത്തിനായിരുന്നില്ല. സർവ്വവർമ്മന് സേനാധിപനായി സൂര്യവർമ്മനെ അയച്ചിരിക്കാം. (അനുജനെ)മൌഖാരികൾ ഒരുകാലത്തും രാജാക്കന്മാരായിരുന്നില്ല.
5. ശ്രീപുരലിഖിതത്തിൽ മഗധയിലെ ഏറെ പ്രശസ്തമായ വർമ്മരാജകുടുംബത്തിലെസൂര്യവർമ്മനെന്നല്ലാതെ മഗധകുലമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല.മഗധയിലെരാജസിംഹാസനത്തിലല്ല, നളന്ദസർവ്വകലാശാലയിലെ വിദ്യാപീഠത്തിലാണ് മൂഷകഹൈഹയരുടെ (വലഭിവിദ്യാപീഠം)വർമ്മ, ശർമ്മ കുലങ്ങൾക്ക് പ്രശസ്തി. മൌഖാരിയായതുകൊണ്ടല്ല,വലഭിവംശത്തിലെ പ്രസിദ്ധികൊണ്ടാണ് അഭിമാനം. മൌഖാരി എന്ന വാക്ക് ലിഖിതത്തിലുപയോഗിച്ചിട്ടുമില്ല. ലക്ഷ്മണക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രശസ്തി വരുന്ന ലിഖിതം അമ്മമഹാറാണി എഴുതിച്ചതാണെന്നു നേരത്തെ പറഞ്ഞു. (നിഷ്പങ്കേ മഗധാധിപത്യമഹതാം ജാതാ കുലേ വർമ്മണാം)നിഷ്പങ്കമായ മഗധാധിപത്യം കൊണ്ടാണ് വർമ്മകുലം മഹനീയമായത്.നിഷ്പങ്കം എന്നത് വിദ്യാദാനം കൊണ്ടുള്ള ആധിപത്യമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വിദ്യാദാനം ധർമ്മയജ്ഞമാണ്. വളഭിവല്ലഭവംശത്തിലെ ജന്മതിലകങ്ങളായ

ശിവനന്ദി,ഭവനന്ദിമാർ നളന്ദയിൽനടപ്പാക്കിയതിനാലാണ് ഈ ധർമ്മസ്ഥലത്തിന്റെ മഹിമ. വളഭിയിലാണ് മൂഷകരാജാക്കന്മാർക്ക് വർമ്മ, ശർമ്മ എന്നു രണ്ടു പേരുകളുമുള്ളത്. അതായത് സൂര്യവർമ്മന് മൌഖാരി ശാഖയല്ല, വളഭി,വല്ലഭ,മൂഷകവംശത്തിന്റെ ശാഖയാണ്. മൌഖാരി സൂര്യവർമ്മനും പാണ്ഡവരാജാ ചന്ദ്രഗുപ്തനും തമ്മില് ഒരു നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഇടവേളയുണ്ട്. ചന്ദ്രഗുപ്തകാലത്താണ് വസതയുടെ അഛനായ സൂര്യവർമ്മകാലം.

നളന്ദയിൽനിന്ന് ഒരു മൌഖാരിസീല് കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. മഹാരാജാധിരാജാ സു...അവന്തിവർമ്മപുത്രന് എന്നെഴുതിയത് . ജീവിതഗുപ്തന്റെ ഒരു ദാനത്തിൽ ബാലാദിത്യന് ,പരമേശ്വരസർവ്വവർമ്മന്, പരമേശ്വരഅവന്തിവർമ്മൻഎന്നിവരുടെ ദാനങ്ങളെ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കെ.വി.ലക്ഷ്മണറാവു പറയുന്നത് തീവരനഗരം ജബൽപൂരിന് പടിഞ്ഞാറുള്ള തേവർഗ്രാമമാണെന്നാണ്. ആദ്യകാലകാലചുരിരാജാ ശങ്കരഗണകന്റെ കാലത്ത് ചേദി തലസ്ഥാനമാണിത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഛന് കൃഷ്ണവർമ്മന്റേയും ഭാര്യാപിതാവ് മാധവവർമ്മന്റേയും തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഈഗ്രാമത്തിന് ത്രിപുരി ,ത്രിപുര എന്നും പേരുണ്ട്.2000 കൊല്ലം പഴക്കമുണ്ട്. ലേറ്റ് ചാൽക്കോലിത്തിക് കാലം മുതല് കാലചുരികളുടെ അവസാനം വരെ ഇത് പ്രധാനകേന്ദ്രമായിരുന്നു.പ്രാകൃതത്തിൽ തിപുരി.ബിസി രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിലെ നാണ്യങ്ങളിൽ ഇതെഴുതിക്കാണാം. പതിനൊന്നാംനൂറ്റാണ്ടിൽ അൽബറൂണി തിയോറി എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്.ത്രിപുര,ത്രിപുരി,തേവര,തീവര,തിയോറി ഇങ്ങനെയാണ് അപഭ്രംശം. നർമ്മദാതീരത്തെ മൂന്നുപ്രധാനനഗരങ്ങളെ ന്നാണ് ആദ്യം ത്രിപുരപദത്തിൻ അർത്ഥമുണ്ടായിരുന്നത്.(മൂന്നു വര-വിശിഷ്ട-നഗരം) ത്രിപുരി ഖനനത്തിൽ വിഷ്ണുക്കുണ്ഡിന് അവശിഷ്ടങ്ങളൊന്നും കിട്ടി യിട്ടില്ല. മാധവവർമ്മജനാശ്രയകാലത്ത് ത്രിപുരി ഭരിക്കുന്നത് പരിവ്രാജകരാജാക്കന്മാരാണ്. എസ് ശങ്കരനാരായണന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇപ്പൂര് ,പോലമുരുശാസനങ്ങള് മാധവവർമ്മന്റെ സൈനികനീക്കമല്ല. മഹാഭാരതം ശാന്തിപർവ്വം ,കാദംബ രി,കഥാസരിത്സാഗരം ,ബൃഹദ് കഥാമഞ്ജരി ഇവയിലുള്ളപോലെ ഏറെക്കാലം കാണാതിരുന്ന് രാജാവ് നാട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു വരു മ്പോൾ, സ്ത്രീകൾ പ്രിയപ്പെട്ട രാജാവിനെ കാണാനായി തടിച്ചുകൂടുന്നതാണ് വിവരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ കവിതാത്മകവർണ്ണനയാണ് മാധവവർമ്മശാസനങ്ങളിലുള്ളത്.

ത്രിവരനഗരം മാധവവർമ്മന്റെ ജന്മസ്ഥലവും വാസസ്ഥാനവുമാണ്.അദ്ദേഹം ആന്ധ്രയിൽ തിരുവൂർ(ശ്രീപുരം)ആണ് ഇതെന്ന അഭിപ്രായക്കാരനാണ്. രാജാവ് മാറിമാറി സഞ്ചരിച്ച് ഭരണംനടത്തുന്ന മൂന്നുപ്രധാനതലസ്ഥാനനഗരികളെന്ന് അർത്ഥം മറ്റുപണ്ഡിതന്മാര് തരുന്നു.തീവരതേവന്റെ ശ്രീപുരം തെക്കൻ കോസലത്തിൽ കിഴക്കേഅറ്റത്തും പടിഞ്ഞാറേ അറ്റത്തുമുള്ള രണ്ടു ശ്രീനഗരങ്ങൾ ചേർന്നതാണ്. തുമ്മലഗുഡ പ്ലേറ്റ്(നൽഗൊണ്ട ജില്ല രമണപ്പേട്ട താലൂക്ക്)ശകവർഷം 488,എഡി 566-67ൽ, വിക്രമേന്ദ്രവർമ്മന് രണ്ടാമന്റെയാണ്. ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ 11ആം ഭരണവർഷത്തിലേതാണ്. സിംഹാസനാരോഹണം 555-56. പിതാവ് ഇന്ദ്രവർമ്മൻ. ഇന്ദ്രഭട്ടാരകവർമ്മന് 27 വർഷത്തിലധികം ഭരിച്ചു. (അഛനായ വിക്രമേന്ദ്രവർമ്മന് 1)സിംഹാസനാരൂഢനായില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഛൻ 48 വർഷം ഭരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (രാമതീർത്ഥം പ്ലേറ്റ് ഭരണവർഷം 27) അതിനിടയിൽ വിക്രമേന്ദ്രന് മരിച്ചതുകൊണ്ടാണ് മകന്റെ മകൻ രാജാവായത്. വിക്രമേന്ദ്രവർമ്മന്റെ പിതാവ് മാധവവർമ്മന് ജനാശ്രയനാകട്ടെ 48 വർഷംഭരിച്ചു.(പൊളുമുരു പ്ലേറ്റ്)അതിനാൽ സിംഹാസനാരോഹണം 478-479 അല്ലെങ്കില് 470-71നു ശേഷമാവുകയില്ല.ഭരണം 518-519 എഡിക്കുശേഷം നീളുകയുമില്ല.തീവരതേവൻ ഇതിന്നുമുമ്പാണ്. 520എഡി എന്ന് നിർണ്ണയിച്ചത് ഒരിക്കലും ശരിയാവുകയില്ല.ശരഭപുരംസുദേവരാജന്റെ സർവ്വാധികാരാധികൃതനും ദൂതകനുമായ ഇന്ദ്രബലൻ ഉദയനപുത്രനും തീവരന്റെ പിതാമഹനുമാണ്. ഖരോദ് ലക്ഷ്മണേന്ദ്രക്ഷേത്രത്തിൽ(വിലാസ്പൂരിലെ ഗൌരിനാരായണ ക്ഷേത്രത്തിനു 2 മൈല് വടക്ക്) കണ്ട ഈശാനദേവന്റെ ഭാഗികലിഖിത ത്തിൽ തന്റെ പിതാവ് ഇന്ദ്രബലന്റെ പാദം സർവ്വരാജാക്കന്മാരുടേയും കിരീടംകൊ ണ്ട് അലംകൃതമാണെന്നു പറയുന്നു. ഇന്ദ്രപുരം നഗരം അദ്ദേഹ മാണ് നിർമ്മിച്ചത്. എസാനദേവൻ പണിചെയ്ത ലക്ഷ്മണേന്ദ്രക്ഷേത്രം ഇപ്പോളറിയുന്നത് ലക്ഷ്മണേശ്വരമെന്നാണ്.സുദേവന്റെ ബന്ധുവും വലംകയ്യുമായിരുന്ന ഇന്ദ്രബലന് പ്രവരരാജനുശേം രാജാവാകുകയും പുത്രനായ ഈശാനദേവൻ പിൻഗാമിയാകയും എന്നതാണ് യുക്തിക്കുനിരക്കുക. ഇന്ദ്രബലന്റെ മറ്റൊരു പുത്രനായ നന്നരാജനും തെക്കൻ കോസലം ഭരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അരംഗശിലാശാസനം ഉദയനൻ,ഭവദേവരണകേസരി എന്നിവരേയും പറയുന്നു. ഇന്ദ്രബലൻ മുതൽ നന്നരാജന് വരെ നാലുപേര് നാല്പതുവർഷം ഈ ശാഖ ഭരിച്ചു. ശൈലോത്ഭവരാജാവ് ധർമ്മരാജാ 2 അഥവാ മാനഭീതന്റെ ലിഖിതങ്ങൾ:-

തന്റെ അനുജൻ മാധവന് തന്നെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കാന് ശ്രമിച്ച് പരാജയപ്പെട്ടു.ഫാസികയിലെ യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റു. തീവരരാജാവുമായി സന്ധിചെയ്ത് രണ്ടാളുംകൂടി വിന്ധ്യനുതാഴെ വെച്ച് യുദ്ധം ചെയ്തതിൽ രണ്ടാളും പരാജിതരായി.

രാജ്യം ലബ്ധ്വൈവ ദർപ്പാദ് അവിഗണിതതയാമാധവോ ജ്യേഷ്ഠഭാവാൻ

ദേശാത് അസ്മാദ് അപാസ്തും കൃതവിഷമമതിർവിഗ്രഹേ ഫാസികായാം

യുദ്ധാം ക്ഷോഭേണ മഗ്നോ നൃപതിവരം അസൌ സംശ്രിതസ്ത്രീവരാഖ്യാം

പശ്ചാത് തെൻആപിസാർദ്ധാം പുനരപി വിജിതോവിന്ധ്യപാദേഷുജീർണ്ണോ

(കൊദ്വൈണ്ഡ,നിവിന്ന,പുരിപ്ലേറ്റുകൾ)

നന്നരാജ രണ്ടാമന്റെ ലിഖിതങ്ങളിൽ തീവരദേവന് ഉത്കലത്തിന്റേയും രാജാവാണ്. ഹ്യുയാൻസാങിന്റെ കാലത്ത് കോസലരാജാവ് ക്ഷത്രിയനാണ് ജന്മംകൊണ്ട്.പക്ഷേ ,വിശ്വാസം കൊണ്ട് ബുദ്ധമതക്കാരനും സൌമ്യസ്വഭാവനുമാണ്,100 ബൌദ്ധവിഹാരം ,10000 മഹായാനികള് ആ രാജ്യത്തുണ്ട്. ഇത് ശിവഗുപ്തബാലാർജ്ജുനനെക്കുറിച്ചാണ്. ഹ്യുയാൻസാങ് വന്നത് ഹർഷന്റെ കാലത്ത് . 610ൽ പതിനാറാം വയസ്സിലാണ് ഹർഷന്റെ രാജസിംഹാസനാരോഹണം.മാധവവർമ്മന് ഹർഷന്റെ സഹായിയായിരുന്നു. ബന്ധുവും കസിനുമായിരുന്നു. രാജവർദ്ധനനെ വധിച്ച ദേവവർമ്മഗുപ്തന്റെ ഇളയ സഹോദരനും പ്രഭാകരവർദ്ധനന്റെ മരുമകനുമാണ് അയാൾ.അപ്പോള് തീവരദേവനു 660-680 വരെ ഭരണംനിർണ്ണയിക്കണം.മകനായ നന്നരാജ രണ്ടാമന് 680-700 വരെയും.ഇത് പേജ് 157ലാണ്. പേജ് 155ൽ ശിവഗുപ്തബാലാർജ്ജുനനാണ് ഹ്യുയാൻസാങ് കണ്ട രാജാവെന്നു പറഞ്ഞിട്ട്, പേജ് 157ൽ ശിവഗുപ്തബാലാദിത്യന് എട്ടാംനൂറ്റാണ്ടിലാണെന്ന് പറയുന്നതിൽ യുക്തിയുണ്ടോ. ഹ്യുയാങ്സാങ് വന്നപ്പോൾ കണ്ട ഹർഷവർദ്ധനന് ഹർഷഗുപ്തനും അഛന് ചന്ദ്രഗുപ്തന് പ്രഭാകരവർദ്ധനനുമാണെങ്കില് (പരമഭട്ടാരകബിരുദം) കാലഗണന ശരിയാവും. പ്രഭാകരവർദ്ധനനുമുമ്പ് പുഷ്പഭൂതിവംശത്തില് ഉദയനൻ മുതലെണ്ണിയാല് മൂന്നുരാജാക്കന്മാരെ കിട്ടുകയും ചെയ്യും.ഹർഷനു ശേഷമാണ് മാധവവർമ്മ അന്നത്തേക്ക്

വയോവൃദ്ധനായ തീവരതേവനോട് ചേർന്ന് ധർമ്മരാജാവോടു യുദ്ധം ചെയ്തതെന്നുവരും. അങ്ങനെയെങ്കില്, ഭട്ടാരകവംശജരാണ് ഇവരെല്ലാവരുമെന്നും അവരുടെ വിഭിന്നശാഖകള് തമ്മിലുള്ള അവകാശത്തർക്കം മാത്രമാണ്,മറ്റൊരുയുദ്ധവും ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും ഭരണമോ, ജനജീവിതമോ ഒരുവിധത്തിലും ബാധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെന്നും മനസ്സിലാവും. മേഖല പാണ്ഡവരും കാലഞ്ജരപാണ്ഡവരും പൊതികൈ പാണ്ഡ്യരും ഇവരുടെയെല്ലാം പൂർവ്വക്ഷേത്രമായമല്ലാള(മലയാള)ത്തിലെ ശരഭപുരീയനാഗരാജ വംശവുംഹൈഹയമൂഷക,യാദവ.നാഗ,ശതകർണ്ണികളുടെ ,സോമവംശികളുടെ വ്യത്യസ്തശാഖകൾ മാത്രമാണ്. അപ്പോൾ, വാകാടക,നാഗ,ശതകർണ്ണികളുടെ തുടർച്ചയായ ഭരണം സോമവംശിരാജാക്കന്മാരുടെ തുടർഭരണമായിരുന്നു എന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

ഉദയനഇതിരാജാ യഃകുലേ പാണ്ഡവാനാം

സകലഭുവനനാഥസ്യാസ്യഭദ്രേശ്വരസ്യ

പവനലുലിതചിഹ്നം രമ്യകാന്തീഷ്ടകാഭി

ഗൃഹിവരമതിഭക്ത്യാം കാരിതം തേനപൂർവ്വം

കാലഞ്ജരത്തിലെ ഭദ്രേശ്വരശിവക്ഷേത്രംഇദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചതാണെന്ന് എപ്പിഗ്രാഫിക്ക ഇൻഡിക്ക. അത് ഇഷ്ടക കൊണ്ടായിരുന്നു.(മൊഹഞ്ജോദാരോവിലും ഹരപ്പയിലുമെന്നപോലെ). ബലദേവനെന്ന ഇന്ദ്രബലൻ ശരഭപുരിസുദേവരാജന്റെ സർവ്വാധികാര്യക്കാരനും ദൂതനുമായി (ഏറ്റവും വിശ്വസ്തനു മാത്രമാണ് ഈ ജോലികൾ കൊടുക്കുക.)ജീവിതമാരംഭിച്ചു. മേഖലപാണ്ഡവൻ ഭരത്ബലന്റെ പേരക്കിടാവാണ് അദ്ദേഹം.മേഖല ഉച്ചകല്പമഹാരാജാ ഹസ്തിൻ പിടിച്ചടക്കിയപ്പോഴാണ് ഇദ്ദേഹം കോസല സഭയിലെ ആശ്രിതനായി കൂടുന്നത്.അതായത്,ഉദയനപുത്രനെങ്കിലും ,ഉദയനസിംഹാസനത്തിലിരിക്കാൻ കഴിയാതെ പോയി. പേരറിയാത്ത ഒരനുജനും ബലരാമനെ കൃഷ്ണനെന്നപോലെ ,ബലദേവനെ സദാ അനു ഗമിച്ചിരുന്നു.നന്നഒന്നാമന്റെ ലിഖിതം പരാമർശിക്കുന്ന ഇദ്ദേഹത്തേയും നൃപൻ,ക്ഷിതിഭർത്താ മുതലായ വിശേഷണങ്ങള് കൊടുത്ത് ബഹുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അനുജൻ ജ്യേഷ്ഠന്റെ വിശ്വസ്തസഹചാരിയായി , സിംഹാസനാരൂഢനാകാതെ, സാമന്തനായി തുടർന്നിട്ടേ ഉള്ളു.ഇന്ദ്രബലന്റെ ഒരു പുത്രൻ ഈശാനദേവൻ ഖരോദ് ശാസനത്തില് ലക്ഷ്മണക്ഷേത്രത്തിന് ഏതാനും ഗ്രാമങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹവും

സാമന്തനായിരുന്നു.ജ്യേഷ്ഠൻനന്ന ഒന്നാമൻ (രാജാധിരാജാ)ചക്രവർത്തിയായിരിക്കുന്നതിനെ പിന്തുണക്കുന്നു. ഭവദേവന്റെ അരംഗ് ലിഖിതത്തിൽനന്നരാജനെന്നസഹോദരനെ(കസിൻ) പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. അതായത്,നന്നൻഒന്നാമന് ചക്രവർത്തി, അനുജന്മാർ രണ്ടു പേർ)ഈശാന,ഭവദേവന്മാർ)ഒന്നിച്ച് കൂട്ടുഭരണം. രാഷ്ട്രത്തെ മൂന്നുനഗരങ്ങളിലിരുന്ന് ഒന്നിച്ച് ഭരിക്കുന്നു.കേരളത്തിലും ,ദക്ഷിണേന്ത്യയില് പൊതുവേയും ഈ രീതി (മൂവേന്തർ മൂന്നുനഗരങ്ങളിലിരുന്ന്ഭരിക്കുന്നത്) പതിവാണ്.ഇന്ദ്രബലൻ മരിച്ചപ്പോൾ,നന്നരാജനും ഈശാനനും ചെറിയകുട്ടികളായതുകൊണ്ട് ജ്യേഷ്ഠന്റെ മക്കളെ സ്വന്തം മക്കളെപ്പോലെ വളർത്തി അവരുടെ പ്രായപൂർത്തിവരെ റീജന്റായി ഭരിച്ചത് ഭവദേവനെന്ന (പേജ് 160)പ്രസ്താവന ശരിയാവണമെന്നില്ല. അതുചെയ്തത് പേരറിയാത്ത, കൃഷ്ണനെപ്പോലെ പിന്തുടർന്ന , കൃഷ്ണനാണ്.(ഭവദേവന്റെ പിതാവ്)ഭവദേവൻ 1 ഭവദേവന് 2വിന്റെ അഛനാണെന്നുവന്നാലേ നേരത്തെപറഞ്ഞത് ശരിയാവൂ. ഭവദേവൻ 2 നാലാമത്തെ പുത്രനെന്നത് ,ജ്യേഷ്ഠന്റെ മക്കൾക്കുശേഷം വന്ന സ്വപുത്രനാകയാലാണ്.

ഭവദേവൻ രണകേസരിയാണ്. യുദ്ധങ്ങളില് ശത്രുദേശങ്ങളെ അടക്കുന്നവനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റുബിരുദങ്ങളിലൊന്ന് അപ്രിയവൈശികനെന്നാണ്.വൈശികതന്ത്രങ്ങളിൽ പ്രിയമില്ലാത്തവൻ. നന്ന ഒന്നാമന്റെ അരംഗ് ലിഖിതം അദ്ദേഹത്തെ ചിന്താദുർഗ്ഗനെന്നു വിളിക്കുന്നു.അദ്ദേഹം സ്വയം അപ്രാപ്യമായ ദുർഗ്ഗമായി,ശത്രുക്കളിൽ ചിന്ത വളർത്തി. ചിന്തയുടെ (തത്വചിന്ത)ദുർഗ്ഗത്തില് അപ്രാപ്യമായ പദവി നേടി പണ്ഡിതനായി. സൂര്യദേവന്റെ ബുദ്ധക്ഷേത്രം പുനരുദ്ധരിച്ച്, പടികളോടുകൂടിയ കിണറും തോട്ടവും ചുറ്റും നിർമ്മിച്ചു. രണകേസരിയായി ഹിംസ നടത്തിയ അദ്ദേഹം അവസാനം അഹിംസയെ ആശ്ലേഷിച്ചു.ഈശാനദേവൻ വിഷ്ണുവിനും നന്നദേവൻ 1 ശിവനും വഴിപെട്ടു. ശ്രീപുരലിഖിതപ്രകാരം ശിവഗുപ്തബാലാർജ്ജുനന് തന്റെ ഭൂമിമുഴുവനും ശിവക്ഷേത്രം കൊണ്ടുമൂടിയതായി പറയുന്നു.നന്ന ഒന്നാമന്റെ അരംഗ് ശിലാലിഖിതം ബണ്ഡക്ക് (ഭദ്രാവതി)എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നാണ് കിട്ടിയത്. വിദർഭ അഗസ്ത്യപത്നി ലോപാമുദ്രയുടേയും, (ആദ്യതമിഴ്സംഘകാലത്തെ വിദ്വത് ദമ്പതിമാര്)ശ്രീകൃഷ്ണപത്നിരുഗ്മണിയുടേയും(രണ്ടാം തമിഴ്സംഘകാലത്തെ തുവരികൈക്കോമാനെന്ന വിദ്വത്ദമ്പതിമാര്)പിതാവിന്റെ രാജ്യമാണ് എന്നും ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രത്തിൽ അതിപ്രധാന പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും വിസ്മരിക്കാവതല്ല.

നന്ന ഒന്നാമനുശേഷം മഹാശിവതീവരനാണ് രാജാവായത്. (തീവരതേവ) ശരഭപുരീയ,സോമവംശികളെ പോലെ മഹത് എന്ന് നാമമാരംഭിക്കുന്നു. ശരഭപുര,സോമവംശികൾക്ക് മഹത് കഴിഞ്ഞാല് ഒറ്റനാമമാണ്. പാണ്ഡുവംശീയർക്ക് തീവരതേവന്നുശേഷം രണ്ടുനാമം വരും.ഒന്ന് സ്വന്തനാമം. മറ്റേത് കിരീടധാരണസമയത്ത് ലഭിക്കുന്നനാമം.ഇതിനോട് മഹാ ചേർക്കുന്നു.തേവ എന്നാണ് കിരീടധാരണസമയത്ത് ലഭിക്കുന്നത്. (മൂഷകവംശം എലിയങ്കാട്ടിൽ പണ്ട് കണ്ടൻതേവ,ശേഖരൻതേവ മുതലായ പേരുകളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്.ഇതുംകേരളസാമ്യമാണ്).ശിവനെന്നാവണം തീവരതേവന്റെപേർ.മഹാശിവതേവരെന്നത്കിരീടധാരണശേഷം, ദക്ഷിണഭാഷാശൈലിയില് കിട്ടിയ പേരാണ്. തേവരതേവ(ദേവദേവ)എന്നത് ചക്രവർത്തിപദം കിട്ടിയപ്പോഴും. ചക്രവർത്തിയെ രാജരാജ,ദേവദേവ എന്നെല്ലാം വിളിക്കുന്നു.ഫ്ലീറ്റ് നന്നദേവന്റെ ദത്തുപുത്രനാണ് തേവരതേവനെന്ന് കരുതുന്നു. നന്നദേവസ്യ തനയപ്രാപ്ത എന്ന രെത്തിംപ്ലേറ്റ് (വരി 36(വെച്ചാണ് ഇത്. എന്നാൽ ബോൻത, ബലോഡപ്ലേറ്റുകളിൽ നന്ദദേവസ്യതനയ പ്രാപ്തസകലകോസലാധിപത്യ എന്നാണ് കാണുന്നത്. തനയ എന്നതിന്റെ കൂടെയല്ല,പ്രാപ്തപദം കോസലാധിപത്യത്തിന്റെ കൂടെയാണ്..

രജിംപ്ലേറ്റ്ഃ- സ്വാമിഭവനപ്യ ബഹുലപനോ. ഫ്ലീറ്റ് സ്വാമിഭവനേപ്യ ബഹുലപനോ എന്നാണ് വായിക്കുന്നത്.തീവരതേവൻ തന്റെ സ്വാമിഭവനത്തിലാണ് വസിച്ചതെന്നു കരുതാന് ഇതാണ് കാരണം. മറ്റുരണ്ടു പ്ലേറ്റുകളിൽസ്വാമിഭവനപ്യ ബഹുലപനോ എന്നാണ്. തീവരതേവൻതന്നെയാണ് സ്വഭവനസ്വാമി. പഞ്ചനാദങ്ങളും കീഴടക്കിയ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ (സമധിഗതപഞ്ചമഹാശബ്ദ) കിരീടങ്ങള് അദ്ദേഹത്തീനറെ പാദങ്ങളെ അലങ്കരിച്ചു.അരംഗശിലാശാസനത്തിൽ പിതാവ് നന്നരാജനും രാജാധിരാജാ,അധിരാജാ മുതലായ ബിരുദങ്ങളുണ്ട്.
കോസലാധിപതി,സകലകോസലോത്കലാദിമണ്ഡലാധിപത്യപ്രാപ്തന്മാഹാ ത്മ്യസ്യ മുതലായ പരാമർശങ്ങള് കാണുന്നു.നന്നരാജൻ കോസലാധിപതിയാണ്.പുത്രനായ തീവരതേവൻ ഉല്കലം കൂടി ഭരിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ മാധവന് ധർമ്മരാജ രണ്ടാമൻമാനഭീതശൈലോത്ഭവനെ നേരിട്ടു(ജ്യേഷ്ഠനെ).അന്നുലഭിക്കാതെ

പോയ ഉത്കലാധിപത്യം അധബാര പ്ലേറ്റ് കാലമാവുമ്പോളേക്കും തേവരതേവന് കിട്ടുന്നു.എന്നാൽ തീവരതേവപുത്രനായ നന്നരാജ രണ്ടാമൻ ഉത്കലാധിപതിയല്ല. ശൈലോത്ഭവ അഥവാ പർവ്വത (ഗിരിജ)ജനരാജാക്കന്മാരുടെ സാമ്രാജ്യം കൊങ്ങോദമണ്ഡലമാണ്.(കൊങ്ങ്, ഉദകമണ്ഡലം,കൊങ്ങുചേരന്മാരുടെ രാജ്യം)അവിടെയല്ല, ഉത്കലമണ്ഡലത്തിലാണ് തീവരതേവ ആധിപത്യം കുറച്ചുകാലത്തേക്ക് സ്ഥാപിച്ച് വസിച്ചത്. തേവരതേവന്റെ ഒരുമകളെ നന്നരാജനാണ് വിവാഹംകഴിച്ചിരിക്കുന്നത് (പ്രിയജാമാതൃർ എന്ന പ്രയോഗം)അദ്ദേഹം (തേവരതേവ)പഞ്ചമഹാശബ്ദങ്ങളെ കീഴട ക്കിയവനാണ്.(ഉവച്ചനെന്നാണ് തമിഴിലെ പഴയ ലിഖിതങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം സംഗീതസ്വരങ്ങളെകീഴടക്കിയവരെ പറയുക.ഈ വൈശികതന്ത്രത്തിൽ പ്രിയമില്ലാത്ത അപ്രിയവൈശികനായിരുന്നു ഭവദേവരണകേസരി എന്ന് നേരത്തേ കണ്ടു)ജാമാതാവിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരമാണ് നിത്യം മുപ്പതുപേർക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കാനുള്ള ഉത്തരവ് അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്.അതിന്നായി ഒരു ഗ്രാമവും വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു.തീവരതേവന് പരമവൈഷ്ണവ എന്ന ബിരുദവുമുണ്ട്. സീലുകളിൽ ഗരുഡചിഹ്നമാണ്.ശംഖചക്രങ്ങളും ഇരട്ടനാഗചിത്രവും സീലുകളിലുണ്ട്. നാഗ്പൂർ,ഇട്ടാർസി പാതയില് മുൾത്തായ്ക്ക് അടുത്ത തീവർക്കേദ് തീവര തേവന്റെ നാമത്തിലുള്ള ഗ്രാമമാണ്.(കൊച്ചിയിലെ തേവര എന്നപ്രദേശം , തമിഴ് നാട്ടിലെ തേവർ സമുദായം എന്നിവക്ക് തേവരതേവന്റെ കുലവും ദേശവുമായി ബന്ധമുണ്ടോ എന്നത് ചിന്താവിഷയമാണ്)

മഹാനന്നരാജാ 2 തീവരതേവന്റെ പുത്രനാണ്. അധബാരശാസനം അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. അതിൽ സീലില്ല. അവസാനഭാഗം അപൂർണ്ണവുമാണ്.(തിയ്യതിയില്ല) ആദ്യഭാഗം അഛന്റെ (മഹാശിവതീവര)പ്രശസ്തി. കൃഷ്ണനു(കൈടഭാരി)ക്ക് പ്രദ്യു മ്നനെന്നപോലെ തീവരതേവന് നന്നരാജനെന്ന പുത്രനുണ്ടായെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ പുത്രന് കോസലാധിപതി മാത്രമാണ്. ശിവഗുപ്തബാലാർജ്ജുനന്റെ ശെങ്കപ്പട്ട് ശിലാശാസനത്തില് നന്നരാജാ രണ്ടാമനെ പരാമർശിക്കുന്നു.അതിൽ മൂന്നുതലമുറ മുഖ്യന്മാരെ പറയുന്നു. ശിവരക്ഷിത,ദേവരക്ഷിത,ദുർഗ്ഗരക്ഷിത. ഇതിലെ ദുർഗ്ഗരക്ഷിതൻശിവഗുപ്തബാലാർജ്ജുനന്റെ സമകാലീനനും സാമന്തനു

മാണെന്നു പറയുന്നു.ദേവരക്ഷിതനാണ് നന്ദരാജന്റെ വിശ്വസ്തസഹായി. വരദാനദിവരെയുള്ള വിന്ധ്യദേശം നന്നരാജനിൽനിന്നു ഭരിക്കാനായി ലഭിച്ച സാമന്തനാണ് ദേവരക്ഷിതന്. വർദ മഹാരാഷ്ട്രയിലെ വിദർഭയിലൂടെ ഒഴുകുന്നു. അതായത് അന്ന് (ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനംവരെയും എട്ടാംനൂറ്റാണ്ടിലും) വിദർഭ ഭരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രകൂടസാമന്തന്റെ പേരും നന്നരാജനെന്നാണ്. പടിഞ്ഞാറ് വിദർഭവരെ പാണ്ഡവന്മാരുടെ വിവിധശാഖകളുടെ കയ്യിലാണ്. (സോമവംശീയരുടെ).തീവരതേവനെപ്പോലെ നന്നരണ്ടാമനും പരമവൈഷ്ണവബിരുദമുള്ളവനാണ്.അധബാരപ്ലേറ്റിൽ ദാനം കൊടുക്കുന്നതും ഒരു ഭാഗവതന്നാണ്. പേരക്കുട്ടിയുടെ ലിഖിതങ്ങളിൽനിന്നാണ് ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ നാമം നാം കാണുന്നത്. ശ്രീപുരം ലക്ഷ്മണക്ഷേത്രലിഖിതത്തില് നൃപതി,അവനീഭൃതാം അധീശ്വര എന്നു കാണുന്നതിനാൽനന്ന രണ്ടാമനുശേഷം ചന്ദ്രഗുപ്തന് എന്ന ഒരു വ്യക്തി രാജ്യം ഭരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചന്ദ്രഗുപ്തന്റേയോ ഹർഷഗുപ്തന്റേയോ ലിഖിതങ്ങളൊന്നും കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് തീവരന്റെ സാമന്തരായി ദക്ഷിണകോസലത്തിൽ വാണിരിക്കാമെന്നല്ലാതെ അവരവിടെ സിംഹാസനാരൂഢരായിട്ടില്ല എന്ന് സിർക്കാരും ദീക്ഷിത്തും വിചാരിക്കുന്നു.ശിവഗുപ്തൻ 57 വർഷം ഭരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നന്നെ ചെറുപ്പത്തില് രാജാവായിട്ടുമുണ്ട്. ഗുപ്തനാമം ഇക്കാലംമുതലാണ് പാണ്ഡുവംശത്തിൽ കാണുന്നത്. ഭണ്ഡാർക്കര് രാഷ്ട്രകൂടഗോവിന്ദമൂന്നാമനെ നാഗഭട്ടനോടൊപ്പം തോല്പിച്ച ചന്ദ്രഗുപ്തനാണ് തീവരതേവന്റെ അനുജനായ ചന്ദ്രഗുപ്തനെന്നു കരുതുന്നു.(സഞ്ചൻപ്ലേറ്റ് അമോഘവർഷന് 1).ശ്രീപുരം ലക്ഷ്മണക്ഷേത്രലിഖിതം (വരി 6) ബലദേവൻ(ഹലി)കംസാരിയെ (കൃഷ്ണനെ)എന്നപോലെ ജ്യേഷ്ഠനെ പിന്തുടർന്നു എന്നു പേരെടുത്തുപറയാതെ പരാമർശിച്ചത് ചന്ദ്രഗുപ്തനെയാണെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്നു.അധികാരധവള എന്ന ബിരുദം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. തീവരതേവനെക്കൂടാതെ ചന്ദ്രഗുപ്തന് മറ്റൊരു സഹോദരനും കൂടിയുണ്ട്. (എച്ച്.കൃഷ്ണശാസ്ത്രി).ഹർഷഗുപ്തനെ ശിവഗുപ്തന്റെ പ്ലേറ്റുകളിൽ ഹർഷദേവനെന്നും വിളിക്കുന്നു.രേഖകൾ പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിനു ശക്തമായ ഭരണാധികാരമുണ്ട്. സൂര്യവർമ്മപുത്രി വസത എന്ന വർമ്മകുലക്കാരി ഭാര്യ(ലക്ഷ്മണക്ഷേത്ര ലിഖിതം).ഈ വിവാഹത്തിന് പാണ്ഡുവംശികള് വളരെ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തതായി

രേഖകളിൽ കാണുന്നു.ഹർഷന്റെ ഓർമ്മക്ക് ഭാര്യ പണിതതാണ് വിഷ്ണുക്ഷേത്രം .ഹർഷന് വൈഷ്ണവനാണ്. സദാ അച്യുതപൂജ ചെയ്തിരുന്നു എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതിനാലാണ് പത്നി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മക്ക് വിഷ്ണുക്ഷേത്രം പണിഞ്ഞതെന്നും. അവരുടെ മകന് ശാസനങ്ങളിൽ, മഹാസിവഗുപ്തനും സീലുകളില് ശിവഗുപ്തനും മറ്റുരേഖകളിലെല്ലാം ശിവഗുപ്തബാലാർജ്ജുനനനും ആയി അറിയപ്പെടുന്നു. അനുജനായ രണകേസരി, ശിവഗുപ്തന്റെ മകൻ ശിവനന്ദി, അമ്മാമൻ ഭാസ്കരവർമ്മനെന്നിവരുടെ പേരുകളും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഭാസ്കരവർമ്മന്റെ ഉപദേശപ്രകാരമാണ് ശിവഗുപ്തന് ബുദ്ധസന്യാസിമഠത്തിന് ഒരു ഗ്രാമം ദാനം ചെയ്യുന്നത്.നന്ദരാജ രണ്ടാമന്റെ കാലത്തുള്ള ബ്രാഹ്മണ വംശമാണ് ശിവഗുപ്തകാലത്തും ഭരണകാര്യങ്ങളില് രാജാവിന്റെ പ്രധാന ഉപദേഷ്ടാക്കൾ. ഇവരിൽ ദുർഗ്ഗരക്ഷിതനാണ് ശിവഗുപ്തന്റെ സെങ്കപ്പട്ട് ശിലാലിഖിതത്തില് പറയുന്ന ,ധർമ്മയജ്ഞങ്ങളുടെയെല്ലാം ഉത്തരവാദി.ശിവഗുപ്തന്റെ ഭരണവർഷം 57ൽ(ലോധിയ പ്ലേറ്റ്)ദാനം ചെയ്ത വൈദ്യ പാലി,ഖദിരപത്ര എന്നീ ഗ്രാമങ്ങൾ ഒറീസ,കാലഹന്തി,സംബൽപൂർഭാഗ ത്താണ്. അതായത്,തീവരതേവന്റെ ധർമ്മയജ്ഞത്തിന്റെ ഭാഗമായ ഉത്കലമണ്ഡലത്തിലെ ഗ്രാമദാനം അപ്പോഴുമുണ്ട്. ഭരണാധിപത്യം ഇല്ലാതായെങ്കിലും.

സംസ്കൃതകാവ്യശൈലി സോമവംശികാലത്ത് കോസലത്തിൽ വികസ്വരമാണ്. ശൈവ,വൈഷ്ണവ,ബൌദ്ധ,ജൈനവിദ്യാസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഒരേപോലെദാനംചെയ്യുന്നവരാണ് രാജാക്കന്മാരെല്ലാം.മതഭേദമില്ല. രാജാക്കന്മാർക്കോ അവരുടെ ഉപദേഷ്ടാക്കളായ ബ്രാഹ്മണർക്കോ അതിലൊരു സ്പർദ്ധയും കാണാനില്ല. എട്ടാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനമാണ് ശിവഗുപ്തബാലാർജ്ജുനനുശേഷം സഹോ ദരനായ രണകേസരിയും മകനായ ശിവനന്ദിയും സിംഹാസനാരൂഢരായതെ ന്നു പറയുന്നുവെങ്കിലും ഇതിന് തെളിവൊന്നും കിട്ടിയിട്ടില്ല.രജിമിലെ രാജീവലോ ചനക്ഷേത്രഭിത്തിയിലെ (റൈപൂരിന് 28 മൈല് തെക്ക്)ഒരൊറ്റശിലാലിഖിതം നളരാജാ വിലാസതുംഗൻ വിഷ്ണുക്ഷേത്രം പണിതതായി കാണിക്കുന്നു. ശിവഗുപ്തനുശേഷം റൈപ്പൂരില് നളവംശമാണ് ഭരിക്കുന്നത്.

ഒറീസ്സയിലെ പഴയ നാരായണപുരം(ഇപ്പോളത്തെ ഗോവിന്ദപുരം)ഇതുപോലെ ഒരു അപൂർണ്ണലിഖിതത്തില് രണകേസരിയെ പരാമർശിക്കുന്നു. ബാൽപൂരിലെ (റായി ഗാർഹ് മദ്ധ്യപ്രദേശ്)ഒരു കാർണീലിയൻസീലില് രാണകബാല കേസരി എന്ന പേരും ഏതെന്നു മനസ്സിലാക്കാനാത്ത ഒരു മൃഗചിത്രവുമുണ്ട്. അവി ടെത്തന്നെഒരു സ്വർണ്ണനാണ്യം,ഒരു വെള്ളിനാണ്യം ,ശ്രീകേസരി എന്ന ലിഖിതം ഇവ കിട്ടി.ശിവഗുപ്തബാലാർജ്ജുനകാലത്തെ വിശ്വസ്തനായ സാമന്തരാജാ രണകേസരി ശിവഗുപ്തനുശേഷം രാജാവായപ്പോൾ അടിച്ച നാണ്യങ്ങളാവാം എന്നു കരുതുന്നു.ബാലകേസരി തന്നെയാണോ രണകേസരിയും. അത് തീർച്ചയില്ല.പാണ്ഡുവംശികളുടെ പടിഞ്ഞാറൻഛട്ടിസ്ഗാർഹ് ഭാഗം നള,ബാണ,കാലചുരികളുടെ അധീനതയില്(ക്രമത്തിൽ)ആയതിനുശേഷവുംവീണ്ടും പടിഞ്ഞാറൻഒറീസ യും കോസലത്തിന്റെ കിഴക്കുഭാഗവും സോമവംശീയർഭരിക്കുന്നുണ്ട്.

സോമവംശീയർഃ-

പടിഞ്ഞാറേ ഒറീസയിൽ പിന്നീട് അധികാരത്തില് വന്ന സോമവംശീയർ കോസലപാണ്ഡുവംശീയരുടെ ഒരുശാഖയാണ്.സോമകുലതിലകങ്ങളാണ് ഇവരും രേഖകളിൽ. മഹാശിവഗുപ്ത രണ്ടാമൻ യയാതി ശീതാംശുവംശവിമ ലാംബരപൂർണ്ണചന്ദ്രനെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു.മഹാശിവതീവരന്റെ കാലത്തും സോമവംശമെന്നല്ലാതെ പാണ്ഡുവംശമെന്നു പറയുന്നില്ല. മഹാശിവഗുപ്ത 2 എന്നത് മഹാശിവഗുപ്ത എന്ന പാണ്ഡുവംശകോസലരാജാക്കന്മാരുടെ പിന്തുടർച്ചയാണെന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്.പാണ്ഡു മഹാഭാരതകാലം മുതലുള്ള രാജാവാണ്. അതിലും പഴയ പൂർവ്വികനായ യയാതിയുടെ നാമത്തിലാണ് ഇവരറി യപ്പെടുന്നത്.വംശപ്പഴമ ഇപ്രകാരം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇവ സ്വനാമങ്ങളല്ല,സ്വനാമത്തോട് കിരീടധാരണവേളയില് ചേർക്കുന്ന പ്രശസ്തിപദങ്ങളാണ്.ശിവ,ഭവ മുതലായ നാമങ്ങളുടെ ആവർത്തനവും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.(ശിവനന്ദി,ഭവനന്ദി എന്ന വല്ലഭമൂഷക വംശത്തിന്റെപ്രശസ്തിനാമങ്ങളാണിവ.)മാദലാപഞ്ചി (മദ്ധ്യകാലഒറീസാ മേധ)ഈ സോമവംശീയരെ കേസരിരാജാക്കന്മാരെന്നും വിളിക്കുന്നുണ്ട്. കേസരി അഥവാ നൃസിംഹനാമം സോമ(ചന്ദ്ര)വംശം സ്വീക രിച്ചിരുന്നു. കർണ്ണനെന്ന മഹാശിവഗുപ്തനെന്നാണ് കർണ്ണന്റെ സ്വന്തം

ശാസനത്തിൽ കാണുന്നതെങ്കിലും സന്ധ്യാകരനന്ദിയുടെ രാമപാലചരിതത്തിൽ രണ്ടാംപരിഛേദം അഞ്ചാംശ്ലോകത്തില് ഉത്കലാധിപൻ കർണ്ണകേസരിയെ രാമപാലന്റെ സാമന്തര് തോല്പിച്ചു എന്നാണ് കാണുന്നത് . തീവരതേവന്റെ കാലത്ത് ഉത്കലത്തിൽ അധികാരത്തില് വന്ന പാണ്ഡുവംശശാഖയാണ് പിന്നീട് കേസരിശാഖയായി അറിയപ്പെട്ടത്. മഹാഭവഗുപ്ത 1 ജനമേജയന്റെ ചൌദാർപ്ലേറ്റുകളില് കോസലേന്ദ്രപദമുണ്ട്. മഹാശിവഗുപ്ത 1 യയാതിയുടെ എട്ടാംഭരണവർഷത്തിലെ പാടലീപുത്രലിഖിതം സ്വഭാവതുംഗൻ കോസലത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്ന ചന്ദ്രന്റെ (സോമ)ചന്ദ്രികയാണെന്നു പറയുന്നു.കോസലത്തിലെ സ്വയംവരങ്ങളിൽ മഹാശിവഗുപ്ത 3 യയാതി (ജടേസിംഗ ദുംഗ്രി പ്ലേറ്റ്) പ്രസിദ്ധനാണ് .കോസലത്തിൽ സന്ധിവിഗ്രഹികളെ നിയമിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ബലിജാറിപ്ലേറ്റിൽ (ഉദ്യോതകേസരി) ഉത്കലത്തിന്റേയും കോസലത്തിന്റേയും മഹാസന്ധിവിഗ്രഹി രുദ്രദത്തനാണ്.കേൾഗ പ്ലേറ്റിൽ (കുമാരസോമേശ്വര)തന്റെ പൂർവ്വികന് അഭിമന്യു സോമകുലത്തിന്റെ ഉദ്യോതകേസരിയിൽനിന്ന് സമ്മാനമായി കോസലരാജ്യം നേടിഎന്നു പറയുന്നു.സോമകുലക്കാർ ദാനം കൊടുക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങളെല്ലാം കോസലത്തിലെ ഗ്രാമങ്ങളാണ് .അത് കൊടുക്കുന്നതും കോസലഗ്രാമവാസികൾക്കുതന്നെയാണ്.

പണ്ഡിതാഭിപ്രായപ്രകാരം ഇവരുടെ വംശവുംകാലവും

1. ശിവഗുപ്ത (855 -880എഡി)
2. മഹാഭവഗുപ്ത 1 ജനമേജയ(880-920)
3. മഹാശിവഗുപ്ത1 യയാതി (920-955)അനുജൻ വിചിത്രവീര്യന്
4. മഹാഭവഗുപ്ത 2 ഭീമരഥ 955-975. വിചിത്രവീര്യപുത്രനായഅഭിമന്യു
5. മഹാഭവഗുപ്തന് 3 മക്കൾ.അവരിൽ ഒന്നാമന് മഹാശിവഗുപ്ത 2 ധർമ്മരഥ 975-995 വരെ ഭരിച്ചു
6. രണ്ടാമത്തെ പുത്രനായ മഹാഭവഗുപ്ത നഹുഷ 995-1010 വരെ
7. മൂന്നാമത്തെ പുത്രനായ ഇന്ദ്രരഥ(ശംഖരഥ,വംഗരഥഎന്നും പേർ)1010-1022 വരെ
8. അഭിമന്യുപുത്രനായ മഹാശിവഗുപ്ത 4 യയാതി (ചണ്ഡിഹര)1022-1040വരെ

9. മഹാഭവഗുപ്ത 4 ഉദ്യോതകേസരി (ചണ്ഡിഹരപുത്രന്)1040-1065 .അനുജൻ അഭിമന്യും(സോമേശ്വര)രാജാവായില്ല.
10.മഹാശിവഗുപ്ത 4 ജനമേജയ 1065-1080
11.മൂത്തമകൻ മഹാഭവഗുപ്ത 5 പുരഞ്ജയ 1080-1100
12.അനുജനായ മഹാശിവഗുപ്ത 5 കർണ്ണന് 1100-1113

അനന്തവർമ്മൻചോഡഗംഗന്(ചോളഗംഗൻ) അവസാനരാജാവായ സുവർണ്ണകേസരിയെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി എന്ന് മാടലപഞ്ചി (ഒറീസ ക്രോണിക്കിൾ).ഇത് 1112-1114ന് ഇടയിലാണ് സംഭവിച്ചത്.ഇക്കാലത്ത് ചോളന്മാർ ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ എല്ലാ വല്ലഭവംശജരേയും തോൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നശിപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഗോവിന്ദപുരം ലിഖിതത്തിൽ കാണുന്ന രണകേസരി ഭുവനേശ്വരലിംഗരാജക്ഷേത്രലിഖിതത്തിൽ കാണുന്ന വീരവരകേസരി (വീരനരകേസരി)കിഴക്കൻഗാംഗേയരാജാവ് നരസിംഹനാണെന്നും അദ്ദേഹവും സോമവംശീയനാണെന്നും സൂര്യനാരായണദാസ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.പുരി ജഗന്നാഥക്ഷേത്രക്രോണിക്കിള് മാടലപഞ്ചി സുവർണ്ണകേസരിയാണ് ആ വംശത്തിലെ അവസാനരാജാവെന്നു പറയുന്നുണ്ട്.അനന്തവർമ്മന് ചോഡഗംഗനുശേഷം സോമവംശം ഇവിടെ ഭരിക്കുകയുണ്ടായില്ല എന്ന് എടുത്തുപറയുന്നുണ്ട്. ഇതിനെ ചരിത്രകാരന്മാര് ചരിത്രമായി അംഗീകരിക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണ് ..
സോമവംശത്തിലെ ഒരു പ്രത്യേകശാഖയുടെ ഭരണാവസാനം മറ്റൊരു ശാഖയുടെ ഭരണാരംഭമായിട്ടാണ് നാം ഇവിടെ കാണുന്നത്. ആൻഡ്രു സ്റ്റെർലിങ്ങ്ഡബ്ലിയു.ഡബ്ലിയു.ഹണ്ടർ, ബാബുരംഗലാല,രാജേന്ദ്രലാൽമിത്ര, എ.കണ്ണിങ്ങാം എന്നിവർ കേസരിവംശസ്ഥാപകനായ യയാതി അഞ്ചാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലാണ് കിരീടധാരണം ചെയ്തതെന്ന് കരുതുന്നു.ജെ.എഫ് .ഫ്ലീറ്റ് താമ്രപത്രലിപി വെച്ച് ഇവർക്ക് എഡി 900 മുതലുള്ള പഴക്കം മാത്രം കൊടുക്കുന്നു. ശിലാലിഖിതങ്ങൾ ,താമ്രപത്രങ്ങൾ ഇവയിലെ വിവരങ്ങളനുസരിച്ച് ഒരു ചർച്ച അതുകൊണ്ട് ആവശ്യമായി വരുന്നു.

രണ്ട് ബൌഢ്താമ്രശാസനങ്ങൾഃ-

ഭൌമകാരരാജ്ഞി പൃഥിമഹാദേവി അഥവാ ത്രിഭുവനമഹാദേവി രണ്ട്, ഭൌമകാരവർഷം 158. കോസലാധിപതി സ്വഭാവതുംഗന്റെ മകളാണ്. സ്വഭാവതുംഗൻ സോമവംശജനാണ്. യശോവൃദ്ധി എന്ന പിതാവിന് നൃത്തമഹാദേവി എന്ന പത്നിയില് (പട്ടമഹിഷിയല്ല,ദേവദാസിയാണ്)സ്വഭാവതുംഗൻ ജനിച്ചു.പൃഥിമഹാദേവിയുടെ ഭർത്താവ് കുസുമഹാര 2 (ശുഭാകര 4

അപരനാമം),സഹോദരന് ലലിതഹാര 2 (ശിവകര 3) മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചതിനാൽ അവളാണ് രാജ്ഞിയായത്. നൃത്തമഹാദേവിയുടെ പുത്രനാണെങ്കിലും സ്വഭാവതുംഗന് കോസലാധിപതിയായി എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക.മഹാശിവഗുപ്ത 1 യയാതിയുടെ ഒമ്പതാം ഭരണവർഷത്തില് ദക്ഷിണതോസലിയിലെ മരദവിഷയത്തിലെ ചന്ദ്രഗ്രാമം എന്ന ഭൌമകാരസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗം ഔഡ്രദേശത്തെ ശിലാഭഞ്ജപതിക്ക്(ശില്പി)വിട്ടുകൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ചന്ദ്രഗ്രാമം(ചന്ദഗാവ്) 32 മൈല് കട്ടക്കിന് തെക്കുകിഴക്കാണ്. മരദ,ബരദ അഥവാ മരദഹരിഹരപുരം കട്ടക്ക്ജില്ലയാണ് .പതിനഞ്ചാം വർഷത്തില് കോസലത്തിലെ ഗന്ധദപ്പാടിമണ്ഡലം (ഗന്ധരാദി ഒറീസയിൽ പുൽബനി ജില്ലയില് ബൌഢിൽനിന്ന് 12 മൈൽഅകലെ) ശത്രുബഞ്ജ എന്ന ഗന്ധതന് വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. ഒറീസയിലെ മുകൾഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന ധൃതിപുരത്തിൽനിന്ന് ഭഞ്ജരെ (ശിലാഭഞ്ജനം ചെയ്യുന്നവർ) ഗഞ്ചാമിലെ വഞ്ചുലവകയിലേക്ക് കൊണ്ടു വന്നുതാമസിപ്പിക്കാനാണ് ഇത്. സ്വഭാവതുംഗൻ ദേവദാസീ(നൃത്തമാദേവി) പുത്രനായതുകൊണ്ട് മകളെ ശില്പിക്ക് വിവാഹംകഴിച്ചുകൊടുത്ത് അവർക്ക് രാജാധികാരവും കൊടുത്തു. ഭൌമകാരവർഷം (ശില്പിരാജാക്കന്മാരുടെ വർഷം)എന്നറിയുന്ന (കരവേലക്കാർ)കര എന്നുകൂടി പേരുള്ള (തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ നാമം)ചന്ദ്രഗ്രാമത്തിൽ തുടങ്ങിയതാണ്. അതിന്റെ 158 വർഷംകഴിഞ്ഞാണ് റാണിയുടെ ദാനം. ഇതിനെ ഉറപ്പിക്കുന്നതാണ് മഹാശിവഗുപ്ത യയാതിയുടെ പത്രം. പൃഥ്വിമഹാദേവിക്കുശേഷം ശിവകര മൂന്നാമന്റെ രണ്ടുമക്കൾ സിംഹാസനാരൂഢരായി. ശിലാഭഞ്ജനം, ഭൌമകാര,ഗന്ധത(ഗന്ധകം)നൃത്തമാദേവി മുതലായ പദങ്ങൾ അക്കാലത്ത് ഇവർക്കെല്ലാം ആദരവുംരാജപദവിയും ഉണ്ടായിരുന്നതിന്റെ സൂചനകളാണ്. ഇന്ത്യയുടെ പടിഞ്ഞാറെ തീരത്തല്ലാതെ കിഴക്കുതീരത്ത് അതിന്നുമുമ്പ് പ്രധാനശില്പങ്ങളോ ശില്പങ്ങളോടുകൂടിയഗുഹകളോക്ഷേത്രങ്ങളോ അധികമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദശപല്ലദാനം (ശത്രുഭഞ്ജനത്രിഭുവനകലശന്റെ) കര,ഭൌമകാരവർഷം 198 ആരംഭിക്കുന്നത് എഡി 831 ലാണ്.കേരളത്തിലെ കൊല്ലവർഷാരംഭം തുടങ്ങി 6 വർഷം കഴിഞ്ഞാണിത്. 831ൽനിന്ന് 198 കിഴിച്ചാല് എഡി 623ൽ കര,ഭൌമകാരവർഷം ചന്ദ്രഗ്രാമത്തിൽതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടാവണം.അക്കാലത്ത്കിഴക്കുഭാഗത്ത് പൊന്തിവന്ന പല്ലവ,ചാലൂക്യന്മാരുടേയും മറ്റും ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇതിന്റെ സാക്ഷിപത്രങ്ങളാണ്. മഹാശിവഗുപ്ത 1 യയാതിയുടെ ഏറ്റവും പഴയ രേഖകൾ (ഒറീസ സ്റ്റേറ്റ് മ്യൂസിയം പ്ലേറ്റുകള്)ഔഡ്രദേശത്തെ ഗന്ധിതമവിഷയത്തിലെ ഭൂദാനമാണ്. ദക്ഷിണതോസലി (ഒറീസയുടെ

തീരദേശം)അഥവാ ഭൌമകാരന്മാരുടെ വാസസ്ഥാനം ഇതുപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധീനതയിലുള്ള ഭൂമിയായിരുന്നു.അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാലാം ഭരണവർഷം ഭൌമകാരവർഷം 158 എന്ന് ഈ രേഖപ്രകാരം കാണുന്നു. അത് എഡി 831ൽനിന്ന് 40 വർഷം പിന്നില് എഡി 791ൽ ആവണമല്ലോ. അദ്ദേഹം ഭരിച്ചത് 35 വർഷം .അപ്പോൾ,എഡി 822 വരെ അദ്ദേഹം ഭരിച്ചിട്ടുണ്ടാവണം. കേരളത്തിലെ അതിപ്രധാനമായ ഭരണമാറ്റങ്ങൾ നടന്നകാലവുമാണിത്. ചോളരാജാവ് രാജേന്ദ്ര ഒന്നാമൻ 1022ൽ മാത്രമാണ് ഇന്ദ്രരഥനെ തോല്പിച്ച് ഒറീസ പിടിച്ചത്. എങ്കിലും അതിനുശേഷവും രാജേന്ദ്രൻ വിചിത്രവീര്യവംശത്തിലെ ഒരു വ്യക്തിക്കു ഒറീസ സിംഹാസനം കൊടുക്കുകയാണുണ്ടായത്. വംശം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ദശപല്ലരേഖയിലെ വിവരങ്ങൾ വെച്ച് എസ്.എൻ രങ്കരാജു ഭൌമകാരവർഷം 736 എഡി എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നു. (കേരളത്തിലെ കൊല്ലവർഷാരംഭത്തിന് ഒരു നൂറ്റാണ്ടുമുമ്പ്)അപ്പോള്ഭൌമകാര 158 എഡി 894 ആവും .ഇത് പൃഥ്വീമഹാദേവീശാസനകാലം എന്ന് അധികംപേരും സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. ബൌദ് , പാറ്റ്ന പ്ലേറ്റുകളിലെ സ്വഭാവതുംഗനും മഹാശിവഗുപ്ത 1 യയാതിയും ഒരാളാണെന്ന വാദം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.സ്വഭാവതുംഗൻ കോസലേന്ദ്രനും രക്ഷിതാവും എന്ന് ശാസനങ്ങളിലുണ്ടെങ്കിലും അത് അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് യയാതി എന്നതിന് തെളിവല്ല.കോസലത്തിൽ ഭരണവർഷം 28 മുതല് അദ്ദേഹം സിംഹദത്തനെന്ന സന്ധിവിഗ്രഹിയെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്.(കോസല, ഉത്കല എന്ന് ദ്വിരാഷ്ട്രങ്ങളും സോമവംശികൾ ഭരിക്കുന്നുണ്ട്) എന്നാൽ, പിതാവ് മഹാഭവഗുപ്ത ജനമേജയ കോസലേന്ദ്രൻ മാത്രമാണ്,ദക്ഷിണകോസലി ,ഔഡ്രദേശത്തെ ഗ്രാമങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹം ദാനം ചെയ്യുന്നുമില്ല. സ്വബലത്താൽ വംശം സ്ഥാപിച്ചവനാണ് അദ്ദേഹം. ഫ്ലീറ്റിന്റെ കാലഗണനയിൽ അദ്ദേഹമാണ് സ്വഭാവതുംഗനെന്നു വരുന്നുണ്ട്. (എഡി 894 ശാസനവർഷം എന്ന് ഫ്ലീറ്റ്)കോസലാപാലനകൌമുദീഷു എന്ന ബൌദ്ശാസനം അദ്ദേഹത്തെ)സ്വഭാവതുംഗനെ)കുറിക്കുന്നു.

í

കേരളത്തിലെ പല്ലവചരിത്രവും കാലവും ലിപിയും

ഉള്ളടക്കം

തമിഴ് ക്രോണോളജി (ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ഇപ്പോളത്തെ നിഗമനം)

എ. ചരിത്രാതീതം. Pre-Historic

1. **30,000** BCE പാലിയോലിത്തിക് ഇന്ഡസ്ട്രീസ് വടക്കന് തമിഴ്നാട് Paleolithic Industries
2. **8000-3000** BCE മൈക്രോലിത്തിക് ഇന്ഡസ്ട്രീസ് Microlithic Industries
3. **3000-1000** BCE നിയോലിത്തിക്ക്, സൂക്ഷ്മമൈക്രോലിത്തിക്ക് Neolithic ,Microlithic

ബി. സംഗകാലത്തിന് മുമ്പ് Pre-Sangam age

1. **1000-300** BCE മെഗാലിത്തിക്ക് Megalithic
2. **600** BCE തമിള് ബ്രാഹ്മി ലിപി Tamil Brahmi
3. **250** BCE അശോകന്റെ ലിഖിതം- ചോര,ചോള,പാണ്ഡ്യ,സതിയപുത്ര Asokan's Edicts
4. **200** BCE എളര ദുത്തഗാമിനിയുടെ സമകാലീനനായി ഭരിക്കുന്നു Elara the contemporary of Duttha Gamini

സി.സംഗകാലം Sangam period

1. **200** BCE-**200** CE കടൈസംഗാരംഭം Beginning of the last sangam age
2. **150** BCE കലിംഗത്തിലെ ഖരവേലന്.ഹാത്തിഗുംബ ലിഖിതം Kharavela of Kalimga , Hathigumba
3. **130-** ഉതയന് ചേരല് Uthayan Cheral
4. **175-195 ചേരന് ചെങ്കുട്ടുവന്,ഗജബാഹു,കരികാലചോളന് Cheran Chenkuttuvan, Gajabahu, Karikalacholan**
5. **190 കടുംകോ ഇളംചേരല് ഇരുമ്പൊറൈ katumko ilamcheral irum porai**
6. . **200 വട്ടെഴുത്ത് vattezhuth**
7. **210-** മധുര പാണ്ഡ്യ നെടുഞ്ചഴിയന്റെ തലയലങ്കാനം യുദ്ധം Thalayalamkanam war of Nedumchezhiyan Pandian

ഡി.സംഗകാലശേഷം വന്ന പല്ലവകാലം Pallava period after Sangham period

1. **300-590 കളഭ്ര. Kalabhras**
2. 300-500 **ചിലപ്പതികാരം രചിക്കപ്പെടുന്നു Chilappathikaram is written**
3. **560-580 പല്ലവ സിംഹവിഷ്ണു Simha Vishnu**
4. **560-590 പാണ്ഡ്യന് കടുങ്കോന് Pandian Katumkon**
5. **590-630 മഹേന്ദ്രവര്മ്മന് 1 Mahendravarman 1**
6. **610 തിരുനാവുക്കരശര് (അപ്പര്) മഹേന്ദ്രവര്മ്മനെ ശൈവസിദ്ധാന്തം പഠിപ്പിക്കുന്നു Thirunavukkarasar (Appar) teaches Mahendravarman**
7. **628 ചാലൂക്കിയപുലികേശി 2 പല്ലവയുദ്ധം Chalukya Pulikesi 2**
8. **630-668 നരസിംഹവര്മ്മന് 1,മാമല്ലന് Narasimhavarman 1**
9. **642**- മാമല്ലന് പുലികേശിയുടെ വാതാപി പിടിക്കുന്നു,പുലികേശി വധിക്കപ്പെടുന്നു Maamallan captures Pulikesin's Vaathaapi .
10. **670-700 മധുരയില് അരികേസരി പരാങ്കുശമാരവര്മ്മന് Arikesari parankusa Maravarman**
11. **700-728 പല്ലവരാജസിംഹന് മാമല്ലപുരം,കാഞ്ചീപുരം കൈലാസ നാഥര് ക്ഷേത്രനിര്മ്മിതി Mamallapuram,kancheepuram kailasanath temple constructed by Pallava Rajasimha**
12. **710-730 കോച്ചടയന് രണധീരന് കൊങ്ങുയുദ്ധം Kongu war of Ko Chatayan Ranadheeran**
13. **731 പല്ലവര്ക്ക് അവകാശികളില്ലാതെ സഭ നന്ദിവര്മ്മന് പല്ലവമല്ലനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു Nandivarman Pallavamallan from second line of heirs is adopted**
14. **731-765 പാണ്ഡ്യരാജസിംഹന് മാരവര്മ്മനും ചാലൂക്യ വിക്രമാ ദിത്യനും നന്ദിവര്മ്മനോടു യുദ്ധം wars of Pandya Rajasimha and Chalukya Vikramaditya with Nandivarman**
15. **735-**ചാലൂക്യവിക്രമാദിത്യന് കാഞ്ചീപുരം പിടിച്ചടക്കുന്നു Kancheepuram captured by Chalukya Vikramadityan
16. **760**-Pallavaനന്ദിവര്മ്മന്റെ ഗംഗാ ആക്രമണം.വില്ലാന്തേ യുദ്ധം Nandivarman's siege on Ganga
17. **768-815 പാണ്ഡ്യപരാന്തകനെടുഞ്ചെടയന് വരഗുണന് മധുര ഭരിക്കുന്നു PandyanParanthaka netumchetayan in Madura Throne**
18. **767 കാവേരിക്കുതെക്ക് പാണ്ഡ്യര് പല്ലവരെ തോല്പ്പിക്കുന്നു South of Kaveri , Pandian supremacy over Pallava**

19. . **800-830 വരഗുണന് 1 ദന്തിവര്മ്മനെ തോല്പ്പിക്കുന്നു Varaguna 1's victory over Danthivarman**
20. **830-862 പാണ്ഡ്യശ്രീമാരശ്രീവല്ലഭന് മധുര ഭരിക്കുന്നു Pandian Sreemara Sreevallabhan on Madura Throne**
21. **840 ശ്രീമാരശ്രീവല്ലഭന് ശ്രീലങ്കയിലെ സേനനെ തോല്പ്പിക്കുന്നു Sreemaaran's victory over Senan of Simhalam**
22. **848 വിജയാലയചോളന് തഞ്ചാവൂരിലെ മുത്തരയമുത്തുരാജരെ കാവേരിതീരത്ത് തോല്പ്പിക്കുന്നു Vijayalaya Cholan's victory over Mutharaya Muthurajas of Thanjavur on Kaveri Delta**
23. . **846-869 നന്ദിവര്മ്മന് 3 തെല്ലരുയുദ്ധത്തില് പാണ്ഡ്യരെ തോല്പ്പിക്കുന്നു Nandivarma's victory over Pandyas**
24. **859 ശ്രീവല്ലഭന് കുംഭകോണത്ത് പല്ലവരെ തോല്പ്പിക്കുന്നു Sreevallabha's victory over Pallavas in Kumbhakonam**
25. **862**-സിംഹളത്തെ സേനന് രണ്ടാമന്റെ കീഴില് ശ്രീമാരനെ സിംഹളസേന വധിക്കുന്നു Senan 2 of Simhala kills Sreemaaran
26. **903 ആദിത്യചോളന് അപരാജിതപല്ലവനെ തോല്പ്പിക്കുന്നു. അവിടുന്നങ്ങോട്ട് ചോളഭരണമാണ്.Aparajithapallavan defeated by Aditya Cholan. Cholas become powerful.**

27. **തെന്നിന്ത്യന് കല് വെട്ടുകള് (ദക്ഷിണേന്ത്യന് ശിലാലിഖിതങ്ങള്) South Indian Stone Inscriptions മണിപ്രവാളമായി ബ്രാഹ്മി, ഗ്രന്ഥവരി, തമിഴ്, തെലുങ്ക്,കന്നഡ, മലയാളം ഉപയോഗിക്കുന്നു.**

രാജേന്ദ്രചോളന്റെ കണ്ടിയൂര് ശാസനത്തില് ര,ജ,സ,പ എന്നിവ മലയാളമാ ണ്."പ" തമിഴിലും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പരകേസരിവര്മ്മന്റെ നാമത്തിലെ പ, ര എന്നിവ ഇങ്ങനെ ദ്വിഭാഷകളിലെഴുതിയിരിക്കുന്നു.

തെന്നവന് വൈത്ത സുന്ദരമുടിയുംഇന്ദിരനാരമും തെന്തിറൈ

യീഴമണ്ഡലമുഴുതും എരിപടൈ കേരളന് മുറൈ മെയ്യിറ്ച്ചൂടും

കുലധനമാകിയ പലര്പുകഴ് മുടിയും ചെങ്കതിറ്

വേലൈ തോല്പ്പെരുംകാവല് പാല്പ്പഴന്തീവുംചെരുവിന്ചിനവിയിരുപ്പ

തൊരുകാലരൈച്ചുകാലൈകാട്ടപരചുരാമന്
മേവരുഞ്ചാന്തിമത്ത്തീവരങ്കരു

തി ഇരുത്തിയ ചെമ്പൊന്തിരുത്തക്കുമുടിയും പയങ്കൊടു

മുയങ്കിയില്മുത്തുകിട്ടൊലിത്ത ജയചിങ്കന് അല്പ്പെരുംപേര്പുകഴൊടു

പീടിയലിരട്ട പാടി യേഴരൈയിലക്കമും നവനെതിക്കുലംപെരുമ-

ലൈകളും വിക്കിരമവീരര് ചക്കരക്കോട്ടമും മുതിര്പടവല്ലമതുരമണ്ഡ-

ലമും (കാമിടൈവളൈ ഇയനാ)മണൈകോണൈയും വെഞ്ചിനവീരര് പഞ്ചപ്പള്ളി -
യും പാചടൈപ്പഴനമാചുണിദേശമും അയരവില് വണ്കീര്ത്തിയാതിന കര്വ്വയിന് ചന്ദിരന് തൊല്ക്കുലത്തിന്ദിരരതനൈ വിളയമര്ക്കളത്തുക്കിളയൊ-

ടുംപിടിത്തു പല തനത്തൊടു നീറൈകുലധനക്കുവൈയുംചിട്ടരും ചെറി- (അതിന് ശേഷമുള്ള വരികളില് അക്കാലത്ത് കോസലത്തില് ശൂരനും വംഗത്തില് മഹീപാലനും മാന്തോട്ടത്തില് കോവിന്തന് ചന്തനും (ചേന്ദന്) വാകയമെന്ന വാകയൂര് പെരുംതുറൈയില് കിടാരത്തില് സംഗ്രാമവിജയോത്തുംഗപന്മനനെ ന്ന(പദ്മ) അരയനും വാഴുന്നതായി കാണുന്നു. വാകയംകിടാരം കലത്തിന് പേരു കേട്ടതാണ്. എല്ലാത്തിനും പ്രത്യേകിച്ച് കലത്തിന് പേരെടുത്ത കോലത്തിന് മുഴു വനും തിത്തന് മാവേലി മാതമാലിംഗനാണ് ഉടയവന്. ഈലവും കടലിന്റെ കാവലും കടുമുറ എന്ന നീതിവ്യവസ്ഥയും കടാരവും മുരടും കാക്കുന്ന തണ്ടാര് കോ പരകേസരിവര്മ്മന് ഉടൈയാര് എന്ന് കയ്യെഴുത്ത്).

(പുകലൂര്, ആര്ക്കാട്ട് മല ചേരലിഖിതങ്ങള്.)

- നാകന് മകന് നക്കീരന്. നക്കീരന് തമിഴ് പണ്ഡിതനാണ്. നാഗവംശം. കീരനെന്നാല് ശുകം,തത്ത.അത് ഭാഷ,സാഹിത്യം, കവിത,സംഗീതം ഇവയുടെ ചിഹ്നമാണ്.

- അമുതമ് മന്നന് യാററൂര് ചെങ്കായ പ്പന് കോ ആവി ഇരുംപൊറൈ മകന് പെരുംകടുങ്കോന് മകന് കടുങ്കോന് എങ്കടുംകോ ഇളംകോ ആക അര്പ്പിത്ത കല്ല്
- താ അമന്ന് യാററൂര് ചെങ്കായപ്പന് ഉറൈയ കോ ആതന് ചെല്ലി നംപൊറൈ മകന് പെരുംകടുംകോന് മകന് ഇളംകോ ഇങ്കോ ആച്ചി അറുത്ത കല്ല്. കൊട്ടന്തെല ഐമൂന്റു
  കേരളത്തിലെ പെരുഞ്ചെല്ലൂരിലെ കഴകം കോആതൻ ചെല്ലി നമ്പൊറൈ യിൽനിന്ന് വംശം ആരംഭിക്കുന്നു.അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം മന്നൻ ആറ്റൂര് ചെങ്കായപ്പന് കോ ആവി ഇരുമ്പൊറൈ .അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനാണ് പെരുംകടുങ്ങോൻ,പെരുംകടുങ്ങോന്റെ മകൻ ഇളങ്കോ കടുങ്ങോൻ. അദ്ദേഹം ഇളങ്കോ അഥവാ യുവരാജാവായി സ്ഥാനമേറ്റ ലിഖിതം, അദ്ദേഹം തന്റെ സിംഹാസനം ത്യജിച്ചപ്പോളത്തെ ശിലാലിഖിതം എന്നിവ കാണുന്നു. ആട്ചി അറുത്ത കല്ല് എന്നാൽ ഭരണം ത്യജിച്ച ശിലാലി ഖിതമാണ്. ചെല്ലിയുടെ പേരക്കുട്ടിയും പെരുംകടുങ്ങോന്റെ മകനുമാണ് ഇതിലെ രണ്ടിലേയും നായകസ്ഥാനത്തുള്ളത്.ഇത് ചേരലിഖിതമാണ്, തമിഴിലാണ്. പെരിഞ്ചെല്ലൂരിലെ കഴകത്തിന്റെ ചരിത്രം പഠിക്കുന്ന മലയാളിക്ക് ഈ തമിഴുലിഖിതം പ്രധാനമാണ്.വലഭി യൂണിവേഴ്സിറ്റി പെരിഞ്ചെല്ലൂരിലെ കഴകത്തിനുകീഴിലായിരുന്നു. ആതനെന്നത് ഏറ്റവും പഴയ ചേരരാജാക്കന്മാരുടെ ബിരുദമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതാണ്. ഈ ബിരുദം ഇവിടെ പെരുഞ്ചെല്ലൂരിലെ ചെല്ലിയനെന്ന മൂഷകവംശരാജാവിന് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണുക. മൂഷകവംശകാവ്യത്തിലെ ക്രോണോള ജിയെ നമുക്ക് ചരിത്രമായിത്തന്നെ സ്വീകരിക്കാമെന്ന് പലതവണ പറ ഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഇവിടെ അതൊന്ന് എടുത്തുപറയുകമാത്രം ചെയ്യുന്നു. ചരി ത്രകാരന്മാർ ഈ ഇളങ്കോവിന്റെ കാലം എഡി 190 ആണെന്നു കരുതുന്നു. അതായത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുത്തച്ഛനായി ലിഖിതത്തിലുള്ള കോ ആതൻ ചെല്ലി നമ്പൊറൈ ബിസി ആദ്യശതകങ്ങളിലായിരിക്കണം

- പല്ലവ നടുകൽ:മഹേന്ദ്രവർമ്മന് 1 ദണ്ഡം പടുനടുകല്ൽ. കോ വിചയ മയീന്തിര**പ്പെരുമര്ക്കു** പതിനെട്ടാവതുമീ വേണാട്ടു **ആണൈപ്പാടി ഈഴൈചെപ്പെരുംപാണരൈ** ചെരുമരുമക്കള് പൊര്ച്ചെന്തിയാരു ചേവകരുതൊറുക്കൊണ്ടഞാന്റു മീട്ടുപ്പട്ടാന് **വേണാട്ടു നന്ദിയാര്** കല്ക്ക
- മഹേന്ദ്രവര്മ്മന് ഒന്നാമന്റെ എടുത്തനൂര് നടുകല്ല്

കോ വിചയമയീന്തിരപ്പെരുമര്ക്കു മുപ്പത്തുനാങ്കാവതു വാണ കോ അരചരു മരുമക്കള് പൊററയ്ക്കയ്യാര് ഇളമകന് **കന്തന് തേവക്കത്തിത്തന്നെരുമൈ പ്പുറത്തേ വാടിപട്ടാന് കല്ക്കോവിവന്നൈ** അന്നായ് ഇരുകള്ളണൈ ക്കടിത്തുകാത്തിരുന്നവാറ്. കന്തന് തേവ തിത്തന് എന്നത് തലപ്പള്ളി സ്വരൂപമാണ്.എരുമപ്പെട്ടി തലപ്പള്ളി മേല് വട്ടത്തെ ചേര്ന്നസ്ഥലമാണ്.

- നരസിംഹവര്മ്മന് രണ്ടാമന്റെ വേളൂര് നടുകല്ല്
  കോവിചയനരചിംഗപ്പെരുമര്ക്ക് ഇരണ്ടാവതുവാണകോഒ അതിരൈചര് ചേവകര് മീക്കൊന്റൈനൊട്ട് മേല് വേളൂര് ആളും **പനൈയമാരിയാര്** ഇവ്വൂര്ത്തൊറുക്കൊണ്ടഞാന്റുപട്ടാര്.
- കമ്പവര്മ്മന് ചിന്നയ്യന്പേട്ടൈ നടുകല്ല്
  സ്വസ്തിശ്രീ കോ വിചയകംപെരുമര്ക്കുയാണ്ടു മൂന്റാവതുവയിര മേകവാണകോവരൈയര് ചേവകന് മൂകുന്റൈനൊട്ടു **മലൈയനൂ രുടൈയചെംപത്തൊണ്ടന്മകന് കാരിപ്പെരുമാന്** പാചാറൈരുടൈ ത്തൊറു നയിനാട്ടാര് കൊള്ളപ്പാചാററൂ ര് പൂചലിടപ്പൂചല് ചെന്റു കോവൂ ര്നാട്ടു ചിററിടൈയാററു മുക്കൊ ന്റൈ മുക്കില് മീമലൈ അയങ്ക യക്കരൈയിര്ച്ചെന്റുമുട്ടി **മലൈയനൂരുടൈയ ചെമ്പറ്മകനാന കാരി പ്പെരുമാന്ണന്** ഉരൈയിലംപുമാള എവ്വിപ്പത്തിരമുരുവി എതിരേ ചെന്റുപട്ടാന്.
- കമ്പവര്മ്മന്റെ തിരുവാന്മൂര് നടുകല്ല്
  ശ്രീകമ്പെരുമര്ക്കുയാണ്ടുഇരുപതാവതു പട്ടൈപൊത്തനുക്കു ഒക്കൊണ്ട നാകന് ഒക്ക തിന്തന് പട്ടൈപൊത്തന്

മേതവംപുരിന്തതെന്റു പടാരിക്കു നവക്കണ്ടംകൊടുത്തു കുന്റ കീത്തലൈ അറുത്തു പ്പിടലികൈമേല് വൈത്താനുക്കു തിരുമാന്മൂര് ഊരാര് വൈത്ത പരിശാവത് എമൂര്പ്പറൈ കൊട്ടക്കല്മേ ടുചെയ്താരാവി ര്ക്കു ക്കുടുപ്പാരാനാര് പൊത്തനംകിഴവര്കളും തൊറുപ്പടിനിലം കുടുത്താ ര്കള് ഇതു അന്റെന്റാല് കംകൈയിടൈ കുമരി ഇടൈ എഴുനൂററു ക്കാതമും ചെയ്താന് ചെയ്തപാവത്തുപ്പടുവാര് അന്റെന്റാര് അന്റാള്കോവുക്കുകാര്പ്പൊന്റണ്ടപ്പടുവാര്

- കമ്പവര്മ്മന്റെ വേളൂര് നടുകല്ല്
  സ്വസ്തിശ്രീ കോവിചയ കമ്പപ്പെരുമര്ക്കു യാണ്ടെട്ടാവതു വയിരമേകവാണ കോവരൈയരാള്ത്തകടൂര്നാട്ടുപ്പാകാററൂര് ക്കാതവമാതേവന് മകന് കാളമന്മിയ്ക്കൊന്റൈനാട്ടുമേല് വേളൂര് ഇരുന്തുവാഴാനിന്റകാലത്തു
  മുരുങ്കൈച്ചേരിനത്തന....ന്റമൈയനാര് മകളൈ കള്ളര്പിടിക്ക...ത്തൂരല്...കൊണ്ടേയ്യ....അവളൈ വിടുവിത്താള് പട്ടാന് കാളമന്.
- സ്ഥാണുനാഥസ്വാമി തിരുക്കോവില് മുതല് പ്രാകാരത്തുക്കുന്റില് ഉള്ളത്.(Inscription in the first prakara of Sthanunathasmwmi temple) സ്വസ്തിശ്രീ (swasthisree) പൂമടന്തൈയും (Goddess Lakshmi in lotus flower) ജയമടന്തൈയും(Goddess Vijayalakshmi) പൊലിന്തു തിരുപ്പുയത്തിരുപ്പ (with all their glory on either side) പാര് മുഴുതും പുടൈനീഴററ പരാക്കിരമത്താല് മുടിചൂടി (the one who has no equal in valour in the world, has been crowned) തെന്മധുരാപുരി തിരുവിളൈയാട്ടത്തില് കണ്ടു(The one who is seen in the Thiruvilayatal of southern City of Madura) മന്നരെല്ലാം വന്തിറൈഞ്ച **മലൈനാടു കൊണ്ടരുളി (who rules Malanadu-Hill country Malayalanad, Kerala, where all kings come and eulogise)** മാപാരതം പൊരുതരുളി,(The one who fought the war of Mahabharatha) മന്നവര്ക്കു തൂതു ചെന്റരുളി (The one who has gone as a messenger of peace to the durbar of Kourava kings)

തേവാചുരമധുകൈ തരിത്തി (The one who bears Nectar for both Deva and Asura) തേനാരും മറൈയും കൊണ്ടരുളി ,(who is authority on both the rivers of honey and to the Vedas) വടവരൈ യില് കയല് പൊറിത്തു (The one who has drawn the sign of Fishof South in the Northern Himalayas) വാനവര് കോന് ആരം പൂണ്ടു, (The one who wears the Vaijayanthi garland of Indra, God of Devas) തിടവാചകക്കുറുമുനിപാല് ചെന്തമി ഴ്നൂല് തെരിത്തരുളി,(The one who cognized the ancient Tamil Veda and taught it to the dwarf Muni Agasthya who is knownfor his fixity of sentences- The grammatic proficiency) തളിര് ഇരുംകൈമാതുരിമൈച്ചെങ്കോലെങ്കും തിശൈ നടാത്തി (wearing the Chenkol in the tender leaflike soft hands , and ruling all directions) മന്നിയ വീരചിമ്മാ ചനത്തില് തീരൈലോകീയം മുഴുകുടൈയാരോടും വീററിരുന്തരുളി (In the valorous throne of the earth, sitting with the Bhoodevi who is immersed in waters) **മാമുതല് മതിക്കുലം വിളക്കിയ കോ മുതല് കൊററവന്മരാന തിരിപുവന ചക്കരവര്ത്തികള് ശ്രീവീരപാണ്ഡിയ തേവര് അപിഷേകകാലത്തില് (from the first ruler who began the Lunar race of Chandravansa /Mathikkulam to the crowning ceremony of the present Ko /king kottavarmman thribhuvana chakravarthi Sri veerapandya Thevar) രാചിതാ കോത്രത്ത് ആസീലായനചൂത്രച്ച് നാരായണന് ചേന്ത നാന ഇടൈയാററുമംഗലത്തുനമ്പിയും , (Idayaattumamgalam Nambi Narayanan Chennan of Rajagothram , Aswalayana Soothram) തിരുപ്പുത്തൂര് ആഴ്വാരും (Azhvar of Thirupputhoor) പിള്ളെയാര് വീരകേരളതേവരും(Pillaiyar -son-Yuvaraja Veerakerala Theavar) ഉത്തിരമന്തിരികള് വീരകേരളപാണ്ഡിയക്കോനാരും (Main Minister Veerakerala Pandiyakkonaar) നിര്ക്ക(in their presence) ഇടൈയാററു മംഗലത്തു നമ്പിയൊടും തിരുവായ് മൊഴിന്തരുളി (the king asked Idayattunambi) പെരുമാളുക്കു തിരുവായുഷ്യാര്ത്തമാക ചുചീന്തിര മുടൈയ നായനാരുക്കു പെരുമാള് താനം പണ്ണിക്കുടുത്തരുളിന പൂമി (For the sake of long lifespan of Perumal, Perumal dedicated landed property to Sucheendram Nayanaar)**
തെന്കൂററുപ്പുറത്താനാട്ടുപ്പൂചന് കുടിപ്പാലതവോട് തോട്ടം

ഇവ്വതവോട് തോട്ടത്തുക്ക് പെരുനാങ്കെല്ലെ കീഴെല്ലെ പാതിരിട്ടോട്ടത്തു നീര്നക്കല് തെന്നല്ലെ കല്കുഴിക്കുവടക്കു മേലെല്ലെ പുല്ലായങ്കുറിച്ചി കര്ക്കരൈ വയലില് ഒററുവായില്ക്കിണററുക്ക് കിഴക്കുവടവെല്ലെ കറടിക്കുമ്പല് കടമ്പുക്കു തെര്ക്കു ഏ്വരി ഇരണ്ടിനാല് വിളൈനിലമും കാടുമുള്പ്പട നിലം ഏ്വഴുവേഴിഇന്നിലമേഴുവേലിയും ഇറൈയിലികാരാണ്മൈയും ഉട്പട ചുചീന്ദ്രമുടൈയ നായിനാര്ക്കു താനം പണ്ണിനാര്. (This is the landed property and its limits in detail) പെരുമാന് മുന്നുടൈയാരും പഴംപേരു മൈനീക്കി (This was done by the earlier ancestors of the Perumal and and now reinforced by the present perumal) ഇപ്പടിക്കുപ്പെരുമാള് കല്ലിലും ചെമ്പിലും വെട്ടിക്കുടുക്കവെന്റു തിരുവായ് മൊഴിന്തരുളി (Make this permanent by recording on stone and on brass leaf, said the king) തിരുമന്തിരവോലൈ (That sacred document was created and enforced in presence of) **മുരപ്പുനാട്ടു മറവനൂരാം പലവന് (പല്ലവന്) വേളാളനാന നിത്തവിനോതമൂവേന്ത വേളാരെ** ഴുത്തി നാല് പിരചാതം ചെയ്തരുളിയ ശ്രീമുകത്തിനാലും(the blessed and happy face of Murappanaat Maravanoor Pallavan Velaalan Nithyavinoda Mooventhar) **സേനാപതികള് വെണ്പൈക്കുടിനാട്ടു ഇളവെന്പൈച്ചന്തിരചേകരനാന വീരപാണ്ഡിയ മൂവേന്തവേളാര്** കടൈയീട്ടിനാലും (seal of commander in chief Venpaikkutinaat Ilavembai Chandrasekhara Veerapandyamooventha velar) **പുരവുവരി തിണൈക്കള്നായകം മലൈക്കൂററത്തു വിളത്തൂര് കേശവനാന തെന്നവശികാമണി മൂവേന്ത വേളാര്** എഴുത്തിനാലും(written by the Nayakkan of all the thinai over the puram or empire , Malakkoottatthu Vilatthoor kesavan Thevvavasikhaamani Mooventhavelaar) **മുകവെട്ടിനായകം ചെമ്പില്നാട്ടു അരൈയനേരി തായന് പൊന്നനാന കുറുമ്പില് ഉടൈയാന്** എഴുത്തി നാലും(signed by Mukavettinayakam chembil naattu arayaneri thaayan ponnan Kurumbil Utaiyaan) **കൂററുക്കൂറു തിരുവഴുതി വളനാട്ടുക്കോട്ടൂര് പേരരുളാളന് കററംകുടിയാന് വാനവന് വ ഴുക്കോന്** ....ട്ടിന് ഉള് വരി പടിയാലും(and the friend of the entire royalty

/koottukkooru- Thiruvazhuthi Vala(bha)naattu kottoor who is famous for his great words , and the Vanavan Vazhukkon's Kutiyaan of kattam / the produce of ricefields to collect vari or tax) **നിന്ത വിനോതമൂവേന്ത വേളാരെഴുത്തി നാല്** പിരചാതം ചെയ്തരുളിയ ശ്രീമുകത്താലും **വീരപാണ്ഡിയമൂവേന്തവേളാ ര്** തലൈയീട്ടാലും പിരവുവരി യാരെഴു ത്തിട ഉള് വരിയാലും ഇക്കാലമുതല് തിരുപ്പടിമാററു ഉള്ളിട്ടന് ചെലുത്തുവാരാകച്ചൊന്നോം ചുച്ചീന്തിരമുടൈയ നായനാര്ക്കു.)

ശുചീന്ദ്രം ലിഖിതത്തിലെ മൂവേന്തർ ആരെല്ലാം.

1. മുരപ്പനാട്ട് മറവനൂർപല്ലവൻവേളാൻനിത്യവിനോദ മൂവേന്തർ.(ആഴ്വാഞ്ചേരി തമ്പ്രാക്കൾ കോലവരാഹപന്നിയൂർകഴകം) നിത്യവിചാരേശ്വരം തൊഴിലിലേർപ്പെട്ടവല്ലഭപ്പെരുമാൾ.
2. വെമ്പൈക്കുടിനാട്ട്ഇളവെമ്പൈ ചന്ദ്രശേഖരവീരപാണ്ഡ്യമൂവേന്തവേലർ.സമുദ്രവാണിജ്യത്തിലേർപ്പെട്ടവരുടെ സേനാപതി.
3. മലക്കൂറ്റത്തുവിലത്തൂർ(വിലം-ബിലം-ഗുഹ)വാസിയായ കേശവൻതേവ ശിഖാമണി മൂവേന്തനാർ. ഐന്തിണൈകൾക്കും നായകനായി കര, കടൽഅടക്കിവാഴുന്നു.

ആരെല്ലാമാണ് അവിടെ സാന്നിദ്ധ്യം ചെയ്തിരുന്നത്.

1. കോതവർമ്മന് ത്രിഭുവനചക്രവർത്തി ശ്രീവീരപാണ്ഡ്യതേവര് .അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ കിരീടധാരണച്ചടങ്ങാണ് .
2. ഇടയാറ്റുമംഗലം നമ്പിനാരായണന് ചേന്ദനെന്ന രാജഗോത്രക്കാരൻ. അശ്വലായനസൂത്രക്കാരൻ. ഇടയാറ് പെരിയാറ്. മംഗലം ബ്രാഹ്മണ ഗ്രാമമാണ്. ചേന്ദനെന്നത് ചേന്ദമംഗലം വാഴുന്ന രാജഗോത്രമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം മൂഷകവല്ലഭവംശത്തിലെ ഭണ്ഡാരം സൂക്ഷിപ്പുകാരനും രാജവംശജനുമായ പാലിയം ചേന്ദമംഗലക്കാരനാണ്.
3. ആഴ്വാർ തിരുപ്പുത്തൂർ.ഇളങ്കോഅടികളുടെ വംശജനായ വൈഷ്ണവൻ. പാണനാർ പെരുമാൾ.
4. വീരകേരളത്തേവരുടെ (1) പുത്രൻ(പിള്ളൈ)
5. വീരകേരളപാണ്ടിയക്കോനാർ (മരുമകനും മന്ത്രിയും അടുത്ത കിരീടാവകാശിയും. വിലത്തൂർ കേശവൻതേവശിഖാമണിയുടെ)

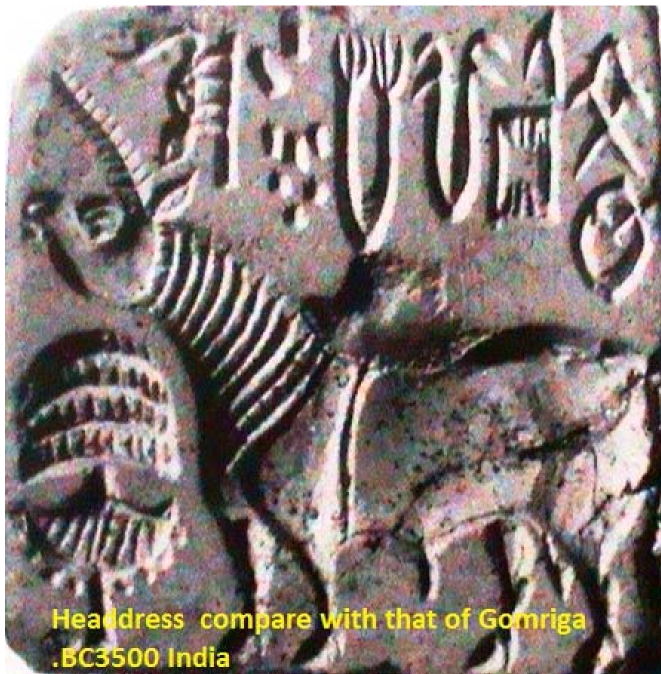
6. മുഖവെട്ടിനായകം ചെമ്പിൽനാട് അരയനേരിത്തായന് പൊന്നൻകുറുമ്പിൽഉടൈയാന്. വന്ദേരി കൊച്ചിസ്വരൂപത്തിന്റെ പ്രധാനനാവികനായ(മൂഷകവംശത്തിലെമഹാനാവിക) പെരും പടകുമുത്തരയ.
7. കൂട്ടുക്കൂരു-തിരുവഴുതി വല(ഭ)നാട്ടുകോട്ടൂർ. വഴുതിയെന്നപദം തൊവരി ലിഖിതത്തിലുള്ളത് രാഘവവാരിയർ വഴുമി എന്നാണ് വായിച്ചിരിക്കുന്നത്. കോ വഴുമി ഭീഷ്മരെപ്പോലെ രാജാവിനും രാജ്യത്തിനും വേണ്ടി പ്രതിജ്ഞാബദ്ധനായ വിശ്വസ്തപുരുഷനാണ്,രാജവംശജനുമാണ്. ധർമ്മം പാലി ക്കാനും രാജ്യം പാലിക്കാനും മാത്രമായി നിഷ്കാമമായി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞു വെക്കുന്നു.
8. കട്ടത്തിലെ വാനവൻ വഴുക്കോന്റെ കുടിയാൻ. വഴുമിയുടെ പേരാണ് വഴുക്കോനെന്നതും. വാനവനെന്നും തേവനെന്നും മുമ്പിൽ ചേർക്കുന്നു. തേവാനാം പിയ,ദേവാനാം പ്രിയ ,വാനവർ അൻപന് എന്ന ഇദ്ദേഹം കുടിയാന്മാരുടെ (കുടിമക്കളുടെ)എല്ലാ കാര്യവും മക്കളുടേതെന്നപോലെ നോക്കി നടത്തുന്നു. ജനതയെ സന്തുഷ്ടരാക്കി രാജസിംഹാസനത്തോട് കൂറുള്ളവരാക്കി നിർത്തുന്നു.

കന്യാകുമാരിജില്ലയിലെ ഒരുക്ഷേത്രത്തിൽ, കേരളത്തിന്റെ തെക്കേ അറ്റത്ത്, മദ്ധ്യകേരളത്തിലേയും വടക്കൻകേരളത്തിലേയും ആളുകളുടെ പ്രതിനിധികളും പങ്കെടുത്ത് തീരുമാനങ്ങളിൽ മുഖ്യപങ്ക് വഹിക്കുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

പല്ലവലിഖിതങ്ങളും കേരളബന്ധവും

പല്ലവലിഖിതങ്ങളെ താമ്രപത്രകാലമെന്നും (3-6 നൂററാണ്ട്) ശിലാലി ഖിതകാലമെന്നും (7-9 നൂററാണ്ട്)ചരിത്രകാരന്മാര് തരം തിരിക്കുന്നു. ഹിരണ്യവര്മ്മപുത്രന് , നന്ദിവര്മ്മ്ന് 2 പല്ലവമല്ല്നോടു കൂടി പല്ലവകാലം തീര്ന്നുവോ(Dr. Hultzsch and Rai Bahadur Venkayya) എന്നകാര്യത്തില് അവര് തമ്മില് അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്.കാഞ്ചീ പുരത്തെ വൈകുണ്ഠപ്പെരുമാള് ശില്പ്പങ്ങളിലൊന്നിനെ ഹിരണ്യവര്മ്മമഹാരാജാവിന് (എഡി 670-690) ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ,തരണ്ടിക്കൊണ്ടപോസരെന്ന ഒരാള് ,അത് ആനത്തലയല്ല, താങ്കളുടെ

മകന്റെ ശിരസ്സില് അണിയിക്കാനുള്ള കിരീടമാണെന്നു പറഞ്ഞതായി ,ആ ശില്പ്പത്തിന്റെ വിവരണത്തില് കാണുന്നു. പല്ലവരാജാക്കന്മാരുടെ ശിരസ്സിലെ കിരീടം ആനത്തല പോലാണെന്നും അങ്ങ്നെയൊന്നു കാണുന്നത് ബാക്ട്രിയന് രാജാവിന്റെ (ദെമെത്രിയസ്സ്) തലയിലാണെന്നും അത് അലക്സാന്ഡറുടെ കിരീടമാതൃകയാണെന്നും ചിലര് കരുതുന്നു. നന്ദിവര്മ്മന് പല്ലവമല്ലന്റെ (ക്ഷത്രിയമല്ലന്,ശ്രീധരന്) കിരീടത്തിന് അതുമായി സാദൃശ്യമുണ്ടെന്നും അവര് കരുതുന്നു .വിജയ,വിക്രമ എന്നിവ പല്ലവന്മാര് പേരോടുകൂടി ചേര്ക്കുന്നു.

(അവര് ചോദിക്കാത്ത ചില ചോദ്യങ്ങള്-

1 സ്വന്തം മകന്റെ ശിരസ്സിലണിയിക്കാനുള്ള കിരീടം കണ്ടിട്ട് , അത് തിരിച്ചറിയാന് എന്തുകൊണ്ട് ആ വംശത്തിലെ ഒരു രാജാവിന് കഴിഞ്ഞില്ല. ഒന്നുകില് അദ്ദേഹം മണ്ടനാവണം.അല്ലെങ്കില് ഇങ്ങനെയൊരു കഥ സാങ്കല്പികമാവണം

2.അലക്സാണ്ഡറുടെ വരവിന് ശേഷം അലക്സാണ്ഡറ് ഇന്ത്യക്കാരുടെ കിരീട മാതൃക സ്വീകരിച്ചതാവാനല്ലെ കൂടുതല് സാദ്ധ്യത .അത് ദെമിത്രിയസ്സ് എടുത്തിരിക്കാം

3. ആന എന്ന മൃഗം ഇന്ത്യക്കാരുടെ പ്രത്യേകിച്ചും ദക്ഷിണേന്ത്യക്കാരുടെ വിശിഷ്ടവും പരിചിതവുമായ മൃഗം.അങ്ങനെയാണോ ഗ്രീസിലും ബാക്ട്രിയയിലും . ഇവരിലാരാണ് അതിന്റെ തല ഗണപതിപോലെ കിരീടമാക്കി ധരിക്കാന് സാദ്ധ്യത

ഈ ചോദ്യങ്ങളൊന്നും ചോദിക്കാതെ പല്ലവന്മാര് വിദേശികളാണെന്ന തിയറി ഉണ്ടാക്കുന്നവരെ കുറിച്ച് എന്തു പറയാന് ?)

ഹിരണ്യവര്മ്മന്റെ വംശാവലി പല്ലവവംശാവലിയാണ്. സിംഹവിഷ്ണു (അവനിസിംഹ) സിംഹവര്മ്മന്റെ മകനും മഹേന്ദ്രവര്മ്മന് ഒന്നാമന്റെ അഛനുമാണ്. കാഞ്ചിവരെ സാമ്രാജ്യം വ്യാപിച്ചിരുന്നു. മഹേന്ദ്രവര്മ്മന് അദ്ദേഹത്തെ പല്ലവര്ക്കെല്ലാം പ്രിയങ്കരനെന്നു രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. വിഷ്ണുഭക്തനായിരുന്നു. മഹേന്ദ്രവര്മ്മനും ആദ്യകാലത്ത് വൈഷ്ണവനാണു്. പിന്നീട്, കാലഘട്ടം മാറുന്നതറിഞ്ഞ് അപ്പര് ഉപദേശിച്ചപ്പോളാണു ശൈവസംഹാരവും ക്ഷത്രിയന്ന് ആവശ്യമെന്നറിഞ്ഞ് നയം മാററിയത്. മഹേന്ദ്രവര്മ്മന്റെ കാലത്ത് അനേകം പാറക്കല്ലുക്ഷേത്രങ്ങളുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബിരുദങ്ങള് വിചിത്രചിത്തന്, സംങ്കീര്ണ്ണജാതി, മത്തവിലാസ, ചേത്തക്കാരി, ശത്രുമല്ല (സ്വഭാവസൂചകം) . നില്വുലേനേയംബു, പസരംബു, ബുജ്ജാനകന്തു, പിസുഗു, വെന്തുലവിട്ടുപല്ലവ മുതലായവ തെലുഗുദേശബന്ധം കാണിക്കുന്നു(inscriptions at Trichinopoly, Pallavaram, Conjeeveram)തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി ഗുഹാക്ഷേത്രം ലളിതാങ്കുരപല്ലവേ ശ്വരഗൃഹമെന്നറിയുന്നു. ലലിതാങ്കുരനെന്നത് (ലളിതാപരമേശ്വരിയില് നിന്നുണ്ടായ പല്ലവമെന്ന്) മഹേന്ദ്രവര്മ്മ്ന്റെ പേരാണ്. ചിങ്കല്പേട്ടിനടുത്ത വള്ളം എന്ന ഗുഹാഗൃഹം ദേവകുലമെന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു.വയ്യാന്തപ്പിരിയരശരുടെ മകന് കന്ദസേനന് (സ്കന്ദസേനന്) നിര്മ്മിച്ചു. കന്ദശിഷ്യനും കന്തസേനനും ഒരാളാണെന്നും മൂലസ്ഥാനത്തു പെരുമാനടികളുടെ ഒററക്കാല് മണ്ഡപം വീരകൂര്ച്ചപുത്രനായ കന്തശിഷ്യനാണ് നിര്മ്മിച്ചതെന്നും പണ്ഡിതാഭിപ്രായം.കന്തനും കുറുച്ചിയനുമെല്ലാം തലപ്പള്ളി, കേരള ഗിരിവനവാസിരാജാക്കന്മാരുടെ പേരുകളാണ്. പല്ലവരാജാക്കന്മാരുടെ ഏററവും പവിത്രമായ ലാഞ്ഛനചിഹ്നം ഋഷഭം (കാള) സൈന്ധവസംസ്കൃതിമുതലുള്ളചിഹ്നമാണ്.കൂടാതെ ദീപം,ചാമരം,കൊടി എന്നിവയും കാണാം.)

1 ബ്രഹ്മാ 2 അംഗിരസ്സ് 3 ബൃഹസ്പതി	ചരിത്രാതീതകാലം

4 ശംയു 5 ഭരദ്വാജ 6 ദ്രോണ 7 അശ്വത്ഥാമാവ് 8 പല്ലവ	മഹാഭാരതകാലം (ഹരപ്പന്, സൈന്ധവസംസ്കൃതി)
9 അശോക 10 കോലോഭര്ത്രി (കളഭര്ത്രി) 11 ചുത്തുപല്ലവ Chuthu pallava 12 വീരകുറുച്ചിയ 13 സ്കന്ദവര്മ്മ 1 Kandavarman 1 14 കുമാരവിഷ്ണു Kumaravishnu 15 ബുദ്ധവര്മ്മന് 1 Budhavarman 16 സ്കന്ദവര്മ്മ്ന് 2 skandavarman 2 17 കുമാരവിഷ്ണു 2 kumaravishnu 2 18 വിഷ്ണുഗോപ 1 Vishnugopa 19 സ്കന്ദവര്മ്മന് 3 kandavarman 3 40 വീരവര്മ്മ്ന് Veeravarman 41 സ്കന്ദവര്മ്മ്ന് 4 kandavarman 4 42 യുവമഹാരാജവിഷ്ണുഗോപ 1 43 സിംഹവര്മ്മ്ന് 1 simhavarman 1	ചരിത്രകാലം 150 -215 CE 240 240 265 290 315 340 365 390 403 സിംഹാസനത്തിലിരുന്നില്ല Did not occupy throne 436 -477

സിംഹവര്മ്മ്ന് ഒന്നാമന് ശേഷം.രണ്ടുശാഖകളിലായി വംശാവലി താഴെ.

45.ശിവസ്കന്ദവര്മ്മ്ന് (സ്കന്ദവര്മ്മന് 5) 477 CE	44 വിഷ്ണുഗോപന് 2 (സമുദ്രഗുപ്തന്റെ അല്ല്ഹബാദ് ലിഖിതത്തില് പരാമര്ശമുണ്ട്.) 340 CE

ഹിരഹദഗല്ലി ദാനത്തില് പറയുന്ന ദേഹം	
46 നന്ദിവര്മ്മന് 1.502 47 സിംഹവര്മ്മ്ന് 2 527 CE സിംഹവര്മ്മന് 2 മക്കള് 48 സിംഹവിഷ്ണു 550-580 49 നരസിംഹവര്മ്മന് 1 . 629-668 50 മഹേന്ദ്രവര്മ്മന് 668-670 51 പരമേശ്വരവര്മ്മന് 1 670-690 52 നരസിംഹവര്മ്മന് 2 . 690-728 53 മഹേന്ദ്രവര്മ്മ്ന് 2 720-728 54 പരമേശ്വരവര്മ്മന് 2 728-731	 ഭീമവര്മ്മന് ആദിത്യവര്മ്മന് ഗോവിന്ദവര്മ്മന് ഹിരണ്യവര്മ്മന് 55 നന്ദിവര്മ്മന് 2 731-796 56 ദന്തിവര്മ്മന് 796-847 ഭാര്യ കദംബ കുമാരി.അകാലനിമ്മത്തി. .സാമന്തര് ചോള ഉലകപ്പെരുമാനാര്, വിണ്ണക്കോവരൈയര്, കാഡുവെട്ടി മുത്തരയന്,ബാണമുഖ്യന് വിജയാദിത്യ മാവേലിവാനരയര് (മാവലി വന രായര്) 57 നന്ദിവര്മ്മന് 3 (കുമാരമാർത്താണ്ഡ) നന്ദിവര്മ്മന് 2 മക്കള് നൃപതുംഗവര്മ്മനും കമ്പവര്മ്മനും .സാമന്തര് ഗംഗ നേർഗുട്ടി, ബാണവിക്രമാദിത്യ മാവലിവനരായ, ചോളമഹാരാജാ കുമാരാങ്കുശ. സമകാലീനന് പാണ്ഡ്യന് വരഗുണൻ.

	58 കമ്പവര്മ്മന് 863-895 ആവണിയിലെ സ്വാതിയില് ജനനം. നന്ദികംപേശ്വരന് 35 ലിഖിതം കിട്ടി. പംഗ ലനാടിലെ ബാണര്,കോനാട്ടിലെ കൊടുമ്പാലൂര്,മിത്രങ്ങള്.പിരുതിഗംഗരയര് പൃഥിപതി ഒന്നാമനോട്, പെരുനഗര്ക്കൊ ണ്ട അകളങ്കാട്ടുവരായർ,കാവിതി(Akalankattuvarayar)യുടെ കീഴില് ബാണന്മാര് യുദ്ധം നടത്തി. 59 നൃപതുംഗവര്മ്മന് 863-904 (ശ്രീമാര ശ്രീവല്ലഭന് കുടമുക്കില് വെച്ച് നൃപതുംഗനേയും മയപാണ്ഡ്യനേയും തോല്പ്പിച്ചു.) നൃപതുംഗനെ രാജാവായി അംഗീകരിച്ചവര് ശാത്തംപളിയിൽ ഗംഗന്മാരുടെ കീഴിലുള്ള മുത്തരയന്മാർ. ഗംഗന്മാർ പൃഥിപതി ബാണന്റെ കീഴിലും ബാണൻ മഹാബലി ബാണവിദ്യാധരന്റെ കീഴിലുമാണ്. നൃപതുംഗന്റെ ഭാര്യ കാടവന് മാതേവിയാർഹിരണ്യഗര്ഭവും തുലാഭാരവും കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. 60 അപരാജിതവര്മ്മ്ന് 890-908 ഭാര്യ മാതേവി അടികള്.

(ഭരദ്വാജ,ചുത്തുശതകര്ണ്ണി ,ആന്ധ്രഭൃത്യപരമ്പരയിലും, ചുത്തുനാഗ(വനവാസി) പരമ്പരയിലും പെടുന്ന പല്ലവരെ ബാക്ട്രിയ,ഗ്രീസ് മുതലായ വിദേശങ്ങളിലെ അലക്സാണ്ഡര്ക്കുശാഷമുള്ള രാജാക്കന്മാരുടെ പരമ്പരയാക്കാനുള്ള ശ്രമം ശരിയല്ല .അവര് തികച്ചും കേരളത്തിലെ ആദിവാസിവനവാസികളാണ്, ആദ്യത്തെ കാലഗണന ലഭ്യമായ രാജാവിന്റെ പേരുതന്നെ വീരകുറിച്ചിയനെന്നാണ്. കേരളത്തിലെ കുറിച്ചിയനെന്ന ആദിവാസി, ഗ്രീസില്നിന്ന് അലക്സ്ണ്ഡരുടെ കൂടെ വന്നവനല്ല. നാഗരാജകുമാരിയെ വിവാഹം കഴിച്ചാണ് അദ്ദേഹം രാജാവാകുന്നത്.അമ്മ നാഗകുമാരിയാണ്. യുവമഹാരാജ വിഷ്ണുഗോ

പന്റെ 2 ദാനങ്ങള് (നെടുങ്ങരയ അഥവാ നെടുങ്ങരച, ഉറുവപ്പള്ളി) പാലക്കാട് നിന്നാണ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്. നെടുങ്ങനാട്ടിലെ അരചനെന്ന പദവും പാലക്കാട്ട് ആസ്ഥാനവും പല്ലവകേരളബന്ധം കുറിക്കുന്നു.കുറിച്ചിയരും കേരളചക്രവര്ത്തിമാരുമായുള്ള ബന്ധം പഴശ്ശിയുടെ കാലത്തും ശക്തമാണല്ലൊ. വിഷ്ണുഗോപന്റെ ഒംഗൊഡു ബി, പികിര, മാങ്കളൂര് ,വിലവെട്ടി ദാനങ്ങള് (Omgodu B grant, Pikira grant, Mangalur grant and Vilavetti grant)സിംഹവര്മ്മന് ഒന്നാമനാണ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്. (യുവരാജാവിന് വേണ്ടി) .

(.കന്തശിഷ്യന്റെ ഗ്രാമത്തില് , മൂലസ്ഥാനത്ത് പെരുമാനടികള്ക്കുള്ള ബ്രഹ്മദേയം വാതാപിക്കൊണ്ട നരസിംഹപ്പോട്ടരയര് സ്ഥിരീകരിച്ചതായും, പിന്നീട് രാജകേസരിവര്മ്മ്ന്റെ 27 ആം ഭരണവര്ഷത്തില് ഉറപ്പിച്ചുകൊടുത്തതായും തിരുക്കുഴുക്കുന്റം ലിഖിതം പറയുന്നു. സ്കന്ദശിഷ്യന് വീരകുറുച്ചിയന്റെ മകനാണെന്നു സ്ഥരീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഹാബലിപുരത്തെ ആദിവരാഹശിലാക്ഷേത്രത്തിലെ പരമേശ്വരമഹാവരാഹവിഷ്ണുഗൃഹമെന്ന ലിഖിതം വെച്ച്, പരമേശ്വരവര്മ്മന് ഒന്നാമന്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവും പിതാവിന്റെ പിതാവും (മഹേന്ദ്രവര്മ്മന് 2, നരസിംഹവിഷ്ണു) എന്ന് പണ്ഡിതാഭിപ്രായം. ചാലൂക്ക്യരുമായി യുദ്ധത്തിലേര്പ്പെട്ട കാലമായതിനാല് പരമേശ്വരവര്മ്മന്റെ വാസ്തുക്കള് കുറവാണ്. മഹാബലിപുരം ഗണേശക്ഷേത്രം, രാമാനുജമണ്ഡപം, കുറം ശിവക്ഷേത്രം, വരാഹഗുഹ, ധര്മ്മരാജമണ്ഡപം (മഹാബലിപുരം) എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന്റേതാണ്.ധര്മ്മരാജമണ്ഡപത്തില് അത്യന്തകാമപല്ലവേശ്വരഗ്രൈഹം എന്ന് കാണാം.)

(കേരളത്തിലെക്ഷേത്രങ്ങളില്പലതിലും ആദിപല്ലവചാലൂക്കിയകാലത്തെ പല്ലവലിപികളില് ലിഖിതങ്ങളുണ്ട്. വട്ടെഴുത്ത് ഉണ്ടായത് സരസ്വതി ലിപി (ബ്രാഹ്മി) , പല്ലവലിപി, ഗ്രന്ഥാക്ഷരി, ഇവയിലൂടെയാണ്.)

- **മലബാറ്ലിഖിതങ്ങള്**

Ref A topographical list of Inscriptions of Madras Presidency . V .Rangacharya .Asian Education Series .New Delhi 1985 ASI Thrissur Circle ACC 2125/14/12/04	South Indian Inscriptions Vol 5 Director Epigraphy Mysore on behalf of Director General Archeological Survey of India 1986 ASI No:417/34/ASI V
General CP No:6 . 1911-12 വട്ടെഴുത്ത് .സുവരാം ദേവന്, കരുമ്പത്ത് രാമന് രവിവര്മ്മന് കോലത്ത്തിരുവടി രാജാവ്, ഇരണ്ടുതകടൈ പെരുഞ്ചല്ലൂര് ഇവര് തമ്മിലുള്ള ഉടമ്പടി (with collector) കോഴിക്കോട് താലൂക്ക് 1.219 (1895) വട്ടെഴുത്ത് .തൃപ്രങ്ങോട്ട് അമ്പലം (Now in collector's office) കോക്കോതൈ രവിവര്മ്മന്റെ 27ആം വര്ഷത്തെ ഭൂദാനം 2.വട്ടെഴുത്ത് തിരുവണ്ണൂര് ,തിരുമണ്ണൂര് തേവര്ക്ക് കേരളരാജാവ രാമന് നല്കുന്ന വിളക്കും അറുനൂററുവര്ക്ക് അവകാശങ്ങളും 3.മച്ചിന്ത (മുച്ചിന്ത)പള്ളിനാഗരത്തില് അറബി കര്ണ്ണാടകഭാഷകളില്. കൂടുതല് വിവരങ്ങള് ലഭ്യമല്ല 4.ചോകൂര് വട്ടെഴുത്ത് .പുത്തൂര് അംശം ചോകൂരമ്പലത്തിന് മുന് വശത്തെ ഫലകം രവിരാജാവിന്റെ (കോതൈ ഇരവി) 15 ആം ഭരണവര്ഷത്തെ ഭൂദാനം 5 മണപ്പുറം വട്ടെഴുത്ത്	 No: 783 A R No: 219 of 1895 (pp 337-338) MGS 220 of 1895 No:784 Gundert Translated 13 of 1901

6.പായ്പ്പാലശ്ശേരി വട്ടെഴുത്ത് .കരിപുര ക്ഷേത്രമുററത്തെ ഫലകം. 7. തലക്കൊളത്തൂര് വട്ടെഴുത്ത് .മതിലകത്ത് അമ്പലത്തിലെ ശില രാജനാമം ആരും വായിച്ചിട്ടില്ല ചിറക്കല് താലൂക്ക് 8.ചൂരാലി നെടിയങ്ങ് ക്ഷേത്രം 9 എരമറ . ചാലപ്പുറം ജീര്ണ്ണിച്ച ക്ഷേത്രം. വട്ടെഴുത്ത് 10 എറോണെ വട്ടെഴുത്ത്. ക്ഷേത്രത്തോട് ചേര്ന്ന കുളത്തില് കരിങ്കല്ല് ഫലകം. 11 നേറംബില് ചേരിയിലെ കരിങ്കല്ല്പാറയില് വട്ടെഴുത്തും മലയാളവും .മലയാളത്തില് അടിയോടി എന്നുണ്ട്. 12 കണ്ണപുരം ചുണ്ട ഗ്രാമം കുറുവുകാരു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ തെക്കെ വശം . കൂടുതല് വിവരങ്ങള് ഇല്ല 13 കയരാള ഗ്രാമക്ഷത്രം ഫലകത്തില് ദേവനാഗരി 14 കുററിയത്തൂര് ക്ഷേത്രവാതിലില് ശിലയില് അറിയാത്ത ലിപിയില് 15 മാടായി പള്ളി അറബിക്ക് . 16.മാടായി പള്ളി 17 തളിപ്പറമ്പ ലക്ഷ്മീപുരം ക്ഷേത്രം	12 of 1901 Slab in Courtyard .Grand of land 10 of 1901 Damaged Record 2 of 1901 .Land grant Record about erection of stone in KA 801 (AD 1625)

കുളപ്പുര പണി തീര്ന്ന വര്ഷം .കുളപ്പുരയിലെ ഫലകം.	
18 ക്ഷേത്രത്തിന് മുന്നിലെ ആല്ത്തറക്ക് താഴെ	
19 ഏറനാട് താലൂക്ക് ഇരുവെററി മേലേടത്തിന്റെ പ്രവേശനദ്വാരം	H 518 AD 1124 Record of a tank constructed by a Hindu .
20 മഞ്ചേരി മുത്തുക്കുന്നു ദുര്ഗ്ഗാക്ഷേത്രത്തിന്റെ കിഴക്കെ ചുമര് മാനവിക്രമന് പണിയിച്ചത്	
21 വടക്ക് കിണററിനടുത്ത് മാനവിക്രമന് തിരുമുല്പ്പാട്	KA 700 AD 1524
22 മണ്ണൂര് അമ്പലം തിടപ്പള്ളി വടക്കെ ചുമരിന്റെ അധിഷ്ഠാനം മലയാളം.എഡി 734 ലെ ശിവക്ഷേത്രപരാമര്ശമുണ്ട്. കൊല്ലന്താനെഴുനൂററുമുപ്പത്തിനാ മെന്നാലാമതായിവൃശ്ചികേചൊല്ലെന്മ ദിവസാധിനാഥനിരുപത്തെന്നാംദിനേ നിന്നനാള് കല്ലിട്ടു മൃഗ്യരാശിംകാളാഭരാമണ്ണൂര്മഠേ മേല്ലാരാതിനികേതനേതിമഹിതേ ശലയേസൌരൈപിസദ്വാസരേ ശിവമസ്തു. വേറൊന്ന് കൂടി തി(റ)മടപ്പള്ളിച്ചുവരെല്ലിടിച്ചത കന്നിയാര്പരക	KA 954 AD 1778 KA 825 AD 1649 KA 827 AD 1651 KA 833 AD 1657 217 OF 1895
23 വട്ടെഴുത്ത് അതേ ക്ഷേത്രം ശിവക്ഷേത്രപ്രവേശനകവാടത്തിന് വലത്ത്. തിരുമണ്ണൂരെ തേവര്ക്കുള്ള ദാനം	

സ്വസ്തിശ്രീ തിരുമണ്ണൂര്പട്ടാരകര്ക്കു ഒരുകലം അക്കിരം മെയ് താന്പുല് വാസുമംമത്തു മുന്നാനാ... 24 നിലമ്പൂര് സംസ്കൃതം ധര്മ്മമഹാരാജാ രവിവര്മ്മകദംബരാജാവിന്റെ അഞ്ചാം വര്ഷംവനവാസിയിലെ വൈജയന്തിയില് കാര്ത്തികാപൌര്ണ്ണമിക്ക് 2 പള്ളിഗ്രാമം (hamlets) മുല്താഗി,മല്ക്കാവ് എന്നിവ കശ്യപഗോത്രത്തിലെ യജുര് വേദി ഗോവിന്ദസ്വാമിക്ക് നല്കിയത് . തലക്കാടിനടുത്ത്. 25 ചെറുപുര നദീതീരത്തെ പാറയില് 5 അക്ഷരം മാത്രം 26 പളഞ്ചനൂര് ചാലിയം പള്ളി തെക്കെ ചുമര് അലി അബ്ദുള്ളയുടെ മരണം അറബി ലിഖിതം 27 തൃക്കളങ്ങോട്ട് വട്ടെഴുത്ത് ചുമരിന്റെ അററത്ത് 28 കോട്ടയം താലൂക്ക് തലശ്ശേരി തിരുവേങ്ങാടര് തിരുക്കണ്ണൂര് ഫലകം അറിയാത്ത ലിപി വായിച്ചിട്ടില്ല 29 വട്ടെഴുത്ത് ബലിപീഠം അധിഷ്ഠാനം തിരുവങ്ങാട്ട് ,ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീ ബലിപീഠം സമര്പ്പിച്ചു 9 of 1901 30കുറുമ്പ്രനാട് വട്ടെഴുത്ത്	218 OF 1895 Incomplete inscription

ബലിപീഠത്തിനടുത്ത് ഫലകം നന്ദാവിളക്ക് സമര്പ്പണം 8 of 1901	
31 കിണാലൂര് ക്ഷേത്രത്തിന് മുമ്പില് 2 നന്ദാവിളക്ക് 14 of 1901	
32 കൊല്ലം വട്ടെഴുത്ത് 3 ശില (നിലത്ത്) ജുമാമത്ത് പള്ളിയുടെ കുളത്തിനടുത്ത് പള്ളി മാലിക് ഇബനു ദീനാറുടേതാണ് 3 OF 1901	കൊല്ലം 478 എഡി 1302
33 വട്ടെഴുത്ത് തളിക്ഷേത്രത്തിന് മുമ്പിലെ പ്ലാററുഫോമില് 2 ശിലകളില് .4 of 1901 .Damaged records	Brass pagoda
34 വട്ടെഴുത്ത് മരലൂര് അമ്പലത്തിന്റെ നിലത്ത്.മരവൂരും മററ് 4 ഇല്ലങ്ങളും പരാമര്ശിക്കുന്നു. 5 of 1901 Mutilated	
35 വട്ടെഴുത്ത് കൊയിലാണ്ടി പന്തലായിനി ക്ഷേത്രമുററം പന്തലായിനി എന്നുണ്ട്.രാജനാമം അവ്യക്തം. 6 OF 1901	
36 തിരുവാങ്കൂറ് ,തിരുവേങ്കയൂര് വട്ടെഴുത്ത് അമ്പലത്തിന്റെ തെക്കെ പാറയില് . രാജനാമം വായിച്ചിട്ടില്ല. 15 OF 1901	
37 7 OF 1901 വെള്ളിക്കുളങ്ങര ക്ഷേത്രം സംസ്യതം ബലിപീഠത്തിനടുത്ത് .ഉദയവര്മ്മന് ഘടോത്കചവംശജനെന്നുണ്ട്.കൊല്ലം 905 (1730)	KA 684

38 പാലക്കാട് താലൂക്ക് കല്പ്പാത്തി വട്ടെഴുത്ത് വിശ്വനാഥക്ഷേത്രത്തിന് മുമ്പില് 205 of 1895 AD 1464 (Mr Sewell) AD 1425 (Malabar Gazetter) ഇട്ടിക്കോമ്പിരാജാ 4000 പറ നെല്ലുവരുന്ന ഭൂമി നല്കി ,ക്ഷേത്രവും നിര്മ്മിച്ചു. 39 കാവശ്ശേരി വട്ടെഴുത്ത് കാവ് ക്ഷേത്രത്തിലെ ഫലകം ഡെപ്യൂട്ടി താസില്ദാര് ആലത്തൂര് ഓഫീസില് . 561 of 1908 40 . പറങ്ങാട്ടിരി ദേശം വട്ടെഴുത്തു് സുബ്രഹ്മണ്യസ്വാമി ക്ഷേത്രം .11 of 1901 Damaged 41 പൊന്നാനി താലൂക്ക് അന്നകര ശിവക്ഷേത്രത്തിന് മുമ്പിലെ ദീപസ്തംഭത്തിന് താഴെ മലയാളം 212 of 1895 42 വട്ടെഴുത്ത് കൊല്ലം 858ല് ക്ഷേത്രം ചെമ്പ് പൊതിഞ്ഞ രേഖ South wall of central shrine 213 of 1895 43 ചാവക്കാട് വട്ടെഴുത്ത് 5ആം വരിയില് വള്ളുവനാടും 14ആം വരിയില് പാലയൂരും വരുന്നു.734 of 1905.Slab under tree Deputy Tahsildar's office. 43 A . ഗുരുവായൂര് ഇരുനില ഗോപുരത്തിന്റെ മുന്നിലെ ഫലകം. സംസ്യത,മലയാളലിപി ക്ഷേത്രം സ്വര്ഗ്ഗം, ഗോപുരം കുന്നലക്കനുണ്ടാക്കി,ക്ഷേത്രത്തില് അനേകരാജാക്കളുടെ പാദം	No: 769 Ep Indic a Vol XV pp 145 f

പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 43 B ദീപസ്തംഭത്തില് .തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരാള് കൊല്ലം 1011 എഡി 1836 ല് സ്ഥാപിച്ചു, 43 C .Broken slab of Granite . മല്ലിശ്ശേരി നമ്പൂരിയുടെ വീട്ടില് .അറിയാത്ത ഭാഷ 43 D ആറാട്ടുകുളത്തിന്റെ കരിങ്കല്ലുവാതിലിന്റെ പോസ്ററില്. പണിക്കവീട്ടില് ഇട്ടിരാരിച്ചമേനോന് കൊല്ലം 922 എഡി 1742 ല് .	
44 പന്നിയൂര് വട്ടെഴുത്ത് വരാഹമൂര്ത്തിക്ഷേത്രത്തിന്റെ വടക്കെ വാതിലിന് വലത്ത്. പന്നിയൂര് ഗ്രാമവാസികളുടെ ദാനം. 214 OF 1895	776 .ചെവാക്കുത്ത കരുണാകരമേനവന് വക ചെയ്യിച്ച ദീപസ്തംഭം 30 മിഥുനം 23 ന് വഴിപാട്
45 വട്ടെഴുത്ത് കുണ്ടില് വരാഹം കൊല്ലം 669ല് പണിതു 215 OF 1895	777 കൊല്ലം അറുനൂറുഅയ്മ്പത്ത എട്ടാമാണ്ട് ചെമ്പിട്ടു
46 മലയാളം ശിവക്ഷേത്രത്തിനടുത്ത കിണറിനടുത്ത് ശിലയില്.മലയാളം 216 OF 1895	
47 ചമ്രവട്ടം അയ്യപ്പന്റെ ദീപസ്തംഭത്തിന് താഴെ 206 OF 1895 കൊല്ലം 108	
48 ശുകപുരം 208 of 1895 ദക്ഷിണാമൂര്ത്തി ക്ഷേത്രം വടക്കെ വരാന്തയിലെ കല്ലില് ചോകിരത്ത് ഒരു വിളക്കുദാനം	

49 വട്ടെഴുത്ത് 209 of 1895 Base of second pillar of platform 50 base of first pillar 210 of 1895. വട്ടെഴുത്ത് 51 വട്ടെഴുത്ത് 211 of 1895 .Stone built into pavement of courtyard .Gift of lamp and land 52 വേരൂര് സുബ്രഹ്മണ്യക്ഷേത്രം ..തമിഴ് .മണ്ഡപത്തിലെ തൂണില് .207 of 1895	778
53 A. അങ്ങാടിപ്പുറം തിരുമാന്ധാംകുന്ന് ചെമ്പ്പൊതിഞ്ഞ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഉത്തരത്തില് എഡി 1732 ല് 53 B കിള്ളിക്കുറിശ്ശി ശെക്കമംഗലം വട്ടെഴുത്ത്. ശിവക്ഷേത്രത്തിന്റെ മണ്ഡപത്തിന്റെ തെക്കും പടിഞ്ഞാറും ഭാഗത്ത്	779 കൊല്ലം ....ആമത് മകരഞായിററില് പെ(ര)പലത്ത് നീലകണ്ഠന് തീര്ത്തു.
54 മങ്കട മണിയോട്ടി വിഷ്ണു വട്ടെഴുത്ത് കരിങ്കല്ല് ഫലകം 54 A ഒററപ്പാലം ശിവവിഷ്ണു(ശങ്കരനാരായണ).അറിയാത്ത ഭാഷ	780 UNINTELLIGIBLE എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു.
55 പംഗ .ഒരു പാറ മേല് കൊല്ലം 934 എഡി 1758	770 കൊല്ലം 1048 ആമത് തുലാം 30 ന് പുതുക്കുളംകരെ ശിവം വഴിപാട് ദീപസ്തംഭം ഷാരത്ത് രാഘവപ്പിഷാരടി
56 വയനാട് താലൂക്ക് **ഗണപതിവട്ടം നാലാപ്പാട്ട് ചാലക്കുന്നു് കുന്നില്** പഴയതമിഴില് . വായിച്ചിട്ടില്ല	

57 ഗണപതിയുടെ ദീപസ്തംഭത്തില്	772
58 മാരിയമ്മക്ഷേത്രത്തിന്റെ വടക്കെ മുററം	773 774
59 പൂതാടി അരിമൂല അയ്യപ്പക്ഷേത്രമണ്ഡപത്തിന്റെ കിഴക്കെ ചുമരില് കൊല്ലവര്ഷം 922 എഡി 1746 .നാലു ഭാഷകള് ചേര്ന്നത്.	775 771 നെരുപ്പു പൊതകമും കരങ്കല് പണിക്ക്റരുട വളിപാട് സ്വാമിക്ക് ഇ
60 പാതിരി ക്ഷേത്രം പാതിരി നഞ്ചയ്യഗൌഡര് കര്ണ്ണാടകഭാഷ .സുല്ത്താന് ബത്തേരി ഗണപതിവട്ടം	എന്റെ വായന- അഥ അര്ക്ക ഉത്ഥം സത്സംഗപട്ടണഥി 5,3, ഐക്യത വയ്യഥാമതലഗഥ് അട്ടണര്(ഐംകുണര്),തണല് അന്തണര്,മൂത്തണര്, അംശവക്താര്, അഷ്ടാംഗഖണ്ഡം ഐന്തയ്യ്മൂന്റ്,അഥപാണഭ, ഉപ്പളഉമ്മണര്,എണ്ദിക്ക് കച്ചം അബ്ദപ്പണ്ഢിക-ധനതിരുസഞ്ചി
61-64 ഗുഹാലിപികള് .കുഡുംബീയ ശ്രീവിഷ്ണുവര്മ്മന്റെ ലിഖിതം ഒന്നാമത്തേത്.എപ്പിഗ്രാഫിക് റിസര്ച്ചില് മലബാറിലെ ഏററം പഴക്കമുള്ള രാജാവാണ്.കദംബവംശം. സംസ്കൃതലിപി. 5ആം നൂററാണ്ടിന് മുമ്പാവില്ല എന്ന് എഴുതിക്കാണുന്നു 120-123 of 1897	
65 അതേ സ്ഥലം കര്ണ്ണാടകം ശ്രീദേ അന്നു തുടക്കം . 124 OF 1897	
66 തിരുനെല്ലി ഭാസ്കരരവിവര്മ്മന് തമിഴും വട്ടെഴുത്തും.സാമന്തനായ പുറൈക്കിഴൈനാട് ശങ്കര കോതവര്മ്മനാണ് ശാസനം കൊടുക്കുന്നത് CP Grant	

67	
68	
69	
70	
71	
72	
73	

74	
75	

	പേജ് 338. No:785 AR No:221 of 1895 മദ്ധ്യത്തിലെ പ്രവേശനദ്വാരത്തിന് വലത്ത് ഒന്നാം പ്രാകാരത്തില് വടക്കുന്നാഥക്ഷേത്രത്തില് 786 വടക്കുന്നാഥന് ഗണപതിയറ AR 222 Of 1895 788 AR 224 OF 1895. കൊച്ചി സംസ്ഥാ നത്ത് പാറോല ക്ഷേത്രത്തിനടുത്ത പാറ വടക്കുന്നാഥന് മൂലസ്ഥാനം അധിഷ്ഠാനം AR 223 of 1895 789 AR 225 of 1895 തിരുവഞ്ചിക്കുളം പടിഞ്ഞാറെ പ്രവേശനദ്വാരം 790 AR 226 1895. തൃക്കുലശേഖരപുരം വിഷ്ണു പ്രവേശനദ്വാരം 791 AR 227, 1895 അതേ ക്ഷേത്രം മുററത്തെ ശില പന്നിയങ്കര സോവനീര് മലബാറ് മഹോത്സവം 272-273 എം ജി എസ്. കോട്ടക്കല് തിരുവെങ്കടക്കോട്ട ക്കു (ശിവക്ഷേത്രം)സമീപം

	പൊന്മല ലിഖിതം ഓം അരശരവി കണ്ടന് സേതാദ്രിപതി ജയസഖവാഗൂര് ഓം ഉരഗകേകീംഹരിതകേടര ജലഗജഷ്ടനീലമീ(നലമീ)തപിംഹല(ഗല) (അപൂര്ണ്ണം) വാകയൂരിലെ വിജയസഖി അരചന് രവി കണ്ടന് സേതാദ്രിപതിയുടെ 9 നവരത്നംനാഗം,മയില്, പച്ചവന കേദാരമായ കേരളം, ജലം, ഗജം, അഷ്ടനലമി(8 ഐശ്വര്യം), തപസ്സ്, അവസാനപദംഹലം(കലപ്പ) എന്നും പിംഗലം എന്നും വിഗ്രഹിക്കാം

- **കഥാസരിത്സാഗരവുംഹാലാസ്യമാഹാത്മ്യവുംനരയൻകണ്ണൂർശാസനവും.**

കഥാസരിത്സാഗരം ഒരു ചരിത്രരേഖയല്ല. ജനങ്ങൾക്കിടയില് പ്രചുരപ്രചാരം കിട്ടിയ ഒരു പോപ്പുലർ സബ് ആൾട്ടേണ്ചരിത്രമെന്നു വിളിച്ചാൽതെററാവുകയില്ല .ഉപകഥകളെ മാററിനിർത്തി

പ്രഥാനകഥാതന്തു,വംശാനുചരിതംഎന്നിവമാത്രം എടുത്തുപരിശോധിച്ചാൽ പതിരെല്ലാം നീക്കി ചരിത്രത്തിന്റെ മുഴുത്ത നെന്മണിവിത്തുകള് ഇതിൽക്കാണാം .അത്തരമൊരന്വേഷണമാണിത്. ഇതിലെ കഥ,കഥാപാത്രങ്ങൾ,സംഭവങ്ങൾ,അവ നടന്ന കാലം,എന്നിവ ഗ്രഹിക്കാൻനമുക്ക് ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൂടി ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരും. സ്കന്ദപുരാണത്തിൽഹാലാസ്യമാഹാത്മ്യമെന്ന ഭാഗത്ത് തന്നിരിക്കുന്ന പാണ്ഡ്യവംശാവലി, അതുലന്റെ മൂഷകവംശാവലി എന്നിവയും പുരാണപ്രസിദ്ധമായ ചന്ദ്ര, യാദവ. ഹൈഹയവംശാവലികളും താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയാണ് ഞാൻആദ്യം ചെയ്തത്. (റഫറൻസ് http://www.amazon.in/Education-Ancient-India-Universities-ebook/dp/B00A7NFZZ0) ഹാലാസ്യമാഹാത്മ്യവും കഥാസരിത്സാഗരവും മലയദ്ധ്വജപാണ്ഡ്യൻ,പുത്രി തടാതക (കഥാസരിത്സാഗരത്തില് ത്രിഭുവനപ്രഭ എന്നാണ് തടാതകയുടെ പേര്) സുന്ദരേശ്വരൻഎന്നിവരുടെ കഥ പറയുന്നുണ്ട്. ഇവർപറയുന്നകഥ ഒളിച്ചുനിന്നുകേട്ട പുഷ്പദന്തഗണപതി വരരുചിയായും, ജയഭട്ടാരിക ഉപവർഷഗുരുവിന്റെ മകളായും ജനിച്ച് ഭൂലോകവാസം അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നു.വരരുചിയാണ് പൈശാചഭാഷയില് കഥാസരിത്സാഗരമെഴുതിയ പേയ് കവിവേര്.(കവിവേരു എന്ന ഈ പേര് നമ്മൾ പെരുമാൾവിഭജനകാലത്ത് കർണ്ണാടകത്തിലെ മൈസൂർരാജാവിന് കാണുന്നു).കഥാസരിത്സാഗരപ്രകാരം ഉജ്ജയിനിയിലെ ചണ്ഡമഹാസേനന്ന് കോലവരാഹരാജ്യത്തെ അംഗാരവതിയിലുണ്ടായ പുത്രപരമ്പര തരുന്നു.12 കോലവരാഹങ്ങളായ അംഗാരകരെ (പര്യായം - കുജൻ,ചൊവ്വ,ചോകരം മുതലായവ) അഥവാ അംഗാരവതിയുടെ സഹോദരന്മാരെ മഹാമന്ത്രിമാരായി സ്വീകരിച്ചതായും കാണുന്നു.മഹാഭാരതം വനപർവ്വത്തിൽ(265-10)സിന്ധുദേശത്തെ ജയദ്രഥന്റെ സഹചാരി (മന്ത്രി)യും അംഗാരകനാണ്.വനപർവ്വത്തിൽഇവർക്കുകൊടുക്കുന്നമററു പേരുകൾസിംഹികേയൻ(സിംഹികാപുത്രരായരാഹുവംശം),ചുവന്ന സ്വര്ണ്ണനിറമുള്ളവൻ , (പിംഗലന്) അരുണവർണ്ണനായസൂര്യൻ(വനപർവ്വം അ 3 ശ്ലോ 17)എന്നൊക്കെയാണ്.

ഇതിന്നു തുല്യമായ ഒരുപരാമർശം ചണ്ഡമഹാസേനകാലത്തിന് സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾക്കുമുമ്പ് പാണ്ഡ്യരാജവംശത്തിലുണ്ടായതായി

ഹാലാസ്യമാഹാത്മ്യത്തിലുണ്ട്. അതിൽസുന്ദരേശപാദശേഖരപാണ്ഡ്യ പുത്രൻവരഗുണന്റെ കഥ കാണാം. ഹേമനാഥനെന്ന ഗായകനോട് മീനാക്ഷിക്ഷേത്രത്തിലെഭക്തൻഭദ്രന് (ആലവായൻ)ശിവാനുഗ്രഹത്താൽജയിക്കുന്നു.ഭദ്രനെസുന്ദരേശപാദശേഖരൻതിരുവഞ്ചൈക്കളത്തേക്കയക്കുന്നു.തുടർന്നു്, സുന്ദരേശന്റെ പൌത്രനും വരഗുണപൌത്രനുമായ രാജരാജപാണ്ഡ്യന് കോലവരാഹരൂപികളായ 12 വിദ്വാന്മാരെ പ്രസിദ്ധ ശതക്രതുവായ ശതസോമൻഅയച്ചുകൊടുക്കുന്നു.അവർ പടിഞ്ഞാറൻതീരത്തെന്നപോലെപാണ്ഡ്യനാട്ടിലെ ഗുഹകളിൽശില്പ്പനിർമ്മിതി തുടങ്ങുന്നു. ഇതിൽപ്പറയുന്ന ശതക്രതു ശതസോമ,വരഗുണാദികളുടെ കാലം ശ്രീകൃഷ്ണകാലത്തിന് 24, 25 തലമുറ മുമ്പാണ്.(മൂഷകവംശകാവ്യം. റഫറൻസ് http://www.amazon.in/Education-Ancient-India-Universities-ebook/dp/B00A7NFZZ0)
സുന്ദരേശശിവപാദശേഖരന്റെ കത്തുമായി ഭദ്രൻവന്ന തിരുവഞ്ചൈക്കളം നാമിന്നു കാണുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ തിരുവഞ്ചിക്കുളമല്ല. വന്നേരിയിലെ അഞ്ചൈക്കളമാണ്.

ഹാലാസ്യമാഹാത്മ്യത്തിൽ 43ആം രാജാവ് കീർത്തിവിഭൂഷണന്റെകാലത്താണ് ദ്വാരക മുങ്ങിയ പ്രളയം.അക്കാലത്ത് മൂഷകവംശചക്രവർത്തി അമിതക്രതു എന്ന ശതക്രതുവാണ്.(ശതക്രതു എന്നാൽ 100 യാഗം ചെയ്തവൻ).തമിഴുരേഖകളിലെ പെരുംചോററുതിയൻ (ഉദയൻ)ചേരൽ ആതൻ (ചേരലാതനെന്നു ചരിത്ര കാരന്മാർ കൂട്ടിയെഴുതുന്നത് ശരിയല്ല) ഇദ്ദേഹമാണ്. ഇദ്ദേഹം മഹാഭാരത യുദ്ധകാലത്ത് 18 അക്ഷൌഹിണി സൈന്യത്തിന് 18 ദിനം സൌജന്യഭക്ഷണം നൽകിയതുകോണ്ടാണ് ഈ ബിരുദം.അന്ന് വലിയ പെരുമാളുടെ വാഴ്ച്ചയാണ് കേരളത്തില്. (കാലം ഏതാണ്ട് ബി സി 3100). ഇപ്പോഴത്തെ റിസര്ച്ച് അനുസരിച്ച് , ഈജിപ്തില് ഫറവോമാരുടെ ഭരണാരംഭം ഇതേകാലത്താണ്. (പ്രൊസീ ഡിങ്ങ്സ് ഓഫ് ദി റോയല്

സൊസൈററി) സെററില്മെന്ററുകളുടെ തുടക്കം ബിസി 4000 മുതലാണ്.

The Hindu 5.9.2013

LONDON: Egypt was transformed from a land of disparate farmers into a state ruled by a pharaoh in about 3100 BC, according to research published in the *Proceedings of the Royal Society A*, setting a new timeline for the ancient kingdom's origin. Previous records suggested the pre-Dynastic period, a time when early groups began to settle along the Nile and farm the land, began in 4000 BC. Now, scientists have used radiocarbon dating to pinpoint that this process started later, between 3700 or 3600BC;just a few hundred years later, by about 3100 BC, society had transformed to one ruled by a king. Archaeologists believe Egypt's first king, Aha, came to power after another prominent leader, Narmer, unified the land. — PTI

അമിതക്രതുവിന്റെ ആറാംതലമുറയിലൊരാൾക്ക് മനു എന്നുപേര്. മനുപുത്രൻവടുകവർമ്മൻരാജരാജേശ്വരന്,ദദുർദ്ധരമെന്ന കലിവാക്യ പ്രകാരം ബിസി 3012ൽ ജീവിച്ച് പെരുഞ്ചെല്ലൂർപുനരുദ്ധരിച്ചു. കേരളത്തിലെ ചേരമാന്പെരുമാൾവാഴ്ച്ചയും ആരംഭിച്ചു. ചെരുമാൻ, പെരുമാന് (ചെറിയ ചക്രവർത്തി അഥവാ യുവരാജാ, വലിയ ചക്രവർത്തി) എന്ന തമിഴ് പദങ്ങളുടെ പഴക്കമാണ് പെരുമാൾഭരണ ത്തിന്. ചെറിയ ചേരമാന്, വലിയ പെരുമാളാകു മ്പോൾചേരമാൻപെരുമാളാകുന്ന ഭാഷാപരമായ പ്രത്യേകനാമം ചേരനാടെന്ന ചെറിയതാവഴിക്കു കിട്ടി. (വലിയ താവഴി മാഹിഷ്മതി).

അദ്ദേഹത്തിന്റെപുത്രൻഅഹീരണൻരാജപ്രതാപൻ,പൃഥനക്ക് പടിഞ്ഞാറ് അഹീരണേശ്വരക്ഷേത്രത്തിൽമൂന്നാം ശിവപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തു.

പൌത്രൻമഹീരണഭരൻ, സഹ്യനിൽവൻതോതിൽ,ഗജബന്ധനം തുടങ്ങി.ഗുഹാഗൃഹങ്ങളിൽ ചാതുർമ്മാസ്യം കഴിച്ച് രസായന ചികിത്സകൊണ്ട് (കുടീചക) വാജീകരണം ചെയ്തു. ഇക്കാലത്ത്, ബാബിലോണിയ മുതലായ ദേശങ്ങളുമായി വ്യാപാരബന്ധം കൂടിയതിനാലാകണം ഗജബന്ധനം വർദ്ധിച്ചത്.പുത്രൻ ആര്യഗുപ്ത അനന്തഗുണൻ, പൌത്രൻഅചലൻമദനവിസ്തരൻ. അചലന്റെ അചലപത്തനഗുഹാക്ഷേത്രപുനരുദ്ധാരണം(അജന്താ)ഇക്കാലത്ത് ആരംഭിച്ചു. മദനവിസ്തരനെന്നുപേരു കിട്ടിയത്, ഗുഹയിലെ രതിശിൽപ്പങ്ങൾകാരണമാകാം വളഭിപെരുഞ്ചെല്ലൂർവിദ്യാപീഠത്തിൽനിന്ന്, വിവിധവിഷയങ്ങൾപഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അദ്ധ്യാപകർ,മന്ത്രിമാർ, പണ്ഡിതർ, ഇവരെയെല്ലാം രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തേക്കും അയക്കുന്നസമ്പ്രദായം ശതസോമകാലത്തുതന്നെയുണ്ടെന്ന് നാം കണ്ടു.3000 കോലവരാഹഅംഗാരകരെന്ന മഹാമതികളായ പണ്ഡിതരെ, മന്ത്രിപുംഗവരായി വലഭിവിദ്യാപീഠം അയച്ചിരുന്നതായി ചരിത്രം.അതിനോടു ചേർത്തുവായിക്കണം മേൽപ്പറഞ്ഞത്.അചലന്റെ കാലത്ത് പാണ്ഡ്യനാട്ടിൽവലിയൊരുപ്രളയമുണ്ടായപ്പോൾഅവിടെ ജലേശ്വരൻഭരിക്കുന്നു.പാണ്ഡ്യന്റെ വിദ്യാസ്ഥാനം നശിച്ചത് അപ്പോഴാണ്.ജലേശ്വരപുത്രൻഅരിമർദ്ദനന്റെ പ്രധാനകോലവരാഹമന്ത്രി വാഗ്മിയായ മാണിക്യവാചകരെന്ന വായുപുരേശനെന്നു് ഹാലാസ്യമാഹാത്മ്യം.അരിമർദ്ദനന്നുശേഷം 11 പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരുടെ ലിസ്ററ് മാത്രം തന്നിരിക്കുന്നു.അവരെല്ലാം ദുർബ്ബലരാണ്. സ്കന്ദപുരാണത്തിലെ പാണ്ഡ്യപരമ്പര അവിടെ അവസാനിക്കുന്നു .അതിനാൽ, സ്കന്ദപുരാണ(ഹാലാസ്യമാഹാത്മ്യ)രചനാകാലം പാണ്ഡ്യഭരണകാലാവസാനത്തിലാണ്.

അചലന്ശേഷംഎട്ടാമത്തെരാജാവായിരുന്നു,വിരോചനൻ.കാടവപല്ലവ വംശത്തിലെഹാരിണിയെവിവാഹംചെയ്തു.അക്കാലത്താണ്,കാടവല്ലൂരിലെ ആദിപെരുവനം ക്ഷേത്രോത്സവാരംഭം. ഇത് ബിസി 1757ലാണ്.പാണ്ഡ്യന്റെ കപാട(കവാട)പുരം നശിച്ച് വന്നേരി കാടവല്ലൂരിനെ കേന്ദ്രമാക്കി പുതിയ പണ്ഡിതസഭ പെരുമയാർജ്ജിച്ചു. ഇതുതന്നെയാണ്, ഹാരപ്പ,സിന്ധു സംസ്കാരാവസാനവും, മാഗധികളെന്നവ്രാത്യന്മാരുടെഭരണാരംഭവും.ബിസി ആയിരത്തിൽ, വിരോചനന്റെഒമ്പതാംതലമുറഗർഭശ്രീമാൻ,വജ്രസാരൻസേനാഖ്യൻഭരി

ക്കുന്നു. ഇത് സോളമന്റെ കാലം.യഹൂദചരിത്രാരംഭം.ബിസി1757ലെ ആദിപെരുവനം ഉത്സവത്തിന്ശേഷം ആയാതുശിവലോകം എന്ന ബിസി 55ൽ ഇപ്പോഴത്തെ പെരുവനം ഉത്സവം തുടങ്ങി.(1700 വർഷം കഴിഞ്ഞ്). ആയാതു ശിവലോകംഎന്നകലിദിനസംഖ്യ 1115431 .ഇതിനെ പഞ്ചവര്ഷപൈതാമഹസംഖ്യ കൊണ്ടു ഹരിച്ചാല് 3020 വര്ഷം ബാക്കി 111 ദിവസം. 3102 എന്നസംഖ്യയില് നിന്ന് 3020 കിഴിച്ചാല് ബിസി 82 ലാണ് ശകവര്ഷാരംഭകാലത്ത്ക്ഷേത്രപുനരുദ്ധാരണം. സേനാഖ്യന്റെ പതിനൊന്നാംതലമുറ അദ്രികേതുവിന്റെ ധനം , നയതന്ത്രത്തിലുംകാമശാസ്ത്രത്തിലുമുള്ളപാണ്ഡിത്യമാണ്.അദ്ദേഹം കവിത്വത്തിനും(കവുത്തുവം)കർക്കശത്വത്തിനുംപേരുകേട്ടവനായിരുന്നു (ബിസി791).പുത്രൻനിപാതവർമ്മൻ, പർജ്ജന്യന് സിന്ധുവാരുണനെന്ന പരമയശസ്വി.സിറസ് രാജാവിനെ ഭയന്ന് ഓടിപ്പോയ യഹൂദർക്ക്സ്വന്തം നാട്ടിൽഅഭയംനൽകി.(ബിസിആറാംനൂററാണ്ട്). പുത്രൻ,തീവ്രാശ്വന്റകാലത്ത്,കപിലവസ്തുവിൽബുദ്ധജനനം. തീവ്രാശ്വപുത്ര്ന്സുമതി,സുമതിപുത്രൻഅമിത്രവാൻപുത്രൻചണ്ഡന് അവന്തിപ്രദ്യോതചണ്ഡമഹാസേനകാലമാണിത്.(അജാതശത്രുകാലം) .വിചണ്ഡപുത്രൻഅക്ഷോഭ്യൻ.അക്ഷോഭ്യപുത്രൻസമരസഹന്,പുത്രൻമഹേന്ദ്രവര്മ്മനെന്നമഹോദയന്,ബിസി120ൽകൊടുങ്ങല്ലൂരില്മഹോദയപുരംപട്ടണം നിർമ്മിച്ചു. മഗധഅവന്തിവര്മ്മന്റെസമകാലീനനാണ് .ഇവിടുന്നങ്ങോട്ടേ കഥാസരിത്സാഗരത്തിലെവംശവൃക്ഷമുള്ളു. അതിനാലാണ് മൂഷക,ഹൈഹയ, കേരള, വംശങ്ങളും കഥാസരിത്സാഗരരചനാകാലവും താരതമ്യപ്പെടുത്താ നാവുന്നത് .

കഥാസരിത്സാഗരം Kathasarithsagara	മൂഷകവംശം Mooshakavansa	ചരിത്രം History
1 മഹേന്ദ്രവർമ്മന് Mahendravarman	മഹോദയൻ Mahodayan	മഹോദയൻ ബിസി120 Mahodayan
2.ജയസേനൻ Jayasenan	ശിവചരിതഈശാനൻ കാഞ്ചികുന്ദവർമ്മ Sivacharitha Isanan Kanchi Kundavarman	
3.മഹാസേനൻ	ഈശാനവർമ്മ	ഈശാനവർമ്മ

Mahasena (ചണ്ഡമഹാസേന) Chandamahasena Wife Amgaravathi Daughter of Amgaraka KolaroopaVaraaha .കോലരൂപവരാഹ അംഗാരകപുത്രി അംഗാരവതി പത്നി	Isanavarman	Isanavarman
4 പാലകൻ(ചേദി)palaka ഗോപാലകൻgopalaka വാസവദത്തvasavadath a (ഉദയനപത്നി Wife of Udayana)	പാലകൻ palaka ഇളങ്കോഅടികൾ Ilanko Adikal പുത്രി(കേരളേശ്വരവല്ല ഭ പത്നി)daughter w/o Keraleswaravallabha കേരളകേതുഗോദ Keralakethu Goda	പാലക(ചേദി) palaka ഇളംകോഅടികൾ Ilanko Adikal മകൾ daughter നൃപരാമ(ചെങ്കുട്ടുവ) Nriparama (Chenguttuva)
5 അവന്തിവർമ്മന് (ഉജ്ജയിനി) Avanthivarman Ujjain പത്നിസുരതമഞ്ജരി (ചണ്ഡാലി) Wife Chandali Surathamanjari വാസവദത്തയുടെ മകൻനരവാഹനദത്തന് 25 ഭാര്യമാരുണ്ട് Naravahanadatha s/o vasavadatha rules as Indra		ചന്ദ്രവർമ്മ1 Chandravarman 1 ചന്ദ്രവര്മ്മ 2 Chandravarman 2 പാലക (എ)ഡി 216) Palaka വലിധരൻവിക്രമന് (നരവാഹനദത്തൻ) എ)ഡി333ല്കൊല്ലപ്പെട്ടു Validhara vikrama (Naravahandatha) Killed in 333 AD
		ആദിത്യവർമ്മ (ഭട്ടനാരായണ) Adityavarma

		(Bhatanarayana) സഹോദരൻകുന്ദവർമ്മ (മുരാരി)എഡി355-356 Kundavarma murari (355-356)

ഉദയനൻ,പരീക്ഷിത്തിന്റെ(പാണ്ഡ്യവംശംസഹസ്രാനീകശാഖയിലെ സൂര്യവംശജൻകൃതവര്മ്മപുത്രിമൃഗവതിയിൽജനിച്ചു.(ചന്ദ്രസൂര്യവംശം). വത്സകേരളരാജ്യങ്ങൾക്ക്അധിപനായ പാലകൻചേദിയിലെ തുളുകൂപക കേരളമൂഷകചക്രവർത്തി.ഗോപാലകൻ(ഇളങ്കോ)കേരളേശ്വരവല്ലഭൻപാണ്ഡ്യൻ.

മൂഷകവംശകാവ്യത്തിലെ പേരുപറയാത്ത മഹാസേനപുത്രി വാസവദത്തയാകാമോ എന്നചോദ്യം വരുന്നു.പാലകനും ഈ മകളും ചേദികുമാരിനന്ദിനിയുടെമക്കളാണ്.ചോളകുമാരിപുത്രൻ അങ്ങനെയെങ്കിൽചെങ്കുട്ടുവനെന്ന കേരളകേതു ഗോദയാവും.പാലകന്റെ വരവ് എ.ഡി 216ലാണ്.അന്നദ്ദേഹം വളരെ വൃദ്ധനാണ്.അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീരമൃത്യുവിന്നുശേഷമാണ് സഭ ഉദയന,വാസവദത്തമാരുടെ മകനായ നരവാഹനദത്തനെ ചക്രവര്ത്തിയായി സ്വീകരിക്കുന്നത്.

ശ്രീ എം.ജി.എസ്.നാരായണന്റെ കാലഗണന (മലബാർമഹോത്സവം സോവനീർ 1993 പേജ് 268-269) ഇവിടെ ശ്രദ്ധയർഹിക്കുന്നു.

പന്ഥാവകേസവോയ എന്നവാക്യത്തിന് 1451471 (4029) എന്നുകൊടുത്ത് ക്രിസ്തുവർഷം 929 എന്നദ്ദേഹം പറയുന്നതിലെ പൊരുത്തക്കേട് ആദ്യം പറയാം.പന്ഥാവകേസവോയ എന്നത് സവ്യമായിവായിച്ചാലും അപസവ്യമായിവായിച്ചാലുംമേല്പ്പറഞ്ഞസംഖ്യകിട്ടില്ല.
പ,വ,കേ,വോ,യ(1.4.1.4.1) എന്നീസംഖ്യകൾശരിയാണ്. സയ്ക്ക് 7 ,ന്ഥയുടെ പൂർവ്വാക്ഷരമെടുത്താൽ(ന)0 ,ഉത്തരാക്ഷരമെടുത്താൽ (ഥ) 2. ഒന്നുകിൽ1041741 അല്ലെങ്കില്1241741. ആദ്യത്തേതെങ്കിൽ 929ൽനിന്ന് 572 ,573 കുറച്ച് എഡി 356. രണ്ടാമത്തേതെങ്കിൽ846കുറച്ച് എഡി 83.

അപ്പോൾപന്ഥാവകേസവോയ എഡി 355 അല്ലെങ്കിൽഎഡി 83. 1451471 എന്നസംഖ്യ തെററാണ്.പക്ഷെ അത് എം ജി എസ് സ്വയം ഗണിച്ചെടുത്തതല്ല.

1926ലെസൌത്ത്ഇന്ത്യൻഎപ്പിഗ്രാഫിവാർഷികറിപ്പോർട്ടിലെ സ്വീകരിച്ചതാണ്. (തെററ്അവരുടേതാണ്)

പന്നാവകേശവോയ എന്നാണ് ശരിവായന.അത് അപസവ്യമാക്കാതെ (ഖരോഷ്ഠിയാക്കാതെ)ബ്രാഹ്മിയിലെട്ത്താൽ1041541എന്നശരിയായ കാലം കിട്ടും.പന്നിയൂര്(വരാഹമൂർത്തി),നാവ(തിരുനാവാ),കേശവ(വിഷ്ണു)എന്നർഥമുള്ള വാക്യവുമാണ്. നരയൻകണ്ണൂര് ശാസനത്തിലാണ് ഈസംഖ്യ .മണത്തുണൈ മുണ്ടൻകൊററാടൈ എന്നൊരു വ്യക്തി നമ്പിയാർവിക്രമരാമനിൽനിന്ന്കാവിയൽപ്പുറത്ത് ആയ്നിവയൽസ്വീകരിച്ച്നരസിങ്ങവിണ്ണഗരതേവരുടെക്ഷേത്രത്തിന് നേദ്യം,നന്ദാവിളക്കിനായിഏൽപ്പിക്കുന്നു.ഇളംകോയിൽവലിധരനായവിക്രമരാമൻഎന്ന പ്രയോഗംശാസനത്തിലുണ്ട്.
മൂഷകവംശകാവ്യത്തിലെരാജാക്കന്മാരുടെലിസ്ററിൽക്കാണുന്നവലിധരനുമായി ഇതിലെ കഥാപാത്രത്തെ എം ജി എസ് പ്രശംസാർഹമാംവിധം കണ്ടെടുക്കുന്നു.ഈശാനവർമ്മവംശത്തിലെവിക്രമരാമൻഇദ്ദേഹം തന്നെയെന്ന്കാണുന്നു
വിക്രമരായര്എന്നവലിധരൻചക്രവർത്തിയായപ്പോൾനരവാഹനദത്തനെന്നബിരുദംമാററിജയമാനികുലശേഖരപാണ്ഡ്യന്ഭൂതരായപാണ്ഡ്യപ്പെരുമാളെന്നബിരുദമെടുത്തു.(ഉദയനവംശംപാണ്ഡ്യവംശമാകയാലാണിത്) ആരാണ് മണത്തുണൈ മുണ്ഡൻകൊററാട .നരവാഹനദത്തനെചക്രവർത്തിയാക്കിവാഴിക്കുന്നതിൽ,ഇന്ദ്രപദവികൊടുക്കുന്നതിൽശക്തമായിഎതിർത്തദക്ഷിണേന്ത്യൻനാടുവാഴി ഗൌരീമുണ്ഡനാണെന്ന് കഥാസരിത്സാഗരം. നരവാഹനദത്തനാൽപരാജിതനായ ഗൌരീമുണ്ഡന്റെമകളെ നരവാഹനദത്തൻവിവാഹംചെയ്തു. ശത്രുതതീർക്കാൻവിവാഹമെന്നപതിവ് അന്നുണ്ടായിരുന്നു.മണത്തുണൈ എന്നാൽ തിരുമണം(വിവാഹം)കഴിച്ച തുണ (ഭാര്യ) .കൊററ് ,ഐശ്വര്യം, ലക്ഷ്മി,, ശ്രീ. ആയിനി ,ആയിനിയൂണ് എന്നാൽവിവാഹബന്ധമാണ്.ആയിനിക്കൂററിലെ നമ്പിടി, മണക്കുളംരാജാ മുതലായ വാക്കുകളിൽഈ അര്ഥംകാണാം. ആയ്നിഊണ് വിവാഹസദ്യയാണ്.സദ്യക്ക്മലബാറിൽകൊററ്,കൊററം എന്നും പറയും. **(മാമുതല് മതിക്കുലം വിളക്കിയ കോ മുതല് കൊററവന്മരാന തിരിപുവന ചക്കരവര്ത്തികള് ശ്രീവീരപാണ്ഡിയതേവര്**

അപിഷേകകാലത്തില് എന്ന പരാമര്ശം ശുചീന്ദ്രം രേഖയില് നേരത്തെ പ്രസ്താവിച്ചു. അത് കൊററവൈ എന്ന ദുര്ഗ്ഗയും ഐശ്വര്യദേവതയും അനുഗ്രഹിച്ച ചക്രവര്ത്തിനാമമാണ്) അതിനുള്ള നെല്ലുതരുന്ന ആയിനിവയൽ സ്ത്രീധനമാണ്.ആ വയൽ ക്ഷേത്രത്തിന് ബ്രഹ്മദേയമായിനൽകുന്നു.നരയൻകണ്ണൂര്,നരവാഹനദത്തൻ, നരസിങ്ങ വിണ്ണഗരത്തേവർമുതലായനാമങ്ങളുംശ്രദ്ധിക്കുക. നരസിംഹരൂപവും കാമദേവരൂപവുംസിംഹികാപുത്രഅംഗാരകരൂപവുംമാറിമാറിയെ ടുക്കുന്നവൈഷ്ണവചക്രവർത്തിയാണ്നരവാഹനദത്തന് .ഈ നാമം നഹാപനനാമവുമായി എപ്രകാരം ചരിത്രകാരന്മാർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു എന്ന് പ്രാകൃതഭാഷയുടെ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയും. .

ഗോപാലകനെഇളങ്കോവടികളായികരുതാൻഎന്തുകാരണം.

ഗോപാലകന് വിദേഹരാജ്യംകൊടുത്തിട്ടും അതുസ്വീകരിക്കാതെഋഷിചര്യയെടുത്ത് വാസവദത്ത, ഉദയനദമ്പതിമാരുടെകൂടെ സഞ്ചരിക്കയാണുണ്ടായത്. ഋഷിചര്യയോടെനീലഗിരിയിൽത്താമസിച്ച ഈഅമ്മാമനോടൊപ്പമാണ്നരവാഹനദത്തനും അവസാനനാളുകളില് ഋഷിചര്യയോടെ കേരളത്തിലെ നീലഗിരിയിൽത്താമസിച്ചത്. (കഥാസരിത്സാഗരം). അക്കാലത്ത് പാലകന്റെ പുത്രൻഅവന്തിവർമ്മന്റെ പത്നി ചണ്ഡാലിയെ നരവാഹനപത്നി മദനമഞ്ജുഷയുടെ സഹോദരൻഇത്യകൻകട്ടുകൊണ്ടു പോയി.അവളെ നരവാഹനദത്തൻരക്ഷിച്ച് അവന്തിവർമ്മനെ ഏൽപ്പിച്ചു.ഇത്യകന് വധ ശിക്ഷവിധിച്ചു.എന്നാൽ നീലഗിരിക്കടുത്ത കശ്യപാശ്രമത്തിലെ (കാച്ചാം കുറിച്ചി) ഗുരു കശ്യപൻഭാര്യാസഹോദരനാകയാൽവധിക്കരുതെന്നു പറകയാൽവിട്ടയച്ചു. ഇത്യകൻനരവാഹനദത്തനെ വധിച്ചതായി കഥാസരിത്സാഗരത്തിലില്ല.എന്നാൽകേരളോൽപ്പത്തിയിൽനമുക്കൊരുകഥകിട്ടുന്നു. വിട്ടയക്കപ്പെട്ട ഇത്യകൻ ജീവൻതന്നതിന്നു നന്ദിയല്ല, പ്രതികാരമാണ് വെച്ചുപുലർത്തിയത്. സഹോദരീഭർത്താവായിട്ടും ചതുരംഗം കളിക്കുമ്പോൾ സഭയുടെ അനുവാദത്തോടെ ചക്രവർത്തിയെവധിച്ചു. സഭ ഇത്യകനെനമ്പിടിയായിതരംതാഴ്ത്തി. ആദിത്യവർമ്മനെ ചക്രവർത്തിയാക്കി.

മലബാർമഹോത്സവം സോവനീർ(പേജ് 271) ധരെദ്ധോഗുരുമുഖ്യ എന്നകലിസംഖ്യ 1523929 എന്നെടുത്ത് അക്കാലത്ത് വിഗ്രഹനിര്മ്മാണം നടന്നതായി കരുതുന്നു.5293252 (അപസവ്യം 2523929) ഇതുരണ്ടും അന്നത്തെശരിയായ ദിനസംഖ്യയാവില്ല.തരെദ്ധഗ്രുമുക്ക്യ (1243251) എന്നായാൽസംഖ്യ ശരിയാവും. ഇത് 3396 കലി 296 എഡി. ധരെദ്ധോഗുരുമുഖ്യ (1523929) എഡി 1061. ഇത് പന്ഥാവകേസവോയയിൽനിന്ന് (929)132 വര്ഷം കഴിഞ്ഞാണ്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽപ്പോലും ചോളശക്തിയാൽവല്ലഭശക്തി ഇല്ലാതായ കാലത്ത് പഴയനരവാഹനദത്തക്ഷേത്രപുനരുദ്ധാരണമെന്നര്ത്ഥമേവ രൂ.നേരത്തെപറഞ്ഞലിഖിതത്തിലെ 1241741 ൽനിന്ന് 1243251ന് 4വർഷം 46ദിനം വ്യത്യാസമേ ഉള്ളു.294 എഡിയിൽക്ഷേത്രനിർമ്മാണംതുടങ്ങി.വിഗ്രഹങ്ങൾകൊത്തിച്ചു.4 വർഷം 46 ദിനംകഴിഞ്ഞ് പണി പൂർത്തിയായി.നേദ്യത്തിനും നിത്യനിദാനത്തിനും വയൽഏല്പ്പിച്ചുകൊട്ക്കയും ചെയ്തു. നടത്തിപ്പിന് മണിഗ്രാമക്കാരെ ഏൽപ്പിച്ചു.തലപ്പിള്ളിയിൽമാത്രമാണ് മണിഗ്രാമമെന്ന പേരിൽഒരു ഗ്രാമവും ക്ഷേത്രവും ഉള്ളത്. ഭൂപൻപാലകൻനാട്ടിലെത്തിയ എഡി 216 കഴിഞ്ഞ് 78വർഷംകഴിഞ്ഞല്ല ഇവിടെ ആരാധന തുടങ്ങുന്നത്.ഹിരണ്യഗർഭംകഴിച്ച ഒരുതേവർതിരുവടിയാണിവിടെ ആരാധന തുടങ്ങുന്നത്.അവിടെ പിന്നീട് ഒരു ക്ഷേത്രം സ്ഥാപിക്കയാണ് വലിധരൻ ചെയ്തത്.വിക്രമരാമൻവലിധരനും അമ്മാമൻഗോപാലനും ഋഷിചര്യസ്വീകരിച്ച് ഹിരണ്യഗർഭം ചെയ്ത് തേവർതിരുവടികളായി ഇരുന്നവരാണ്.

ശ്രീകോവിലിൽകരിങ്കല്ലുപാകിയശ്രീകുന്തൻആൾവാർഅരചർ.ശ്രീകുന്തൻഭട്ടനും ഭട്ടനാരായണനും അവർകൾകാലത്തു പണ്ണിന ശ്രീകാര്യം.ഈ ശ്രീകാര്യം ചെയ്ത ശിൽപ്പി എന്നർത്ഥം.ചന്തിരൻചേവകൻമുതലായ പരാമർശങ്ങൾശ്രദ്ധേയം.എഡി333ൽ(പുരുധിസമാശ്രയം)ഭൂതരായ പാണ്ഡ്യപ്പെരുമാളെന്ന കാടവപല്ലവ മൂഷക ചക്രവർത്തിയെ അതേ വംശത്തിലെ വേറൊരു ശാഖയിലെ അടുത്തബന്ധു വധിച്ചു. അതിനുശേഷം ആദിത്യവർമ്മ വല്ലഭപ്പെരുമാളുടെപുത്രൻകുന്ദവർമ്മ മുരാരി കണ്ണൻപെരുമാളാണ് ഭരണം. എഡി 355-356ൽ ഭരിച്ച ഇദ്ദേഹം മുകുന്ദമാലാകർത്താവാണ്.ശ്രീകുന്ദആൾവാർഅരചർകോയിൽപുനരുദ്ധാരണം ചെയ്ത് നടവഴികരിങ്കല്ലുപാകി. അദ്ദേഹവും ജ്യേഷ്ഠൻഭട്ടനാ

രായണനും (ബലഭദ്രതുല്യൻ ആദിത്യവർമ്മ) ഭരിക്കുന്നകാലത്താണ് പുനരുദ്ധാരണം . കുലശേഖരആഴ്വാരെന്ന കുന്ദവര്മ്മൻമുരാരി വെങ്കി ഹസ്തിവർമ്മൻപല്ലവൻസാലങ്കായന് വിഷ്ണുഗോപൻ ഇവരുടെ സമകാലീനൻ. ഇതേ കാലത്താണ് നന്ദിവർമ്മൻരണ്ടാമന്റെ ഗുണ്ടുപള്ളിശാസനലിഖിതം.

കോലത്തിരിയുടെ 35000 പടയ്ക്ക് ദിനവും ധാന്യം,ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങൾ,എത്തിക്കുന്ന ചോവർക്ക് കൊററിയേത്ത് എന്നും അതിന്നുള്ള ഉപ്പ്നൽകുന്നവർക്ക് ഉപ്പോട്ട് തറവാടെന്നും പേര്. ശതവാഹനരുടെ ഐശ്വര്യം ഉപ്പുകച്ചവടമാണെന്നു ബിസി 300-എഡി 250വരെരേഖകളുണ്ട്.ഉപ്പുകൊററന്മാരായ ശതവാഹനശതകർണ്ണി കാലത്താണ് കഥാസരിത്സാഗരകഥ.അതിന്നുശേഷമല്ല.വരരുചി കഥപറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന കാനഭൂതി(ഗാനഭൂതി, കാണഭൂതി)യുടെ പൈശാചഭാഷയിലുള്ള പാട്ടുകൾവിന്ധ്യനുതാഴെ പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു (കഥാസരിത്സാഗരം).കാനത്തൂരിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ പേര് കണ്ണൂര്. കാണഭൂതിയുടെ കാണത്തൂരായ കണ്ണൂര്. കണ്വമുനിയുടെ ,കണ്ണനെന്ന് വിളിക്കുന്നശ്രീകൃഷ്ണന്റെകണ്ണൂര്. വിദ്യാധര,ഭൂതത്താണ്ഡവ, കാടവവംശക്കാരനായ നരവാഹനദത്തന്റെ യുവരാജകാലം കാനത്തൂരിലായിരുന്നു.അന്നാണദ്ദേഹം ഗൌരീമുണ്ഡനെ തോൽപ്പിച്ച് മകളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതും ആയിനിവയലും മററും കൊടുത്ത് ക്ഷേത്രച്ചുമതല ഗ്രാമക്കാരെ ഏൽപ്പിക്കുന്നതും.പിന്നീടുള്ള പുനരുദ്ധാരണം കുലശേഖരആഴ്വാരുടെ കാലത്താണ്.

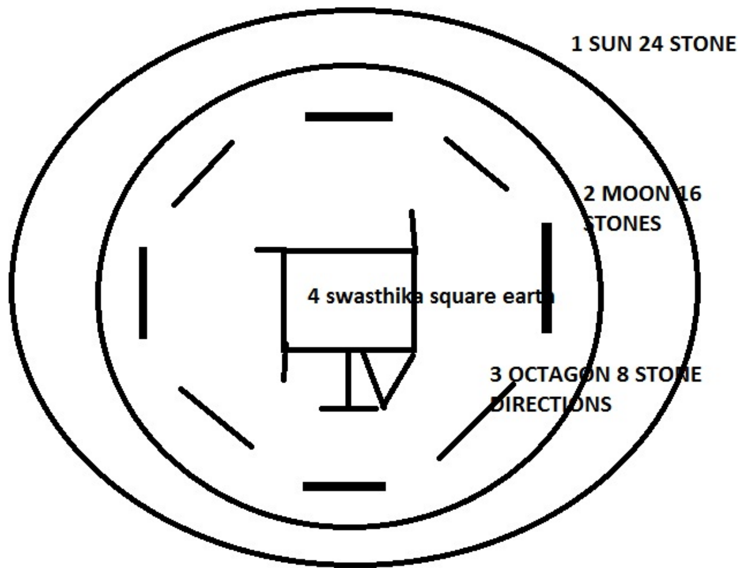
ഗൌരീമുണ്ഡന്റെ കഥ

ദ്രാവിഡദേശത്തിലും കിഴക്കൻദേശത്തിലുമുള്ള മുണ്ഡ ട്രൈബലുകളുടെ പ്രാചീനചരിത്രാതീതകാലത്തേക്കു സഞ്ചരിക്കണം, ഗൌരീമുണ്ഡനെ അറിയാൻ. എ സോഷ്യൽഹിസ്ററി ഓഫ് ഇന്ത്യൻ ആർക്കിടെക്ചറ് എന്ന കൃതിയിൽ, വി.എസ്.പ്രാമർ (ഓക്സ് ഫോർഡ് യൂണി വേഴ്സിററി പ്രസ്സ് 2005) ഇവരുടെ പിതൃശ്രാദ്ധാദികളെക്കുറിച്ചും വംശങ്ങളെക്കുറിച്ചും സുദീര്ഘം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. സങ്കീർണ്ണമായ

രീതിയിൽ ഭൂമിക്കടിയിലെ ഗുഹാഗൃഹങ്ങളില് കലാരൂപങ്ങള്,അവയെ മാർക്കു ചെയ്യാന് ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തില് ശിലാവൃത്തങ്ങളും ഡോൾമനുകളും,പ്രത്യേകരീതിപിതൃശ്രാദ്ധങ്ങൾഇവർക്കുണ്ട്. മുണ്ഡ കളുടെ പിതൃലോകം ഇന്ത്യയിലെ മററു മനുഷ്യരുടേതെന്ന പോലെ മരിച്ചവരുടെ ലോകമാണ്. ഡോള്മനും മെൻഹററും അതിന്റെ സിംബലാണ്.ഇവ ജലാശയതീരം ,നാഗലോകം,പാതാളം, പ്രേത ലോകം,പിതൃലോകം,ഭൂതങ്ങൾ,പഞ്ചഭൂതംഇവയോട് ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. ഇത്തരം ലോകങ്ങൾ അവർക്ക് മൃത്യുലോകമല്ല, സൃഷ്ടി സ്ഥാനമാണ്.സൃഷ്ടിസ്ഥാനമെന്നാല് ഭൂമി,അമ്മ. അഛൻ ,സൂര്യൻ,സ്വർഗ്ഗം, ആകാശം, ലയനം. ഇതിന്നിടെ ലോകം (ഭുവർ),മഴ,ജീവനം (ജീവൻ), ജൈവശാസ്ത്രവും പുനർജ്ജനിയുള്ള പിതൃലോകവും ഇങ്ങനെഒന്നാണ്.പിതൃശ്രാദ്ധം വാർഷികോത്സവമാണ്. സഞ്ചാരി (നോമഡിക്)വർഗ്ഗമായ ഇടയന്മാര് കൊല്ലത്തിലൊരിക്കല് സ്വഗ്രാമത്തില്,ഒത്തുകൂടി,എല്ലാ മരിച്ചവർക്കുമായി ഒന്നിച്ച് ബലിയർപ്പിക്കുന്നു. അമ്പലങ്ങളിലെ ഉത്സവങ്ങള് ഇങ്ങ നെയുണ്ടായവയാണ്. ഇതൊരു വ്യക്തിയുടെ മാത്രം ശ്രാദ്ധമല്ല. ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ , തറവാടിന്റെ ,വംശത്തിന്റെ,ജനതയുടെ മുഴുവൻശ്രാദ്ധമാണ്.ഇത്തരം സ്ഥാനങ്ങളിൽരാജവംശത്തിലെ ചക്രവർത്തിമാർമരിച്ചാല് അവരുടെ സ്മരണക്ക് കുടക്കല്ല് (കുട-ഛത്രം-കുടക്കോൻഛത്രാധിപതി)നാട്ടും.അപ്രകാരമല്ലാത്ത വീരയോദ്ധാ ക്കൾക്ക് വീരക്കല്ല്, സതിക്കല്ല്,ഇവയും. ഇത്തരം കൂർഗ്ഗനുകള് (കൊടക്, കൊടയ്ക്ക് കൊടുക്കുന്ന സ്ഥലം)ജനതയ്ക്കു മുഴുവനും ദിവ്യസ്ഥാനങ്ങളാണ്.

ഭാരുക്കൾ,(പാരു,പാർപ്പനർ) എന്ന ട്രൈബാണ് പിന്നീട് ഭരതവർ(പരതവർ) ആയത്. ഇവർദർശകരാണ്.വേദസൂക്തങ്ങളിൽ വൃത്തം,ചക്രം എന്നീ ആകൃതികളിൽ പറയുന്ന കൂർഗ്ഗനുകൾദ്രാവിഡരുടേതാണ്.തിരുവനന്തപുരത്തെ മലയരയന്മാരുടെ തുമുലി (എഡ്ഗർതെഴ്സ്ററണ്) ഇത്തരമൊരു ആകൃതിയാണ്. ഇതിൽ പുറത്ത് 2 വൃത്തം ,അതിന്നകത്ത് 8 മൂലയുള്ള അഷ്ടകോണം (ഒക്ടഗോൺ),ഏററവും ഉള്ളിൽചതുരം ,ഇങ്ങനെയാണ്. ഇതുപോ ലൊന്ന് ഹാരപ്പയിൽനിന്നു കിട്ടിയ സീലിലുണ്ട്.ഹാരപ്പയിലെ സീലില്,

നടുവിലെ ചതുരമില്ല (ഭൂമി) .അഷ്ടകോണിന്നു പകരം വൃത്തം തന്നെയാണ്.

ചിത്രം 1 തുമുലി (Thumuli)

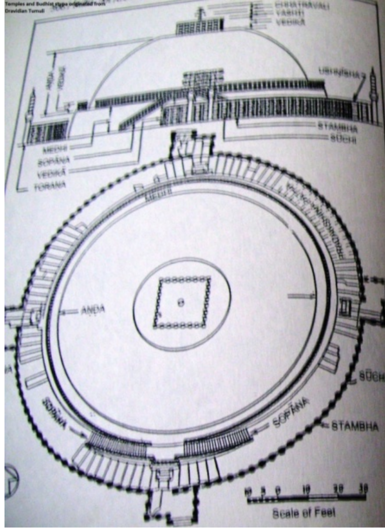
ചിത്രം 2 ഹരപ്പ സീല് ട്രഞ്ച് 54 (ഹരപ്പ.കോം) നാലെണ്ണമുള്ളതിനാല് ഇതൊരു ജനതയുടെ മുഴുവനും നെക്രോപോളിസ് ചിഹ്നവുമാണ്.

തുമുലിയില് നടുവിലെ ചതുരത്തിന് ഒററ ദ്വാരമേ ഉള്ളു. അത് വലിയൊരു ശിലകൊണ്ട് (ഗുഹാദ്വാരം പോലെ) അടക്കുന്നു. അകത്തു പരേതന്റെ ശിലാവിഗ്രഹം (അല്ലെങ്കില് ചെമ്പ്, വെള്ളി)

വെച്ചിരിക്കും.ഇത്തരം അനേകമുള്ള നെക്രോപോളിസ്സുകൾ (ശ്മശാനം) പൌരാണിക കാർഷികഗ്രാമജനതയുടെവാസസ്ഥാനങ്ങളില് കാണാം. സഞ്ചാരിഇടയവർഗ്ഗത്തിന്റെവാർഷികോത്സവം,കാർഷികഗ്രാമവാസിക ളുടെ ക്ഷേത്രരൂപമായത് ഇപ്രകാരമാണ്.പടിഞ്ഞാറൻഏഷ്യ കോക്കാസസ്സ് ഭാഗത്ത് ഇത്തരം തുമുലി കാണുന്നത് ദ്രാവിഡ ർഅവിടേക്കെല്ലാം സഞ്ചരിച്ചതിന്റെ തെളിവായിട്ടാണ് പ്രാമര് കരുതുന്നത്. പുറനാനൂറിൽ ഈ നെക്രോപോളിസ് ശ്മശാനങ്ങളെ കാട് ,ചുടുകാട് എന്നുവിളിക്കുന്നു. ഈ സംസ്കാരമുള്ളവരെ കാടരെന്നും കാടവരെന്നും വിളിക്കുന്നു.കേരളത്തിൽ തലപ്പള്ളി താലൂക്കില് ചേരമാങ്കാട്, പാലക്കാട് മാങ്ങാട്,തലപ്പള്ളി വയനാട് കോഴിക്കോട് ജില്ലകളിലെ മെഗാലിത്തുകളെന്നിവ ഇങ്ങനെയുണ്ടായവയാണ്.ഇവയെ ബുദ്ധമതകാലത്തുണ്ടായവയെന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിലെ അനൌചിത്യം ഗ്രഹിക്കണം.

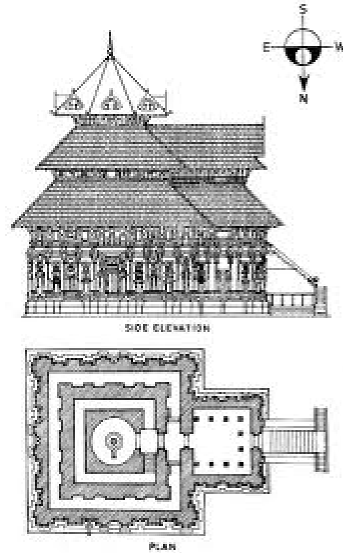
ചിത്രം 3 ഹരികന്യകയൂരിലെ സോപാനത്തിലെ വൃത്തങ്ങള് concentric cycles in Sopana of Harikanyakayur

ചിത്രം 4 തുമുലിയില് നിന്ന് സ്തൂപവും ക്ഷേത്രവും ഉണ്ടായതെങ്ങനെ എന്ന് കാണിക്കുന്ന ചിത്രം

ചിത്രം 5 പെരുവനം ക്ഷേത്രത്തിലെ ഒററ ദ്വാരമുള്ള കല്ലറ (ഗണപതിഭണ്ഡാരം)

ഒരുപ്രവേശനദ്വാരത്തിൽ കാവല്ദൈവമായ പഴയ പിതാമഹന്റെ കൂററൻപ്രതിമയും വാതിലിന്ന് മുമ്പില് ഭൂതങ്ങൾക്ക് ബലികൊടുക്കുന്ന ബലിപീഠവും ഇവർക്കുണ്ട്.ഇത് ക്ഷേത്രങ്ങളിലും അതേപടി

ആവർത്തിക്കുന്നു

ചിത്രം 6 ,7

പെരുവനം ക്ഷേത്രത്തിലെ പ്ലാനും ബലിക്കല്ലും

ആദ്യം ചെറിയ മണ്ഡപമായും ഛത്രിയായും സ്മാരകമായും തുടങ്ങി ,പിന്നീട് ക്ഷേത്രമായി പരിണമിച്ചു.തെയ്യൻ,വേലൻ,പാണൻ,പുലയൻ മുതലായവര് തോററംപാട്ടുകള് പാടി പഴയ ചരിത്രസ്മൃതി ആംഗികവാചികമായി നില നിർത്തി.മലയരയൻ,മുണ്ഡ,താരുക്കൾ ഒരേവംശമാണ്. ഇവരെ വ്രാത്യ,കോലീയ,ശാക്യവംശമെന്നും പറയുന്നു. ഇവർസൂര്യാദികളെയും പഞ്ചഭൂതങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്ന ഭൂതികളാണ് (പിതൃ ആരാധകര്).ശാക്യർക്കും കോലത്തിരി (കോലീയ),ചേരന്മാർക്കും വംശവൃക്ഷം സാലം (പന)ആണ്.അവരെ

സാലബര്,(സാഡുവ) പനയന്മാര്, യക്ഷന്മാര് എന്നൊക്കെ വിളിക്കുന്നതും ഈവംശവൃക്ഷം പൊതുവായതിനാലാണ്.നാഗയക്ഷ പരമ്പരയാണിവര്. മൌര്യര്,(മോരീയര്)താരുക്കളുടെ (വൃക്ഷാരാധകര്)ഒരു ശാഖയാണ്. മുണ്ഡന്മാര് ദ്രാവിഡത്തില്നിന്ന് കിഴക്കോട്ടും വടക്കോട്ടും കുടിയേറിപ്പാർത്തു. അക്കാലത്ത് അവര് മംഗളോയ്ഡ് വംശങ്ങളുമായി വിവാഹബന്ധത്താല് സങ്കരം വന്നു. എങ്കിലും ഇന്ത്യ യിലെ ദ്രാവിഡര് അവരെയുംകൂട്ടത്തില് ചേർക്കുകയും രാജപുത്രരായിത്തന്നെ അംഗീകരിക്കയും ചെയ്തു.അവരില്നിന്ന് ഒരാള്ക്കുമാത്രമേ ചക്രവർത്തിപദം കിട്ടുകയുള്ളു.ഇപ്രകാരം ചക്ര വർത്തിയായ ട്രൈബലുകളില് ഏററവും പ്രധാനമായ വംശമായി നാഗങ്ങളെ പ്രാമര് കരുതുന്നു. നാഗവംശം മരങ്ങള്,ജലം,പഞ്ചഭൂതങ്ങള്,ഇവയെ ആരാധിക്കുന്ന ആദിമട്രൈബല് വംശമാണ്. ഇവരിലൊരു ഭാഗം ശില്പ്പശാസ്ത്രം (കാരുക്കൾ) വേദം മററു ശാസ്ത്രകലാദികളിലെല്ലാം പ്രാവീണ്യം നേടിയതിനാല് പ്രമുഖരായി. വടക്കുകിഴക്കു ജില്ലകളിലെ മുണ്ഡാരിക് ട്രൈബലുകളും തെക്കെ ഇന്ത്യയിലെ മുണ്ഡന്മാരും ഒരേവംശമാണെന്ന് അവരുടെ 5 വംശ ശാഖകളുടെ പേരില്നിന്നുതന്നെ അറിയാം.

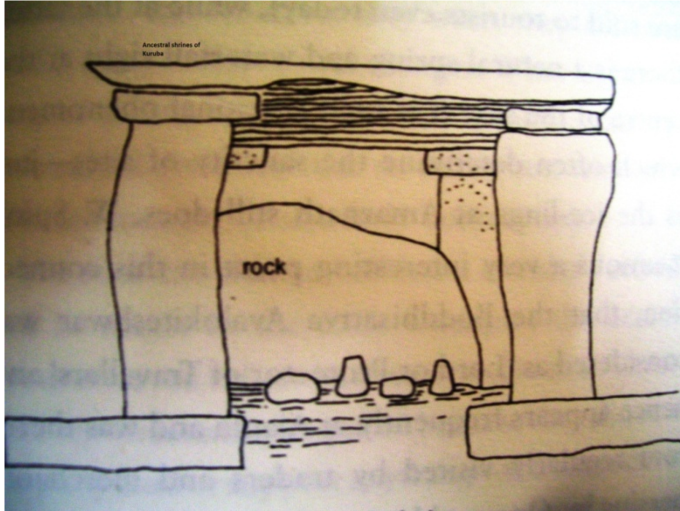
വടക്കുകിഴക്കെ പഞ്ചജനം North East Panchajana	ദ്രാവിഡത്തിലെ പഞ്ചജനം Southern Dravida Panchajana
1 ശവര Savara	1 ശബരന്മാര് (ശബരിമല) Sabara of Sabarimala
2.ചേരോസ് Cheros	2 ചേരന്മാര് The Cheras
3.കരിയ Kariya	3.കാരിസ്വരൂപം (കുതിരമല-തലപ്പള്ളി) Kaari swaroopa of Kuthiramala (Thalappalli)
4.ഭൂയിയ Bhooyiya	4.ഭൂതി ,ഭൂത Bhoothi/Bhootha
5.ഭാർ Bhaar	5.ഭരത,പരതവ,പാർപ്പനര് Bhaaratha, Parathava,Paarppanar

ചാക്ഷുഷമന്വന്തരത്തില് പ്രളയകാലത്ത് സത്യവ്രതനെന്ന ദ്രാവിഡദേശാധിപന്ന് മുമ്പില് കൃതമാലാനദിയില് ശഫരി(മത്സ്യം)രൂപത്തില്ആദ്യമായിവിഷ്ണു അവതരിച്ചു.മത്സ്യക്കൊടി യുള്ള പാണ്ഡ്യനുള്പ്പെടെ ശഫരികളെല്ലാം മത്സ്യരൂപിയായ വിഷ്ണുസന്തതികളാണ്. (ആദ്യത്തെ വംശം ശബരി). കാരി ,കാരു

എന്ന ശില്പ്പിനാഗവംശത്തെ മുമ്പെ പറഞ്ഞു.ഭൂതിവംശം കാണഭൂതി (കഥാസരിത്സാഗരം) പുഷ്പഭൂതി (ഹർഷവർദ്ധനന്റെ വംശം) മുതലായ പേരുകളില് ചരിത്രകാലത്തും ഉണ്ട്. മററുള്ളവര് ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണ്. ബുദ്ധമതകാലത്ത് പ്രസിദ്ധരായിരുന്ന ലിച്ഛാവികള് ദ്രാവിഡനാഗട്രൈബുകളാണ്.(വടക്കു കിഴക്കോട്ടു കുടിയേറി പാർത്തവര്).ഇവരുടെ സ്തൂപങ്ങള് ബുദ്ധമതകാലത്തെ സ്തൂപ ങ്ങള്ക്ക് മുമ്പേ നിലവിലുണ്ടെന്നു ആനന്ദകുമാരസ്വാമി ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

ശതപഥബ്രാഹ്മണത്തിൽചതുര,ചതുർഭദ്ര,സ്വസ്തിക,നാഗരവാസ്തു ദേവ, സാത്വികസ്വഭാവമുള്ളതും ഭൂമിയിലുറപ്പിച്ചതുമാണ്. മറിച്ച്, അസുര, ദ്രാവിഡ,രാജസസ്വഭാവമുള്ളത് വൃത്താകാരവും ചതുരമായ അടിത്തറ മേലുറപ്പിച്ചതുമാണ്.(യോനിലിംഗമുദ്ര).അശോകനും ബുദ്ധനും മുമ്പേ യക്ഷന്മാർ സ്തൂപം നാട്ടി ,നിഴലിനെ പിതൃക്കളിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിച്ചിരുന്നു. മുരിയ (മൌര്യ), ബൊന്ദൊ (വന്ദ) സൌരിയ (സൂര്യ) സവര (ശബര) വംശങ്ങളെല്ലാം മുണ്ഡട്രൈബില് പെടുന്നു.ഇവർക്കെല്ലാം ഈ ശീലമുണ്ട്. സവരന്മാര് വളരെ ഉയരമുള്ള ശില (മെൻഹിർ) ശ്മശാനത്തില് നാട്ടുന്നു. അതിനെ അവര് ഗൌര് എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഗൌരീമുണ്ഡനെന്ന പദം ഇതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഭൂതങ്ങള് കാല് നിലം തൊടാതെ സഞ്ചരിക്കുന്നു (ഭുവര് ലോകം)എന്നതിനാലാണ് സ്തൂപം,വൃക്ഷം എന്നിവയില് അവയെ ഇരുത്തുന്നത്. ഇപ്പോഴും നായന്മാർ (നാഗങ്ങള്)പിതൃശ്രാദ്ധത്തില് നിഴല്മെഴുകി പട്ടനാട്ടുന്നത് ഇതിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചാണ്.(കുറിച്ചിയര് ഇപ്പോഴും വെലിയന്റെ നെല്ലുവിത്തുകാക്കുന്നു. ഏററവും നെല്ലുണ്ടാക്കിയ പിതാമഹന്റെ ആത്മാവിനെ നെഗലെന്നാണവര് വിളിക്കുന്നത്. വെളിയന് വേളാവിക്കോമാന് എന്ന വെളിയന്റെ വെള്ളുവനാട് ,വെളിയങ്കോട് മുതലായ സ്ഥലനാമങ്ങള് ഇന്നും വന്ദേരിയിലുണ്ട്.) ദഹിപ്പിച്ചസ്ഥലത്ത് പനയ്ക്കുപകരം ഇപ്പോള് തെങ്ങു നടുന്നു.(രണ്ടും പാം എന്നഇനത്തില് പെടുന്നു) പാദഭൂമിം ഉപസ്പർശന് (മഹാഭാരതം) എന്നുവ്യാസൻപറയുന്നു.അതായത്, മഹാഭാരതകാലത്തും രാജാവും പ്രജകളും മുണ്ഡട്രൈബുകളാണ്. ഒരേ വംശമാണ്. ഋഗ്വേദം 10.18.13ലും ഇതിന്ന് തെളിവുണ്ട്.മരിച്ചവരുടെ സംസ്കാരം ,ശിലാസ്മാരകം എന്നിവ ദ്രാവിഡർക്കിടയില് ആദ്യം

ഗുഹാക്ഷേത്രങ്ങളിലുണ്ടായി.പിന്നീട് ഭൂമിയുടെ പ്രതലത്തിലേക്ക് വ്യാപിച്ചു.(പേജ് 147 പ്രാമര്)ഗുഹയിലെന്നപോലെ വലിയ ശിലാസ്തംഭങ്ങൾ(തൂണുകൾ)കൊണ്ട് മുകളിലെ ഒററശ്ശിലയെ താങ്ങുന്നതും ഒരുഭാഗംമാത്രംതുറന്നതുമായ കല്ലറപോലുള്ളവ അതിനാല് ഏറെ പ്രാചീനമാണ്. 3 ഭാഗംതുറന്ന് പിന്നില്മാത്രം ഒററ ശിലയുള്ള കുടുംബരുടെ (കുറുമ്പര്)മണ്ഡപം പിന്നീടുണ്ടായി.ഇവയാണ് പിന്നീട് വടക്കെ ഇന്ത്യയിലെ ഛത്രി രൂപമെടുത്തത്.

ചിത്രം 8 കുറുമ്പരുടെ മണ്ഡപം പ്രാചീനകല്ലറരൂപത്തില് തലപ്പള്ളി പെരുവനം ക്ഷേത്രത്തിലുള്ളത്മാടത്തിലപ്പനെന്നറിയുന്നു.മാടസ്വരൂപം വന്ദേരിഭൂപതി (വന്ദ അഥവാ ബന്ദ)യാണ്.ഇത് പൂരുചക്രവർത്തിയോടും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.കേരളത്തില് മാടസ്വരൂപിയായ മാടത്തിലപ്പന് 3 കേന്ദ്രങ്ങളിലേ ക്ഷേത്രമുള്ളു.(3 ചക്രവർത്തിക്ഷേത്രം).പൂരു ശര്മ്മിഷ്ഠയുടെ മകനാകയാല് അസുരരാക്ഷസയോനിയാണ്. കുടകിലെ പ്രത്യേകപിതൃദിവ്യസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് (ക്ഷേത്രം)കൈമട എന്ന് പറയും.(വയനാട്ടിലെ കൈപ്പഞ്ചേരി റോഡുവക്കില് കൂററൻഒററപ്പാറയിലുള്ള അപൂർണ്ണഗണപതിവിഗ്രഹം,നാറാണത്തുഭ്രാന്തന്റെ ഗുഹാക്ഷേത്രസ്ഥാനത്തിന് കൈ എന്നാരംഭിക്കുന്ന പേര് ,കൈക്കോളാര് കൈവേല ചെയ്യുന്നവരുടെ അഥവാ കാരുക്കളുടെ സ്ഥാനം) അതില് ശില,ദാരു,ലോഹം ഇവയിലൊന്നുകൊണ്ട് വിഗ്രഹം. പിതൃസ്ഥാനങ്ങളില് ഭദ്രകാളിയൊത്ത് നൃത്തം വെക്കുന്ന ശിവപ്രതിഷ്ഠാസങ്കല്പ്പം കാണാം. പെരുവനത്തില് ഇതെല്ലാം കാണുന്നു. ചേരന്മാര്ക്ക് വില്ലവരെന്നു പേരുണ്ട്. (സംഘകാലത്ത്

ചിലപ്പതികാരത്തില് വില്ലവന്കോത എന്നു കാണുക).വില്ലവരുടെ വാസസ്ഥാനങ്ങളായ വില്ലവര് വട്ടം (വട്ടം എന്നാല് വൃത്തം) അവിടെ കോട്ടം എന്നിവ ഉണ്ട്.മരിച്ചവർക്ക് 3നിലയുള്ള കമ്പ്, മുള നാട്ടി അതിനെ അലങ്കരിക്കുന്ന പതിവ് പിന്നീട് ത്രിതലംമുതല് സപ്തതലംവരെയുള്ള രഥം (രഥോത്സവം) വിമാനം എന്നിവ പണിയലായി പരിണമിച്ചു.ഇതിന്റെ മുകളില് കുംഭം,കലശം ,ആമലകീഫലം (നെല്ലിക്ക)മുതലായവ സ്ഥാപിക്കുന്നരീതി വില്ലവരുടേതാണ്. ഇത് പിന്നീട് മുഗിലരാജാക്കന്മാര് പോലും സ്വീകരിച്ചു. മുഖത്തില് (ശികരമുഖം) ചെറിയ സോപാനംപോലെ ഉന്തിനില്ക്കുന്ന ഭദ്രം എന്ന സ്ഥാനത്ത് അലങ്കാര വിഗ്രഹങ്ങള് സ്ഥാപിക്കുന്നു.(വില്ലാര് വട്ടവും പാലിയവും തമ്മിലുള്ളബന്ധം ഇനിയൊരവസരത്തില് പറയും.)ഇപ്പോള് ഗൌരീമുണ്ഡനെന്ന രാജാവ് കേരളത്തിലെയും തെക്കുകിഴക്കന്ഇന്ത്യയിലേയും ഏററം പുരാതനമായ വംശങ്ങളിലൊന്നാണെന്നും അതിന് പൂരു മുതലായി അനേകം പഴയരാജവംശങ്ങളുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്നും കാണുക കഥാസരിത്സാഗരത്തിലെ ഗൌരീമുണ്ഡനെന്ന വിദ്യാധരന് ദക്ഷിണാപഥ ത്തിലാണ്. മന്ത്രിയുടെ പേര് മതംഗദേവൻ (ശബരിമലയിലെ മതംഗമുനിയുടെ വംശജന്).നരവാഹനദത്തനെചതിച്ചുകൊല്ലാനായി ശ്രമിച്ചതിന്ഉജ്ജയിനിയിലെ ചണ്ഡാലത്തെരുവില്അധപതിച്ചു കിടക്കേണ്ടിവന്നു. മതംഗദേവന്റെ മകളാണ്സുരതമഞ്ജരി.ഒരിക്കല് അവന്തിദേവനെന്നഅവന്തിവർമ്മന് അവള് മദിച്ചമതംഗത്തെ (ആന)അടക്കുന്നതും അതിന്റെ കൊമ്പിൽ ഊഞ്ഞാലുകെട്ടി ആടുന്നതുംകണ്ടു.അവളില്ഭ്രമിച്ചു.പിതാവ് ഉല്പ്പലഹസ്തനെന്ന മതംഗദേവന് (പദ്മപാണിഎന്നുംപേരുണ്ട്) മകളെ കൊടുക്കണമെങ്കില് നിബന്ധന വെച്ചു. തന്റെ വീട്ടില് വെച്ച് 18000 ബ്രാഹ്മണര്ക്ക് ഭക്ഷണം രാജകുമാരന് കൊടുക്കണം.അവന്തിവര്മ്മന് അത് ചെയ്ത് സുരതമഞ്ജരിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ഐതിഹ്യമാലയിലെ വരരുചികഥയോട് സാദൃശ്യമുള്ള ,എന്നാല് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു കഥയാണിത്.ചണ്ഡാലിയാണെന്നത് സാദൃശ്യം.1008 കറി കൂട്ടുക എന്ന വരരുചിയുടെ നിബന്ധന, ഇവിടം 18000 പേര്ക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക എന്ന ചണ്ഡാലന്റെനിബന്ധനയാവുന്നു.നിബന്ധന വധൂപിതാവിന്റേതാണ്,വരന്റേതല്ല.

ശതസോമകാലം മുതല് 12 കോലവരാഹമന്ത്രിമാരുടെ കഥ തെക്കെ ഇന്ത്യയിലുണ്ട്.സഹോദരീഭര്ത്താവിനെ 12 കോലവരാഹങ്ങള് മരുമക്കത്തായപ്രകാരം തുണയ്ക്കുന്നത് അവരുടെ സഹോദരീപുത്രന്(കുമാരന്)മരുമകന് ചക്രവര്ത്തിയാണെന്നതിനാലാണ്. വരഗുണപുത്രന് രാജരാജന്റെ കാലം മുതല് വരരുചികാലം വരെയും തുടര്ച്ചയായി ഇത് കാണുന്നു.ഇതനുസരിച്ചു പാലകപുത്രനായ അവന്തിവര്മ്മനെന്ന ശതക്രതു വിവാഹംചെയ്ത മതംഗ(ചണ്ഡാല)വംശം അഥവാ ശബരവംശം ഗൌരീമുണ്ഡവംശം തന്നെയാണ്.12 മന്ത്രിമാരിലൊരാള് സ്ത്രീയാണ്.അവള് ബാക്കി 11 പേരുടെ സഹോദരി അംഗാരവതി (അംഗാരക്കലമ്മ എന്ന കാരക്കലമ്മ)അംഗാരകന്മാരുടെ കുമാരസാമ്രാജ്യങ്ങളും (കമ്ര്,ഖമ്ര്) അങ്കോര് വാടങ്ങളുംകിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമായി (പടിഞ്ഞാറ് തുര്ക്കിയില് അംഗോര)കാണുന്നു. ചൊവ്വയാകയാല് ചോകരം,മംഗലനെന്ന പേരിനാല് മംഗലാദേവി.ചോകരം (ശുകപുരം) മംഗലം ചേരുന്ന സ്ഥലനാമങ്ങള് കാണുക. യുവരാജാക്കന്മാരും അമ്മ അംഗാരക്കലമ്മ മംഗലാദേവിയും തടാതക(മീനാക്ഷി)കാലം മുതല് വൈഷ്ണവശൈവവിവാഹബന്ധങ്ങളിലെ പ്രധാനകണ്ണിയാണ് തക്ഷശിലയിലെകലിംഗദത്തന് ബൌദ്ധമതവിശ്വാസിയായി. അദ്ദേഹത്തിനും പത്നി താരാദേവിക്കും മകളായി വിദ്യാധരി സുരഭിദത്ത കലിംഗസേന എന്ന പേരില് ജനിച്ചു. അവളെ പ്രസേനജിത്തിന് വിവാഹംചെയ്തുകൊടുക്കാനുറപ്പിച്ചു. പ്രസേനജിത്ത് വൃദ്ധനാകയാല് ഉദയനനെ മനസാ വരിച്ച കലിംഗസേന ഉജ്ജയിനിയില് വന്നു. അവളിലനുരക്തനായ മദനവേഗനെന്ന വിദ്യാധരന് ഇത്യകനെന്ന മകനെ ജനിപ്പിച്ചു.അവനെ എടുത്തുമാററി രതീദേവിയുടെ അവതാരമായ മദനമഞ്ജുകയെ കിടത്തി.കലിംഗസേന അവളെ മകളെന്നു കരുതി വളര്ത്തി.വിദ്യാധരനായി,കാമദേവന് ഉദയനവാസവദത്തമാരുടെ മകനായി നരവാഹനദത്തനായി ജനിച്ചു. മദനമഞ്ജുകയെ പട്ടമഹിഷിയാക്കി. ഇത്യകനാകട്ടെ,ഇപ്പോള് ഇന്ത്യനൂരെന്നു വിളിക്കുന്ന പഴയ ഇന്ത്കനൂരെന്ന വെങ്കടക്കോട്ട (സേതഗിരിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ അതിര്ത്തിയിലെ കോട്ട)യില് ജീവിച്ചു. സേതഗിരി വിന്ധ്യ-സത്പുര (സേതപുര)യുടെ പടിഞ്ഞാറെ

അററംമുതല് സഹ്യനില് പാലക്കാടുചുരം വരെയുള്ള (മഹാരാഷ്ട്ര മുതല് ദ്രാവിഡദേശം വരെ)പഴയമാര്ഗ്ഗത്തിന്റെ ഒരു സുപ്രധാനസ്ഥാനമാണ്.കോട്ടക്കല് വെങ്കടക്കോട്ടയ്ക്ക് അതിനാല് സേതദുർഗ്ഗം എന്നൊരു പേരുണ്ടായിരുന്നു. (മലബാര് മഹോത്സവം സോവനീര് 1993 പേജ് 124) ഇവിടെയാണ് ഇത്യകന് അവന്തിവര്മ്മന്റെ ഭാര്യയെ കട്ടുകൊണ്ടുവന്ന് താമസിപ്പിച്ചത്.തൊട്ടടുത്ത നീലഗിരിയില് വസിച്ചിരുന്ന നരവാഹനദത്തന് അവളെ രക്ഷിച്ചു.(കാച്ചാംകുറിച്ചിയിലിരിക്കുന്ന ഗുരുസ്ഥാനീയന്റെ ഇടപെടലിനാല് ഇത്യകന് വധിക്കപ്പെട്ടില്ല.വധിക്കപ്പെട്ടത് ഭൂതരായപാണ്ഡിപ്പെരുമാളായ നരവാഹനദത്തനാണ്. വധിച്ചവനും വധിക്കപ്പെട്ടവനും ഒരേ വംശമാണ്. (യക്ഷ,വിദ്യാധര,കാടവ,താരു അഥവാ തരുവൂര്,തലപ്പള്ളി കാരുവംശം) നരവാഹനദത്തന് അമ്മാവന് ഗോപാലകനൊപ്പം ചാതുര്മ്മാസ്യം കഴിക്കുന്നത് നീലഗിരിയിലാകയാല് വാസവദത്ത സ്വാഭാവികമായും കേരളീയയാവണം. നരവാഹനനും,ഗൌരീമുണ്ഡനും ശബര,കാപേയ,കാണിക്കാരുടെ ആസ്ഥാനമായ ഋശ്യമൂകാചലം ആസ്ഥാനമാക്കുന്നുണ്ട്.അവിടെനിന്ന് നരവാഹനദത്തന് ലങ്കവരെ സഞ്ചരിച്ചതായും രാമസേതുകാണുന്നതായും ,കൈലാസം മുതല് കന്യാകുമാരിവരെയുള്ളഭൂമിയുടെ (ദേവജനങ്ങളുടെ)ചക്രവര്ത്തിയായി ഇന്ദ്രപദവിയോടെ ജീവിച്ചതായുമുള്ള പരാമര്ശങ്ങള് ശ്രദ്ധേയം. നരവാഹനദത്തന്റെ രാജ്യം ഹിമാലയം മുതൽ കന്യാകുമാരി വരെയാണ്.**അദ്ദേഹം ആദിവാസിരാജാവാണ്, പുറംരാജ്യക്കാരനല്ല**.

ഉദയനന് വത്സകൌശാംബി, കാലഞ്ജരപര്വ്വതത്തിന്റെഅധിപനാണ്.

ഉദയനനും വാസവദത്തയും പ്രായോപവേശം ചെയ്തത് ,കാലഞ്ജരപര്വ്വതത്തില് നിന്ന് ചാടിയിട്ടാണ്.ഉദയനന്റെ ശാഖ പാണ്ഡു-അര്ജ്ജുനന്-അഭിമന്യു-പരീക്ഷി ത്ത്-സഹസ്രാനീകന്-ശതാനീകനെന്ന് തന്നിരിക്കുന്നു. നരവാഹനമെന്നത് വേ താളം,ഭദ്രകാളി ഇവയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.മാത്രമല്ല ,വൈശ്രവണ,കുബേര, യക്ഷജാ തി എന്നും കുറിക്കുന്നു. (കേരളത്തിലെ പരദേവത ഭദ്രകാളിയാണ്.പാലിയം കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങള്ക്കും കുബേരനാമം കാണുന്നു). സോമവംശ, പാണ്ഡവവംശ, ശരഭപുരീയരേഖകളില് (മദ്ധ്യേന്ത്യ) മേഖല,കോസല, കാലഞ്ജരശാഖകള് ഉള്പ്പെടുന്നു. അതിലെ

വംശവൃക്ഷത്തിലുമുണ്ട് ഒരു ഉദയനന്. കാലഞ്ജരവത്സശാഖ വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് ഭട്ടാരികമാരെയാണെന്ന് മദ്ധ്യേന്ത്യന് ലിഖിതങ്ങളില് നിന്ന് കാണാം.ഭരത്ബലനെന്ന മഹാശിവതേവരുടെയും ജയഭട്ടാരികയുടേയും പുത്രി ഉദയനന്റെ അമ്മയാണ്. ജയഭട്ടാരികയുടെ പൌത്രനാകയാലാണ് ഉദയനന്റെ കേരളേശ്വരവല്ലഭസ്ഥാനം. പരമഭട്ടാരകനും ഇന്ദ്രപദവിയുള്ളവനുമാകയാലാണ് ,അത്തരം ഒരാളുടെ പുത്രിയെ വാസവദത്ത (ഇന്ദ്രദത്ത)എന്നു വിളിക്കുന്നത്.നരവാഹനദത്തന്റെ കേരളബന്ധവും ഇത് തന്നെ .. സബ്ആള്ട്ടേണ് ചരിത്രം ക്ലാസ്സിക്കല് ചരിത്രത്തെ എങ്ങനെ സഹായിക്കുമെന്ന് ഇതില്നിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാം.

നരവാഹനദത്തനും കേരളവും

ദക്ഷിണാപഥത്തിലെ ഗൌരിമുണ്ഡനെ തോല്പ്പിച്ച് മകളെ വിവാഹം കഴിച്ച നരവാഹനദത്തന് ഗൌരിമുണ്ഡന്റെആസ്ഥാനമായ ഋശ്യമൂകാചലത്തിലുംഗോവിന്ദകൂടമെന്ന നെല്ലിയാമ്പതി(പാലക്കാട്)യിലും ഏറെക്കാലം താമസിച്ചു. പമ്പാതീരത്തിലൂടെ ശ്രീലങ്കവരെ ഭാര്യമാരോടൊത്ത് യാത്രചെയ്ത് ശ്രീരാമസേതു ദര്ശിച്ചു.ശബരിഗിരിയിലെ മതംഗപുരത്തില്നിന്ന് ഒരുഭാര്യയെ സ്വീകരിച്ചു.25 ദേവകന്യ(അപ്സര)കളായ ഭാര്യമാരോടൊത്ത് വീണമീട്ടിപ്പാടി ദേവേന്ദ്രതുല്യം വിദ്യാധരദേവചക്രവര്ത്തിയായി ദീര്ഘകാലം ബഹുദൂരം സഞ്ചരിച്ചു. കൈലാസം മുതല് കന്യാകുമാരി വരെയുള്ള സാമ്രാജ്യം ഭരിച്ചു. ഒടുവില് അമ്മാമന് ഗോപാലകനുമൊത്ത് ഋഷിചര്യസ്വീകരിച്ച് നീലഗിരിയില് താമസമാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന് 7 രത്നങ്ങള് ലഭിച്ചത് മലയാദ്രിയിലെ ഗുഹകളില് വെച്ചാണ്.

ചണ്ഡാലി അവന്തിവര്ദ്ധനന്റെ ഭാര്യയാണെന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നത് ഉജ്ജയിനിയിലെ (അവന്തി)മഹാമന്ത്രി ഭരതരോഹകന്റെ സാക്ഷ്യം കൊണ്ടാണ്. ചണ്ഡാലകന്യക കോലവരാഹഅംഗാരകനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഉദകദാനമഹോത്സവം നടത്തുന്നതും അന്ന് മത്തഗജത്തെ തളയ്ക്കുന്നതും.മഹോത്സവത്തില്പങ്കെടുക്കാനെത്തിയ അവന്തിവര്മ്മന് അവളെ കാണുന്നു.(ഇവളുടെ പഴയജന്മം- സുപ്രതിഷ്ഠാനത്തിലെ പ്രസേനജിത്തിന്റെ മകള് കുരംഗി ചണ്ഡാലനെ മോഹിച്ചു.കുരംഗി

മോഹിച്ച ചണ്ഡാലന് കഴിഞ്ഞജന്മം അഗ്നിപുത്രനും അവള് കപിലശര്മ്മാവിന്റെ പുത്രിയുമായിരുന്നു. അഗ്നിയില്നിന്നുണ്ടായ മീനാക്ഷി, അഗ്നിദത്തമായ ശിവഭൂതാംശം വരരുചി മുതലായ പരാമര്ശങ്ങള് ശ്രദ്ധിക്കുക)വരരുചിയുടെ കാലം ക്രിസ്തുവിന് മുമ്പോ പിമ്പോ എന്നു സംശയമുണ്ട്.കഥാസരിത്സാഗരത്തിലെ വരരുചി നന്ദന്റെ മഹാമന്ത്രിയാണ്.ഉജ്ജയിനിയില് പ്രശസ്തനാണ്.വ്യാഡിയുടെ സമകാലീനനാണ്.പാണിനിയുടെ സഹപാഠിയാണ്. ഐന്ദ്രവ്യാകരണകാര നാണ്.കാത്യായനനെന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്നു.ഇത് ക്രിസ്തുവിന് മുമ്പാണ്. പാണിനി കാലം ബി സി ആറാം നൂററാണ്ട്.നരവാഹനദത്തന്റെ കാലം എങ്ങനെയായാലും എ ഡി മൂന്നാം നൂററാണ്ടിനിപ്പുറം പോവില്ല. മഹോദയന് തുടങ്ങി പത്താമത് ചക്രവര്ത്തിയാകുന്ന ദേഹമാണ് നരവാഹനദത്തനെങ്കില് അപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം വൃദ്ധനാണ്.(450 വര്ഷം 19 ചക്രവര്ത്തിമാര്. ശരാശരി 45 വര്ഷം ഒരാള്ക്കു ഭരണം കൊടുത്തിട്ടാണിത്.എന്നാല് ഇതില് രണ്ടു ചന്ദ്രവര്മ്മന്മാര്ക്കും കൂടി 12 വര്ഷം തികഞ്ഞിട്ടില്ല.അതിനാല് 49 വര്ഷം 8 ചക്രവര്ത്തിമാര്ക്ക് ശരാശരി.12 നെ 4 കൊണ്ടു ഗുണിച്ച് 4 മാമാങ്കകാലം.കുന്ദവര്മ്മനുശേഷം (ചോള) 8 പെരുമാക്കന്മാര് ചോള,പാണ്ഡ്യ,ചേദിവംശജരാണ്.ഇതിന്നെതിരെയുള്ള സഭയുടെയും നാട്ടുകാരുടെയും തീരുമാനമാണ് ,പ്രതികാരവാഞ്ഛയുമായി നടക്കുന്ന ഇത്യകനെക്കൊണ്ട് ,സഭ നടപ്പാക്കിയത്.

അവന്തിവര്മ്മന്റെ ഭാര്യാപിതാവ് മതംഗദേവന് ,നരവാഹനദത്തനെ കൊല്ലാന് ഗൌരീമുണ്ഡന് ഉജ്ജയിനിയിലേക്കയച്ച വ്യക്തിയാണ്. അന്നദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ഇത്യകന് മകളെ കൊടുക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു.അത് പാലിക്കാതെ അവന്തിവര്മ്മന് കൊടുത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇത്യകന് കട്ടത്. മകളെ അവന്തിദേവന് കൊടുത്ത മതംഗദേവന് ,അപ്പോഴേക്കും ഗൌരീമുണ്ഡന്റെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്ത് , നരവാഹനദത്തന് ചക്രവര്ത്തിയായി എന്നു കേട്ട്, നരവാഹനദത്തനെ സേവിക്കാനായി കേരളത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോകയുംചെയ്തു.വ്യക്തിയോടല്ല, ചക്രവര്ത്തിസ്ഥാനത്തോ ടാണ് ജനങ്ങളുടെ,പ്രത്യേകിച്ചും മന്ത്രിമാരുടെ കൂറ്. (മഹാഭാരതകാലത്തെന്ന പോലെ)

മേഖലപാണ്ഡവവംശത്തിലെ ഭരത്ബലന്റെ പട്ടമഹിഷി അമരാര്യകുലത്തിലെ ലോകപ്രകാശാദേവിയാണ്.ആ ദേവിയുടെ പുത്രനോ, പുത്രീഭര്ത്താവോ ആണ് ഉദയനനെന്ന് മേഖലപാണ്ഡവരേഖകള്.കേരളമേഖലവംശങ്ങളിലെ മഹാമന്ത്രി ഭരത്ബലന് എന്നും ഭരത് രോഹിതനെന്നും പേരുകളുള്ള സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധേയം.

കേരളത്തിലെ കൊല്ലവർഷവും മേഖലകോസലത്തിലെ ഭൌമകാരവര്ഷവും ആരംഭിക്കുന്നത് മഗധഭാസ്കരവര്മ്മനെന്ന ഭാസ്കരരവിവര്മ്മന്റെ കാലത്താണെന്നത് എന്റെ ശ്രദ്ധയില് പെട്ടു.ഭൌമകാരനെന്ന വാക്കിന്റെ മലയാളമാണ് കൊല്ലനെന്നത്.ഭൌമകാരവര്ഷവും കൊല്ലവര്ഷവും തമ്മിലുള്ള ഈ ബന്ധം വളരെ പ്രധാനമാണ്.ചന്ദ്രഗുപ്തന് രണ്ടാമന്റെ കാലം എഡി 374-414. ഇതിന്നു മുമ്പാണ് നരവാഹനദത്തന് വധിക്കപ്പെട്ടത്. നരവാഹനദത്തന്റെ മരണശേഷം 50 വര്ഷം കഴിഞ്ഞ് ചന്ദ്രഗുപ്തന് 2 എന്ന ശക്തനായ രാജാവിന്റ ഭരണം.

855-1113 വരെ കലിംഗത്തില് ശിവഗുപ്ത ബാലാര്ജ്ജുനശാഖ നില നിന്നു. (ചോളനാല് നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വരെ). ഇന്ദ്രബാലന് (ബലദേവന്)എന്ന സർവ്വാധികാരിയായ ഉദയനന് (കേരളവാകാടക ചക്രവര്ത്തി) തന്നെ ചന്ദ്രഗുപ്തന് ഒന്നാമനെന്നും നരവാഹനദത്തന് സമുദ്രഗുപ്തനാണെന്നും ചക്രവര്ത്തിപദമേററപ്പോള് സ്വീകരിച്ച നാമങ്ങളാണവയെന്നും വിചാരിക്കുന്നതില് തെററില്ല.എന്നാല് സമുദ്രഗുപ്തന് തെക്കെ ഇന്ത്യയില് വന്നിട്ടില്ല എന്ന് ഓർക്കണം

വാകാടക,നാഗ,മൂഷക,ഗുപ്ത(ഗുപ്തവംശമാണ് പഴയ ഘടോത്കച വംശം), ശരഭപുരീയ (രാഹു,അസുര)വത്സവംശങ്ങളുടെ ഒരു സംയുക്തറിപ്പബ്ലിക്ക് ഇന്ത്യയെ മുഴുവനും ഏകീകരിച്ച് ഭരിച്ചതായി കാണാം. ചേരചോള പാണ്ഡ്യ വംശങ്ങള് ഇവരുടെ പല്ലവവംശങ്ങളാണ്. വത്സിപുത്രീയ വാകാടകനാഗ മൂഷക വംശക്കാര് സർവ്വത്ര സമദര്ശനമെന്ന ഭഗവദ്ഗീതാവാക്യം പ്രായോഗികമാക്കിയ സമ്മതീയരാണ്. പാലക്കാട്ട് പല്ലവരാജവംശം കുറുമ്പര്സമുദായമാണ് എന്നും അവര് സമുദ്രഗുപ്തന്റെ ദക്ഷിണ ദിക്കിലേക്കുള്ള പടനീക്കം

ചെറുത്തവരാണെന്നും ഹരിസേനന്റെ അല്ലഹബാദ് സ്തൂപലിഖിതം വെച്ച് ചരിത്രകാരന്മാര് പറയുന്നത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്.ഈ വംശമാണ് ഗൌരിമുണ്ഡന്റെ വംശമെന്നറിഞ്ഞാല് എന്തുകൊണ്ട് തെക്കു അധിനിവേശം ചെയ്തില്ല ,എന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

ശരഭപുരി ലിഖിതങ്ങൾ-ഒന്നുകൂടി ഓർമ്മിക്കുന്നുഃ-

1..അമരാര്യകുലത്തിലെ പ്രമുഖര് പരമഭട്ടാരകപദവി ഉള്ളവരാണ്.കേരളത്തില് ആഴ്വാഞ്ചേരി തമ്പ്രാക്കള് ഈസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു.

2.ശിലാലിഖിതങ്ങള് ഏതുവ്യക്തിക്കും താന് ചെയ്ത ധര്മ്മയജ്ഞത്തിന്റെ ഓര്മ്മക്ക് ചെയ്യിക്കാം.എന്നാല് താമ്രപത്രലിഖിതം (ചെമ്പേട്) ചക്രവര്ത്തിമാർ മാത്രം ചെയ്യിക്കുന്നു. ശരഭപുത്രീയ ലിഖിതങ്ങളെല്ലാം താമ്രപത്രങ്ങളാണ്.

3.പാലിയോഗ്രാഫിപ്രകാരം ഇവ തെക്കന് ലിപിയിലാണ്.ചിലതില് വാകാടക,വടക്കന് ലിപിസ്വാധീനവുമുണ്ട്.ഏററവും പഴയവ

4. ഭാഷ സംസ്കൃതം ,പ്രാകൃതം. സംസ്കൃതത്തിന്റെ പ്രാകൃത ഉച്ചാരണം. ഉദാഹരണം ബഹ് വൃച എന്നതിന് ബവ്റിച.(തിരുനെല്ലി ലിഖിതം കാണുക) സംവത്സര എന്നതിന് സംവത്സുരു (തെലുഗു സ്വാധീനം)വാകാടകശൈലിയാണ്

5.ശാസനങ്ങളെല്ലാം പണ്ട് പൂർവ്വീകര് ചെയ്ത ദാനങ്ങളെ ഉറപ്പിച്ച് എന്ഡോഴ്സ് ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നവയാണ്.പുതിയവയല്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയം. അതിനാല് കാലഗണന ആ എന്ഡോഴ്സ്മെന്റിന്റെ കാലഗണനയാണ്. ശാസനം നേരത്തെ നിലവിലുള്ള ബ്രഹ്മദേയത്തെ കുറിച്ചുള്ള താണ്

6. . ശിലാലിഖിതങ്ങള് പഴയനാഗരിലിപി. 6-9 നൂററാണ്ടില് വടക്കെ ഇന്ത്യയിലും നേപ്പാളിലുമുള്ള കുടിലശൈലിനാഗരി. പടിഞ്ഞാറന് ഇന്ത്യയിലെ നാഗരിക്കു സദൃശം.ഭാഷ സംസ്കൃതം. ശില്പ്പിനാമമുണ്ട് .ബ എന്നതിന് വ എന്നാണ് (ഉദാ വാലാര്ജ്ജുന). സോമവംശി

ലിഖിതങ്ങളില് ഭൂരിഭാഗവും ബ്രാഹ്മണരുടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും ഉയര്ന്ന ഔദ്യോഗിക പദവിയുള്ളവരുടെയും വ്യക്തിനാമങ്ങളാണ്. ഏതാണ്ട് 36 നാമങ്ങള് ഇങ്ങനെ കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ട്. എല്ലാം പ്രാദേശിക ഭാഷയിലുള്ള പ്രാകൃതനാമങ്ങളാണ്.അതിനാല് പ്രാകൃതഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ആദിവാസികള് തന്നെയാണ് ശില്പികളും പ്രശസ്തി എഴുതിയ കവികളുംഭരണകര്ത്താക്കളുമെന്നുംഅവര്ക്ക് വിദ്യാഭ്യാസഔദ്യോഗികഭാഷസംസ്കൃതമായിരുന്നു എന്നും വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട്. സാമന്തനാമങ്ങളില് കുമാരാധിരാജ പശ്ചിമലങ്കാധിപതി ,.പരമ ഭട്ടാരകപശ്ചിമലങ്കാധിപതി ,മഹാകുമാരാധിരാജാ,പരമേശ്വര, യുവരാജാ എന്നിങ്ങനെ കാണാം.ബ്രഹ്മേശ്വരക്ഷേത്രലിഖിതം കവിതയിലാണ്. രചിച്ചത്, ഭട്ടപുരുഷോത്തമ. രാജമാതാവായ കോലവതി(കോലത്തുനാട്ടിലെ)യുടെ പുണ്യകര്മ്മങ്ങളാണിതില് പ്രകീര്ത്തിക്കപ്പെടുന്നത്. ബ്രഹ്മേശ്വരക്ഷേത്രം നിര്മ്മിച്ചതും അതിലേക്ക് നൃത്തക്കാരികളായ ദാരികമാരെ സമര്പ്പിച്ചതും കോലവതിയാണ്.

7.എഡി നാലാം നൂററാണ്ടിലാണ് ശരഭന് ജീവിച്ചിരുന്നതെന്ന ചരിത്രകാരന്മാരുടെ വാദം മല്ലര് (മല്ലദ്)എന്ന പ്രദേശത്ത് ആര്ക്കിയോളജിക്കല് ഖനനത്തോടെ തെററ് എന്നു തെളിഞ്ഞു.മല്ലദ് ഖനനം എഡി നാലാം നൂററാണ്ടിന് 1000 വര്ഷം മുമ്പെ ഇ പട്ടണത്തില് അതേ രാജവംശമുണ്ടെന്നു തെളിയിച്ചു.മാത്രമല്ല ,ഇതിന്റെ ശരിയായപേര്മലാളപത്തനംഎന്നാണെന്നും(മലയാളപത്തനം) കാലചൂരി, ചേദി രാജാക്കന്മാരുടെ ലിഖിതങ്ങളും മൂഷക വംശകാവ്യവും ചേദിവംശത്തിന് മലയാള(മലാള)കര്ണ്ണാടകദേശത്തെ ഹൈഹയ മൂഷകരുമായി ബന്ധം പറയുന്നുമുണ്ട്. വൈഷ്ണവ,ശൈവ,നാഗങ്ങള് ചേര്ന്ന വ്യാളീരൂപമാണ് ശരഭന്. ഹരപ്പന്സിന്ധുനാഗരികത മുതല് വ്യാളി ഇന്ത്യയിലുണ്ട്.

8 ഹിരണ്യഗര്ഭം കഴിഞ്ഞാലേ ഭട്ടാരകപദവി കിട്ടുകയുള്ളു.ശരഭപുരീയരുടെ രണ്ടു പൂര്വ്വീകര്ക്ക് ഭട്ടാരകപദവി ഉണ്ട്.വ്യാഘ്രരാജന്റെ ഒരു ശാസനത്തില് തന്റെ പൂര്വ്വീകര് പൂര്വ്വീ രാഷ്ട്രമായ കുന്ദുരപത്രയില് നിന്നു വന്നവരാണെന്ന് പറയുന്നു. ഇത് കര്ണ്ണാടക,ഹൈഹയ, മൂഷകദേശമാണെന്നു ചരിത്രകാരന്മാര് വിചാരിക്കുന്നുമുണ്ട്.

9 സർവ്വാധികാരാധികൃത(പ്രധാനമന്ത്രി) ദൂതക (സന്ദേശവാഹക)എന്നും മഹാസാമന്ത എന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇന്ദ്രബലരാജാ പാണ്ഡുവംശി ഉദയനന്റെ പുത്രനും മഹാശിവതീവരദേവ ഒന്നാമന്റെ പേരക്കുട്ടിയും എന്നു കാണുന്നതിനാല് ശക്തമായ ഒരു കുലവൃത്തമാണ് ഇന്ത്യ ഭരിച്ചിരുന്നതെന്നു ചരിത്രകാരന്മാര് മനസ്സിലാക്കുന്നു. ലിപിസാമ്യം മാത്രം വെച്ച് ശരഭപുരീയകാലം എഡി 800 എന്ന് ഫ്ലീററ് നിശ്ചയിച്ചതിലെ തെററ് മനസ്സിലാക്കുന്നു. രുദ്രസേന രണ്ടാമന്റെ പത്നി പ്രഭാവതി ഗുപ്ത ദേവഗുപ്തപുത്രന് ആദിത്യസേനന്റെ (ദിയോ ബാര്നാര്ക്ക് ലിഖിതം)മകളാണെന്നു വെച്ചായിരുന്നു ,ഫ്ലീററിന്റെ നിഗമനം. പ്രഭാവതി ഗുപ്തയുടെ പൂന പ്ലേററ് ലിഖിതത്തില് താന് ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ മകളാണെന്നു കണ്ടതോടെ എഡി 800 മാററി എഡി 400 ആക്കുകയും ചെയ്തു.ഖനനം കഴിഞ്ഞപ്പോള് അത് വീണ്ടും മാററി , ബിസി 600 മുതല് നഗരം നിലവിലുണ്ടെന്നു വന്നു.ബുദ്ധന്റെ കാലത്തും ഈ നഗരവും അതിലെ മലാളരാജവംശവും നിലവിലുണ്ടെന്നത് മലയാളികള്ക്കും മലയാളഭാഷക്കും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട വസ്തുതയാണ്.

10.ഉദീര്ണ്ണവൈരശൂരബലന്റെ (ബാഹനി ,മല്ലര് പ്ലേററ്)വംശാവലി-

ജയബലന്- വത്സരാജന്(ഭാര്യ ദ്രോണഭട്ടാരിക)-നാഗബലന് (ഇന്ദ്രഭട്ടാരിക)-ഭരത്ബലന് (ലോകപ്രകാശാദേവി)-ഇന്ദ്രബലന് 1-ശൂരബലന് ഉദീര്ണ്ണവൈരന്.

ജയബലപുത്രന് വത്സരാജനെ ഉദയനനെന്ന രാജാവിനെപ്പോലെ യുദ്ധപരാക്രമി, ക്ഷിതീശന്,നൃപതിഎന്നുപറയുന്നു.അതിനാല് ഭരത്ബല,ഇന്ദ്രബലന്റെ ഉദയനനാമം മുമ്പേ ഉള്ള ഒരു ഉദയനന്റെ (പൂർവ്വീകന്റെ)നാമമാണ്.വടക്കെ മലബാറില് ഉദയ നന്റെ പ്രാകൃതഭാഷോച്ചാരണം ഒതേനനെന്നാണ്.

11 ബിസി 1000 മുതലുള്ള മല്ലാളപത്തനമെന്ന ശരഭപുരമാണ് മേഖലയുടെ പഴയതല സ്ഥാനമെന്ന് കെ.ഡി.ബാജ്പേയ്. മിറാഷിയുടെ അഭിപ്രായത്തില് ജയബലന് ശക്തനായത് സമുദ്രഗുപ്തന്റെ സഹായത്തോടെയാണ്. സമുദ്രഗുപ്തന് നരവാഹനദത്തനാണെന്ന തിയററി ശരിയാണെങ്കില് ഉദയനകാലം (ചന്ദ്രഗുപ്തകാലം) എഡി 310-333 വരെയുള്ള കഥാസരിത്സാഗരകഥയുടെ കാലമാണെന്നു വരും.

12. അറങ് (ഭണ്ഡക്)ലിഖിതം - ആരിംഗ്യാ വഹാ ദേവാലയത്തിലെ ദണ്ഡാവരസംസ്കൃത അക്ഷരലിഖിതത്തിന്റെ നക്കലില് , സൂര്യനെന്നു നാമമുള്ള രാജാ പൃഥ്വീപതിയുടെ ബന്ധു മാടിയില് നിന്നു വീണുമരിച്ചു.ശോകവൈരാഗ്യങ്ങള് വന്നു ഋഷിസ്ഥാനമെടുത്ത് മഹാക്ഷേത്രമുണ്ടാക്കി. ആ വംശത്തില് രാജാ ഉദയനന് പിറന്നു. പാണ്ഡവവംശമാണ്.നാലാംതലമുറയിലെ ഭവദേവ(രണകേസരി) ഗുണവാനും പ്രതാപവാനും സദാചാരസമ്പന്നനുമാണ്.ഒരു ജൈനമന്ദിരം കെട്ടി. അരംഗിലും ഭണ്ഡാക്കിലും രണ്ടു ക്ഷേത്രം ഭവദേവരണകേസരി പുതുക്കിപ്പണിതു.ഒന്നു , മഹാമായി വിഷ്ണുക്ഷേത്രം.അതിലെ ലിഖിതം വിഷ്ണുവിനെ സ്തുതിച്ച് ആരംഭിക്കുന്നു.

13. ഉദയനന് ഭദ്രേശ്വരശിവക്ഷേത്രം (കാലഞ്ജരത്തിലെ) നിര്മ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്.

> ഉദയന ഇതി രാജാ യ കുലേ പാണ്ഡവാനാം
> സകലഭുവനനാഥസ്യാസ്യ ഭദ്രേശ്വരസ്യ
> പവനലുലിതചിഹ്നം രമ്യകാന്തിഷ്ടകാഭി
> ഗൃഹിവരമതിഭക്ത്യാം കാരിതം തേനപൂര്വ്വം(ഇ.ഐ. 4.257)

14. പാണ്ഡുവംശീയര് (തീവരദേവ) കിരീടധാരണവേളയില് തേവ (ദേവ) എന്ന പേരു കൂടി കൂട്ടുന്നു. (എലിയങ്കാട്ടു മൂഷകവംശത്തില് കണ്ടന് തേവ, ശേഖരന് തേവ എന്നു ചേര്ക്കുന്ന പോലെ). ശിവനെന്ന രാജാവ് കിരീടധാരണ ശേഷം മഹാശിവ തേവരദേവനാവുന്നു. ദേവന്മാരുടെ ദേവനായ ഇന്ദ്രനെന്നര്ത്ഥം.ഇന്ദ്രപദവി ഹിരണ്യഗര്ഭം കഴിഞ്ഞ ചക്രവര്ത്തിക്കേ ഉള്ളു.തേവതേവനെന്നത് ഹിരണ്യഗര്ഭം കഴിഞ്ഞാല്, രാജരാജനെന്നത് ഹിരണ്യഗര്ഭത്തിന് മുമ്പ്. തീവരതേവന്ന് പരമവൈഷ്ണവബിരുദം ,ഗരുഡചിഹ്നം,ശംഖം, ചക്രം, ഇരട്ട നാഗമുദ്ര എന്നിവ ധരിക്കാം.

15. ശില്പ്പിരാജാക്കന്മാരുടെ ഭൌമകാരവര്ഷം കര എന്നു തുടങ്ങുന്ന കരവേലക്കാരുടെ ചന്ദ്രഗ്രാമത്തിലാണ് തുടങ്ങിയത്. എഡി 831 ല്. കേരളത്തിലെ കൊല്ലവര്ഷം തുടങ്ങി 6 വര്ഷം കഴിഞ്ഞാണിത്.

കൈവേല,കരവേല,ഖരവേല,കൊല്ല,ഭൌമകാര മുതലായ സമാനാര്ത്ഥപദങ്ങളുടെ പ്രസക്തി കാണുക.

16.കോസലരാജാവ് ഭൌമകാരവംശത്തിലേക്ക് വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുത്ത തന്റെ പുത്രിയെ (നൃത്തമാദേവിയുടെ പുത്രി)സഹായിക്കാനായി ഇക്കാലത്ത് ഔഡ്രരാജവംശത്തിന്റെ ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിലിട പെട്ടതായി പറയുന്നു സമാനാര്ത്ഥപദങ്ങളുടെ പ്രസക്തി കാണുക.

17 കലിംഗത്തിലെ സോമവംശീയരെ ബംഗാളിലെ പാലന്റെ (രാമപാലന്) സൈന്യാധിപന് നശിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ച്, സന്ധ്യാകരനന്ദിയുടെ രാമചരിതം സിംഹ ഇതി ദണ്ഡയുക്തിഭൂപതി രദ്ഭുതപ്രഭാവകരകമലമുകുളതുലിതോത്ക്കലേശ കര്ണ്ണകേസരി സരിദ് വല്ലഭകുംഭസംഭവോ ജയസിംഹ (2 .5) .സിംഹനെന്ന് ദണ്ഡനീതിയില് അത്ഭുതപ്രഭാവനും,കുംഭസംഭവനും (വല്ലഭവംശത്തിന്റെ കുടംഘടം)ആയ ജയസിംഹന് സ്വകരകമലങ്ങളാല് അതിന്റെ തന്നെ കര്ണ്ണികാകേസരങ്ങളായ (കര്ണ്ണകേസരി എന്നത് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട രാജാവിന്റെപേരുമാണ്)ഉത്കലേശരെനശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. രാമര്കുട മൂഷകനേയും അഗസ്ത്യനേയും വല്ലഭകുംഭസംഭവനാമത്താല് ഒപ്പം സൂചിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

18. നൃത്തമാദേവിയുടെ പുത്രിയെ ഭൌമകാരരാജാവിന് കൊടുത്ത ദക്ഷിണകോസലരാജാവ് സ്വഭാവതുംഗന് മുതലായ സോമവംശികള്ക്ക് അനേകം തലസ്ഥാനങ്ങളുണ്ട്.ഇതിലൊരാള് 4 ലിഖിതം മുരചിമനയിലിരുന്നാണ് പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നത്. മററുള്ളവ ആരാമത്തില് നിന്നും. (ഘോഷിതാരാമം കൊടുങ്ങല്ലൂരിനടുത്ത്) ഈ സ്ഥലങ്ങളില് രാജാവ് മാറിമാറി താമസിക്കുന്നു. വിജയകടകങ്ങള് മൂന്നിലും സമമായി വസിക്കുന്ന ത്രികലിംഗാധിപതി എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു ശാസനത്തില് മുരചിമന പട്ടണവര (ശ്രേഷ്ഠപട്ടണ) ആണ്. കോസല ഉത്കലങ്ങളിലുള്ള സോമവംശജര് ഈ രാജാവിന്റെ വാക്കനുസരിക്കുന്നവരാണ്.(880-920).ഭാസ്കരരവിവര്മ്മനുശേഷം നടപ്പില് വന്ന ഭരണവ്യവസ്ഥയിലെ കൊച്ചിപെരുമ്പടപ്പ് സൂര്യക്ഷത്രിയ രാജവംശത്തിലെ അംഗങ്ങള്ക്ക് പരമഭട്ടാരകപദവി ഉണ്ടെന്നോര്ക്കുക.

19. ഈ വംശം മദ്ധ്യദേശം ,കാഞ്ചി,കുന്തലം,സമുദ്രതീരദേശങ്ങള് ഇവക്ക് അധിപരും മഹാനദി തീരത്തെ കൊള്ളേടമെന്ന(കൊല്ലേടം) കൊള്ളിടം ഭരിക്കുന്നവരും കൂടിയാണ്.

20. ജയദേവമല്ലജയസിംഹ രണ്ടാമന്റെ ഒന്നുവിട്ട സഹോദരന് മൂഷകവംശരാജാവാണെന്ന് നാമം വ്യക്തമാക്കുന്നു. കുന്ദരാജാ ചാത്തന് തേവ എന്നാണിദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം. ഇദ്ദേഹം ഒരു ആനപ്പടയോട് ഏറ്റുമുട്ടി. (കുലൈനൂര് ലിഖിതം ഇ.ഐ. 15.330)

21. മഹാശിവഗുപ്ത മൂന്നാമന്റെ പത്നിയും ഉദ്യോതകേസരിയുടെ അമ്മയുമായ കോലവതി കോലത്തുനാട്ടുകാരിയാണ്. ജടേസിംഗദുംഗരിശാസനത്തിന് മാറാഞ്ചമുര (മാറാഞ്ചേരി, മുരചി) ശാസനമെന്നു പേര്. ഈ രാജാവിനെ കലിംഗം,കൊങ്ങോതമംഗലം (മണ്ഡലം), ഉത്കലം ,കോസലം ഇവയുടെ തലവനായി സഭ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയാണ്.യുദ്ധം ചെയ്തു പിടിച്ചടക്കുകയല്ല

22 കോലവതിയും പുത്രനും ശിവോപാസകര്,സീലില് നന്ദി,ചന്ദ്രക്കല . ബ്രഹ്മേശ്വരക്ഷേത്ര ത്തില് ഏകാമ്ര നാഥനാണ്.നൃത്യനാടകാദികള്ക്ക് കോലവതിയുടെ നാട്ടില് നിന്ന് നര്ത്തകീസംഘത്തെ സമര്പ്പിക്കുന്നുണ്ട്. (പുരി, ഭുവനേശ്വരം).ഖണ്ഡഗിരിയില് ജൈനസന്യാസികള്ക്ക് ദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

23 ത്രികലിംഗാധിപത്യം . മൂന്നു കലിംഗങ്ങള് , ത്രികം ,ലിംഗങ്ങള്. ഇങ്ങനെ 2 വിധം വിഗ്ര ഹിക്കാം. പ്ലിനി 3 ഭൂഭാഗമല്ല ,3 ജനതയാണ് ത്രികലിംഗമെന്നു കരുതുന്നു. ഗിരികളിലും കാട്ടിലും (ഗിരിവനവാസി)പാര്ക്കുന്ന ആരണ്യകന്മാരായ ബ്രാക്മണേ (ബ്രാഹ്മണ), സമുദ്രതീരവാസികള് പരതവര്, ഇവര്ക്കിടയിലെ സമതല വാസികളായ മണ്ഡൈ(മഹേന്ദ്ര), വില്ലവരായ ക്ഷത്രിയരുള്പ്പെട്ട മററുജനസമുദായങ്ങള്, മൂവര്ക്കും നാഥന്. ഇവരെല്ലാം ഒററ വംശ മാണെന്ന് പ്ലിനി എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.ബ്രാക്മണേയുടെ ഒരു ശാഖ ദ്രാവിഡദേശത്തുനിന്നു പോയി ഗാന്ധാരസിന്ധുദേശങ്ങളില് ബ്രാഹ്മണാബാദ് കേന്ദ്രമാക്കി വസിക്കുന്നുവെന്നും ഇവരെ ഗാന്ധാരിഡേ കലിംഗേ എന്നു വിളിക്കുന്നുവെന്നും പ്ലിനി. ഇവരാണ് ഹരപ്പന്സിന്ധു നാഗരികത സ്ഥാപിച്ചതെന്ന് ഇപ്പോള് ആസ്കോ പര്പ്പോളയും കരുതുന്നു.

24 കൊങ്ങോതമണ്ഡലം എന്നാല് കൊങ്ങും ഉദക മ്ണ്ഡലവും ഉള്പ്പെട്ട തെലുഗുതമിഴ്ഗാംഗേയ ദേശം. ഇതും കലിംഗരാജ്യവും ചേരുന്നു ത്രികലിംഗത്തില്. തെലുങ്കാനയിലെ ചാലൂക്കിയന് അരികേസരിയുടെ പര്ബ്ബനി പ്ലേററ് (എഡി 966) മുന്ഗാമി യുദ്ധമല്ലന് വെങ്കിയും ത്രികലിംഗവും ഭരിക്കുന്നതായി പറയുന്നു.(സ കലിംഗത്രയീം വെങ്കിം) **കിഴക്കന് ചാലൂക്കിയ ഗുണകവിജ യാദിത്യന് മൂന്നാമന്റെ ദാനപത്രത്തില് ദക്ഷിണാപഥം മുഴുവനുമാണ് ത്രികലിംഗം. അവിടത്തെ വനഭൂമിമുഴുവനും കിഴക്കന് ചാലൂക്കിയരുടേതാണ്.** അവരുടെ ചിഹ്നമാകട്ടെ.വരാഹമാണെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (പന്നിയൂര് കഴകം).ഉഗ്രാദിത്യാചാര്യന്റെകത്യാണകാരകമെന്ന വൈദ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം വെങ്കിരാജാവിന്റെ ത്രികലിംഗരാജ്യത്ത് അനേകം ഗുഹാക്ഷേത്രങ്ങളുള്ള രാമഗിരിയില് വെച്ചെഴുതപ്പെട്ടു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെയാണ് കാളിദാസകവി മേഘസന്ദേശമെഴുതിയതും. (മദ്ധ്യേന്ത്യയിലെ നാഗ്പൂരിനടുത്തുവരെ വെങ്കിസാമ്രാജ്യം വ്യാപിച്ചിരുന്നു.)

25 ശ്രീപുരം ശാസനങ്ങളെഴുതിയത് കോലസിംഹനെന്ന ലിപികനാണ്.

ഇത്രയും അക്കമിട്ടു പറഞ്ഞത് കേരള, ദക്ഷിണകോസല, മേഖലാ,കലിംഗരാജ്യങ്ങള് ഒന്നായി പ്രവര്ത്തിച്ചിരുന്ന ഒരു കുലസംഘമായി ഇന്ത്യ മുഴുവനും ബിസി 10000 മുതല് കൊല്ലവര്ഷാരംഭം വരെ എങ്ങനെ ഭരിക്കയും ജാവിതവ്യവഹാരങ്ങള് ,വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം എന്നിവ ക്രമീകരിക്കയും ചെയ്തു എന്നതിന് തെളിവായിട്ടു കൂടിയാണ്. ഇന്ത്യക്ക് ഒരു ചരിത്രമില്ല എന്നു പറയുന്നവര് ഇതു തിരിച്ചറിയാന് വൈകി. ലോകത്തില് ഇത്രയും ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള മററ് ഒരു രാജ്യവും ഇല്ല. ഇന്ത്യയുടെ സാംസ്കാരികചരിത്രം സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളില് കൃത്യമായും പ്രാകൃതഗ്രന്ഥങ്ങളില് ഗുപ്തമായും ഇവിടത്തെ നരവംശീയമായ ആചാരാദികളില് ഇന്നും സജീവമായും നിലനില്ക്കുന്നു. കാണാന് കണ്ണും കേള്ക്കാന് ശ്രവണവും മനനം ചെയ്യാന് ബുദ്ധിയും ജിജ്ഞാസയുമുള്ളവര്ക്ക് ആര്ക്കും അത് ഗ്രഹിക്കാനാവും.

ഇതിനൊരടിക്കുറിപ്പുണ്ട്. പൂരുവംശത്തിലെ ദുഷ്യന്തനെ തുർവ്വശുക്കള് ദത്തെടുത്ത് യദു, തുര്വ്വ്ശു,പൂരുവംശങ്ങള് ഒന്നായശേഷമുള്ള

ദക്ഷിണാപഥത്തില് പരതവര് (ഭരതര്) എന്ന സമുദ്രദേശവാസികളും ആന്ധ്രകരെന്ന (ആന്തരകദേശം)അന്തരേ്വ്വദികളും (ഉള്നാട്ടുകാര്) ഗിരിവനവാസികളും. ഇവരില്നിന്ന് തമിഴകത്ത് ചേരചോള പാണ്ഡ്യന്മാര് , മദ്ധ്യദേശത്ത് മല്ലാളശരഭപുരീയ (കോസലമേഖല), കാലഞ്ജരമേഖലപാണ്ഡവ (കോസല മേഖല), സോമവംശ ഭൌമകാരകലിംഗാധിപതി .

തമിഴകം Tamil country	മദ്ധ്യദേശം Central India
1 ചേര(മലയാള,കര്ണ്ണാട, തെലുഗ്തമിഴ്) Chera (Malayala, Karnataka,Telugu and Tamizh,Kannata) of Keralam കേരളം	1 മല്ലാള(ശരഭപുരി) കോസലമേഖല Mallaala/Malayala (Sarabhapuri) Kosala mekhala
2.ചോള (തമിഴ്,തെലുഗ്) Cholas (Tamil,Telugu)	2 സോമവംശീയ ഭൌമകാര,കലിംഗാധിപ Somavansi Bhowmakara kalimgadhipa
3.പാണ്ഡ്യ (തമിഴ്,തെലുഗ്) Pandhya (Tamil,Telugu)	3. കാലഞ്ജരമേഖലാപാണ്ഡവര് കോസലമേഖല KalanjaraMekhalapandava Kosalamekhala

ഒരേ വംശത്തിന്റെ 6 ശാഖകള് മാത്രമാണിവര്. ഇവരുടെ സംയുക്തറിപ്പബ്ലിക്കില് മൂപ്പിളമക്ക് നിയമങ്ങളുണ്ട്. 10000 ബിസിമുതല് എഡി 825 വരെ ഇത് നില നിര്ത്താന് ഇവര് പാടുപെട്ട ചരിത്രമാണ് നാം കാണുന്നത്. എഡി 825ലെ കൊല്ലവര്ഷ,ഭൌമകാരവര്ഷാരംഭംത്തോടെ തകര്ച്ച അനിവാര്യമെന്നു വന്നു .കച്ചവടവും,സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയും ,അതിനാല് വിദ്യാഭ്യാസസംവിധാനവും കയ്യില് നിന്നു പോയതുതന്നെ കാരണം. എന്നിട്ടും എഡി 1120- 16ആം നൂററാണ്ടുവരെ അവര് പിടിച്ചുനിന്നു. 16ആം നൂററാണ്ടില് പൂര്ണ്ണമായും അവരുടെ വ്യവസ്ഥിതി തകര്ന്നു. 1947ല് 4 നൂററാണ്ടുകള്ക്കുശേഷം സ്വതന്ത്രമായപ്പോഴേക്കും സ്വന്തം

ഭാഷ.ചരിത്രം,പൈതൃകം,സംസ്കാരം എല്ലാം മറന്നുപോയി. അത് കാലസ്വഭാവം മാത്രം. മേല്പ്പറഞ്ഞ എല്ലാ വംശങ്ങളും ഹൈഹയമൂഷകവംശക്കാരുടെ ശാഖകളുംബന്ധുക്കളുമാണ്. ഇവരില്നിന്നാണ് വാകാടക, ഗുപ്ത, വര്ദ്ധന,നാഗ, ശത കര്ണ്ണികളും ആയ് വംശവും ഒക്കെ ഉണ്ടായത്.നമ്മുടെ ജനിതകത്തെ തിരിച്ചറിയാന് ,ആരണ്യകങ്ങളിലേക്ക് ,വേദങ്ങളിലേക്ക്,മടങ്ങുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളു. ഭാഷയും സംസ്കാരവും കലയും ശാസ്ത്രവും സംരക്ഷിക്കുന്ന കാലത്തോളമെ ഒരു ജനതക്ക് നിലനില്പ്പുള്ളു. ഒരുമയില്ലെങ്കില് നമുക്ക് നിലനില്പില്ല എന്നു ഭരിക്കുന്നവരും ഭരിക്കപ്പെടുന്നവരും തിരിച്ചറിഞ്ഞേ മതിയാവൂ.

- **ആദിശങ്കരന്റെ കാലവും കഥാസരിത്സാഗരവും.**

എട്ടാം നൂററാണ്ടിലാണ് ശങ്കരന് ജീവിച്ചിരുന്നതെന്ന വാദത്തെ എസ് ശങ്കരനാരായണന്റെ ഗ്രന്ഥം തിരുത്തിയെഴുതി (http://www.amazon.in/Education-Ancient-India-Universities-ebook/dp/B00A7NFZZ0 അവസാനത്തെ രണ്ടദ്ധ്യായങ്ങൾ) വാർത്തികാകാരന് ഉദ്യോതകരന്നു മുമ്പാണ് ശങ്കരകാലം .7 ,8 നൂററാണ്ടുകളില് ശങ്കരാദ്വൈതത്തിന് പ്രധാന എതിർവ്വാദമായി സാംഖ്യം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭർത്തൃഹരികാലം എഡി 300. അതിന്നു മുമ്പെ കാശ്മീരില് മഹാഭാഷ്യം വളരെ പ്രസിദ്ധമാണ്. ശങ്കരകാലത്തിന് മുമ്പുള്ള സാംഖ്യപണ്ഡിതന് ത്രിക,പ്രത്യഭിജ്ഞ എന്ന സിദ്ധാന്തം വേദവേദാന്ത വ്യാകരണഭാഷ്യവാർത്തികങ്ങളില് നിന്നുത്ഭവിച്ചതാണെന്ന സത്യം അറിയാതെ ദ്വൈതം പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇക്കാരണം കൊണ്ടാണ് ശങ്കരന് സാംഖ്യത്തിനെതിരായ വാദമുഖങ്ങള് ഒട്ടേറെ നിരത്തുന്നത്. കാശ്മീരി ലെ ശ്രീശങ്കരക്ഷേത്രം ബി സി 220-എഡി 600 ന് ഇടയിലാണ് നിര്മ്മിച്ചതെന്നിരിക്കെ ,ശ്രീ ശങ്കരകാലം എഡി എട്ടാം നൂററാണ്ടിലാണെന്നതിനു കഴമ്പില്ല എന്നു ശങ്കരനാരായണന് പറയുന്നു.

അങ്ങനെയെങ്കില് കുഞ്ഞന് രാജയെപ്പോലുള്ള പണ്ഡിതര് ശങ്കരകാലം എട്ടാം നൂററാണ്ടെന്നു നിശ്ചയിച്ചതെന്തു കൊണ്ട് .അവരുടെ പ്രധാനകാരണം ശങ്കരന് ധര്മ്മകീർത്തി, പ്രഭാകരഭട്ടന്,കുമാരിലഭട്ടന്

എന്നിവരുടെ വിജ്ഞാനവാദം അറിയാമെന്നതാണ്. ഈ സിദ്ധാന്തങ്ങളും ,ത്രികയും പ്രത്യഭിജ്ഞയും ഇപ്പറഞ്ഞ മൂന്നുപേരും ഉണ്ടാക്കിയതല്ല,നേരത്തെ ഇന്ത്യയില് നില നില്ക്കുന്നതാണെന്നു ശങ്കരനാരായണന് സ്ഥാപിക്കുന്നു. ശങ്കരന് പറയുന്ന വിജ്ഞാനവാദം ആ പൂർവ്വീകരുടെ വിജ്ഞാനവാദമാണ്. ചിലര് ഭര്ത്ത്യഹരി എഡി 450-510 ലെന്നും ശങ്കരന് അതിന് ശേഷമെന്നും കരുതുന്നു.പക്ഷെ എങ്ങനെ ഭര്ത്ത്യഹരികാലം ഇതെന്നു നിശ്ചയിച്ചു ചൈനീസ് സഞ്ചാരിയുടെ (ഐ്ചിങ്ങ്)പുസ്തകത്തില്, തന്റെ പുസ്തകത്തിന് 40 വർഷം മുമ്പ് ഭര്ത്ത്യഹരി മരിച്ചു എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയതു കൊണ്ട്. ഇതിന്നെതിരായി അനേകം തെളിവുകള് ശങ്കരനാരായണന് നിരത്തുന്നു.

1. എഡി 670 ലെ ജയാദിത്യവാമനന്റെ കാശികാവൃത്തിയില് വാക്യപദീയത്തെ പരാമര്ശിക്കുന്നു
2. എഡി 638 ലെ ഹരിസ്വാമിയുടെ ശതപഥബ്രാഹ്മണഭാഷ്യത്തില് വാക്യപദീയം ഉദ്ധരിക്കുന്നു.
3. ഭര്ത്ത്യഹരിയും ദിങ്നാഥനും സമകാലീനരാണ്.എഡി 546-69 വരെ ജീവിച്ച ബുദ്ധസന്യാസി പരമാര്ത്ഥസാരന് വസുബന്ധുവിന്റെ ജീവചരിത്രമെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതില് ഭര്ത്ത്യഹരിയുടെ ഗുരു വസുരഥന്, ദിങ്നാഥന്റെ ഗുരു വസുബന്ധു എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു. വസുബന്ധു ഗുപ്ത കുമാരബാലാദിത്യന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഉപദേഷ്ടാവെന്നും കാണാം. ഒരു പരിഷത്തില് വെച്ച്, വസുരഥന് വസുബന്ധുവിനെ തോല്പ്പിച്ചു. പകരം ദിങ്നാഥന് വസുരഥനെ വാദത്തിന് ക്ഷണിച്ച് തോല്പ്പിച്ചു. ദിങ്നാഥന്റെ സമകാലീനനായ ഭര്ത്ത്യഹരി ദിങ്നാഥനെക്കാൾ പ്രായം കൊണ്ട് വളരെ മുതിര്ന്ന ആളായിരുന്നു. കുഞ്ഞന് രാജാ ആദ്യം ഭര്ത്ത്യഹരികാലം എഡി 450-570 ന് ഇടയിലെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. വസുബന്ധു (വസുഗുപ്ത)സമുദ്രഗുപ്തന്റെ സമകാലീനന്. ഭര്ത്ത്യഹരി ചന്ദ്രഗുപ്തവിക്രമാദിത്യന്റെ (സമുദ്രഗുപ്തന്റെ പിതാവ്) സമകാലീനന് എന്ന് മററ് ഒരു കൂട്ടരും വാദിച്ചു. പ്രൊഫസറ് ഫ്ലോറിയന് ഡെലീന് എന്ന ബുദ്ധമതചിന്തകന് വസുബന്ധു കാലം എഡി 390-430 ഇടയിലെന്നു കണക്കാക്കുന്നു.

4. ശങ്കരന് ശബരസ്വാമിക്കുമുമ്പ് ജീവിച്ച ഒരു ഉപവര്ഷഗുരുവിനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്തുമതാരംഭത്തിനു മുമ്പാണ് ശബരസ്വാമിയുടെ കാലം. (ശാതവാഹനരാജ്ഞി നാഗനികയുടെ കാലം).ഉപവര്ഷന്റെ കാലം ബി സി രണ്ടാം നൂററാണ്ട്. എഡി 900ത്തില് ജീവിച്ച രാജശേഖരന് പാടലീപുത്രത്തിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാര് വര്ഷനും ഉപവര്ഷനും പാണിനിയും പിംഗളനും വ്യാഡിയും വരരുചിയും പതഞ്ജലിയുമാണെന്നു പറയുന്നു. (ഇവരെ തന്നെയാണ് കഥാസരിത്സാഗരത്തിലും കാണുന്നത്).ഉപവര്ഷന്ശാരീരകസൂത്രവൃത്തികാരനാണ്. അതായ ത്, ഉപവര്ഷന് എത്രയോകാലം മുമ്പ്, പതഞ്ജലിക്കും മുമ്പാവണം ശാരീരകസൂത്രകാലം (ബാദരായണകാലവും). ഉപവര്ഷഗുരുവിന്റെമകളാണ് വരരുചിയുടെ പത്നി, കഥാസരിത്സാഗരത്തില്. പാണിനി,പതഞ്ജലിമാര് ,വ്യാഡി എന്നിവര് സഹപാഠികളും. മഹാനന്ദ, ചന്ദ്രഗുപ്ത വിക്രമാദിത്യന്മാര് വാണ മൌര്യമഗധസാമ്രാജ്യം ബിസി 350-325ലാണ്. പ്രസ്ഥാനത്രയിയുടെ കറിക്കുലം സിലബസ്സ് ക്രമത്തില് ശ്രുതി (ഉപനിഷത്) സ്മൃതി (ഗീത മുതലായവ) സൂത്രം (ബ്രഹ്മസൂത്രം) എന്നാണ്. ബ്രഹ്മസൂത്ര(ശാരീരകസൂത്ര)ത്തിന് ഉപവര്ഷന് വൃത്തി രചിച്ചത് ബിസിയിലാണ്. ഇദ്ദേഹത്തെ കഥാസരിത്സാഗരത്തിലും,ശങ്കരനും ഉദ്ധരിക്കുന്നു എന്നത് എനിക്ക് വളരെ ശ്രദ്ധേയമായി തോന്നി.

5. ദിങ്നാഥന്റെയും ശങ്കരന്റെയും കാലത്തെക്കുറിച്ച് എപ്പിഗ്രാഫിക്ക് തെളിവുകള്- ശ്രീ ശങ്കരനാരായണന്റെ തുരുപ്പുകാര്ഡ് ഇതാണ്. നാഗാര്ജ്ജുനഛായാസ്കംബത്തിലെ ലിഖിതം ദിങ്നാഥന്റെ കാലം കൃത്യമായി തരുന്നു. കാളിദാസൻദിങ്നാഥനെ പരാമര്ശിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമുദ്രഗുപ്തകാലത്ത് ദിങ്നാഥന് സുപരിചിതനാണ്.(പേജ് 550 ശങ്കര നാരായണന്).ബദനഗിരി ദിങ്നാഥ ആചാര്യന് ആര്യഭൂതിയുടെ ബഹുമാനാര്ത്ഥം നാട്ടിയ സ്തംഭമെന്ന് ലിഖിതം പറയുന്നു. ഗുജറാത്ത് പഞ്ചമഹല് ഡിസ്ട്രിക്ടിലെ സലോട്ട് താലൂക്കില് സഞ്ചേലി താമ്രപത്രലിഖിതത്തില് ശിവഭാഗപുരത്തെ ഭൂത രാജാവ് തന്റെ അമ്മ വീരഅദ്ധ്യായിക നിര്മ്മിച്ച ഒരു

വിഷ്ണുക്ഷേത്രത്തിന് തോരമാനന്റെ മൂന്നാം ഭരണവർഷത്തിലും ,ഭൂതന്റെ മകന് മാതൃദാസന് രണ്ടാമന് തന്റെ മാതാമഹന് മാതൃദാസന് ഒന്നാമന്റെ 19 ആം ഭരണവര്ഷത്തിലും മാതാമഹി വീരാദ്ധ്യായികയുടെബഹുമാനാര്ത്ഥം അതേ വിഷ്ണുക്ഷേത്രത്തിന് നല്കുന്ന ബ്രഹ്മദേയവും ശങ്കരനാരായണന് പരാമര്ശിക്കുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രത്തെ ലിഖിതങ്ങള് ഭഗവദ് പാദായതനം (ഭഗവദ്പാദരുടെ ക്ഷേത്രം, വീട്) എന്ന് വിളിക്കുന്നു.ഭഗവദ്പാദര് ശങ്കരഭഗവദ്പാദരാണെന്ന് സമര്ത്ഥിക്കുന്നു. തോരമാനകാലം 500-520 ന് ഇടയിലാണ്. മൂന്നാം ഭരണവര്ഷം എഡി 503.എഡി 500 ല് ഗുജറാത്തില് ശങ്കരനാമധേയത്തില് ഒരു ക്ഷേത്രവും വിദ്യാപീഠവുമുണ്ട്.അതിന്ന് രാജപുത്രരും രാജാക്കന്മാരും രാജമാതാക്കളും മുത്തശ്ശിമാരുമടക്കം ബ്രഹ്മദേയവും പുനരുദ്ധാരണപ്രവർത്തനങ്ങളുംധർമ്മയജ്ഞമായി ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്.

ആ വിദ്യാപീഠത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിനായി ഒരു തന്തീയകം (നൂലുകൊണ്ടു നെയ്യുന്ന നെയ്ത്തുകാരുടെ ഗ്രാമം, തെരുവ്) അമ്രാലിക (മാന്തോപ്പ്) ,ശൈവലം (ചിറ, തടാ കം),പഞ്ചവ്രീഹി (5 കൊട്ട വിത്തു വിതയ്ക്കുന്ന പുഞ്ചനിലം) ക്ഷേത്രമെന്ന തുറമുഖനഗരം, അവിടെ പിടകം (കപ്പല്) അടുക്കാനുള്ള സൌകര്യം, ഭട്ടിയുടെ പേരിലുള്ള കൂപകനാട് (ഭട്ടി പ്രത്യയകൂപക) ഇവയെല്ലാം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.ശശിദത്തന് എന്ന വര്ത്തകശ്രേണീനാഥന് തന്റെ വീടും വാസ്തുവും തന്റെ കുടുംബമായ കുലസാമന്തശ്രണിയും മുഴുവനായി ഈ ക്ഷേത്രത്തിന് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. രാജ്ഞി വീരാദ്ധ്യായിക തന്റെ പേരില് നിന്നുതന്നെ ഒരു ഗുരുവാണെന്ന് വ്യക്തം. രാജ്ഞിയുടെ മററുബിരുദങ്ങള് വാതപ്രത്യയൌ, പരമദൈവത, പൂജ്യ,അര്ച്ചനീയ, ഗുര്വ്വി, ജനയിത്രി, വീരാദ്ധ്യായിക, രാജ്ഞി, മാതരം ഇവയാണ്. രാജ്ഞിയുടെ മാതൃഗൃഹം ഭട്ടപാദായതനത്തിന്റെ തെക്കെ ദിശയിലാണെന്നും പറയുന്നു. (കൂപകരാജ്യം കേരളത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു). എഡി 506 ല് ഇപ്രകാരമൊരു വിദ്യാസ്ഥാനം ശങ്കരനാമത്തില് ഗുജരാത്തിലുള്ളത് , അതിനെത്രയോ മുമ്പാണ് ശങ്കരന് ജീവിച്ചതെന്നതിന് തെളിവായി കാണുന്നു. ശങ്കരാചാര്യരുടെ

ഗോവര്ദ്ധനമഠം ശിവഭാഗപുരത്തുനിന്ന് 200 കി മീ അപ്പുറമാണെന്ന് ശങ്കരനാരായണന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ശങ്കരന്റെ കാലനിര്ണ്ണയത്തില് പണ്ഡിതന്മാര്ക്കു വന്ന പിഴവ് ഭര്ത്ത്യഹരികാലം ചൈനീസ് സഞ്ചാരിയുടെ വാക്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തില് മാത്രം നിര്ണ്ണയിച്ചതുകൊണ്ടാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ചത്വാരി ശതവര്ഷാനി എന്ന സംസ്കൃതപദം ചൈനീസ് സഞ്ചാരി , 400 എന്നതിന് പകരം 40 എന്നു തെററിവായിച്ചു.(4 പ്രാവശ്യം ശതവര്ഷമെന്നാല് 400). ഭര്ത്ത്യഹരി, ദിങ്നാഥന്മാരുടെ കാലഗണനയില് പററിയപിഴവ് 400 വര്ഷത്തെ പിഴവാണ്. അതു അവിടുന്നങ്ങോട്ടുള്ള എല്ലാ കാലഗണനകളേയും തെററിച്ചു. പൂന താമ്രപത്രലിഖിതത്തില് വാകാടകരാജ്ഞി പ്രഭാവതിഗുപ്ത തന്റെ ഗുരു കണാലന് ഭഗവദ്പാദമൂലേ നിവേദ്യമായി ഒരു ഗ്രാമം ദാനം ചെയ്യുന്നു. ചുരുങ്ങിയത് എഡി 450ന് മുമ്പെങ്കിലും ശങ്കരന്റെ അദ്വൈതപദ്ധതി ഇന്ത്യയില് പ്രചുരപ്രചാരമാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഇതു വെച്ച് സമര്ത്ഥിക്കുന്നു. ആര്യഭൂതി,ഭൂതരാജാ, (ഭൂതരായ), കൂപകനാട്, കണാലപദം എന്നിവ കാണഭൂതി,ഭൂതരായ പാണ്ഡ്യപ്പെരുമാള്, വരരുചി കഥ ഇവയോട് ചേര്ത്തുവെച്ച് , എഡി 303ല് നാടുനീങ്ങിയ ഭൂതരായപ്പെരുമാളെന്ന ചക്രവര്ത്തി തന്റെ അമ്മ കാലഞ്ജരത്തിലെ ഉദയനന്റെ പത്നി വാസവദത്ത (ഇന്ദ്രദത്ത) എന്ന വിദുഷിയായ ഗുരു നിര്മ്മിച്ച ക്ഷേത്രത്തിന് നല്കിയ ബ്രഹ്മദേയം, അതിന്നുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രന് മാതൃദാസന് 2 നല്കുന്ന ബ്രഹ്മദേയം (ഇദ്ദേഹം കേരളചക്രവര്ത്തിയായിരുന്നില്ല. ഭൂതരായന്നുശേഷം സഭ ആദിത്യവര്മ്മനെയാണ് തെരഞ്ഞെടുത്തത്.). അപ്പോള് ക്രിസ്തുവര്ഷാരംഭത്തിലോ അതിന്നുമുമ്പോ ആണ് ശങ്കരകാലം എന്ന് ലഭിക്കും.

തമിഴ് രേഖകള് പ്രകാരം മുതല്സംഘം,ഇടൈസംഘം,കടൈസംഘം എന്ന് സംഘ കാലം മൂന്നാണ്. മുതല്സംഘം 4400 വര്ഷം നിലനിന്നു. അതിന്റെ പ്രധാനസംഘത്തലവന് അഗസ്ത്യ മുനിയായിരുന്നു. (മിത്രാവരുണി വേദത്തില്).ദക്ഷിണമധുര കടുങ്കോന്റെ കാലത്ത് കടലെടുക്കുംവരെ ഇത് നിലനിന്നു. ഇടൈസംഘം 3700വര്ഷം നിന്നു. കപാടപുരമെന്ന

ദ്വാരകാപുരിയിലെ തൊവരികൈക്കോമാനായ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ നേതൃത്വത്തില് അക്കാലത്ത് വേദം പകുത്ത തലവന് വേദവ്യാസന് (ഗാര്ഗ്ഗ്യ,പരാശര, അഥർവ്വണശാഖ) സംഘത്തലവന്. അഗസ്ത്യരുടെ ദ്രാവിഡസൂത്രം നക്കീരന്നു ലഭിക്കുന്ന തിരുവിളയാടല്കഥ ഇക്കാലത്ത്) .കടൈസംഘം എന്ന മൂന്നാം സംഘം 1800 വര്ഷം നില നിന്ന്. ക്രിസ്തുവിന് ശേഷം മൂന്നാം നൂററാണ്ടില് ശത്രുക്കളുടെ പടയോട്ടത്താലും സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ തകര്ച്ചയാലും ഇത് നശിച്ചു.

4400, 3700, 1800 ഇവ കൂട്ടിയാല് 9900 വര്ഷമാണ് തമിഴ് രേഖപ്രകാരം മൂന്നു സംഘങ്ങളും കൂടി കാലം. ത്രേതായുഗത്തില് അഗസ്ത്യ വസിഷ്ഠ (മൈത്രാവരുണി) ശ്രീരാമാദികളുടെ കാലം മുതല് എഡി 300 ല് അവസാനിച്ച തമിഴ്സംഘകാലം ഇതാണ്. അവസാനസംഘകാലത്തെ 800 വര്ഷം മാത്രമാണ് സംഘംശരണം , ധര്മ്മം ശരണം എന്നതിനോട് ബുദ്ധം ശരണം എന്നുകൂടി ചേര്ക്കപ്പെടുന്നത്. ഭാരതീയധര്മ്മവും സംഘവും ജ്ഞാനവും നിലനിര്ത്താനുള്ള ഒരു ശ്രമമായിരുന്നു ബുദ്ധന്റേത്.
പെരുമാള് വാഴ്ച്ചാരംഭത്തിന്റെ കലിവാക്യം ദദുര്ദ്ധരം . 33272 എന്നതിനെ 366 എന്ന പൈതാമഹസംഖ്യകൊണ്ടു ഹരിച്ചാല് 90 വര്ഷം 332 ദിവസം. 3010 ബിസി 332 ദിവസം (11 മാസം 2 ദിവസം) കഴിഞ്ഞാണ് (3011) ആദ്യമായിട്ട് പൌരാണികമായ ചേലൂരില് മനുപുത്രന് വടുകവര്മ്മന് രാജരാജേശ്വരന് രണ്ടാം ശിവപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്ത് കേരളത്തിലെ പെരുമാള്ഭരണം തുടങ്ങുന്നത്. രാമഘടമൂഷകന് ,നന്ദനന് മുതലായ വരുടെ പരമ്പരയില് വരുന്ന് ശതസോമന് സ്ഥാപിച്ച ഈ വിദ്യാപീഠത്തെ പുനരുദ്ധരിച്ച് ഒരു കേരളപ്പെരുമാള് ശാഖ അദ്ദേഹം തുടങ്ങിവെച്ചു.ഇക്കാലത്ത്ദ്വാപരയുഗത്തിലെ തുവരികൈക്കോമാനാണ് വേദശാസ്ത്രപഠനക്രോഡീകരണത്തിന് വ്യാസാദികള്ക്കു നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്നത്.പാണ്ഡ്യജലേശ്വരന്റെ കാലത്ത് ഒരു പ്രളയത്തില് പാണ്ഡ്യന്റെ ദക്ഷിണകപാടപുരം കടലെടുത്തു. ഇത് ഇന്ത്യയില് ഇടക്കിടെ സംഭവിക്കുന്നതാകയാല് തമിഴ് രേഖകളെ അവിശ്വസിക്കേണ്ടതില്ല.ഈ കാലത്ത് അചലന്റെ (അജന്താഗുഹാക്ഷേത്രം നിര്മ്മിച്ച മൂഷകരാജാ) പുത്രന്

അശ്വസേനന് ജ്ഞ,യജ്ഞ, ഗീർവ്വാണ പോഷണത്തിനായി സ്വജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചു. സഹോദരന് വിക്രമസേനന്, അദ്ദേഹത്തെ രാജഭ്രഷ്ടനാക്കി. അശ്വസേനന് രാമഘടമൂഷകനും നന്ദനനും ആദ്യം നിര്മ്മിച്ച കാടവവനദുര്ഗ്ഗത്തിലെ കോട്ടയില് (നെല്ലിയാംപതി ആമലകി) വന്നുതാമസമാക്കി. അശ്വസേനപുത്രന് രാജവര്മ്മന് വന്ദേരി പെരുമ്പടപ്പിലെ (മഹാളദയം, അഥവാ മഹാസര്ഗ്ഗമെന്നാണ് പെരുമ്പടപ്പിനര്ത്ഥം) കോയില്പ്പ ള്ളിയോടുകൂടിയ രാജവിഹാരം നിര്മ്മിച്ചു. വാസ്തവത്തില് ഇക്കാലം മുതലാണ് മൂന്നാം സംഘസ്ഥാപനം.ഈ സംഘം ബുദ്ധമതകാലത്ത് നശിച്ചുപോയി. ബുദ്ധന്റെ ശ്രമം ഇതിനെ പുനരുദ്ധരിക്കാനായിരുന്നു. ഇന്നുനാമറിയുന്ന സംഘം കൃതികളുടെ എല്ലാ പരാമര്ശങ്ങളും വന്നേരി ചേരസാമ്രാജ്യം, അതിന്നുചുററുമുള്ള വേള്മുഖ്യന്മാര്, ഇവരെക്കുറിച്ചാണ്. ആദികാടവ,ഗിരിവനവാസിക,കദംബപല്ലവ ചാലൂക്യപെരുമ്പടപ്പു, കോശ്രീ(ഗോശ്രീ)സ്വരൂപസ്ഥാപനത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ടാണ് മൂന്നാം സംഘകാലകൃതികളെല്ലാം. (സപ്തസൈന്ധവ എന്ന കൃതി കാണുക). ബദനഗരി എന്നാല് വടനഗരം. വടുകപുരം. വടക്കിന്റെ ദിങ്നാഥന് കുബേരനാണ്. കുബേരന് യക്ഷനാണു്. നരവാഹനനായ ഭൂതവേതാളരൂപി. അദ്ദേഹത്തെ ആര്യഭൂതി എന്നുവിളിക്കുന്നു നാഗാര്ജ്ജുനഛായാസ്തംഭം .ഭൂതത്തിന്റെ നിഴല് മെഴുകുന്ന ആദിവാസികളെക്കുറിച്ച് നേരത്തെ പറഞ്ഞു. ഗുജറാത്തിലെ വിദ്യാപീഠം വാസവദത്തയുടെ കാലത്ത് പുനരുദ്ധാരണമാണ് നടന്നത്. വന്നേരി ആദിപെരുവനമാടപ്പെരുമാളുടെ ആറാം തലമുറ ശശിദത്തന്റെ പത്നി റീജന്റുറാണിയുടെ കാലത്താണ് മദ്ധ്യദേശം ,മഗധ,ചേദി,കേരളം മുഴുവനും മഗധചക്രവര്ത്തി ഭരിച്ചിരുന്നത്. അക്കാലം മുതല് രാജമാതാക്കന്മാര്ക്ക് റീജന്റുറാണിസ്ഥാനം നല്കുന്നപതിവ് കേരളത്തിലുണ്ട്.

സ്വര്ഗ്ഗസന്ദേഹം പ്രാപ്യ എന്നത് ഒരു പെരുമാള് ഭരണംകഴിഞ്ഞ് വേറൊരുപെരുമാള്ഭരണം തുടങ്ങുന്ന കലിദിനസംഖ്യയാണ്. കേരളോത്പ്പത്തിയിലെ ഈ സംഖ്യയെ 427 എഡി എന്നാണ് പണ്ഡിതന്മാര് വിലയിരുത്തുന്നത്. ഇത് ശകമോ,മററ് കരണവര്ഷങ്ങളോ വെച്ച് കണക്കാക്കിയിട്ടാണ്.

കലിദിനം മാത്രം വെച്ച് പഞ്ചവര്ഷപൈതാമഹസംഖ്യ കൊണ്ട് ഹരിച്ചാല് ഇത്തരം തെററ് ഒഴിവാക്കാം. 7373821 നെ 366 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാല് 3507 വര്ഷം 5 മാസം 15 ദിവസം. കലി 3102ല് നിന്ന് ഇത്കിഴിച്ചാല് എഡി 305 എന്നുത്തരം. എഡി 305-333 വരെ ഭൂതരായപാണ്ഡിപ്പെരുമാള് നരവാഹനദത്തന്റെ ഭരണം. 305ല് ഉദയനന്റെ വാഴ്ച്ചയാണ് കഴിഞ്ഞത്. ഇതു് ചന്ദ്രഗുപ്ത, സമുദ്രഗുപ്ത കാലവുമാണെന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക. ബിസി 120ലാണ് മഹോദയപുരം സ്ഥാപിച്ചത്. 20 വ്യാഴവട്ടം കഴിഞ്ഞ് 21 ആം വ്യാഴവട്ടം എഡി 132ല് ചേരന് ചെങ്കുട്ടുവനെന്ന ചോളപ്പെരുമാളാണ് കേരളം വാഴുന്നത്. 3102 ബിസി മുതലുള്ള മൂഷകപ്പെരുമാള് വംശാവലിയില് ചെങ്കുട്ടുവന് 55 ആം പെരുമാളാണ്.(ജഗദശ്വന് മുതല്). അദ്ദേഹത്തിന്റെ താവഴിയിലെ രണ്ടുപേര് (ചന്ദ്രവര്മ്മ 1, 2 എന്നിവര്) സിംഹാസനത്തി ലിരുന്നുവെങ്കിലുംചെറിയകാലയളവേഭരിച്ചിട്ടുള്ളു. അപ്രകാര മാണ് വളരെ വൃദ്ധനായ കേയപ്പെരുമാള് പാലകന് സഭയുടെ തീരുമാനം മാനിച്ച് കേരളത്തിലെത്തിയത്. അദ്ദേഹം ഭരണസൌകര്യത്തിന് 5 താവഴികള്ക്ക് ഭൂമി ഭാഗിച്ചുകൊടുത്ത് തിരിച്ചു പോയി. പാലകന്റെ സഹോദരീഭര്ത്താവും കേരളേശ്വരവല്ലഭനുമായ ഉദയനന് കേരളചക്രവര്ത്തി സ്ഥാനം കിട്ടിയതങ്ങനെയാണ്. വാകാടകവത്സരാജാവായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴില് കേരളവും വന്നു.അദ്ദേഹവും ഗോപാലകനെന്ന ഇളം കോവടികളും സന്തതസഹചാരികളായിരുന്നു. ഉദയനന് ശേഷം പുത്രന് നരവാഹനദത്തന് അമ്മാമന് ഗേപാലകന്റെ തണലില് ലങ്ക മുതല് കൈലാസം വരെ ഭരിച്ചു എന്നു കഥാസരിത്സാഗരം.ഇന്ത്യകനുംഭൂതരായപാണ്ഡിപ്പെരുമാളും ഒരേ വംശമാണെന്നു നേരത്തെ കണ്ടു.

ഗുണനയവിക്രമ എന്ന കലിവാക്യം-

വിക്രമരാമനെന്ന രിപുരാമനെ തോല്പ്പിച്ച് 49 ആം പെരുമാള് വല്ലഭന് തിരുമഞ്ചനചേരന് മാടപ്പെരുമാള് രാജരാജവര്മ്മന് സിംഹാസനാരൂഢനായെന്നു കേസരി. ഈ കലിദിനമാണ് മൂഷകവംശത്തിലെ താഴെക്കാണുന്ന ശ്ലോകമെന്നദ്ദേഹം.

വദ്ധ്യാന് നിഹത്യവലഭ പ്രവിശായഹേയാന്
ഗ്രാഹ്യാന് പ്രഗൃഹ്യപരിപീഢ്യ ച പീഢനീയാന്

ലക്ഷമീമഥാനുഗുണയന്നയവിക്രമാഭ്യാം
അഹ്നായമൂഷികഭുവം സ വശീചകാര
ഗുണയന്നയവിക്രമ എന്ന എട്ടക്ഷരസംഖ്യ (35101425) ശരിയാവില്ലെന്നതില് ആര്ക്കും സംശയമുണ്ടാവില്ല. ഗുണ എന്നത് തമിഴിലെ കുണനയവിക്രമ ആണെങ്കില് 15101425 .അപസവ്യമായി വായിക്കാതെ ആദ്യത്തെ യകാരം കളഞ്ഞ സംഖ്യ കുണനയവിക്രമ (1501425). 366 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാല് 4102 വര്ഷം 83 ദിവസം. ഇത് എഡി ആയിരത്തില് രാജരാജവര്മ്മചോളന്റെ കാലം .സകല വല്ലഭന്മാരേയും നശിപ്പിച്ചാണ് അദ്ദേഹം ഏകാധിപധിയായത്. വിക്രമരാമനെന്ന ഒരു രിപുരാമനെ വധിച്ചു എന്നല്ല, എല്ലാ വല്ലഭരേയും വധിച്ചു എന്നാണ് ശ്ലോകം.ഇത് മണിമംഗലം ശാസനത്തിലുമുണ്ട്. ഒന്നു കില് മൂഷകവംശകാവ്യത്തില് രാജരാജചോളകാലത്ത് ആരോ കൂട്ടിച്ചേര്ത്തതാവാം ഈ ശ്ലോകവരി. എല്ലെങ്കില്, 52410151 എന്ന പൂര്ണ്ണ സംഖ്യ തന്നെ എടുത്താല് , ഒരു ലക്ഷത്തിനാല്പ്പത്തി മൂവായിരത്തി, നൂററിതൊണ്ണൂററിഏഴ് (143197) വര്ഷം 49 ദിവ സമായി മാഹിഷ്മതിയിലെ മൂഷകവംശം എന്ന വല്ലഭവംശം നില നില്ക്കുന്നു. ഇക്കാര്യം മാടപ്പെരുമാളുടെ സിംഹാസനാരോഹണച്ചടങ്ങില്തോലകവി എടുത്തുരയ്ക്കു കയാണ്. ഇതില് മുമ്പുപറഞ്ഞപോലെ ഒരു യകാരം മാററി ഏഴക്ഷരസംഖ്യയാക്കണം (5241051). അപ്പോള് പൂരുചക്രവര്ത്തിയുടെ (വൃഷപര്വ്വപുത്രി ശര്മ്മിഷ്ഠക്ക് സോമവംശത്തിലെ യയാതിയിലുണ്ടായ മകന്)കിരീടധാരണത്തിനു ശേഷം 14319 വര്ഷം 297 ദിനം കഴിഞ്ഞു.ഈ വംശത്തില് ഇത്രയേറെ വല്ലഭന്മാര് വാഴുകയും നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്നര്ത്ഥമേ അപ്പോളുള്ളു.പൂരുവിന്ന് മാടത്തപ്പനെന്നൊരുപേരുണ്ട്. പെരുവനത്തില് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാടം ഉണ്ട്.മാടപ്പെരുമാളെന്നു വിളിക്കുന്ന ഈ ആദിപെ രുമാളിന്നുശേഷം 14319 വര്ഷം കഴീഞ്ഞ് വരുന്ന പൂരുവംശജനെന്നും വരുന്നു.

കുന്ദവര്മ്മന് മുരാരി (ജയമാനി ജയരാഗന്) എന്ന റാണാ രാജന് ശതവാഹനകാഞ്ചിപല്ലവവംശമാണ്.കൊങ്ങുപല്ലവനെ തോല്പ്പിച്ച്

മകളെ വിവാഹം ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹത്തെ കേരളോല്പ്പത്തി മാടപ്പെരുമാളെന്നു വിളിക്കുന്നു. മാടായി എലിമല എന്ന മൂഷകക്കോട്ട ഇദ്ദേഹം കെട്ടി. പ്രാകൃതത്തില് മയിഡവൊല്ലു,ഹിരഹദവല്ലിതാമ്രപത്രശാസനങ്ങള് ശിവസ്കന്ദവര്മ്മ്ന് കാടവനൃപന് ജയമാനി ജയരാഗ കാഞ്ചിപല്ലവ ശതവാഹനന്മാരുടെയാണ്.ചാലൂക്യ,പല്ലവ, കേരളരാജാക്കന്മാരെല്ലാം ഈ ജയസിംഹരണരാജപരമ്പരയിലാണ് എന്ന് വിദ്യാധര് മഹാജന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഇവര് തൊണ്ടമാന് എന്ന തൊണ്ടര് പരമ്പരയാണ്. ഋഗ്വേദത്തിലും (വൈഖാനസ) ഭാഗവതത്തിലും ഇവരെ കാണാം. കാഞ്ചി,വെങ്കി,പാലക്കാട് ഇവയാണ് ഇവരുടെ മൂന്നുപ്രസിദ്ധകേന്ദ്രങ്ങള്. പുളിന്ദ,കുറുംബ,കുറുമ,കുറുച്ചിയ, ഗിരി,പൊറൈ,വനവാസി ട്രൈബുകളാണിവര്.ദേവദാസരായി രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന തൊണ്ടമാന് വംശം ദക്ഷിണേന്ത്യയില് സുപ്രസിദ്ധമാണ്.രാജാക്കന്മാര് ആദിവാസികളായിരുന്നു,പ്രജകളും ആദിവാസികളായിരുന്നു. ഈ ചരിത്രമാണ് നമുക്കിന്ന് കൈമോശം വന്നിരിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ റീ-കണ്സ്ട്രക്ഷനാണിവിടെ ഈ ഗ്രന്ഥം ചെയ്യുന്നതും.

ആദിത്യവര്മ്മനും അനുജന് കുന്ദവര്മ്മന് മുരാരിയും ഭരണം ഏററത് എഡി 347 ലൊ 383 ലൊ ആണ്. കോഴിക്കോട്ടെ ബ്രാഹ്മണരുടെ കണക്കില് 347 എഡിയില് ഗുപ്തകാലം തീര്ന്നതോടെ പെരുഞ്ചെല്ലൂരിലെ അവസാനപ്പെരുമാള് വാഴ്ച്ച തീര്ന്നു (ആദിത്യവര്മ്മന് ശേഷം). പിന്നീടു വന്ന ശാഖയില് പെരിഞ്ചെല്ലൂര് സഭക്ക് പ്രാധാന്യമുണ്ടായില്ല. തൃപ്പൂണിത്തുറ ഗ്രന്ഥവരിപ്രകാരം എഡി 383ല് കൊങ്ങുചേര വേട്ടുവരുടെ ഇളയതാവഴി (പല്ലവവംശം) പ്രാബല്യത്തില് വന്നതോടെയാണ് അവസാനിക്കുന്നത്. എഡി 383ല് നിലവിന് വന്ന ഇളയപല്ലവ മാടപ്പെരുമാള്ശാഖ എഡി 588 വരെ നിന്നു (295 വര്ഷം). അക്കാലത്ത് അവസാനത്തെ പെരുഞ്ചെല്ലൂര് പുനരുദ്ധാരണശ്രമം നടന്നു.(വല്ലഭനും ശ്രീകാന്തനും നേതൃത്വം വഹിച്ചു). ഇവിടുന്നങ്ങോട്ടു മൂഷകവംശകാവ്യവും അവസാനിക്കുന്നു. തോലനെന്ന അതുലന് അതിന്നു ശേഷമുള്ള രാജാക്കന്മാരെ പറയുന്നില്ല.

72 നെ 200 കൊണ്ട് ഗുണിച്ച 14400 വര്ഷം കഴിയുമ്പോള് ഒരു ചെറിയ ഭൂയുഗാവസാനവും പുതിയ ഭൂയുഗാരംഭവും എന്ന പ്രവചനപ്രകാരം 14319 എന്ന സംഖ്യ ഇനി 81 വര്ഷം കൂടിയേ ഈ യുഗമുള്ളു എന്ന പ്രവചനമാണ്. വിസി 14000 മുതലുള്ള ഒരു വലിയസംസ്കാരം എഡി 319ല് തന്നെ ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ കൌണ്ട് ഡൌണ് ആരംഭിച്ചു. എഡി 333ല് പതിവില്ലാത്തപടി സഭ സഹോദരീഭര്ത്താവിനെ വധിക്കാന് ആജ്ഞാപിച്ചതും അതുനടപ്പാക്കിയ അധാര്മ്മികസ്വഭാവവും ഇതിന്നു നാന്ദിയായി ഗുരുക്കന്മാര് വിചാരിച്ചു. എഡി 347 ല് പെരിഞ്ചെല്ലൂര് സഭയുടെ ആധിപത്യം അവസാനിച്ചതും ഇതിന്റെ ശാപമായി അവര് സ്വീകരിച്ചു.എഡി 383ല് ഈ നിര്ണ്ണായക വര്ഷത്തിന് 17 വര്ഷം ബാക്കിയിരിക്കെ ,ഒരവസാനശ്രമം ഇളയതാവഴിയിലെ മാടപ്പെരുമാള് ശ്രീകണ്ഠന് നടത്തി. ഇതാണ് അനേകവല്ലഭന്മാര് കാലത്താല് ഹനിക്കപ്പെട്ടിട്ടും അവസാനത്തെ രാജരാജക്ഷേത്രപുനരുദ്ധാരണത്തിന് വല്ലഭ ശ്രീകണ്ഠന്മാരുടെ ശ്രമം. ഈ ദിനസംഖ്യ മൂഷകവംശ കാവ്യത്തിന്റെയും പെരിഞ്ചെല്ലൂര് തോല് (വിദ്യാപീഠം) എന്ന വിഖ്യാതവല്ലഭപട്ടണവിദ്യാസ്ഥാനത്തിന്റെയുംകവി തോലന്റെയും കൂടി കാലഗണനാസംഖ്യയാണെന്നതാണ് സത്യം.

ചമ്പകദേശേ രമ്യേ - വള്ളുവനാട്ടിലെ ആദിതിരുമാന്ധാംകുന്ന് ക്ഷേത്രസ്ഥാപനം. 1113525 നെ 366 കൊണ്ടുഹരിച്ചാല് കലിതുടങ്ങി 3042 വര്ഷം കഴിഞ്ഞ് എഡി 60ല്. കൊടുങ്ങല്ലൂരില് കണ്ണകിക്കും തിരുമാന്ധാംകുന്നില് മാധവിക്കും പ്രാധാന്യമെന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ട്. മാധവി ധീവര,മുക്കുവസമുദായത്തിലെ ദേവരടികളാണ്. മധുര മീനാക്ഷി, ചിദംബരത്തെ ദേവി എന്നിവരും . വള്ളം വഞ്ചി ഇവയോട് ബന്ധപ്പെട്ട നാടായ നാവായില് നാവികരുടെ നാടായ വള്ളുവനാട്ടിലാണവളുടെ സ്ഥാനം. (മൂലവംശം). വര്ത്തക പ്രമാണിയായ കോവലന്റെപിതാവ് ,തന്റെ വംശത്തിലെ വേറൊരു പൂർവ്വീകനായ കോവലന് പണിത രാജവിഹാരത്തില് സന്യാസം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും വള്ളുവനാട്ടിലാണ് (മണിമേഖലാകാവ്യം) .കണ്ണകി മാത്രമാണ് ചോളനാട്ടുകാരി.

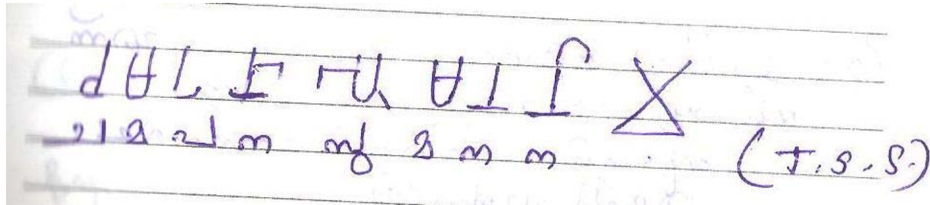
മാധവിയും കോവലനും ചേരനാട്ടുകാരാണ്. കണ്ണകികോവലന്മാരുടെ കഥ നടക്കുന്നത് ചെങ്കുട്ടുവന്റെ കാലത്തല്ല. അതിന്നുമുമ്പാണ്.കുന്റക്കുറവന്മാര് പറഞ്ഞുകേട്ട കഥ ഇളംകോവടികള് ജ്യേഷ്ഠന് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇത് കേട്ടശേഷമാണ് ചെങ്കുട്ടുവന് ചോളനാട്ടിലെ പത്തിനിക്ക് ചേരനാട്ടില് ശിലയെടുക്കുന്നത്. അതിനാല് എന്തുകൊണ്ട് കണ്ണകിയേക്കാള് മുമ്പ് മാധവിയുടെ പേരിലൊരു ക്ഷേത്രമെന്നു സംശയിക്കേണ്ടതില്ല.

ഈയിടെ കൊടുമണല് ഈറോഡില്നിന്ന് ബിസി നാലാംനൂററാണ്ടുമുതല് നില നില്ക്കുന്ന ഒരു ഇന്ഡസ്ട്രിയല് കോമ്പ്ലക്സ് കണ്ടെത്തുകയുണ്ടായി. അവിടെ നിന്ന് 7 നാമങ്ങളോടുകൂടിയ ലിപി കണ്ടെടുത്തു. (ടി.എസ്.സുബ്രഹ്മണ്യന്).

ടിഎസ്,സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ വായന Reading of T S Subramanyan	തത്തുല്യമലയാള,സംസ്കൃതപദം Equal Malayala/Sanskrit words
1 സബാ മഗധൈ ബമ്മദന് Sabaa makathai bammadan	സഭാമഗധബ്രഹ്മദത്തന് Sabhaa Magadha Brahmadathan
2.സാത്തന് Saathan	ചാത്തന്(കൂലവാണികന് ചാത്തനാര്)Chaathan,Koolavaanikan Chaathan, Saasthaa Chaathanaar
3.വിസാക്കി Visaakki	വിശാഖി Visaakhi
4.സിലികന് Silikan	ശീലികന് -ശിലകന് Seelikan,Silakan
5.ഊരണന് Ooranan	ഊര്ണ്ണന് (തന്തുവായന്) Oornnan (Thanthuvaayan)
6.തിസ്സ Thissa	തിസ്സ Thissa
7.ചമപന് സുമനന് Chamapan sumanan	Champan Sumanan ചമ്പന് സുമനന്

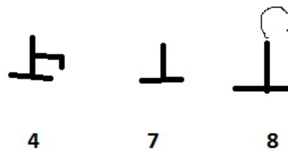
ബ്രഹ്മദത്തന് (മഗധയിലെ) ജാതകകഥകളില് സുപ്രസിദ്ധനാണ്. തിസ്സ സിലോണി ലെ മഹാവംശത്തിലും. ചാത്തനെ കൂലവാണികനായി മണിമേഖലാകാവ്യത്തിലും അക വൂര്

ചാത്തനായി വരരുചി കഥയിലും കാണാം. ശിലകന് അഥവാ ശിലാകര്ത്തനം ചെയ്യുന്ന ശില്പ്പിവര്ഗ്ഗം വിശ്വകര്മ്മവംശം. ഊരാളുന്ന (നാടുവാഴുന്ന)വനും തന്തുവായനുമായ ഊരാളന്മാര്. എല്ലാത്തിലും വലിയ നാമം അവസാനത്തേത്. അതിന്റെ ലിപി പരിചയം ഇങ്ങനെ.

ചോദ്യം 1 എന്തുകൊണ്ട് ഇതിലെ അവസാന അക്ഷരമായ

വായിച്ചില്ല

NI	NA	NEE
NE	NA	NEE

ചോദ്യം 2

ഈ മൂന്നക്ഷരങ്ങള് എങ്ങനെ ഒരേപോലെ ന എന്നുതന്നെ വായിച്ചതിലെ യുക്തി എന്ത് . നി,ന,നീ അല്ലെങ്കില് നെ,ന,നീ അല്ലേ വേണ്ടത്

ചോദ്യം 3 ബ്രാഹ്മിയില് സ 2 വിധം എഴുതാം. അതിനാല് ഉച്ചാരണത്തില് സു,ഷു എന്ന് 2 വിധം വായിക്കാം

sa sha

പലവിധമുള്ള വായനകളെ കണക്കാക്കിയിട്ട് ചില നിഗമനങ്ങള്

1.വേദത്തില് ഒരു കുട്ടി ജനിക്കുമ്പോള് ,അവനിലൂടെ അഗ്നി ഋഷഭരൂപത്തില് എല്ലാ സുമനന്മാര്ക്കും ദൃശ്യമാകുന്നു എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. സുമ്നാം എന്നാണ് ഇതിന് വേദം ഉപയോഗിച്ച പദം. 2.ചമപനി സുമനനീ,ശ്രീ(ശൃംഗ)

ചമപനിഷു, മനനിശ്രീ (ശൃംഗ)

എന്നു രണ്ടു വിധം വായിച്ചാലും അര്ത്ഥമുണ്ട്.

3.സമപനനി സുമനനിശ്രീ (പ്രാസമൊപ്പിച്ച ഒരു പല്ലവി)

ചമ്പദേശത്തെ സുമനനി ശ്രീ എന്നു സ്ത്രീസൂചകം നന്നായി മനനം ചെയ്യുന്ന, വിദുഷിയായ,ചമ്പകദേശത്തെ സ്ത്രീ.

4അവസാനത്തെ അക്ഷരം ശൃംഗം,ശിഖരം എന്നതിന് ഹരപ്പ,സിന്ധുസംസ്കൃതിയില് ഉപയോഗിക്കുന്ന ചിഹ്നമാണ്. ശൃംഗാംബ എന്ന ദേവതാനാമം(പാര്വ്വതി) ഇത് പൂക്കാട്ടിയൂര് ലിഖിതത്തിലും കാണുന്ന നാമമാണ്.

5.സമ,പനി (ഫണി) സമദര്ശികളായ ഫണി(പന്നി)കളുടെ (കോലവരാഹികളുടെ) പന്നിയൂര് കഴകനാഗവംശീയരുടെ സുമനനിയായ ശൃംഗാംബ കോലവതി, അംഗാ രവതി,കാരക്കലമ്മ . വര്ത്തക,ശില്പ്പി,ദേവദാസിശ്രേണികള്ക്കെല്ലാം മനനം (വിദ്യ) ശ്രീ (സമ്പത്ത്) സമദര്ശിത്ത്വം നല്കുന്ന ശ്രീവിദ്യാ.

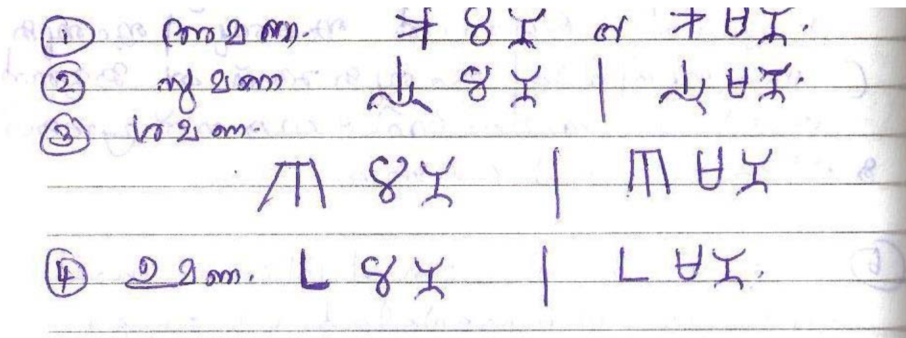
6 ചമ്പകദേശത്തെ സുമനനികളുടെ ശൃംഗം,ശിഖരം .വൈശ്വാനരനായി ശൃംഗത്തില്,മേരുവില് ഇരിക്കുന്ന അഗ്നിശ്രീ സുമനസ്സുകള്ക്ക് ദൃശ്യമാകുന്നവള്.ശ്രീവിദ്യാപരം

7ചമ്പ,ചമ്പക എന്നീ തമിഴ്വാക്കുകള് ഉച്ചാരണഭേദത്താല് ജംബു,ജംബുക (ജംബുദ്വീപം, ജംബുക്കുന്നു അഥവാ കുറുക്കന്കുന്നു) എന്നൊക്കെ മാറിപ്പോകുന്നത് പ്രാദേശികഭേദം കൊണ്ട് സംഭവിക്കുന്നു.

8 ശൃംഗാംബാസഹിതനായി ശിവനെ ഇരുക്കുവേലിന്റെ 49 തലമുറ മുമ്പുള്ളവര് നലീമനയിലെ വേല്പ്പന്തരില് ദര്ശിച്ചു (വേളാപുരി എന്ന തുറമുഖം) എന്ന പൂക്കാട്ടിയൂര് ലിഖിതപരാമര്ശം .

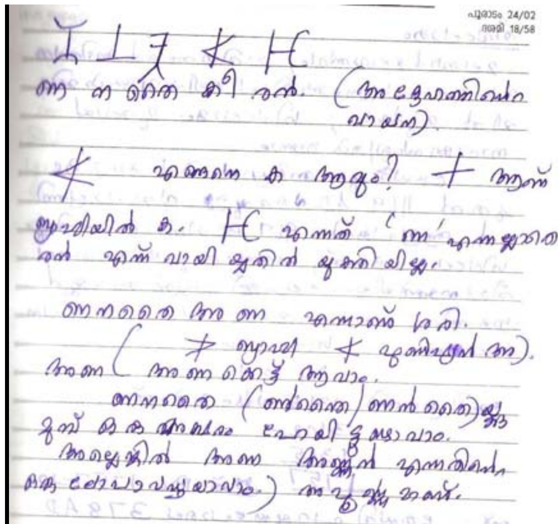
9 ബിസി നാലാം നൂററാണ്ടിലെ ഈനാമത്തില് വേറൊരു പ്രത്യേകത സുമനപദം തന്നെ. അമന എന്നാല് പൈനയില് (വേദമെന്നതിന്റെ പ്രാകൃതനാമമാണ് പൈന) ബ്രഹ്മമാണ്. അമന,അഗോത്ര,അപാണിപാദ മുതലായ വിശേഷണങ്ങള് അതിനുണ്ട്. സുമന എന്നാല് മനനശേഷി (ബോധം കോണ്ഷ്യസ്നസ്)ഉദിച്ച ആദിമനുഷ്യന്. ആദിമഋഷി, ശില്പ്പി,വിശ്വകര്മ്മാ. ശമനന് എന്നാല് മനസ്സും ഇന്ദ്രിയവും അടക്കിയ ശമദമാദി ശീലിച്ച യോഗി അഥവാ ആരുരുക്ഷു.ഉമണനെന്നാല് ഉപ്പുകച്ചവടക്കാരന്.ഉപ്പുകൊററന്.

1. ബ്രാഹ്മിയില് ഈ 4 നാമങ്ങള് എഴുതുക

ചരിത്രകാരന്മാര് ഈ നാലക്ഷരം കണ്ടിടത്തും അമന എന്നുവായിക്കയും ശമണനെന്നര്ത്ഥം പറയുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ്. ഇത്തരം ലിപിവായനക്കാരും,ഇന്ത്യന്ഭാഷകളിലെ ഉച്ചാരണഭേദം,നിരുക്തം ഇവകൊണ്ടുവരുന്ന അര്ത്ഥഭേദം ഇവയറിയാത്തചരിത്രകാരന്മാരും ചെയ്യുന്ന പൊതുജനദ്രോഹം കുറച്ചല്ല.

ആനുഷംഗികമായി ടി.എസ്.സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ വേറൊരുവായനയിലെ തെററും ചൂണ്ടിക്കാട്ടട്ടെ

രൌരവം ദേവരാജ്യം

കപ്ലിയങ്ങാട്ടുമനവക കേരളോല്പ്പത്തിയില് തോമസ് കാന വന്ന കാലമെന്നു ചിലര്. ആ രേഖയില് ബൌദ്ധര് വന്നകാലമെന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.ആരുടെയുംപേരെടുത്ത്പറഞ്ഞിട്ടില്ല. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനിസംഘത്തിന്റെ ശോവാല എന്ന ദിനസംഖ്യപ്രകാരം തോമസ് കാന വന്നത് എഡി 345 ലാണ്. അദ്ദേഹം വന്ന് 2 വര്ഷത്തിനകം കേരളത്തിലെ കൃഷിവ്യാപാരാദികളുടെ നിയന്ത്രണം ഇവിടത്തെ പരമ്പരാഗതവര്ത്തക, ക്ഷത്രിയ,ബ്രാഹ്മണ, ആദിവാസി സംഘങ്ങള്ക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു. പെരിഞ്ചെല്ലൂരിലെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനം സൌജന്യമായി തുടര്ന്നുനടത്താന് അവര്ക്കു കഴിയാതെ വന്നു. അതാണ് കോഴിക്കോട്ടെ ബ്രാഹ്മണര് 347 ല് പെരുമാള്ഭരണം അവസാനിച്ചു എന്നെഴുതിയത്. (2243421 എന്ന് രൌരവം ദേവരാജ്യം സംഖ്യ. 3397 കലിവര്ഷം 120 ദിവസം. അത് എഡി 295 ആണ്. അത് ശോവാല സംഖ്യയുമായി യോജിക്കുന്നില്ല).

യജ്ഞസ്ഥാനം സംരക്ഷ്യ

1020721 . കലി 3470 വര്ഷം 181 ദിവസം. എഡി 368 കഴിഞ്ഞ് 369 ല് 6 മാസം 1 ദിവസം കഴിഞ്ഞ്തുലാം 1. എഡി 370

തുലാം ഒന്നിന് രണ്ടാമത്തെ വരരുചിപുത്രന് ആദ്യത്തെ മേളത്തോള് അഗ്നിഹോത്രി കാലം ചെയ്തു. 702 എഡി കിട്ടാന് 324 എന്ന സംഖ്യ കൂട്ടി കൃത്രിമമായി ഉണ്ടാക്കിയതു കൊണ്ടാണ് കണ്ഫ്യൂഷ്യനുണ്ടായത്. 12 വര്ഷം കഴിഞ്ഞ് അടുത്ത മാമാങ്കത്തില് തൃപ്പൂണിത്തുറ ഗ്രന്ഥവരി പറയുന്നപോലെ ഇളയകൊങ്ങുചേരവേട്ടുവതാവഴിയുടെ പല്ലവവംശം പ്രാബല്യത്തില് വന്നു. കോഴിക്കോട്ടും തൃപ്പൂണിത്തുറയും രണ്ടുവിധം പെരുമാള് വാഴ്ച്ചാവസാനം പറയുന്നത് ഇതിനാലാണ്. ഇതിന് ഇനിയുമൊരു തെളിവുണ്ട്.ഷോഡശാംശംസുരാജ്യം. 1275536 . കലി തുടങ്ങി 3485 വര്ഷം 26 ദിവസം. എഡി 383. കൊച്ചിബ്രാഹ്മണര്ക്ക് അവസാനദിനം 588 എഡിയില് ഇളയപല്ലവശാഖയുടെ ഭരണം തീരുമ്പോഴാണ്. കോഴിക്കോട് പെരിഞ്ചെല്ലൂര് എഡി 347 ല് വ്യാപാരം നഷ്ടപ്പെട്ടു.തൃപ്പൂണിത്തുറ ഗ്രന്ഥവരി എഡി 383ല് പുതിയ പല്ലവവംശം ഭരണാധികാരമേററു. (പാലക്കാട് തലപ്പള്ളി താലൂക്കില് അപ്പോഴും തോമസ് കാനയുമായി ഉണ്ടാക്കിയ ഉടമ്പടിപ്രകാരം കൊച്ചിരാജ്യത്തെ വ്യാപാരം നടക്കുന്നുണ്ട്.)കൊച്ചിബ്രാഹ്മണര് 588 എഡിയിലാണ് ആ പുതിയപല്ലവശാഖയുടെ അസ്തമനമെന്നു രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. മൂഷകവംശകാവ്യവും അതോടെ തീരുന്നതായി നാം കാണുന്നു.ഇങ്ങനെ കൃത്യമായിത്തന്നെ നമുക്ക് കാലഗണന ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. വ്യാപാരവും സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു ജനതയുടെ ചരിത്രം എത്ര ഭംഗിയായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു .
കേരളക്രൈസ്തവ ഐതിഹ്യത്തില് എഡി 351ല് ഒരു മാണിക്യവാചകശിവയോഗിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മതംമാററത്തിനെതിരായി രംഗത്തു വന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. മുമ്പുപറഞ്ഞതെല്ലാം ചേര്ത്തുവെച്ചു വേണം ഇത് പരിശോധിക്കാന്. കാവേരിപ്പൂം പട്ടണത്തിലെ വെള്ളാളര് മതം മാറാനും വ്യാപാരത്തില് ലാഭമുണ്ടാക്കാനായി ക്രിസ്ത്യാനികളെ സഹായിക്കാനും തുടങ്ങി. പെരുഞ്ചെല്ലൂരിലുണ്ടായ അനുഭവം ചോളനാട്ടിലും വരാന്പോകയാണെന്നറിഞ്ഞാണ് ശിവയോഗി എന്ന മഹാമന്ത്രി ഇതിനെ ചെറുക്കാനായി ശ്രമിക്കുന്നത്. കേരളക്രൈസ്തവഐതിഹ്യത്തില് എഡി 293ലാണ് ചോളനാട്ടിലെ

വെള്ളാളര് മതം മാറിയതിനെതിരെ മാണിക്യവാചകര് ശക്തമായി പ്രതികരിക്കുന്നത്. അന്ന് മതം മാറിയവര് ഭയന്ന് ഒന്നടങ്കം കുരക്കേണി കൊല്ലത്തേക്ക് ഓടിപ്പോന്നു. ഇവരെ പിന്തുടര്ന്നു 351 എഡിയില് മാണിക്യവാചകര് കേരളത്തിലെത്തി.

ഇവിടെ 295 എഡിയില് ബൌദ്ധര് വന്നു എന്ന കപ്ലിയങ്കാട്ടുരേഖ ശ്രദ്ധിക്കണം. 293 ല് കൂട്ടമതംമാററം. ചോളനാട്ടില് കഠിനശിക്ഷ ,295ല് മതംമാററക്കാര് ഒടിവരുന്നു. ഈ മതംമാററക്കാരെയാണ് ,ബുദ്ധമതവിശ്വാസികളെയല്ല,ബൌദ്ധരെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ജൈന,ബുദ്ധമതത്തിനെതിരെ ഒരു നടപടിയും ഒരുകാലത്തും കേരളത്തിലെന്നല്ല ഇന്ത്യയിലെങ്ങും ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല. വൈഷ്ണവരുടെ ആക്രമണമെന്ന ചരിത്രകാരന്മാരുടെ നിഗമനവും തികച്ചും തെററാണ് പെരിയപുരാണത്തില്

വീടറിയാ ചമണര്മൊഴി പൊയ്യന്റു മെയ്യുണര്ന്ത
കാടവനും തിരുവതികൈ നഗരിന് കട്കണ്ണുതര്ക്കു
പാടലീപുത്തിരത്തില മണ്പള്ളിയൊടുപാഴികളും
കൂടവിടുത്തു കൊണര്ന്തു കുണതരവീച്ചരമെടുത്താന്

(വീടറിയാത്തചമണരുടെവാക്ക് അസത്യമാണെന്നുമനസ്സിലാക്കിയ കാടവന് തിരുപ്പതികൈനഗരത്തിലെ പാടലീപുത്രത്തിലെ മണ്പള്ളികളും പാഴികളുമെല്ലാം അതേപടി എടുത്തുകൊണ്ടുവന്ന് ഗുണമേന്മയുള്ള ഈശ്വരാലയം പണിതു) . ശ്രീവത്സനഗരം,ശ്രീനഗരം .വത്സരാജ്യത്തെ പാടലീപുത്രത്തില്നിന്ന് ഒരു ക്ഷേത്രം മുഴുവനായി അതേപടി മാററി സ്ഥാപിച്ചു. ഒരു വിദ്യാസ്ഥാനം പുതുതായി ചോളനാട്ടില് സ്ഥാപിച്ചു. ഇദ്ദേഹം കാടവനാണ്. അതായത്,ഇളയകൊങ്ങുകാടവശാഖയിലെ ഒരാളാണ്. എഡി 351ല് ഇദ്ദേഹം സ്വന്തം നാടിന് വേണ്ടി അനുഷ്ഠിച്ച സേവനഫലമായാണ് എഡി 383ല് ആ കാടവപല്ലവവംശത്തിലെ രാജാക്കന്മാര്ക്ക് സഭ അധികാരം നല്കുന്നത്. മൂത്തതാവഴി (തലപ്പള്ളി)യുടെ ബ്രഹ്മഹത്യാ പാപത്താല് അവര്ക്കു രാജ്യാധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടതും കാരണമായി.

തേവാരപ്പാട്ടുകളില് മാണിക്യവാചകര്ക്ക് കേരളം സുപരിചിതമാണ്.

1.കൊടിമാടനീടെരുവു കൂടല്, കോട്ടൂര്, കൊടുങ്കോളൂര്, തണ്വിളവി, കണ്ടിയൂരും
2.നല്വിടൈക്കുളമും തിരുക്കുളത്തോട് അഞ്ചൈക്കളം
കേരളത്തില് വ്യാപകമായ മതംമാററം തുടങ്ങിയവര്ഷം ശുഭാര്ത്ഥം (542) എഡി 245. അത് ചോളനാട്ടില് എഡി 291ല് ശക്തമായ പ്രതി കരണം ഉണ്ടാക്കി. 351 എഡിയായപ്പോഴേക്കും സൌമ്യമായ വൈഷ്ണവ,ജൈന,ബുദ്ധ സിദ്ധാന്തങ്ങള് കൊണ്ട് പുതിയ വിപത്തിന് പരിഹാരമാവില്ലെന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞ ഇന്ത്യന് ജനത ചോളരുടെ സംഹാരരൂപമായ ശൈവസിദ്ധാന്തത്തെ പിന്തുണച്ചു. കേരളബ്രാഹ്മണരുടെ സൌമ്യസമീപനത്തില് ജനത അസംതൃപ്തരായി. അതാണ് ഇക്കോണമി തകര്ത്തതെന്നവര് മനസ്സിലാക്കി. ദണ്ഡനീതി നടപ്പാക്കി. 347 എഡിയില് ,സഹസ്രാബ്ദങ്ങള് നിലനിന്ന പെരുഞ്ചെല്ലൂര് കഴകം അവസാനിച്ചതാണ് ഈ വീണ്ടുവിചാരത്തിന് കാരണമെന്നു കരുതുന്നതില് തെററില്ല. അതൊരു വീണ്ടുവിചാരത്തിന്റെ മുഹൂര്ത്തമായിരുന്നു ചരിത്രത്തില്. മാണിക്യവാചകരെന്നത് ഒരു സ്ഥാനപ്പേരാണ്. വ്യക്തിനാമമല്ല. മാണിക്യംപോലെ വിലമതിപ്പുള്ള വാക്കിന്നുടമയായ മഹാമന്ത്രി. ഹാലാസ്യ മാഹാത്മ്യത്തില്അരിമര്ദ്ദനപാണ്ഡ്യന്റെ സമകാലീനനെന്നുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വായുപുരേശ്വരനെന്നും ഒരു പേരുകാണുന്നു. ഈവാക്കിന് തിരുനാവുക്കരശരെന്നും അര്ത്ഥം ഉണ്ട് (ശ്രീവാണീദേവിയുടെ, സരസ്വതിയുടെ അരചന്). എന്നാലിത് വ്യക്തിനാമമല്ല. സംസ്കൃതത്തില് വിദ്യാവാചസ്പതി എന്നു പറയുന്നപോലെ പൊതുനാമമാണ്. ഗുരുസ്ഥാനീയനായ ഉപദേഷ്ടാവ്,മന്ത്രി.
ബൌദ്ധപദംബുദ്ധജൈനമതമെന്നര്ത്ഥത്തിലല്ല, പുറംരാജ്യത്തുനിന്നു വന്നവരോട് കൂറുകാട്ടി ,അവരുടെ വ്യാപാരത്തില് പങ്കാളികളായി, നാട്ടില് വ്യാപാരസാമ്പത്തിക മാന്ദ്യമുണ്ടാക്കിയവരെന്നര്ത്ഥത്തിലാണിവിടെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന്അറിയണം.വഞ്ചിക്കാര്,മുക്കുവര്,നാവികപ്പട, കച്ചവടക്കാര്,അടക്കമുള്ളകൂറുമാറിപ്രവര്ത്തിച്ച രാജ്യദ്രോഹികളോടുള്ള ശൈവവിപ്ലവമായിരുന്നു മാണിക്യവാചകരുടേത്. നാട്ടിലുള്ള ജൈനബുദ്ധമതക്കാരോടല്ല.മീടറിയാചമണര് മൊഴി എന്നു

കാണുന്നിടത്ത് വീട്,സ്വഗൃഹം,സ്വന്തനാടിനെ ,അതിന്റെ അവസ്ഥയെ മനസ്സിലാക്കാതെ പുറം രാജ്യത്തുള്ളവര്ക്ക് അഭയം കൊടുത്ത അഹിംസാസിദ്ധാന്തക്കാരായ വൈഷ്ണവരെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. കാര്യമറിയാതെ അഹിംസ ഉപദേശിച്ച പാടലീപുത്രത്തിലെ ശമണഗുരു പറയുന്നതല്ല സത്യമെന്നും രാജ്യം കുട്ടിച്ചോറാക്കുന്നതിനെ ആരായാലും എതിര്ത്തേ തീരു എന്നും തീരുമാനിച്ച മാണിക്യവാചകര് പഴശ്ശിരാജയെപ്പോലുള്ള ഒരു ദേശാഭിമാനി മാത്രമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിപ്ലവം സ്വന്തംനാടിന്റെ സ്വയംപര്യാപ്തത വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ്. ഇന്ത്യന് ഹിസ്ററി ക്വാര്ട്ടര്ളി വാള്യം 4 പേജ് 153ല് എ.ഗോവിന്ദവാരിയര് കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തെ തളിഗ്രാമത്തിലെ ശിലാലിഖിതങ്ങളെക്കുറിച്ചെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. തളിഗ്രാമം തലപ്പള്ളി താലൂക്കില് പാലക്കാട്ടുസ്വരൂപത്തിന്റെയും തലപ്പള്ളിയുടെയും വംശമായ നെടുംപുറയൂര് നാടുവാഴിയുടെ ആസ്ഥാനമാണ്. ഇവരുടെ ഇളംതാവഴി വടക്കെ മലബാറിലെ കുറുംപുറൈനാട്ടു പുറൈനാട്ടടികള്. കലി 4030ല് കോതരവിപെരുമാള് ആദിരാജന്റെ 17 ആം ഭരണവര്ഷമാണെന്ന് ഗോവിന്ദവാരിയര്. ഇതനുസരിച്ച് എഡി 911ല് പെരുമാള് കുലശേഖരന് മക്കത്തേക്കു പോയി. അതിന്നുമുമ്പ് ഇസ്ലാമിലേക്ക് ഒരു മതംമാററം ദക്ഷിണേന്ത്യയില് നടന്നതായി അറിവില്ല. 911-959 വരെ ഭാസ്കരരവി മനുകുലാദിത്യനെന്ന കോതരവി ,978 വരെ ഇന്ദുക്കോതവര്മ്മ,1036 വരെ ഭാസ്കരരവിവര്മ്മന് .ചോളന്മാര് അക്കാലത്ത് വല്ലഭവംശം തുടച്ചു നീക്കി. ചേരമാന്പെരുമാള് വാഴ്ച്ച അവസാനിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഒരു മതംമാററത്തിന് ദക്ഷിണേന്ത്യയില് കാരണമായിത്തീര്ന്നത് വ്യാപാര, സാമ്പത്തിക, രാഷ്ട്രീയകാരണങ്ങളാണ്,മതപരമോ, തത്വചിന്താപരമോ, ആത്മീയമോ ആയ കാരണങ്ങളല്ല.564 എഡിയില് പന്നിയൂരിലെ നരസിംഹവിഗ്രഹം ചുട്ടു പൊട്ടിച്ചതുമുതല് വല്ലഭ വംശത്തിന് വെച്ചടി വെച്ചടി അധപതനമാണ്. മൂഷകരാജവംശത്തിന്റെ വാഴ്ച്ച അതോടെ തീര്ന്നു. എഡി 600-700ല് സിന്ധുദേശത്ത് ബ്രാഹ്മണികളുടെ ബ്രാഹ്മണാബാദ്, ആലോറ്നഗരങ്ങള് പൂര്ണ്ണമായും വടക്കുപടിഞ്ഞാറുനിന്നുവന്ന അക്രമികള് നശിപ്പിച്ചു. എഡി 825 ല് കേരളത്തിലെ കച്ചവടംമുഴുവനും

ക്രിസ്ത്യാനികള്ക്കും ,സിന്ധ് പ്രവിശ്യയിലെ മുഴുവനും ഇസ്ലാമിനുമായി. ഈ അവസ്ഥയില് കൊല്ലവര്ഷം അഥവാ ഭൌമകാരവര്ഷത്തില് കേരളത്തിലും മദ്ധ്യേന്ത്യയിലും അധികാരത്തില് വന്ന വിശ്വകര്മ്മ, ഭൌമകാര, സൂര്യക്ഷത്രിയവംശത്തിലെ രാജാക്കന്മാര്ക്ക് ഒഴുക്കിനൊത്തു നീന്തുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആദിരാജന്റെ മക്കത്തുയാത്ര ഇത്തരമൊരു ഗതിയില്ലാത്ത അവസ്ഥയില് എടുക്കേണ്ടിവന്ന തീരുമാനമാണ്.

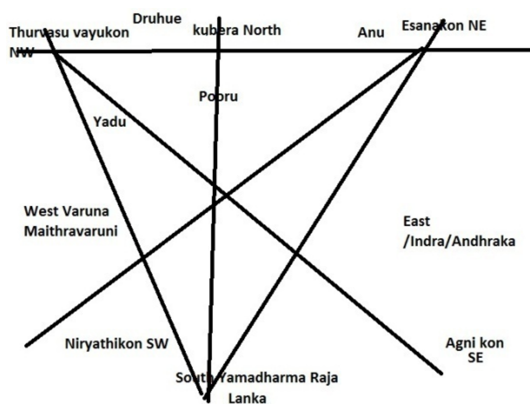
ചോളന്മാര് വല്ലഭവംശത്തെ നശിപ്പിക്കാന് കാരണംതന്നെ പടിഞ്ഞാററ് തീരത്തെ വല്ലഭവംശത്തിന്റെ അഹിംസയും അനാസ്ഥയുമാണ് ഇതിനു കാരണമെന്നു കരുതിയാണ്. വിജയനഗരവും ചോളരും അല്പ്പകാലം കൂടി പഴയപ്രതാപം വീണ്ടെടുക്കാന് ചെറുത്തുനിന്നു. ഇതില് വിജയനഗരസ്ഥാപകര് പഴയ ചേര,കേരള,കാടവവംശത്തിന്റെ ശാഖ തന്നെയാണ്.ചോളരും,ചേരരും ആദ്യത്തെ പ്രധാനശാഖയില് പെട്ടവരാണ്. ഇവരെല്ലാം ഒററ വംശമാണ്.

കേരളം പൂരു,തുർവ്വശുപരമ്പര

ദൂരവാസി എന്നതിന്റെ പ്രാകൃതമാണ് തുർവ്വശു . വസുവംശമാണിവര്. ഇവര് ഇന്ത്യയില്നിന്ന് വ്യാപാരം,അതിര്ത്തികാവലെന്നിവക്കായി ചരിത്രാതീതപ്രാചീന കാലത്ത് ദൂരദിക്കുകളിലേക്ക് പോയവരാണ്. ഋഗ്വേദം പറയുന്നു-

പ്രയത് സമുദ്രമതി ശൂരപാര്ഷിപാരയാ

തുര്വ്വശും യദും സ്വസ്തി

ഇന്ത്യയുടെ പാര്ഷദ(പാര്ശ്വീക)ദേശക്കാരായ,ശൂരപാര്ഷദന്മാരായ യദുക്കളും തുർവ്വശുക്കളും പടിഞ്ഞററ് തീരവാസികളും തെക്കുപടിഞ്ഞാററ് പ്രവിശ്യകളെ ഭരിക്കുന്ന വരുമാണ്.ദ്വാരകമുതല് കന്യാകുമാരിവരെയുള്ള കടലോരഭൂമി യദുക്കളുടേതാണ്. ദ്വാരകക്കപ്പുറം സിന്ധുദേശം പഴയകേകയം(ബലൂചിസ്ഥാനം) തുർവ്വശുക്കളുടേതും. യദുക്കളുടെ കുലഗുരു അത്രി,അനസൂയ ദമ്പതിമാരുടെ മകനായദത്തന് (ദത്താത്രേയന്), തുർവ്വശുക്കളുടെ കുലഗുരു ദത്തന്റെ അനുജന് തുർവ്വാസാവ് (ദുർവ്വാസാ). തുർവ്വശുയദുക്കള് ചന്ദ്രവംശത്തിലെ യയാതിക്ക് ശുക്രാചാര്യപുത്രി ദേവയാനിയിലുണ്ടായ സഹോദരങ്ങളാണ്. യദു മൂത്ത താവഴി,തുർവ്വശു ഇളയതാവഴി.

തുർവ്വശുപരമ്പരയില് പെടുന്നവര്-

1 ഉണ്ഡ്ര അഥവാ ഒറീസ്സയിലെ പൂർവ്വഗംഗന്മാര്. ഉണ്ഡ്രമെന്നത് കേരളപര്യായമെന്ന് ഹേമചന്ദ്രന്. കൊങ്ങുചേരന്മാരെന്നും ഗാംഗേയര്ക്കു പേരുണ്ട്. ഇവര് കരുവൂര് കേന്ദ്രമാക്കി ഭരിച്ചവരാണ്.

2. മൈസൂരിലെ പശ്ചിമഗംഗര്.മഹിഷപുരം (മാഹിഷ്മതി)ശാഖയാണ്. അതിനാല് യദു,മൂഷക,ഹൈഹയവംശം തന്നെ.

3.കേരളത്തിലെ ചേര,മൂഷകവംശം.

4.സാല്വര്,സാദ്ധുഭര്,സാളുവര് എന്നറിയുന്ന പ്രസിദ്ധവംശം. മഹാഭാരതകാലത്ത്, പശ്ചിമതീരത്ത്, തുറമുഖങ്ങളുടെ അധീശത്വത്തിനായി കൃഷ്ണനോടും പുത്രന്മാരോടും ഒരു സാല്വന് പട വെട്ടുന്ന്ണ്ട്. 16 ആം നൂററാണ്ടിലെ വിജയനഗരരാജാക്കന്മാര് സാളുവരാണ്. പൂക്കാട്ടിയൂര് ലിഖിതത്തില് സാദ്ധുഫ്ഭസ്സാമി സഖാദ്ധ്യക്ഷതയിലെന്നൊരു വാക്ക് കാണുകയുണ്ടായി.

ഈ നാലുശാഖയില് പെട്ടവരുടെ രാജധാനികള്ക്ക് കോലം (കൂലോം) എന്നുപറയുന്നു. കോലം വരാഹമാണ്. ഗോളവുമാണ്. കോവിലകവുമാണ്.കോലവരാഹസ്വരൂപം, പന്നിയൂര്, കോലത്തുനാട്, കോലാദ്രി ,കോലത്തിരി മുതലായ വാക്കുകളുടെ ഉത്ഭവം ഇങ്ങനെയാണ്. കാശ്മീരില് ശ്രീനഗരില് 40 മൈല് കിഴക്കായികോലഹോയ്എന്ന കോലാഹലപർവ്വതമുണ്ട്. (ശുക്തിമാന് പർവ്വതം).ഇതേപേരിലൊന്ന് വാഗമണ്ണിലുമുണ്ട്. ശുക്തിമാനെന്ന് പേര് മുത്തുവിളയുന്ന ശുക്തിമതിനദി അതില്

നിന്നൊഴുകിയിരുന്നതുകൊണ്ടാണത്രെ. ശുക്തിമതി അനന്തനാഗിന് സമീപത്തുകൂടി (ഇസ്ലാമാബാദ്) ഒഴുകിയിരുന്നുവത്രെ. നേപ്പാളിലെ കാളിന്ദിയില് ധാരാളം സമുദ്രജീവികളുടെ ഫോസ്സിലുകള് ഉള്ള സാളഗ്രാമശിലകള് (സാളുവഗ്രാമ) കാണാം.കോലാഹലത്തിന് പര്യായം കേയപുരം, ഗേയപുരം, ഗീതപുരം. മധുരസ്വരനാദസാന്ദ്രമാണ് കോലാഹലപുരം. ഇതു പോലെ വിതസ്തക്ക് പണ്ട് കുന്ദവാഹിനി (കുന്തളനദി) എന്ന് പേരുണ്ടായിരുന്നു. മുത്തു വിളയുന്ന ചൂര്ണ്ണി , താമ്രപര്ണ്ണി, കുന്തള(കര്ണ്ണാടക)രാജ്യങ്ങളിലെ ഇളയതാവഴി ദ്രാവിഡരാണ് ഈപ്രദേശങ്ങളിലെ നഗരസ്ഥാപകരും വ്യാപാരനിയന്ത്രകരും. യദുതുര്വ്വശുക്കളുടെ തളിസളുവം,പാട്ടുവള്ളി, സംഗീതപുരം ആണ് കര്ണ്ണാടകസംഗീതത്തിനും ജന്മഭൂമി. വിജയനഗര സ്ഥാപകര് പമ്പാതീരത്തുള്ള സാളുവരായതിനാലാണ് അവര് ഹമ്പി (പമ്പക്ക് അവിടെ ഉച്ചാരണം ഹമ്പി എന്നാണ്) എന്നു നഗരത്തിന് പേരിട്ടത്. ഹരിഹരന്, ബുക്കന്(പുക്കന് , പുത്രന്) എന്ന രണ്ടുസഹോദരനാമം ചേര്ത്താല് ഹരിഹരപുത്രനെന്ന അയ്യപ്പനാമം കിട്ടും. പമ്പയിലെ ഗിരിവ്രജം കാക്കുന്ന സൈന്യാധിപനായ യോഗി. യോഗന്യസിംഹരൂപമാണ് ഹംപിനഗരം കാക്കുന്നത്.

യദുതുര്വ്വശുക്കള് വ്രാത്യരാണ്. യദുവംശത്തിലെ ക്രോഷ്ടാപരമ്പരയിലുള്ളവരാണ് വ്രാത്യരായത്.ഇവര് താന്ത്രികാരാധന ചെയ്തിരുന്നു. മത്സ്യം,വിദര്ഭ,ചേദി,മഗധ എന്നിവ വ്രാത്യരായ യദുപുത്രരുടേതാണ്. ക്രഥകൈശികയാദവശാഖയിലാണ് ശ്രീകൃഷ്ണജനനം.

ക്രോഷ്ടാവ് - ജ്യാമാഘന് –വിദര്ഭന്. (മേഖല, ശുക്തിമാന്,നര്മ്മദാതീരം ഭരിച്ചിരുന്നത് ജ്യാമാഘനാണ്) വിദര്ഭപുത്രന്മാരില് ക്രഥന് വിദര്ഭയിലും , കൈശികന് ചേദിയിലും ഭരിച്ചു. ഋ. മണ്ഡലം 8 ല് (5-38) ചേദിപുത്രന്മാര് പഞ്ചജനങ്ങള്ക്കും അധിപരാണെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. (യയാതിപുത്രര് 5 ജനതക്കും അധിപര്). മഹാഭാരതകാലത്ത് ശിശുപാലന് ചേദിയിലുണ്ട്. രുഗ്മണി വിദര്ഭയില് നിന്ന് കൃഷ്ണനെ വരിച്ചതോടേ വിദര്ഭ,ചേദികളുടെ ഐക്യം കുറഞ്ഞു.

എന്താണ് വ്രാത്യരെന്നു പറഞ്ഞാല്
1 അവര് സൂര്യനെ ആരാധിക്കുന്നവരാണ്
2.സംഗീതോപാസകരാണ്
3.ധേനു,സ്ത്രീ ,സപ്തമാതൃക്കള് ,ഗോവ് എന്നീ രൂപങ്ങളില് രതീദേവിയെആരാധിക്കുന്നവരാണ്. (കാമധേനു,സരസ്വതി, അമ്മദൈവം,സപ്തമാതൃ, സവിതാവ്,ഗായത്രി, സംഗീ തം,കാമനും രതിയും,കാമന്റെ പിതാവായ ആദിബ്രഹ്മം മഹാവിഷ്ണു, ആദിശിവമോഹിനിയെന്ന രതി, പഞ്ചഭൂതാരാധന) .ഋഗേദത്തിലും ഈ ആരാധനാക്രമം ഉണ്ടായിരുന്നതായി പരാമര്ശമുണ്ട്.
ഋ നാലാം മണ്ഡലം -
തേ മന്വതേ പ്രഥമം നാമധേനോസ്ത്രി
സപ്തമാതൃ പരമാണിവിന്ദന്
തജ്ജാനതീരഭ്യനുഷത പ്രാ ആവിര്ഭൂവ
ദരുണീര് യശസാഗോ (1-16)

സപ്തമാതൃക്കളുടെ സീല് ഹരപ്പ-മൊഹഞ്ജദാരോഖനനത്തില് കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ മിക്ക ക്ഷേത്രങ്ങളിലും ഇതു കാണാം.ചേദിരാജാക്കന്മാരെ കേയപ്പെരുമാളെന്നു പറയും. ചേദിയുടെ ഒരു ഭാഗം ഡാഹലം ഉലൂകം,മൂങ്ങ എന്നര്ത്ഥമുള്ളതാണ്. ഇവിടെ ജനിച്ച വരും ഔലാനന്,ഉലൂകന് മുതലായ പേരിലറിയും. കണാദന് ഉലൂകനായിരുന്നു. (ഔലൂക്യദര്ശനം) 28 ദിനമുള്ള ഇന്ദ്രധ്വജപൂജ (ഓണാഘോഷം) തുടങ്ങിയതും ആല്ക്കമി,മെററലര്ജ്ജി അടക്കം വൈശേഷികം ആരംഭിച്ചതും ചേദിയിലാണ്. കേരളത്തില് ഔലൂക്യ ദര്ശനത്തിന് പേരുകേട്ടകുടുംബങ്ങളുണ്ടെന്ന് മണിമേഖലാകാവ്യം. ഇന്നും ഔലപ്പമണ്ണ അഥവാ ഒളപ്പമണ്ണ എന്ന ഒരു കുടുംബം ഇവിടെയുണ്ട്.സംഘകാലത്ത് ഓരി (മുള്ളൂര്മല അഥവാ മുള്ളൂര്ക്കരയിലെ) എന്ന് ഇവരെ വിളിച്ചിരുന്നു.

ദുഷ്യന്തന് പൂരുവംശമാണ്.തുർവ്വശുക്കള് കുട്ടികളില്ലാതെ വന്നപ്പോള് ദുഷ്യന്തനെ ദത്തെടുത്തു.വിശ്വാമിത്ര (കാണ്വ) അപ്സര(നൃത്തമാതേവി)വംശത്തിലെശകുന്തളക്ക് അദ്ദേഹത്തിലു ണ്ടായ ഭരതന് (പരതവന്),ആദ്ധ്രകന് (ഇന്ദ്ര) എന്ന 2 മക്കളാണ്

പിന്നെ ഭാരതം ഭരിച്ചത്. ഇളയവനായ ആന്ദ്രകന് 4 മക്കളിലായി 4 താവഴി.

1, പാണ്ഡ്യന് (സാല്വന്, മധുര,മദ്ര)

2.ചോളന് (ആന്ധ്ര,കിഴക്കന് തീരം)

3.കുന്തളന് (കര്ണ്ണാടകം,വനവാസികം)

4.കേരളന്

(വിദര്ഭ,മത്സ്യരാജ്യം,വിരാടം,വിദിശ,കാരൂഷം,മദ്ധ്യേന്ത്യയുടെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറുഭാഗങ്ങള്) കാരൂഷം കാരുക്കളുടെ (ശില്പ്പി) നാട്. കാരി (സംഗകാലത്ത് കുതിരമല കാരി)പ്പെരുമാളുടെ വംശമാണത്. ഹേമചന്ദ്രന്റെ അഭിധാനചിന്താമണിയില് കാരൂഷമെന്നാല് മഹാഗൃഹം,ബൃഹദ്ഗൃഹം.കേരളത്തിലെ മഹാഗൃഹമായ ബൃഹദ്ഗൃഹം പെരുമ്പടപ്പ് മുതല് ഉത്തരദേശത്തെ മഹാഗൃഹമായ മെഹര്ഗാര്ഹ് വരെ എല്ലാ മഹാഗൃഹങ്ങളും ഗുഹാഗൃഹങ്ങളും ഇവര്ടേതായിരുന്നു. കേരളോല്പ്പത്തിയില് കോലത്തിരിയുടെ പ്രജകള് കാരൂഷകന്മാരാണെന്ന് പറയുന്നത് ഇതുകൊണ്ടാണ്. കാരൂഷകര്ക്കും പെരുമ്പടപ്പു സ്വരൂപത്തിനും അധിരാജാബിരുദമുണ്ട്. മാര്ക്കണ്ഡേയപുരാണം കാരൂഷകരെ ആഭീരര് (ആഹീരര്) എന്നു വിളിക്കുന്നു.തമിഴില് ആയ് വംശ മാണ് ഇവര്. (ആയ് വേള്) വേണാട്ടില് ഈ സ്വരൂപമാണ്.സെന്റ് തോമാസ് രേഖകളിലെ കാരീശന് കുതിരമലയിലെ കാരി എന്ന് സംഗം കൃതികള് വിളിക്കുന്ന തലപ്പള്ളി സ്വരൂപമാണ്.

എഡി 1758 ല് അമ്പാടി കോവിലകത്ത് തീപ്പെട്ട സാമൂതിരിയോടുകൂടി പന്നിയൂര് കൂററുകാര്ക്ക് ഭ്രഷ്ട് നീങ്ങി പൂര്വ്വസമുദായസ്ഥാനം തിരിച്ചുകിട്ടി എന്ന് ഐതിഹ്യം. ഇതിന്നാധാരം ,കര്മ്മസിദ്ധാന്തപ്രകാരം ഒരു ശാപത്തിന്റെ ഫലം 1200 വര്ഷം നിലനില്ക്കും എന്ന്താണ്. എഡി 564 ല് പന്നിയൂര് നരസിംഹവിഗ്രഹം ചുട്ടു പൊട്ടിച്ചു. 2013 ല് നിന്ന് പിന്നാക്കം ഗണിച്ചാല് 1449 വര്ഷം മുമ്പാണ് പന്നിയൂരിലെ കൂത്തമ്പലം, ചിത്രവരാഹം,നരസിംഹമൂര്ത്തി കത്തി നശിച്ചതു. (564 നോട് 1200 കൂട്ടിയാല് 1764 എഡി) 2013 ജനുവരി 10ന് ഞാന് പന്നിയൂര് സന്ദര്ശിക്കുമ്പോള് കൂത്തമ്പല ത്തില്

ഭൂതസ്തംഭം(കമ്പം,ഇന്ദ്രധ്വജം)മാത്രമേ ഉള്ളു. അതിന്മേലൊരു ചെറിയശിവലിംഗംവെച്ച്നാല് പൂവിട്ടിരിക്കുന്നു.കൂത്തമ്പലത്തിലെ പടികണ്ടാലറിയാം പഴയ പ്രതാപം. കിഴക്കെനടയില് വടക്കോട്ടഭിമുഖമാണ് സോപാനവും ഇന്ദ്രധ്വജവും.മുമ്പ് 4 വശത്തേക്കുംപടി ഉണ്ടായിരുന്നതിന്റെ ലക്ഷണമുണ്ട്.ഭൂതസ്തംഭം (സ്തൂപം) താഴെ ചതുരമാണ്. മുകളില് അഷ്ടകോണ്.വളരെ ഉയരമുണ്ട്. താഴത്തെ ആധാരശിലയില് കണ്ണിന്റെ ആകൃതിയില് അവരോഹണക്രമത്തില് 8 കപ്പ്മാര്ക്കിങ്ങ്സ് (CUP MARKINGS) OCTAVE പോലെ കാണുന്നു.ഓരോന്നും തുല്യഅകലത്തിലാണ്.

Place value 8 X 8= 64 .

രണ്ട് നോട്ടുകള്ക്കിടയില് വരുന്ന ഇടവേള (Interval) കൃത്യമാണ്.താഴത്തെ നോട്ടില് നിന്ന് മുകളിലത്തേതിലേക്ക് ഇടവേള അഥവാ അന്തരക്കോല് ഗണിക്കുന്നു. താഴ ത്തേതിനെ ഒന്ന് എന്ന് എണ്ണുന്നു. 8 consequtive notes ഒരു ശ്രേണിയായി ഉപയോ ഗിക്കയാലും അവരോഹണക്രമത്തില് അവ Natural normal form എടുത്തിരിക്കയാലും ഈ ക്രമം ഒരു Melodic Minor scale ന്റെയാവണം. ഒരു perfect octave ആണിത്. എഡി 564ല് കത്തിനശിച്ച ഒരു കൂത്തമ്പലത്തിലാകയാല് അതിന്നും മുമ്പാവണം സംഗീതനൃത്തപ്പഴമ എന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.
ശ്രുതികളുടെ മാക്സിമം voice range 22. വാസ്തുഗോപുരത്തില് 22 അടി. അതായത് 11 ന്റെ ഗുണിതം. ഒരു ചതുഷ്കമെന്നത് വാസ്തവത്തില് ഒരു ഗ്രിഡ് ആണ്. അതിന് ഒരു പ്രത്യേകശ്രേണി (sequential order) ഉണ്ട്. ആദ്യത്തെ 16 ചതുഷ്കങ്ങളില് (1 മുതല് 256 വരെ) നിന്ന് ഈ ശ്രേണി ,

Nth time= n2

10th = 100

20th = 200

ഇങ്ങനെ വരും. ആകാശമൊഴികെയുള്ള 4 ഭൂതങ്ങളുടെ ഭൂതചതുഷ്കം നമുക്ക് കൃത്യമായി പ്രവചിക്കാം. (1, 4, 9, 16..)

വര്ഗ്ഗം 9 എങ്കില് വര്ഗ്ഗമൂലം 3

വര്ഗ്ഗം 25 എങ്കില് വര്ഗ്ഗമൂലം 5 (പഞ്ചഭൂതം, അഞ്ചുവര്ണ്ണം , സാംഖ്യതത്വം 25 ന്)

22 വര്ഗ്ഗമൂലമെങ്കില് വര്ഗ്ഗം 484 (12 ചതുഷ്കം)

7 വര്ഗ്ഗമൂലമെങ്കില് വര്ഗ്ഗം 49 (7 ചതുഷ്കം)

സ്വരത്തിന് അക്ഷരസംഖ്യ കൊടുക്കുമ്പോള് തമിഴില് 11 എന്നും സംസ്കൃതത്തില് 22 എന്നും കിട്ടുന്നവയാണ് സപ്തസ്വരങ്ങള്.

ച cha	രി ri	ക ka	മ ma	പ pa	ത tha	നി ni	ആകെസംഖ്യ
1	2	1	5	1	1	0	11
സ sa	രി ri	ഗ ga	മ ma	പ pa	ധ dha	നി ni	
7	2	3	5	1	4	0	22

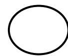
0	1	1	5	1	2	1
1	1	5	1	2	1	0
1	5	1	2	1	0	1
5	1	2	1	0	1	1
1	2	1	0	1	1	5
2	1	0	1	1	5	1
1	0	1	1	5	1	2

11ന്റെ കള്ളി .(പ്രാണനെ കഷ്ണം)

1	2	1

ഭൂതചതുഷകം 7 x7 ആകെ 49 മരുത്തുക്കളുടെ സംഖ്യ ഇന്ദ്ര വജ്രം ചേദിച്ച 49

ശ്രീയന്ത്രത്തിന്റെ (മേരുവിന്റെ) നാലിലൊന്ന് ആയ ത്രികോണം (ഇപ്പോള് പാസ്കല് ത്രികോണമെന്ന് വിളിക്കുന്നത്) ഇതില്നിന്നുണ്ടാക്കുന്നു. മുകളില് നിന്ന് വിന്ദു,ഏകം ബ്രഹ്മം, 4 ചതുഷ്കം ഭദ്രം, 5 തന്മാത്ര, 11 രുദ്രം,14 ലോകം, 15 തിഥി, ഷോഢശകല , പഞ്ചഭൂതാത്മകമായി 21 സ്രോതസ്സുകള്(നദി) എന്ന് ക്രമത്തില് ഈ ശ്രീയന്ത്രമേരു ഇങ്ങനെ വരയ്ക്കാം.

1

1	2	1	0	1

1	2	1	0	1	1	5

1	2	1	0	1	1	5	1	2

1	2	1	0	1	1	5	1	2	1	0

1	2	1	0	1	1	5	1	2	1	0	1	1

1	5	5	5	5

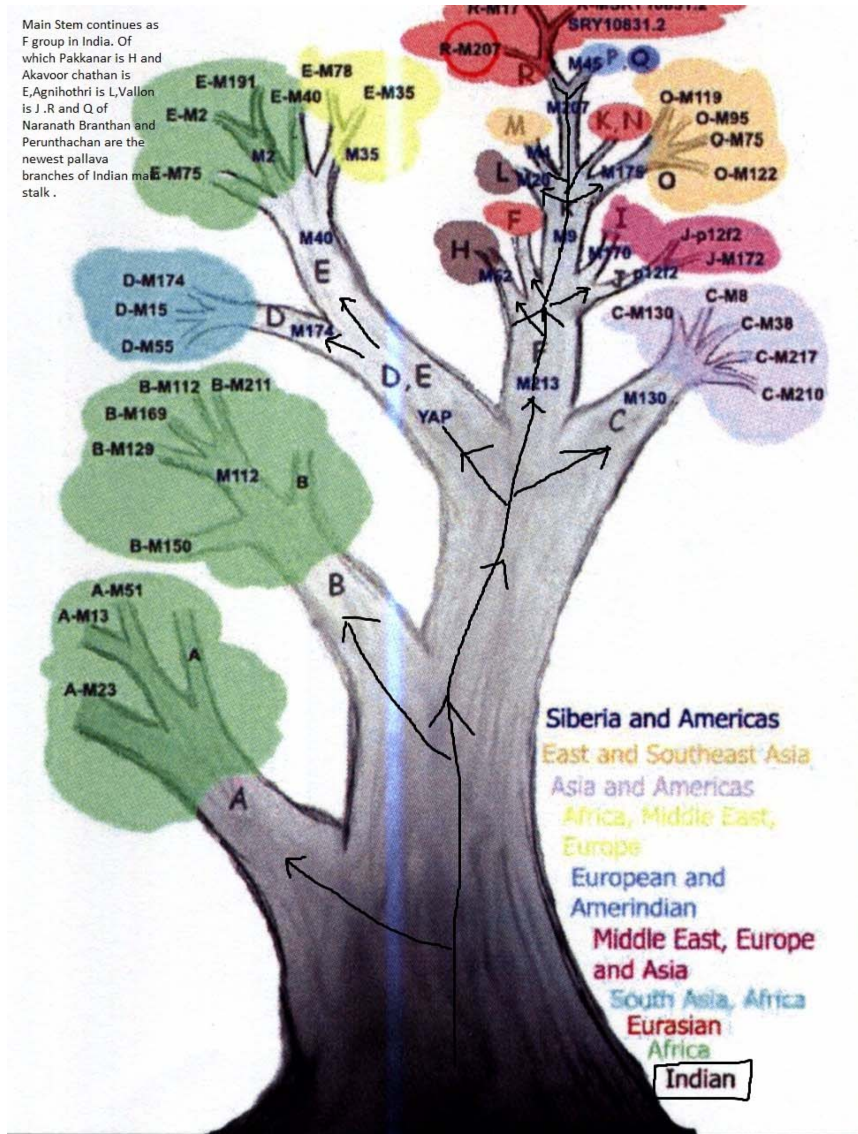
പഞ്ച ഭൂതങ്ങളും കൂടിയ പ്രപഞ്ചം

ഒരു ഡിഗ്രി 4 മി.
11 ഡിഗ്രി 44 മി.
22 ഡിഗ്രി 88 മി = ഒരു മണിക്കൂറ് 28 മി.
8.8 സൂര്യോര്ജ്ജരശ്മി , ശ്രുതിനാഡി

11 ന്റെ ഗുണിതമായ 44 നെ പഞ്ചഭൂതത്താല് ഗുണിച്ചാല് 220. തച്ചന്റെ ഉളി ,സ്കെയില് ഈ കണക്കിലാണ് .പ്രപഞ്ചവാസ്തു,ശരീരവാസ്തു, ശാരീരവാസ്തു (സംഗീതജ്ഞന്റെ) ഇവയും ഇതേ കണക്കാണ്. പന്നിയൂരിന്റെ പണിമുടിയാത്ത പെരുമയും പഴമയും ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത ഈ പ്രപഞ്ചസംവിധാനം തന്നെ.

- **വരരുചിയുടെ ജനിതകം**

നമ്മളാരംഭിച്ചത് വരരുചിയിലാണ്. വരരുചിയുടെ ജനിതകപ്പഴക്കം കൂടി പരാമര്ശിക്കാതെ ഈ ഭാഗം പൂര്ത്തിയാവില്ല.

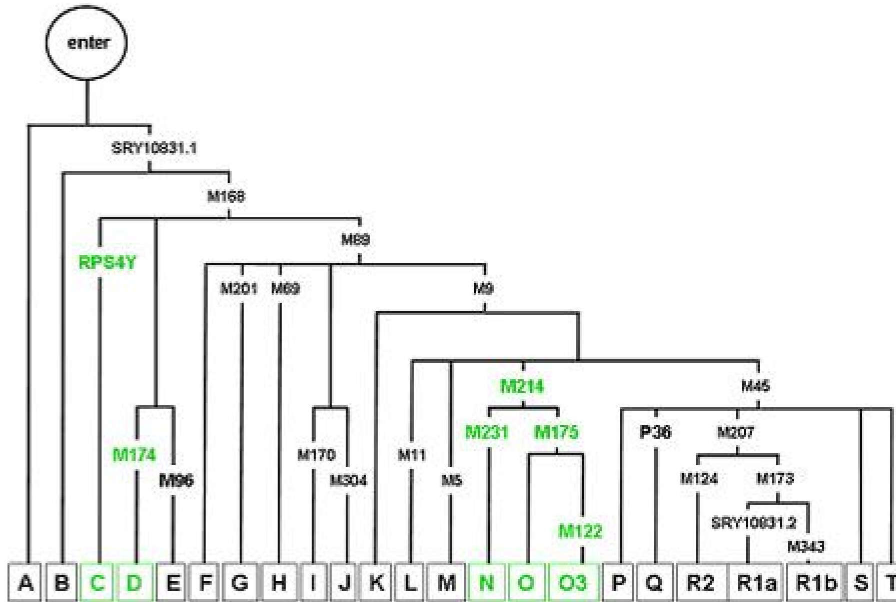
ഇന്ത്യയിലെ ഏററവും പഴയ പ്രധാനമൂലവംശം കറുത്തവംശമാണ് .ഇതില് കുറിയവരായ മുണ്ഡകളും നീളം കൂടിയ ഗൊന്ദ്വകളുമുണ്ട്. ഇവര് ഭൂമിയിലെങ്ങും സഞ്ചരിച്ച് ഇവരുടെ പുരുഷജനിതകവംശങ്ങളെ അവിടെയെല്ലാം വ്യാപിപ്പിച്ചു. സ്ത്രീജനിതകവും നാട്ടില്തന്നെ നിന്ന പുരുഷന്മാരുടെ പുരുഷജനിതകവും ശുദ്ധമായിനിന്ന് പഴയവംശശുദ്ധി നില നിര്ത്തി. ഇപ്രകാരം ഇവരില്നിന്ന് എ,ബി എന്ന 2 ജനിതകശാഖകള് ആഫ്രിക്കയിലുണ്ടായി. (മുകളിലെ ചിത്രം കാണുക) .പിന്നീടുവന്ന ജനിതകവംശമാണ് യൂറേഷ്യയിലേത്, ആഫ്രിക്കയിലെയും തെക്കെ ഏഷ്യയിലേയും എച്, ബി,ഡി, ഇ ജനിതകശാഖകളെ നിലനിര്ത്തിക്കൊണ്ടാണിത്. യാത്രക്കാരായ

പുരുഷന്മാര് ഏഷ്യയിലും അമേരിക്കയിലും ഒരു സി ശാഖ ഉണ്ടാക്കി. (ഭൂമിയുടെ ഇരു ഭാഗത്തേക്കും ഇന്ത്യയില്നിന്ന് സഞ്ചരിച്ച്).ഇന്ത്യന് വംശത്തിന്റെ തായ്ത്തടി ഇവിടെ എച്ച്, ജെ ആയിത്തന്നെ നിലനിന്നു. ഈ രണ്ടു പഴയ ജനിതകങ്ങളിലാണ് പാക്കനാരും വള്ളോനും പെട്ടുന്നത്. (വംശവൃക്ഷചിത്രം നോക്കുക).ഇതില്നിന്നാണ് പുതിയ തളിരുകളായ എച്ച്,എല്ല് എന്നീ പല്ലവവംശോല്പ്പത്തി (പറയനായ പാക്കനാരും ബ്രാഹ്മണനായ അഗ്നി ഹോത്രിയും ഇതിലാണ് പെടുന്നതെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കണം (ചിത്രത്തില് ബ്രൌണ്നിറത്തില് കൊടുത്തത്). ചിന്തയുടെ വികാസം,അവബോധം ഇവമാത്രമാണ് മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനില് നിന്ന് വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നത് .ഇതും തൊഴില് തെരഞ്ഞെടുത്തതിലെ വ്യത്യാസവും ചേരുമ്പോള് അവര് പരസ്പരം അകലുന്നു ജനിതകം ഒന്ന്, പക്ഷേ ജീവിതരീതി മാറി,അകല്ച്ചവന്നു. ഇത് ഇന്നും ഓരോകുടുംബത്തിലും സഹോദരന്മാര്ക്കിടയില് സംഭവിക്കുന്നതാകയാല് സ്വാഭാവികമാണ്. എച്ചും ജെയും ഒരേതായ്ത്തടിയില്നിന്ന് ഒരേകാലത്ത് രണ്ടായിപിരിഞ്ഞ ജനിതകങ്ങളാണെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുക.(വള്ളോനും പാക്കനാരും) .അതിനല്പ്പംമുമ്പാണ് അകവൂര് ചാത്തന്റെ ശാഖ പിരിഞ്ഞത്. (ആഫ്റിക്ക,മിഡില് ഈസ്ററ്, യൂറോപ്പില് ദ്രാവിഡരുടെ ഡ്രൂയിഡ് സംസ്കാരം കൊണ്ടുചെന്നതിവരാണ്). ജനിതകവികാസത്തില് ഏററവും അവസാനം പിരിഞ്ഞവരാണ് ആറ്, ക്യു (R,q) .ഇന്ത്യയിലെ അമരാര്യകുലത്തിന്റെ അവസാനത്തെ സങ്കരഅമേരിക്കന് യൂറോപ്പ്യന് ജനിതകങ്ങള്. വരരുചികാലം ഇന്ത്യന്ജനിതകത്തിന്റെ അവസാനത്തെ മൈഗ്രേഷന്കാലമാണ്. അതിനെത്രയോമുമ്പേ വരരുചി പുത്രന്മാരുടെ ജനിതകങ്ങള് ഇവിടെയുണ്ട്. ഇതിന്നര്ത്ഥം ആലോചിക്കുക.

കോറിഡോഴ്സ് ഓഫ് ടൈം എന്ന പുസ്തകത്തില് ഫുണിഷ്യന്മാരെന്നു പറയുന്നവര് ഇന്ത്യക്കാരാണെന്നതിന് നിരവധിതെളിവുകള് ഞാന് തരികയുണ്ടായി. ഈയിടെ ചിലകേരളക്ഷേത്രങ്ങളില് കണ്ട വളരെ വലിപ്പമുള്ള ഗൌളി,ദിനോസാറ് രൂപങ്ങള് ഇന്ത്യന് ജനതയുടെ പഴക്കത്തിന് വളരെ പ്രധാനമായൊരു തെളിവായി തോന്നുന്നു.

-

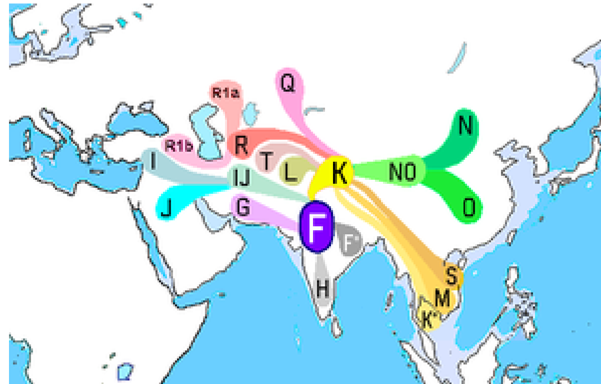
Melathol Agnihothri	Paakkanar	Akavoor	Vallon	Perumthachan & Naranath Branthan
L	H	E1 b1b	J 2 1	R1 Q

-

1998ലാണ് ശ്രീ രാജന് ചുങ്കത്തിനോടൊപ്പം ഞാന് പറയിപെററപന്തിരുകുലം സന്ദര്ശിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകങ്ങളില് പെരുന്തച്ചനും നാരാണത്തുഭ്രാന്തനും ഒരേ ഹാപ്ളോ ടൈപ്പ് ജനിതകമാണെന്നു കാണാം. (പുരുഷജനിതകം) മുകളിലെ ടേബിള് നോക്കുക .

R, Q എന്നിവ താരതമ്യേന പുതിയ ഹാപ്ളോടൈപ്പുകളാണ്. L തെക്കന് ഏഷ്യയിലും മദ്ധ്യേഷ്യയിലും തെക്കുപടിഞ്ഞാററന് ഏഷ്യയിലും കാണുന്നു. H തെക്കെ ഇന്ത്യയിലെ ശക്തമായ

ജനിതകമാണ് ,അമേരിക്കവരെ പരന്നിട്ടുണ്ട്. Eib1b വടക്കും കിഴക്കും ആഫ്റി ക്കയിലാണ് ,അവിടെനിന്ന് മദ്ധ്യേഷ്യയിലേക്ക് വ്യാപിക്കയാണ് ചെയ്തത്. വരരുചിയുടെ മക്കളെന്നുകരുതുന്നവരുടെ ഈ ജനിതകപഠനം എന്തു സൂചിപ്പിക്കുന്നു ? അത് അവര് വരരുചിയുടെ മക്കളാണെന്നതിന്ന് തെളിവാണോ ? അല്ല. വരരുചിയുടെ ജനിതകം എന്തായിരുന്നു എന്നറിയാത്തകാലത്തോളം അങ്ങനെ തെളിയിക്കാന് പ്രയാസമാണ്.

പാക്കനാരുടെയും അഗ്നിഹോത്രിയുടെയും ഹാപ്ളോടൈപ്പ് H ,ദക്ഷിണേന്ത്യയില് വളരെ സാധാരണമാണ് .ഈ ജനിതകമാണ് എല്ലായിടത്തും പതുക്കെപതുക്കെ വ്യാപിച്ചത്. അതില്പഴയത് E1b1Bഅകവൂര് ചാത്തന് ജനിതകം. ഇത് തുര്ക്കി,ഇറാന് മുതലായസ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിച്ചു. L റഷ്യയിലെ ഓക്സസ് (ചാക്ഷുഷി) നദിവരെ എത്തി, പിന്നീട് പലകാലങ്ങളിലായി തിരിച്ചുവന്ന് യുദ്ധവും വര്ണ്ണസങ്കരവും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. (ആര്ക്കിയോളജിക്കല് പഠനങ്ങളും ഇത് ശരിവെക്കുന്നു) ഇവകളേക്കാള് ഇളയ ജനിതകമാണ് വള്ളോന്റേത്. പെരുന്തച്ചന്,നാരാണത്തുഭ്രാന്തന് ഇവരുടെ ജനിതകം ഏററവും ഇളയതാണ്.യൂറോപ്പ്യന് ,ഗ്രീക്ക്, റോമന് കോളണൈസേഷന് ശേഷമാണിത് പരന്നിട്ടുള്ളത്. ഇത്രയേ ഈപഠനം വ്യക്തമാക്കുന്നുള്ളു. ജനിതകത്തിന്റെ യാത്രാസ്ഥാനം കണ്ടുപിടിക്കാനും ഇത് സഹായകമാണ് പുതിയ ജനിതകസിദ്ധാന്തങ്ങളെ താത്കാലികമായി മാററിനിറുത്തി ഇന്ത്യക്കാരുടെ വര്ണ്ണസങ്കരവ്യവസ്ഥയെ (മനുഷ്യരിലും,സസ്യമൃഗാദികളിലും) നമുക്കൊന്നുപരിശോധിക്കാം. ഗ്രേഗറ് മെന്ഡലിന് സഹസ്രാബ്ദങ്ങള്മുമ്പാണ് അവരുടെപരീക്ഷണങ്ങള് നടന്നത്. ഗൌതമ,ബൌധായനധര്മ്മസൂത്രങ്ങളില് ഓരോ

ജൈവവംശത്തിനേയും നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ട് എങ്ങനെ പുതിയവംശശാഖകള് ഉണ്ടാക്കാമെന്നതിന് നിയമങ്ങള് പരീക്ഷണ,അനുഭവങ്ങളിലൂടെ തന്നിട്ടുണ്ട്. 4 വര്ണ്ണങ്ങളെ സങ്കല്പ്പിക്കുക. ബ്രാഹ്മണ,ക്ഷത്രിയ,വൈശ്യ,ശൂദ്ര. നാലിനേയും നില നിറുത്തി പുതിയസങ്കരവംശം (Hybrids) ഉണ്ടാക്കണം . സസ്യങ്ങളിലും മൃഗങ്ങളിലും നിരീക്ഷിച്ചത് മനുഷ്യരിലും പ്രായോഗികമാക്കുകയാണവര് ചെയ്തത്. പഞ്ചമരെന്നത് ഈ 4ല് നിന്നും സങ്കരം കൊണ്ടുണ്ടായവംശമാകയാല് ഇവരെ മററുനാടുകളിലയച്ച് ജനിതകം പരത്തുന്നു. 5 വംശത്തിലേയും സ്ത്രീപുരുഷന്മാര് തമ്മില് ബന്ധപ്പെടുന്ന പക്ഷം ഉണ്ടാവുന്ന പുതുവംശങ്ങളെ ടേബിളില് കാണുക. (ഇന്ത്യക്കാരുടെ ധര്മ്മസൂത്രപ്രകാരമുള്ള ജനിതക, ജൈവസുരക്ഷാമാര്ഗ്ഗം/protection of all biodiverse races by preserving each and at the same time allowing restricted mixing of genes for creating new varieties)

1ബ്രാഹ്മണ	2ക്ഷത്രിയ	3വൈശ്യ	4ശൂദ്ര	5 പഞ്ചമ	
Female marry only male of 1 gene Male marry : 1, 2, 3, 4 (A B C) So the female lineage will keep the race of 1 as pure and protect it	Female marry male of 2 and keep the race free of extinction. She can marry male of 1 only . (creates A) Male marry	Female marrying from the same (3) keep the race free of extinction.(can create A and B) Male marry from his own race 3, or from 4 (F and G)	Female marry from her own race to keep the race pure. But she can marry from any of the above 4 castes and create A,B,C,D,E,F, G of the 5th class.	ABCDEFG are the fifth class with 7 types of genetic change. Thus a total of 11 classes are formed.	Panchama females class can marry into any of the 4 males and create their progeny and upgrade the class. (H I J K are thus formed)But panchama male

from extinction.	females of 2,3,4. (3 and 4 marriages give new 5th races of D and E)				cannot have any female except from his own class (prathiloma) .Even then several occurrences of Prathiloma happens and mixtures have been happening and was allowed .

വരരുചി പഞ്ചമിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. അത് അനുകൂല വിവാഹമാകയാല് അദ്ദേഹം ജാതിഭ്രഷ്ടനായില്ല.മക്കളും ജാതിഭ്രഷ്ടരായില്ല. ജനിതകസങ്കരമുണ്ടായി എന്നേയുള്ളു.ധര്മ്മശാസ്ത്രം ഇതനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. സ്ത്രീകളില് താഴ്ന്ന ജാതികളില്നിന്ന് വിവാഹം കഴിക്കാന് വിലക്ക് ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീക്കുമാത്രമേ ഉള്ളു. പുരുഷന്മാരില് മററു ജാതികളില്നിന്ന് വിവാഹം കഴിക്കരുതെന്നവിലക്ക് പഞ്ചമനാണുള്ളത്. (ശൂദ്രന് പഞ്ചമസ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്യാം .മുകളിലെ ജാതി പാടില്ല) ഇത് ജൈവവര്ഗ്ഗത്തില് ബ്രാഹ്മണനേയും ശൂദ്രനേയും നാശം കൂടാതെ ജനിതകം സംരക്ഷിക്കാനാണ്. ജൈവവൈവിദ്ധ്യമുള്ള വനഭൂമികളിലെ നിരന്തരജീവിതവും നിരീക്ഷണവുമാണ് ഭാരതത്തിലെ മനുഷ്യനെ മെന്ഡലിനെത്രയോ മുമ്പെ ഈ ശാസ്ത്രരഹസ്യം പഠിപ്പിച്ചത് . എല്ലാ വംശങ്ങളുടെയും ജനിതകങ്ങളെ ജനിതകബാങ്കുകളില്ലാതെയും ഇവര് നിലനിറുത്തി.

പല്ലവലിപികളെ അനുബന്ധമായി കൊടുക്കുന്നു.

a ā i ī u e o k kh g gh ṅ c ch j jh ñ ṭ ṭh ḍ

మౌర్యకాలపు బ్రాహ్మీ లిపి
క్రీ.పూ. 3వ శతాబ్దము

శాలంకాయన కాలపు పురాతన తెలుగు-కన్నడ లిపి – క్రీ.శ. 5వ శతాబ్దము

ḍh ṇ t th d dh n p ph b bh m y r l v ś ṣ s h ḷ ṛ

2. വെങ്കി നാലാം നൂററാണ്ട് പല്ലവ ബര്ണ്ണല് പ്ലേററ് 1 (ഗൂഗിള്)

VEṄGI, c. 4th cent. A.D. Pl.I.

k kh g gh ṅ č čh j jh ñ ṭ ṭh ḍ ḍh ṇ t th d dh n p ph b bh m y r l v ç sh s h

a ā i ī u ū ṛi ē ai ō au

Compounds etc. kta, xi, rgge, ṅka, ṅgī, čči, mbrā, rjye, rddha, rmma, rvva, lli, çca, shṭa, shṭho, jñā, ñčā, ṭṭā, ṭṭi, ṇḍ, tku, tta, tra, ddhyā, dbha, ndi, ppa, shṇa, sti, sva, ssū, hma, kā, pa, lam̃, raiḥ;

3.പടിഞ്ഞാററന് ചാലൂക്കിയ ബര്ണ്ണല് പ്ലേററ് മൂന്ന് 578 എഡി (ഗൂഗിൾ)

WESTERN CALUKYA, c. 578 A.D.

	k	kh	g	gh	ṅ	c	ch	j	jh	ñ	ṭ	ṭh	ḍ	ḍh	ṇ	t	th	d	dh	n	p	ph	b	bh	m	y	r	l	v	ç	sh	s	h
a																																	
ā																																	
i																																	
ī																																	
u																																	
ū																																	
ṛi																																	
e																																	
ai																																	
o																																	
au																																	

Compound letters etc; Klā; Kya; ṅga; rcci; ccha; jñā; rjji;

ñca; ṇḍa; trā; tsa; rtti; rddi; dna; -ppra; lla; shṭe; shṭhā;

sti; spa; sva; hma; xi; tām; : raḥ; -t with virāma; m with virāma.

4.[redacted]പടിഞ്ഞാററന് ചാലൂക്കിയ ബര്ണ്ണല് പ്ലേററ് 4 ഗൂഗിൾ.

WESTERN ČALUKYA. D. 690 A.D.

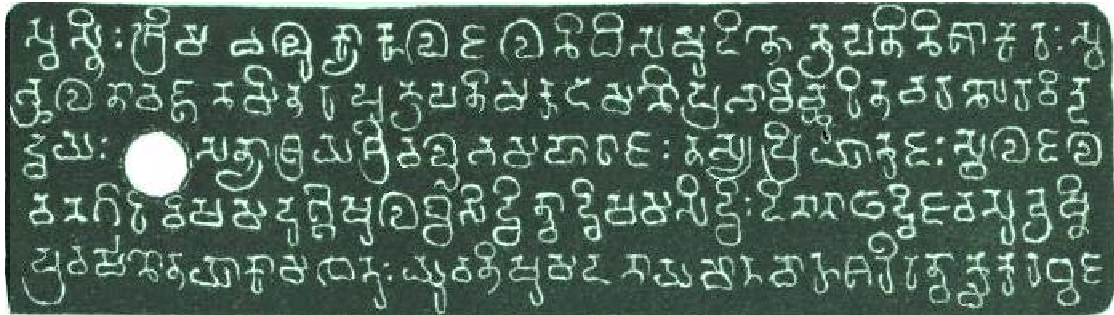
	k	kh	g	gh	ṅ	č	čh	j	jh	ñ	ṭ	ṭh	ḍ	ḍh	ṇ	t	th	d	dh	n	p	ph	b	bh	m	y	r	l	v	ç	sh	s	h
a																																	
ā																																	
i																																	
ī																																	
u																																	
ū																																	
ṛi																																	
e																																	
ai																																	
o																																	
au																																	

Compounds etc; kra; kri; ñka; jña; ccha; ṇḍa; nya;

tta; tpa; tra; tvā, ndha; nma; pra; rgga; rddha;

rsha; lla; çča; shṭhā; sya; ṛu; dam; : daḥ —

5.കിഴക്കന് ചാലൂക്കിയ താമ്രപത്രം ,തര്ജ്ജമസഹിതം

1. Svastiḥ çrīm(ān)Calukyākulajalanidhisamudito nṛipatiniçākaraḥ sva-
2. bhrūlatāvajńa(ā) namitar (i) punṛipatimakuṭamaṇiprabhāvicchuritacaraṇāravinda-
3. dvayaḥ Satyāçrayaçrīvallabhamahārājaḥ; tasya priyānujaḥ sthalajala-
4. vanagirivishamadurggeshu labdhasiddhitvād vishamasiddhiḥ dīnānāthadvijavasuvṛishti-
5. pravarshaṇatayā Kāmadhenuḥ yuvatishu madanāyamānacāruçarīrat(v)ān Makaradhvaja(ḥ)

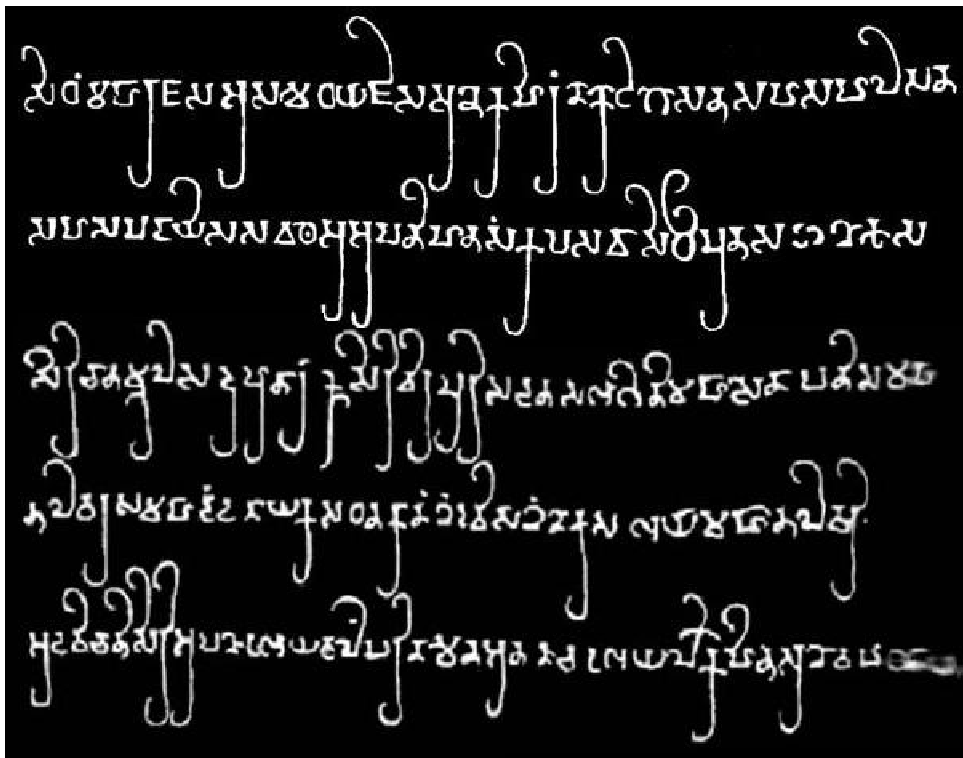
6 പല്ലവ വ്യഞ്ജനങ്ങള്

ka	kha	ga	gha	ṅa
ca	cha	ja	jha*	ña
ṭa	ṭha*	ḍa	ḍha*	ṇa
ta	tha	da	dha	na

പല്ലവ   സ്വരങ്ങള്

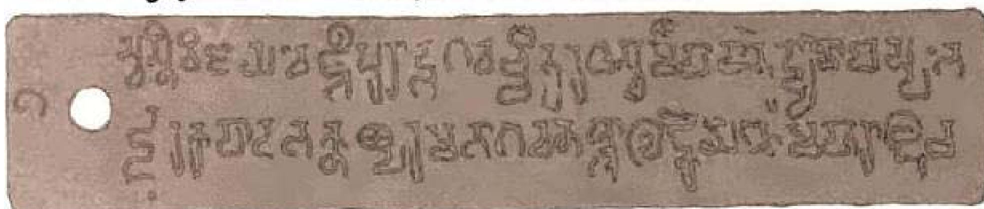
dhā	dhi	dhī	dhu	dhū	dhe	dho	dhai	dhau
dhya	dhra	-rdha				-dh	dhaḥ	dhaṃ

വെങ്കി മൂന്നാം നൂററാണ്ട്

വെങ്കി നാലാം നൂററാണ്ട്

Grant of Vijayanandi Varmmā, about 4th cent. A.D.

1. svasti. vijayaVeṅgīpurād. bhagavacCitrarathasvāmipādānuddhyāto Bappabha-
2. ṭṭāraka pādabhaktaẋ paramabhāgavataç Çalaṅkāyano mahārāja Ca-

Filename: പ്രാകൃതം.docx
Directory: C:\Windows\system32
Template: C:\Users\user\AppData\Roaming\Microsoft\Templates\Normal.dotm
Title:
Subject:
Author: user
Keywords:
Comments:
Creation Date: 1/27/2020 4:09:00 PM
Change Number: 37
Last Saved On: 6/9/2020 9:20:00 AM
Last Saved By: user
Total Editing Time: 955 Minutes
Last Printed On: 6/9/2020 9:24:00 AM
As of Last Complete Printing
Number of Pages: 211
Number of Words: 45,450 (approx.)
Number of Characters: 259,065 (approx.)